

زنجیره‌ی (روونکردنه‌وه‌ی شه‌ریعت به‌به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت)

پرسیاره‌کانی مانگی ره‌مه‌زان

زیاتر له (۲۰۰) پرسیارو وه‌لام سه‌باره‌ت به‌فه‌زل و پاداشت و ئه‌حکامه‌کانی (ره‌مه‌زان،
رۆژوو، ته‌راویح، لیلة‌القدر، ئیعتیکاف کردن، سه‌رفتزه، جه‌ژن، شه‌شه‌لان)

ئاراسته‌کردنی پرسیاره‌کان

م/ صلاح‌الدین‌عبدالکریم

وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاره‌کان

د. عبداللطیف‌أحمد‌مصطفی

دکتورا له‌زمانی‌عربی و بیروباوه‌ری ئیسلامی

ماموستا له‌په‌یمانگای زانسته ئیسلامیه‌کان/سلیمانی

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراقه - کوردستان - که‌لار

هه‌میشه له‌گه‌لمان بن بو به‌ره‌مه‌کانی نوێ

کتیبی ژماره ﴿١٢٩﴾ له‌کتیبه‌کانی مالپه‌ری به‌هه‌شت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشه‌کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿سورة آل عمران

۱۰۲﴾ .

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿سورة النساء : ۱﴾ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿سورة الأحزاب : ۷۰ - ۷۱﴾ .
أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

خوینهری به‌ریز ئەم پەرتوکه‌ی بەرده‌ستت له بنچینه‌دا بریتی بوو له شانزه (۱۶) زنجیره‌ی به‌رنامه‌ی: (روونکردنه‌وه‌ی شه‌ریعت به‌به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت) ی که‌نالی (الأثر) ی ئاسمانی که پیکهاتبوو له پرسیارو وه‌لام سه‌باره‌ت به: (مانگی رهمه‌زان و ئەو شتانه‌ی که په‌یوه‌ستن پیه‌وه‌ی له به‌رۆزوو بوون و ته‌راویح و، لیلە القدر و، ئیعتیکاف کردن و، سه‌رفتزه‌و، چه‌ژن و، شه‌شه‌لان و....) له وه‌لامدانه‌وه‌ی ماموستای به‌ریز / د. عبداللطیف أحمد مصطفی.

جا له‌به‌ر داخوازی زۆری موسلمانان و کاریگه‌ری به‌سه‌ریانه‌وه‌و گرنگی بابه‌ته‌کان و وه‌لامه به‌ پی‌زو به‌هیزه‌کانی دکتۆری به‌ریز به‌پیویستمان زانی که وه‌کو پەرتوک بلاو بکریته‌وه تا سووده‌که‌ی زیاترو بلاوتر بی‌ت و له‌ناو خوینهرانی به‌ریزیشدا بمی‌نیته‌وه، هەر بۆیه چه‌ند براهه‌کی به‌ریزو خه‌مخۆر ئەرکی نویسنه‌وه‌ی ئەو شانزه زنجیره‌یان گرتە ئەستۆی خو‌یان و هه‌ستان به‌ نویسنه‌وه‌ی خوای گه‌وره پاداشتی خیریان بداته‌وه، پاشان منیش هه‌ستام به‌ پیداچونه‌وه‌ی بۆ ئەوه‌ی به‌ چاپیکی پوخت بکه‌ویته به‌ر ده‌ستی خوینهرانی ئازیز، وه‌ ئە‌گه‌ر هه‌ر هه‌له‌و که‌موکورتی تیدا بی‌ت ئەوا داوای لی‌خۆش بوون له

خوای گه‌وره و پاشانیش لی‌وردن له ئیوهی به‌ریژ ده‌که‌ین، وه به پشتیوانی خوای گه‌وره له چاپه‌کانی تر دا چاک ده‌کرینه‌وه.

وه به بۆچونی من ئەمه‌ ته‌نها په‌رتوکیکه‌ که به‌م شیوازه‌ پا‌که به به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت رو‌کنیکی ئیسلامی تیدا روون کرابیته‌وه به تیگه‌یشتنی پیشینه‌ چاکه‌کانی ئوممه‌ت دور له هه‌موو ده‌مارگیریه‌ک، بۆیه هیچ موسلمانیک لێی بی پێویست نییه‌و هه‌ر که‌سیک بیخوینیته‌وه له‌هه‌ر ئاستیکدا بیت إن شاء الله سو‌دی لێ ده‌بینیت، بۆ ئامۆژگاریم بۆ موسلمانان ئه‌وه‌یه که لێی سو‌دمه‌ند بن إن شاء الله .

داوا‌کارم له خوای گه‌وره‌ پاداشتی هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ بداته‌وه که بوونه‌ هۆی بلاو کردنه‌وه‌ی ئه‌م په‌رتوکه‌ به‌نرخه‌ به‌تایه‌تی به‌ریژ د. عبداللطیف و ئه‌و که‌سانه‌ی که ئه‌رکی نوسینه‌وه‌یان گرته‌ ئه‌ستۆ. و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی نبینا محمد و علی آله و صحبه و سلم.

صلاح الدین عبدالکریم

چوارشه‌مه‌ ٤ جمادی الآخرة ١٤٣٣ هـ

به‌رامبه‌ر ٢٥/٤/٢٠١٢ ز

پرسیاره‌گانی
مانگی ره مه‌زان

پ۱/ مانای وشه‌ی رهمه‌زان چیه‌یه وه بۆچی ئەم ناوه‌ی لێنراوه؟

و/ ووشه‌ی رهمه‌زان له زمانى عه‌ره‌بیدا له (رَمَضَ) هاتوووه یاخود له (الرمضاء) هاتوووه (رَمَضَ) یانی شدة الحر (الرمضاء) واته: شده‌تی گه‌رمایی یانی ئەو په‌ری گه‌رمایی یانی که کاتێک له ده‌شتدا به‌ردوو ئەو جو‌ره‌ شتانه سوور ده‌بیته‌وه به هۆی شده‌تی تیشکی خو‌ر کاتێک که لێی ده‌دات زه‌وی گه‌رم ده‌بیت و زۆر خا‌ک و خو‌ل وای لیدیت که گه‌رم‌داییت بۆیه ئەو مانگه‌ به رهمه‌زان ناو‌نراوه، جار‌ان یانی ناوی مانگه‌کان له چیه‌وه نراون که له عه‌ربه‌وه نه‌قل کراوه له کۆنه‌وه قه‌ده‌ری خوای په‌روه‌ردگار وابوووه که ئەو مانگه‌ی که به رۆژووبوون تیی‌دا فه‌رز کرا قه‌ده‌ری خوا وابوووه که ئەو مانگه‌ گه‌رمایه‌و دنیا هه‌مووی گه‌رم دا هاتوووه وه ناو‌نرا به مانگی رهمه‌زان ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۵﴾ له‌و مانگه‌ دابوو که خوا قورئانی دابه‌زاند وه ئەو مانگه‌ش بوو که خوای په‌روه‌ردگار که رۆژووی تیدا فه‌رزکرد ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۵﴾ که‌واته دابه‌زینی قورئان و گه‌رنگی فه‌رزبوونی رۆژوو که‌وته ئەو مانگه‌وه که دنیا گه‌رمه‌و شده‌تی خو‌ر له زه‌وی ده‌دات بۆیه ناو‌نرا به رهمه‌زان .

پ۲/ ماموستا گیان کاره‌کانی خوای گه‌وره‌ پر له حیکمه‌ته‌ هیه‌ج ئیشیکی نییه‌ که به‌بی حیکمه‌ت بیت بزانی‌ن حیکمه‌ت له به‌رۆژوو بوونی مانگی رهمه‌زان چیه‌یه؟

و/ هیه‌ج کارێک نییه‌ که خوای په‌روه‌ردگار ئەم‌ری بی کردبێن، هیه‌ج شتی‌ک نییه‌ که خوا فه‌رزی کردبیت ئیلا سوودی تیدایه‌، وه هیه‌ج شتی‌ک نییه‌ که خوا حه‌رامی کردبیت ئیلا ئەو شته‌ فه‌سادی تیدایه‌، وه رهمه‌زانی‌ش یه‌کی‌که له‌و واجباتانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر مو‌سه‌لمانانی داناوه وه له‌به‌ر حیکمه‌تی‌کی زۆر له‌به‌ر مه‌سه‌له‌ه‌تی‌کی گه‌وره‌ که هه‌موو ئەو پادا‌شتانه‌ خوای په‌روه‌ردگار له یه‌ک ووشه‌ کۆی ده‌کاته‌وه که له قورئانه‌ پیرۆزه‌که‌ی دا ده‌فه‌رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۳﴾ .

واته: ئەو ئیمانداران خوای گه‌وره‌ رۆژووی له‌سه‌ر ئیوه‌ داناوه هه‌ر وه‌کو چۆن له‌سه‌ر که‌سانی پێش ئیوه‌شی دانا‌بوو بۆ ئەوه‌ی به‌ ته‌قوا بن، که‌واته حیکمه‌ت له فه‌رزبوونی رۆژوو گرتنی رۆژوو له‌سه‌رمان ئەوه‌ شتی‌که، وه له‌به‌ر چی له مانگی رهمه‌زانداندا فه‌رزکرا وه شتی‌کی تهره‌، حیکمه‌ت له رۆژوو وه‌کو وت‌مان خوای په‌روه‌ردگار روونی‌کردۆته‌وه به پوختی ده‌فه‌رمووی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌رۆژوو بن به‌ل‌کو به‌ ته‌قوا بن، که‌واته رۆژوو وا له‌ مرو‌ة ده‌کات که ته‌قوای خوای په‌روه‌ردگار بکات و نه‌فسی پاک کاته‌وه‌و ده‌روونی خالص بکات بۆ خوای په‌روه‌ردگار و ره‌وشت و ته‌خلاق‌ی جوان بکات، که‌سی‌ک بیت بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار له کرداری‌داو له هه‌لس‌و که‌وتیداو له مامه‌له‌و ره‌وشتیداو که‌سی‌کی ره‌وشت جوان و که‌سی‌کی چا‌ک و باشی لی ده‌رچیت ئەوه‌ش رۆژوو گرتن هۆ‌کاری‌کی زۆر زۆر به‌هێزه‌ بۆ ئەوه‌ی مرو‌ة به‌ ره‌وشت و ئیمان به‌رزو به‌ ته‌قوا بیت، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی:

(إِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرُفْتُ وَلَا يَجْهَلُ)^(١).

ئه‌گه‌ر رۆژه‌که‌تان رۆژێکی ئه‌وه‌بوو که که‌سیک تێیدا به‌ رۆژوو بوو نه‌ده‌چێته‌ لای خێزانی نه‌جینۆ ده‌دات نه‌قسه‌ی ناشیرین ده‌کات وه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیکیش قسه‌ی بێ و ت با رهدی نه‌داته‌وه‌ بلیت من به‌رۆژووم بلیت من به‌ رۆژووم، که‌واته‌ رۆژو وات لیده‌کات جینۆ نه‌لیت و ده‌می خۆی بگریت و ده‌م پاك بیت و ره‌وشت جوان بیت، نه‌چیت شه‌رو هه‌را له‌گه‌ل که‌سانیک بکات ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی شه‌رپشت له‌گه‌ل بکه‌ن مرۆڤه‌ خلاق و ره‌وشتی له‌وه‌ جوانتر بیت ئه‌و رۆژوو گرته‌ وا له‌ مرۆڤه‌ ده‌کات ئه‌خلاق و ره‌وشتی به‌رزبکاته‌وه‌، یان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (رُبَّ صَائِمٍ حَظَّهُ مِنْ صِيَامِهِ الْجُوعُ وَالْعَطَشُ)^(٢).

واته‌: هه‌ندیک که‌س هه‌یه‌ به‌رۆژوو له‌ به‌رۆژوو بونه‌که‌یدا ته‌نها تینوویه‌تی و برسیه‌تی بۆ ده‌مینێته‌وه‌ خیری بۆ نانوسری، چونکه‌ ئادابی به‌ رۆژوو بوونه‌که‌ی تیدا نه‌بووه‌ نه‌ی زانیوه‌، حیکمه‌ت له‌ به‌رۆژوو بووندا ئه‌وه‌یه‌ به‌ ته‌قوا بیت ته‌قوای خوای نه‌کردوه‌ ده‌می خۆی نه‌پاراستوه‌ له‌ قسه‌ی خراب له‌ غه‌یبه‌ت کردن له‌ جینۆدان له‌ درۆکردن له‌ بوه‌تانکردن وه‌ چاوی خۆی نه‌پاراستوه‌ له‌ نه‌زه‌رکردن وه‌ سکی خۆی نه‌پاراستوه‌ له‌ حه‌رام تیکردن وه‌ ره‌وشتی خۆی نه‌پاراستوه‌ ئه‌و که‌سه‌ هه‌چ نيعمه‌تی به‌ رۆژوو بوونی نه‌زانیوه‌ بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ هه‌چ خیری بۆ نانوسیت و ئه‌جری وه‌رناگریت ئیلا برسیه‌تی و تینوویه‌تی بۆ ده‌مینێته‌وه‌، که‌واته‌ یه‌که‌م ئایه‌تی به‌ رۆژوو بوون به‌ (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) وه‌ کۆتا ئایه‌تیش دیسان هه‌ر به‌وه‌ کۆتایی پێهاتوه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌قوا بن ئایه‌ته‌کانی رۆژوو به‌ ته‌قوا ده‌ستی پیکرد به‌ ته‌قوا کۆتایی هات، که‌واته‌ حیکمه‌ت له‌ به‌رۆژوو بوون ئه‌وه‌یه‌ مرۆڤه‌ ته‌قوای خوای گه‌وره‌ بکات وه‌ مرۆڤه‌ که‌ به‌رۆژوو بوو وای لیدی جارێ برسی ده‌بیت و وای لیده‌کات بگه‌رپێته‌وه‌ لای خوای گه‌وره‌ برسیه‌تی وات لیده‌کات بیر له‌ فه‌قیری و برسیه‌تی بکه‌یته‌وه‌ له‌مه‌و دوا چاک بیت له‌گه‌لیان و بیران لیبکه‌یته‌وه‌ ئه‌وه‌ش خه‌سله‌تیکه‌ ته‌قوایه‌، برسیه‌تی وا له‌ مرۆڤه‌ ده‌کات شه‌هووه‌تی که‌م ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی کاری خراپه‌ نه‌کات (إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ) (٣) شه‌یتان له‌ناو مرۆڤه‌ ده‌روات هه‌ر وه‌ک چۆن خوین له‌ناو ده‌ماره‌کان ده‌روات، شه‌یتانیش هه‌موو کاتی هانی مرۆڤه‌ ده‌دات به‌ره‌و شه‌هووه‌ت و خراپه‌ی ده‌بات و ده‌یه‌وی به‌ره‌و خراپه‌مان به‌ری و لامان بدات، به‌لام که‌ مرۆڤه‌ به‌ رۆژوو بوو چۆن ده‌ماره‌کانی خوین ته‌سک ده‌بنه‌وه‌ چونکه‌ خۆراکی تیدا ناچیت به‌هه‌مان شیوه‌ش شه‌یتان دوور ده‌که‌وینته‌وه‌ له‌ مرۆڤه‌، که‌واته‌ کۆمه‌لیک حیکمه‌ت هه‌یه‌ له‌ به‌ رۆژوو بووندا که‌ هه‌مووشیان له‌وه‌دا کۆده‌بنه‌وه‌ مرۆڤه‌ ته‌قوای خوای گه‌وره‌ ده‌کات زیاتر که‌سیکی باش ده‌بیت که‌سیکی چاک ده‌بیت له‌گه‌ل خوای خۆی له‌گه‌ل نه‌فسی خۆی له‌گه‌ل ده‌رووبه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل خێزانی خۆی رۆژو وات لی ده‌کات به‌ ته‌قوا بیت خۆپاریزیت له‌ هه‌موو شتیک که‌ خوای گه‌وره‌ پێی ناخۆشه‌ سیفه‌تیکه‌ ناشیرینه‌ که‌واته‌ مه‌به‌ست له‌ به‌رۆژوو بووندا که‌ خوا له‌سه‌ری واجب کردوین خوای گه‌وره‌ برسیه‌تی ئیمه‌ی ناوێت تینوویه‌تی ئیمه‌ی ناوێت حیکمه‌ت له‌ به‌رۆژوو بووندا ئه‌وه‌ نییه‌ ته‌نها تۆ برسی بیت و تینو بیت حیکمه‌ت له‌وه‌دا ئه‌وه‌یه‌ خۆت رابه‌یتیت په‌روه‌ده‌ی

(١) أخرجه البخاري ومسلم، وانظر: صحيح أبي داود: ٢٠٤٥، و صحيح الجامع الصغير: ٧٨٣

(٢) صحيح ابن خزيمة: ١٨٨٠، و مسند أحمد بن حنبل: ٨٦٥٨.

(٣) مختصر الأحكام المستخرج على جامع الترمذي ٩٨٨.

نه‌فسی خۆت بکه‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که که‌سیک بیت باوه‌رت به‌که‌م هه‌بیت وه‌ئه‌گه‌ر خواردنیک‌ی که‌میش بیت که‌سیک بیت ئاگات له‌ فه‌قیر وه‌ژار بیت، که‌سیک بیت که‌ نه‌خلاق جوان بیت، که‌واته‌ خوای گه‌وره‌ ته‌قواکه‌ی له‌ به‌رۆژبوونه‌که‌ی ئیمه‌ ده‌وێت نه‌ک برسیتی و تینوویتی له‌ ئیمه‌ بوویت، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ نایه‌وێت عذابمان بدات به‌لکو ئه‌وه‌ رینگایه‌که‌ بو ئه‌وه‌ی زیاتر ره‌وشت جوان و نه‌خلاق جوان بین به‌ ته‌قوا بین بویه‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌و رینگایه‌ی له‌سه‌ر ئیمه‌ داناوه‌ جا بویه‌ لی‌روه‌ ده‌یلیم هه‌ر که‌سیک که‌ حیکمه‌تی به‌ رۆژوو‌بوون نه‌زانیت و ابزانی مه‌به‌ستی شه‌ریعه‌ت له‌ فه‌رزبوونی رۆژوودا برسیه‌تی و تینوویه‌تیبه‌ ئه‌وه‌ به‌ هه‌له‌ حالی بووه‌ به‌لکو ده‌بیت هه‌موومان بزاین مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌بیت به‌ ته‌قواین جا بویه‌ هه‌ر که‌سیک که‌له‌ سه‌ره‌تای مانگی رهمه‌زان و کۆتایی رهمه‌زان هه‌ر وه‌کو یه‌ک بیت ئه‌و هه‌موو رۆژووه‌ی که‌ به‌ رۆژوو‌بووه‌ به‌ره‌و ته‌قوای نه‌بردیت و که‌سیکی به‌ ته‌قوای لی‌ده‌رنه‌چوویت ئه‌وه‌ هیچ له‌ رۆژووه‌که‌ی حالی نه‌بووه‌، وه‌ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش که‌ شه‌ریعه‌ت هه‌یه‌تی له‌ به‌رۆژوو‌بووندا نه‌ی پیکاه‌ه‌ بویه‌ پێویسته‌ مرۆڤ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ته‌قوای خوای گه‌وره‌ بکات وه‌ هه‌ول بدات به‌ رۆژووه‌کانی زیاتر به‌ته‌قوا بیت به‌لکو ئاماژه‌که‌ بپیکای و خوای گه‌وره‌ لێی رازی ببیت إن شاء الله .

پ/ ۳/ ئه‌م مانگه‌ پیرۆزه‌ فه‌زلیکی یه‌کجار زۆری هه‌یه‌ ده‌توانن هه‌ندی له‌و فه‌زئانه‌مان بۆ باس بکه‌ن؟

و/ هه‌لبه‌ته‌ مانگی رهمه‌زان وه‌کو له‌ نایه‌ت و فه‌رمووده‌کاندا هاتوووه‌ فه‌زل و پله‌و پایه‌ی زۆر گه‌وره‌یه‌، وه‌ هه‌ر بویه‌شه‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌رۆژوو‌بوونی ئیمه‌ی خستۆته‌ ئه‌و مانگه‌ پیرۆزه‌وه‌ ئه‌و مانگه‌ پیرۆزه‌ی که‌ پیرۆزه‌که‌ی له‌ سه‌ره‌تادا له‌وه‌وه‌ وه‌رگرتوووه‌ که‌ قورئان تێیدا دابه‌زیوووه‌ ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۵﴾ وه‌ تێیدا به‌رۆژوو‌ ده‌بین که‌واته‌ ئه‌و مانگه‌ پیرۆزه‌که‌ی له‌وه‌دا ده‌ست پێده‌کات که‌ قورئانی تێدا دابه‌زیوه‌ قورئانیش بریتیه‌ له‌ چی بۆ ئه‌و مانگه‌ پیرۆز ده‌بیت و پله‌ی به‌رز ده‌بیته‌وه‌ به‌هۆی دابه‌زینی قورئان تێیدا، چونکه‌ قورئان وه‌کو خوای گه‌وره‌ باسی کرد هیدایه‌ته‌ بۆ خه‌لك خه‌لكی به‌بێ هیدایه‌ت له‌ نه‌زانین و گو‌مرا‌ییدا ده‌بن خوای په‌روه‌ردگار قورئانی نارد بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆی ئه‌و قورئانه‌وه‌ رێنمایی خه‌لك بکریت له‌ گو‌مرا‌یه‌وه‌ بۆ رینگای راست له‌جه‌ه‌نه‌مه‌وه‌ بۆ به‌هه‌شت له‌ ره‌وشتی ناشیرینه‌وه‌ بۆ ره‌وشت جوان له‌ زولم و سته‌مه‌وه‌ بۆ دادگه‌ری له‌ شه‌خص په‌رسته‌یه‌وه‌ بۆ ته‌نها خوا په‌رستی له‌ بیدعه‌و گو‌مرا‌یه‌وه‌ بۆ هیدایه‌ت و رینگای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ئه‌و قورئانه‌ زۆر مه‌زنه‌ مرۆڤ به‌بێ قورئان له‌ گو‌مرا‌ییدا ده‌بیت به‌هۆی ئه‌و قورئانه‌ خوای گه‌وره‌ داوای له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد که‌ خه‌لكی له‌ تاریکیه‌وه‌ ده‌ربیتی بۆ روناکی، که‌واته‌ قورئان هیدایه‌ته‌ وه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: (وَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى) هیدایه‌ته‌ بۆ خه‌لك ئه‌و هیدایه‌ته‌ له‌و مانگه‌دا دابه‌زیوه‌، وه‌ هه‌روه‌ها قورئان هه‌ر هیدایه‌تێک نییه‌ به‌ کورتی و به‌پوختی به‌س قورئان روونکه‌ره‌وه‌ی زۆری تێدایه‌:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ ﴿الفرقان: ۳۳﴾

واته‌: هه‌ر شوبه‌یه‌که‌ که‌ ئه‌هلی باتل بیهینیت هه‌ر دوو دلی و گو‌مانیک که‌ ئه‌هلی باتل دروستی بکات ئه‌وه‌ ئه‌و قورئانه‌ روونی کردۆته‌وه‌، قورئان رینگای راستی روونکردۆته‌وه‌ (وَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ) وه‌ قورئان حه‌ق و ناحه‌ق لیک جیا ده‌کاته‌وه‌ ئه‌هلی به‌هه‌شت و ئه‌هلی جه‌ه‌نم لیک جیا ده‌کاته‌وه‌، ئه‌و قورئانه‌ چاکه‌و خراپه‌

له‌یهك جیاده‌كاته‌وه، مرۆڤ به‌بی قورئان هیدایه‌تی بۆ وهرناگیریت له گومرایدا ده‌بیٔ، مرۆڤ به‌بی ئەو قورئانه (بِیِّنَاتِ) ی ناکه‌وێته ده‌ست به‌لكو له شكو گوماندا ده‌بیٔ قورئان ناتوانی حه‌ق و ناحه‌ق لێك جیا‌كاته‌وه رینگای به‌هه‌شت و رینگای جه‌هنه‌م لێك جیا‌كاته‌وه رینگای چاكه‌و رینگای خراپه له‌یهك جیا‌كاته‌وه، كه‌واته ئەم قورئانه به‌ته‌نها ئەو هه‌موو چاكه‌و كه‌رامه‌ی تێدا‌یه كه له‌م مانگه‌دا هاتۆته خواره‌وه، بۆیه به‌راستی مانگیك قورئانی تێدا هاتیبته خواره‌وه ئەو فه‌زله به‌ته‌نها به‌سه بۆ ئەوه‌ی كه بزاین چ مانگیکی پیروژه پێویسته ئیمه‌ی موس‌لمانی‌ش قه‌دری بزاین به‌لام قه‌در زانیه‌كه‌ی به‌وه نابیت هه‌ر تێدا برسی بین و تینوو بین، به‌لكو به‌وه ده‌بیٔ كه بزاین بۆچی ئەم مانگه ریزی لێگیراوه له‌به‌ر ئەم قورئانه پیروژه بۆیه ئیمه‌ش قه‌دری ئەم قورئانه بزاین وه له‌و مانگه‌دا زیاتر له مانگه‌کانی تر قورئان بخوینینه‌وه وه ته‌فسیره‌كه‌ی بخوینینه‌وه وه له‌به‌ری بکه‌ین وه عیاده‌تی خوا به‌م قورئانه بکه‌ین و شه‌وانه‌ش له شه‌ونوێژ و ته‌راویجدا قورئان زۆر بخوینین وه‌كو هاوه‌لان و سه‌له‌فی صالح خویندوو‌یانه، كه‌واته یه‌كێك له فه‌زله گه‌وره‌کانی مانگی رهمه‌زان ئەو قورئانه مه‌زنه‌یه كه تێدا دابه‌زیوو. * فه‌زلیکی تری مانگی رهمه‌زان ئەوه‌یه كه مانگی رهمه‌زان شه‌ویکی تێدا‌یه كه پێی ده‌وتری شه‌وی قه‌در كه له‌و شه‌وه‌دا قورئان ده‌ستی به‌ دابه‌زین کردوو قورئان هاتۆته خواره‌وه خوای گه‌وره ده‌فهرموویٔ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ﴿القدر: ۱﴾ ئیمه دامان به‌زاند قورئان له شه‌وی قه‌در كه له رهمه‌زاندایه وه به تایبه‌تی له تاكه‌کانی ده شه‌وی كو‌تایی رهمه‌زاندایه: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ ﴿القدر: ۳﴾ لیله‌ القدر خیری زیاتره له خیری عیاده‌تی هه‌زار مانگ بی‌گومان هه‌زار مانگ به‌بی لیله‌ القدری تێکه‌وێته‌وه، ته‌ماشای ده‌که‌ین به‌قه‌ده‌ر خیری یه‌ك شه‌وه واته پێش ئەو ئوممه‌ته كه فه‌زلی خوای په‌روه‌ردگار زۆره به‌سه‌ر ئوممه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌گه‌ر خواپه‌رستانی پێشوو هه‌زار مانگ عیاده‌تیان کردبا ئیمه‌ی ئوممه‌تی ئیسلامی ئوممه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌س ته‌نها خیری شه‌وی لیله‌ القدر خیری زیاتره له خیری عیاده‌تی هه‌زار مانگ ئەوه‌ش به‌راستی یه‌كه‌میان فه‌زل و كه‌رامه‌تی خوای په‌روه‌ردگار تێدا ده‌رده‌كه‌ویٔ كه خوای گه‌وره چه‌ند له‌گه‌ل ئیمه به‌ره‌مه‌ ئوممه‌تانین خوای گه‌وره‌ش فه‌زلیکی به‌سه‌ردا رشتووین كه له هه‌موو ئوممه‌ته‌کان زیاتره بۆیه مانگی رهمه‌زان یه‌كێك له فه‌زله‌کانی تری ئەوه‌یه كه ووتمان شه‌وی قه‌دری تێدا‌یه، كه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموویٔ: ^(۴) (أَتَاكُمْ شَهْرُ رَمَضَانَ) مانگی رهمه‌زانتان بۆ هات (فیه لیله) كه شه‌ویکی تێدا‌یه كه هه‌موو خیریکی تێدا‌یه هه‌ر كه‌سیك بی‌هه‌ش بیٔ له خیری ئەم شه‌وه ئەوه له‌هه‌موو خیریك بی‌هه‌شه، كه‌واته مانگی رهمه‌زان مادام ئەو شه‌وه‌ی تێدا‌یه فه‌زلی زۆر گه‌وره‌یه له‌و شه‌وه‌دا ئەو خیره گه‌وره‌مان ده‌ست ده‌كه‌ویٔ خوای گه‌وره یارمه‌تی‌مان بدات مرۆڤ بتوانی له‌و شه‌وه‌دا عیاده‌تی خوای گه‌وره بکات.

* یه‌کیکی تر له فه‌زله‌کانی مانگی رهمه‌زان ئەوه‌یه كه هه‌ر كه‌سیك به‌رۆژ تێدا به‌رۆژوو‌بیٔ به‌خالصی بۆ خوای گه‌وره‌ش له گوناھی رابردووی خو‌ش ده‌بیٔ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموویٔ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: " (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) ^(۵)، واته: هه‌ر كه‌سیك مانگی

(4) السنن الكبرى للنسائي ۲۴۰۲.

(5) رواه البخاري ۳۸ ومسلم ۷۶۰.

رهمه‌زان به رۆژوو بیټ و ئیمانی به فهرز بوونی هه‌بیټ، وه داوای پاداشت له خوای گه‌وره بکات نه‌وه خوای گه‌وره له گوناھی رابردووی هه‌موو بوراوه.

به‌پراستی نبعمه‌تیکی گه‌وره‌یه مانگی رهمه‌زان بیټه هۆی نه‌وهی خوا له گوناھی رابردووت خوش بیټ وه‌کو له حه‌دیسێکی تردا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكْفِرَاتٌ لِّمَا بَيْنَهُنَّ مَا اجْتَنَبَتِ الْكِبَائِرُ) (٦)

واته: رهمه‌زان بۆ رهمه‌زان گوناھی نیوانیان هه‌مووی ره‌ش ده‌کاته‌وه به مه‌رجێک مرۆف له گوناھی گه‌وره دوور که‌وێته‌وه.

* فه‌زلیکی تری ئەم مانگه نه‌وه‌یه که: (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) ((٧) واته: هه‌ر که‌سیک شه‌وانه له مانگی رهمه‌زان تییدا قیام اللیل بکات که له کورده‌واری خۆماندا پێی ده‌لێن ته‌راویح نوێژی ته‌راویح بکات نه‌وه خوای گه‌وره له هه‌موو گوناهه‌کانی رابردووی دیسان خوش ده‌بیټ، خو نه‌گه‌ر شه‌وی لیله القدر عیباده‌تی خوا شه‌ونوێژ بکات نه‌وه زیاده‌یه‌ک هاتوو بۆ ئەم فه‌رموووه که ئیمامی احمد رپوايه‌تی کردوو ده‌فه‌رموو: (مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ثُمَّ وَقَفَتْ لَهُ غُفْرَةٌ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ) (٨).

واته: هه‌ر که‌سیک له شه‌وی لیله القدر هه‌ستیته‌وه عیباده‌ت بکات خوا له گوناھی رابردوو داها‌توشی خوش ده‌بیټ ده‌ی چ له‌و فه‌زله گه‌وره‌تره مرۆف بۆ نوێژ ده‌کات؟ بۆ نه‌وهی خوا لیبی خوش بیټ، بۆ قورئان ده‌خوینیت؟ بۆ نه‌وهی خوا لیبی خوش بیټ، بۆ رۆژوو ده‌گریت؟ بۆ نه‌وهی خوا لیبی خوش بیټ، ده‌ی تۆ نه‌گه‌ر نه‌وه شه‌وه به‌ نسیت بیټ نه‌وه خوای گه‌وره له گوناھی داها‌توو رابردوت خوش ده‌بیټ، نه‌وه فه‌زله گه‌وره‌ت ده‌ست ده‌که‌وێت.

* یه‌کیکی تر له فه‌زله‌کانی مانگی رهمه‌زان نه‌وه‌یه که دوعا تییدا قه‌بو له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (ان لكل عبد دعوة مستجابة) (٩) هه‌موو به‌نده‌یه‌کی موسلمان ده‌عه‌یه‌کی موسته‌جابیه‌ی هه‌یه وه له هه‌موو رۆژیکیشدا مرۆفی موسلمان کاتیک که رۆژوو ده‌شکییټ له‌و کاته‌دا دوعای قه‌بو له، نه‌وه‌ش فه‌زلیکی تری مانگی رهمه‌زانه که دوعا تییدا قه‌بو له وه بۆیه خوای گه‌وره که فه‌زلی به‌رۆژوو بونی مانگی رهمه‌زانی بۆ باس کردین نه‌وجا خوای گه‌وره هانی داوین بۆ نه‌وهی که دوعای لی بکه‌ین خوای گه‌وره فه‌رموو یه‌تی: ده‌ی داوام لی بکه‌م من وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه، لیم بپارینه‌وه دوعاتان قه‌بول ده‌که‌م، که‌واته رهمه‌زان و دوعا قه‌بول بوون به‌یه‌که‌وه به‌سه‌راون و په‌یوه‌ندیان به‌یه‌که‌وه هه‌یه، نه‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی که ده‌تانه‌وی خوای گه‌وره دوعاتان قه‌بول بکات ئیشتان به‌خوایه‌وه نه‌وه مانگی رهمه‌زان هات ده‌ی دوعا بکه‌و زیاد له خوای گه‌وره بپارپوه خوای گه‌وره دوعا قه‌بول ده‌کات و ده‌لام ده‌دریته‌وه ان شاء الله.

(6) رواه مسلم ٣٤٩ ، مسند أحمد بن حنبل ٨٩٩٠.

(7) رواه البخاري ٣٦ و مسلم ٧٦١.

(8) رواه الإمام أحمد في باقي مسند الأنصار باب حديث عبادة بن الصامت برقم ٢٢٢٠٥.

(9) أخرجه أحمد في المسند (٩٥٠٤) والروزي في زوائد الزهد لابن المبارك (١٦٢١) ، وأخرجه مسلم في الصحيح (٤١١) والترمذي في الجامع (٣٦٠٢) ، وابن

ماجه في السنن (٤٣٠٧).

* یه کیکی تر له فهزله‌کانی مانگی رهمه‌زان ئه‌وهیه: (إِنَّ لِلَّهِ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ عِتْقَاءَ مِنَ النَّارِ) (۱۰) خوای گه‌وره دای ناوه هه‌موو شه‌ویک کۆمه‌له که‌سانیک ئازاد ده‌کات له ئاگری دۆزه‌خ بریاری ئه‌وه‌یان بۆ ده‌دریت که ئه‌وانه نه‌چنه ناو ئاگری دۆزه‌خو نه‌سوتین ئه‌وه‌ش هه‌موو شه‌ویک دووباره ده‌بیته‌وه له مانگی رهمه‌زان.

* یه کیکی تر له فهزله‌کانی مانگی رهمه‌زان ئه‌وه‌یه که له‌و مانگه‌دا ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت ده‌کرینه‌وه وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی.

* یه کیکی تر له فهزله‌کانی مانگی رهمه‌زان ئه‌وه‌یه ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خ هه‌موو داده‌خرین.

* وه‌یه کیکی تر له فهزله‌کانی مانگی رهمه‌زان ئه‌وه‌یه که (تفصد فيه الشياطين مردة الجن) شه‌یتانه‌کان و جینییه سهرکه‌شه‌کان هه‌مووی ده‌به‌ستینه‌وه زنجیر به‌ست ده‌کرین، که‌واته ئه‌و سی فهزله‌ی کۆتایی که سه‌یر که‌ین ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت ده‌کرینه‌وه وه‌ ده‌رگای دۆزه‌خیش داده‌خرین وه‌ هه‌روه‌ها شه‌یتانه‌کانیش ده‌به‌ستینه‌وه، که‌واته عیبادت تیی‌دا ئاسان ده‌بیت که‌واته ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که به‌هه‌شت ده‌ویت ده‌رگای به‌هه‌شت کراوه‌ته‌وه هه‌ولێ بۆ بده، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که له جه‌ه‌نم ده‌ترسی ده‌رگای دۆزه‌خ داخراوه که‌واته خۆت له خه‌راپه‌ بپاریزه، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی تۆ بیهێز بووی به‌رامبه‌ر شه‌یتانه‌کان که شه‌ه‌وه‌تیا بۆ ده‌رازانده‌وه ئیستا شه‌یتانه‌کان به‌ستراونه‌ته‌وه مانگیکه خوای گه‌وره عیبادت و خوا په‌رستیمان بۆ ئاسان ده‌کات بۆیه مروژ تیی‌دا ئه‌و مانگه‌ پیرۆزه ئه‌و مانگه‌ پر له خه‌یرو به‌ره‌که‌ته قه‌دری بزانیته وه‌ بتوانی و بزانی چۆن له خه‌یرو به‌ره‌که‌تی ئه‌و مانگه‌ بیه‌ش ناییت چۆن ئه‌و هه‌موو به‌ره‌که‌ت و خه‌یره‌ی ده‌ستکه‌ویت بۆ ئه‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ری دنیا و قیامه‌ت

بیته

پ/۴/ ئایا داخستنی ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خ مانای وایه هه‌ر که‌سی له‌و مانگه‌دا به‌مری ناچیته‌ دۆزه‌خ و له به‌هه‌شتدا ده‌مینیته‌وه؟

و/ نه‌خه‌یر بی گومان مه‌به‌ست ئه‌وه نییه چونکه هه‌ندی که‌س هه‌یه مونا‌فقه‌ ده‌مری ﴿فِي الدَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ [النساء: ۱۴۵] هه‌ندی که‌س هه‌یه موس‌لمانیکه‌و تاوانی گه‌وره‌ی هه‌یه وه‌ تۆبه‌شی لی نه‌کرد بی (تحت مشیئة) یه به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که لی‌ره‌دا ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت کراونه‌ته‌وه وه‌ ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خ داخراون مانای ئه‌وه نییه که‌سیک که له رهمه‌زاندای به‌مریت ناچیته‌ دۆزه‌خه‌وه له‌وانه‌یه موس‌لمانی وا هه‌یه هه‌ر به‌ رۆژووش ناییت موس‌لمانیشه کافر ناییت به‌ رۆژوو نه‌گرتن ئه‌گه‌ر باوه‌ری به‌ رۆژوو هه‌بیت که‌واته مانای ئه‌وه نییه ئه‌گه‌ر مانگی رهمه‌زان هات مروژ ناچیته‌ دۆزه‌خه‌وه مانای ئه‌وه‌یه ریگای چوونه ناو ئاگر ته‌سک بۆته‌وه وه‌ ریگای به‌هه‌شت فراوان بۆته‌وه هه‌ر که‌سیک که بیه‌وی، بۆیه له واقیعدا ئه‌وه‌ش ده‌بینین له رهمه‌زاندای مزگه‌وته‌کاغان پرن ئه‌هلی خه‌یر زۆره موس‌لمانان به‌ زۆری هاتونه‌ته‌وه خه‌لکی بۆ عیبادت زیاد ده‌بیت وه‌ بۆ ئه‌هلی شه‌ر که‌م ده‌بیت مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه نه‌ک به‌ یه‌کجار یه‌عنی هه‌رچی خه‌راپه‌ نه‌مینیت و هه‌رچی شه‌یتان ئیشی خۆی نه‌کات و خه‌لکی هه‌موو بیته ئه‌هلی به‌هه‌شت نه‌خه‌یر وانیه

(10) رواه الترمذی: (۶۸۲)، وابن ماجه: (۱۶۴۲)، وصححه ابن خزيمة: (۱۸۸۳)، وابن حبان: (۳۴۳۵)، والحاكم: (۴۲۱/۱).

په / شه‌یتانه‌کان زنجیر به‌ست ده‌کرین هه‌ندیک ده‌لین بۆچی هیشتا که سانیک له خراپه‌کاری به‌رده‌وامن نه‌گهر شه‌یتانه‌کان وه جنه سه‌رکه‌شه‌کان زنجیر کراون ؟

و/ ئه‌و پرسیاره له شوینی خویتی چونکه هه‌ندی کهس به هه‌له تیده‌گات پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت که شه‌یاتینه جنه سه‌رکه‌شه‌کان ئه‌وانه زنجیر به‌ست ده‌کرین به‌لام ده‌بی ئیمه بزاین که ئه‌و شتانه‌ی که خراپه بو مرۆڤ ده‌رازیته‌وه ئه‌م‌ری پی ده‌کات ته‌نها شه‌یتانه‌کان نین ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ ﴿یوسف: ۵۳﴾. نه‌فسی مرۆڤ خوشی ئه‌م‌ری خراپه‌ی پی ده‌کات که‌واته هه‌ندی جار با شه‌یتانه‌که‌ش به‌سترا‌بنه‌وه نه‌فسی خوت ئه‌م‌ری خراپه‌ت پی ده‌کات ئه‌وه له‌لایه‌ک له‌لایه‌کی تریشه‌وه مانای ئه‌وه نییه که شه‌یاتین به هیهچ شیوه‌یه‌ک کاری خراپه نه‌کات و کاریگه‌ری خراپه نه‌بیته به‌لکو مرۆڤ جاری وا هه‌یه به‌سترا‌وه‌ته‌وه به‌لام به‌ده‌م قسه‌ی خوی هه‌ر ده‌کات وه له‌ دووره‌وه هه‌ولیک هه‌ر ده‌دات شه‌یاتینیش که‌واته شه‌ریان که‌م ده‌بیته‌وه به‌لام نه‌فسی ئینسان هه‌ر ئه‌مر به‌ خراپه‌ ده‌کات وه هه‌روه‌ها براده‌ری خراپ شه‌یتانی مرۆڤ نه‌به‌سترا‌ونه‌ته‌وه، چونکه خوی گه‌وره باسی (الشیاطین) و (مردة الجن) کرد که ده‌به‌سترا‌وته‌وه به‌لام شه‌یاتینی ئینس هه‌یه ئه‌وان براده‌ری خراپ دی هانت ده‌دات له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی که به‌ رۆژوو بیته‌ وای پی ده‌کات که به‌ رۆژوو نه‌بیته‌ له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی که بو مزگه‌وت بجیته‌ تا‌عه‌تی خوا بکات ده‌ی با بو خراپه‌ جا بویه ده‌بیته‌ مرۆڤی موسلمان وریا بیته‌ هم له‌ براده‌ری خراپ و شه‌یتانی مرۆڤ خوی پاریزی هه‌م په‌نا به‌ خوا بگری له‌ شه‌ری نه‌فسی خوی بویه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ نَفْسِي) ^(۱۱) خواجم پاریزی له‌ شه‌ری نه‌فسم، ئیمه زیاتر پیوستمانه که داوا له‌ خوا بکه‌ین بمانپاریزی به‌ گشتی پیوسته موسلمانان هه‌موویان له‌و مانگه‌دا هه‌ولده‌ن چۆن ئه‌و ره‌حه‌مان پیده‌کات شه‌یاتینی به‌سترا‌وته‌وه ئیمه‌ش نه‌فسی خۆمان بگرینه‌وه وه له‌گه‌ل براده‌ری خراپ نه‌گه‌رپین گوی له‌ مرۆڤی خراپ نه‌گرین ته‌له‌فزیۆن و شه‌یتانه‌کان لیمان نه‌بنه شه‌یتانیک که له‌ جیاتی شه‌یتانه جنه‌کان شه‌یتانه ئینسه‌کان کاریگه‌ری له‌سه‌رمان هه‌بیته‌ رۆژوو که‌مان به‌تال بکه‌نه‌وه عیباده‌تی شه‌وا‌ئمان نه‌میته‌ به‌ دیار ته‌له‌فزیۆنه‌وه دانیشین با بگه‌رپینه‌وه لای خوا مانگیکه به‌ره‌و به‌هه‌شتت ده‌بات ئه‌گه‌ر قه‌د‌ری بزانیته‌ و ئه‌گه‌ر بزانی چۆن خیره‌کانی تیدا به‌ده‌ست ده‌خه‌ی داوا‌ئمان له‌ خوی گه‌وره ئه‌وه‌یه که هیدایه‌تی موسلمانان بدات و خیر له‌م مانگه‌ ببینن.

(11) أخرجه أحمد في المسند (۱۹۵۴۲) ، و صحيح ابن حبان (۹۰۶).

پۆڭۋو گرتن

پ ۶/ ئەمانه‌وی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی فهزلی به‌رۆژووبونی مانگی رهمه‌زانمان بۆ دهربخه‌ی جگه‌ له رهمه‌زاندا، کاتیك كه موسلمانیک به‌رۆژوو ده‌بیئت چ ئەجرو پاداشتیکی ده‌ست ده‌که‌ویئت؟
و/ به‌رۆژوو بوون بیگومان فهزلی زۆره وه‌کو له‌ فه‌رمووده‌ سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبهری خوا ﷺ چه‌ندان فهزلی تیدا باسکراوه بۆ نمونه:

* عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: " (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) " (۱۲).

واته: هه‌ر که‌سی مانگی رهمه‌زان به‌رۆژوو بیئت و باوه‌ری به‌ فه‌رز بوونی هه‌بیئت و چاوه‌روانی پاداشنی خوا بیئت ئەوا خوای گه‌وره‌ لێی بوراوه‌و لێی خوش بووه.

که‌واته‌ یه‌کیك له‌ فه‌زله‌کانی رهمه‌زان یاخود فه‌زله‌کانی رۆژوو ئەوه‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ به‌هۆی رۆژوووه‌ له‌ گوناوه‌کانی خوش ده‌بیئت و له‌ گوناوه‌کانی ده‌بوریت.

* فه‌زلیکی تری به‌ رۆژوو بوون ئەوه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: (لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا عِنْدَ فُطْرٍ) مروّقی به‌ رۆژوو دوو خوشحالی بوونی بۆ هه‌یه، دوو مژده‌ی خوشی بۆ هه‌یه‌ پێیان دل خوش ده‌بیئت له‌ کاتی رۆژوو شکاندنه‌کی: یه‌کیکیان ئەوه‌یه‌ که‌ رۆژوووه‌ که‌ی ته‌واو کردو ئەوجا ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌ نان خواردن و به‌ ئاو خواردنه‌وه‌ که‌ رۆژیه‌ که‌ دوای حه‌رام بوونی نیستا بۆی حه‌لال بوو، دووه‌میشیان ئەوه‌یه‌ که‌ ده‌گات به‌ په‌روه‌ردگاری خۆی خوای گه‌وره‌ چ ئەجرو پاداشتیکی بۆ ئەو که‌سه‌ داناوه‌ که‌ به‌ رۆژوو بووه‌ پاداشتیکی و هه‌ا گه‌وره‌ که‌ پیغه‌مبهری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ الْحَسَنَةُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا) (۱۳).

هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی نه‌وه‌ی ئاده‌م خوای گه‌وره‌ به‌ فه‌زله‌و که‌رهمی خۆی بۆی زیاد ده‌کات نه‌ک یه‌ک ئەجرو به‌رامبهری یه‌ک ئەجرو به‌رامبهری یه‌ک چاکه‌ نه‌خیر هه‌ر چاکه‌یه‌ک به‌کی خوای گه‌وره‌ به‌ ده‌ تاوه‌کو ۷۰۰ به‌لکو زیاتریش بۆت ده‌نوسریت (إِلَّا الصَّوْمَ) فانه‌ لی) ته‌نها رۆژوو نه‌بیئت جا ته‌نها رۆژوو نه‌بیئت وه‌نه‌بیئت رۆژوو ئەو پاداشته‌ی نه‌بیئت نه‌گاته‌ ئەو پله‌یه‌ی که‌ یه‌ک تا ده‌ تا ۷۰۰ بیئت، نه‌خیر رۆژوو له‌وه‌ش زیاتره‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: (إِلَّا الصَّوْمَ) فانه‌ لی وَأَنَا أَجْزِي بِهِ) رۆژوو بۆ منه‌ تاییه‌ت بۆ منه‌ وه‌من پاداشت بۆ رۆژوو وه‌وان ده‌ده‌مه‌وه‌ بۆ ده‌فه‌رمووی: (فَإِنَّهُ لِي) خۆ هه‌موو کرده‌وه‌کانی تر بۆ خوای په‌روه‌ردگاره‌ مروّقی موسلمان وه‌کو خوای گه‌وره‌ فی‌ری کردوین بلیین:

﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُمْ وَتُسَّكِيْتُمْ وَمَمَاتِي وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الأنعام: ۱۶۲﴾ .

بلی که‌ نوێژه‌که‌مو رۆژووم حه‌یوان سه‌ربرینمو مال به‌خشینمو وه‌ژیانم به‌ گشتی هه‌مووی بۆ خوا بیئت، به‌لی موسلمان ده‌بی هه‌مووی بۆ خوا بیئت به‌لام ئەو ئیخلاصه‌ له‌ هه‌یج عیاده‌تیکدا ده‌رناکه‌ویت وه‌کو له‌ رۆژوودا ده‌رده‌که‌ویت، چونکه‌ که‌ نوێژ ده‌کات بۆی هه‌یه‌ بۆ ربابی خه‌لك بیکات و له‌ پێش چاوی خه‌لك نوێژ بکات له‌بهر خاتری خه‌لك نه‌ک به‌ خالصی له‌بهر خوا نوێژ بکات، وه‌ بجۆی زه‌کات بدات له‌ پێش چاوی خه‌لك، بلی

(۱۲) رواه البخاري ۳۸ ومسلم ۷۶۰ .

(۱۳) روی البخاري (۱۷۶۱) ومسلم (۱۹۴۶) .

من دهرس ده‌خوینم و بلی من چاکه له‌گه‌ل خه‌لک ده‌که‌م مه‌به‌ستیشی خه‌لک بی‌ت، به‌لام رۆژوو ئه‌گه‌ر بگه‌ریت له‌به‌یانیه‌وه تا ئیواره ناکریت بۆ خه‌لکی بی‌ت، چونکه ئه‌گه‌ر بۆ خه‌لکی بی‌ت خو به‌دریژایی ئه‌و رۆژه خو خه‌لک کامه‌ریان له‌سه‌ر دانه‌ناوه بلین داخوا چی ده‌کات هه‌ر مه‌جال ده‌بی‌ت قومیک ئاو بخواته‌وه که‌واته مادام ئه‌و که‌سه خه‌لک ئاگای لی‌ی یان ئاگای لی‌نه‌بی به‌نه‌بی و ته‌نه‌ایی رۆژوه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیه‌ته سه‌ر که‌واته دياره خالی‌صدن به‌ته‌نه‌ها بۆ خوای په‌روه‌ردگار، جا بۆیه خوای په‌روه‌ردگار فرموی: (إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي) ته‌نه‌ها رۆژوو له‌و فه‌زله‌ش گه‌وره‌تر هه‌یه که ته‌نه‌ها به ۷۰۰ قات له ئه‌جر بووه‌ستیت و خیری له‌وه کو‌تایی پی‌بی‌ت (فإنه لي وأنا أَجْزِي بِهِ) بۆ منه و من خو‌م ده‌زانم پاداشتی رۆژوو‌ه‌وان چیه. بۆیه زانیان ده‌فه‌رموون رۆژوو سه‌بری ده‌و‌یت خوای په‌روه‌ردگاریش له‌قورئاندا فرمویه‌تی: ﴿إِنَّمَا يُوقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ [الزمر: ۱۰]

واته: ئه‌وانه‌ی که صابرن ئه‌وانه ئه‌جرو پاداشتیان ده‌دری‌ته‌وه نه‌ک تا ۷۰۰ به‌لکو به‌بی حساب و به‌بی ژماره، که‌واته حه‌قی خو‌یه‌تی مرو‌فانی به‌رۆژوو دلی خوشی جگه له‌وه‌ی ئیواران نان ده‌خوات و ئاو ده‌خواته‌وه دلی خوشه دلی به‌شتیکی له‌وه‌ش گه‌وره‌تر خوشی‌یت که، کَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَفْطَرَ قَالَ: (دَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ، وَكَبَّتِ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) (۱۴) ئه‌جره‌که جی‌گیر ده‌بی‌ت لای خوای په‌روه‌ردگار تینوویه‌تی رۆیشته برسیه‌تی رۆیشته ئه‌وجار ئه‌جره‌که‌ش جی‌گیربوو ئه‌و ئه‌جره‌ی که به‌بی حساب به‌خوای ده‌لی بۆ خو‌مه هه‌ر بۆ خوشم پاداشتی رۆژوو‌ه‌وان ده‌ده‌مه‌وه ده‌ی به‌رۆژیک تو ئه‌و هه‌موو پاداشته گه‌وره‌یه‌ت ده‌ست که‌و‌یت به‌راستی فه‌زلیکی گه‌وره‌یه که هه‌قی خو‌یه‌تی مرو‌فانی موسلمان حه‌قی رۆژوو بزانی، چونکه ئه‌و ئه‌جرو پاداشته گه‌وره‌یه‌ی له‌سه‌ره.

* یه‌کی‌کی تر له فه‌زله‌کانی به‌رۆژووبون ئه‌وه‌یه که پی‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (الصَّيَّامُ جَنَّةٌ يَسْتَجِنُّ بِهَا الْعَبْدُ مِنَ النَّارِ) (۱۵) ده‌فه‌رمو‌ی رۆژوو قه‌لغانه بۆ مرو‌ف چون مرو‌فیک کاتی‌ک که له‌شه‌ری‌یت ته‌ماشای ده‌که‌ی کاتی‌ک که قه‌لغانیکی پی‌یه بۆ ئه‌وه‌ی که شمشیری دو‌ژمن هات به‌و قه‌لغانه خو‌ی پاری‌زی‌ت له شمشیری دو‌ژمن پی‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت به‌رۆژووبون قه‌لغانه به‌لام له شمشیر ناتپاری‌زی به‌لکو ئه‌و رۆژوو به‌نده ده‌پاری‌زی له ئاگری دۆزه‌خ، چون خو‌ت له شمشیر ده‌پاری‌زی تۆش به‌م رۆژوو‌وه خو‌ت له ئاگر ده‌پاری‌زی خوای گه‌وره له ئاگری دۆزه‌خ ده‌تپاری‌زی به‌هو‌ی به‌رۆژووبون بۆیه پی‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا) (۱۶).

واته: هه‌ر که‌سی یه‌ک رۆژ له پیناوی خوادا به‌رۆژووبیت ئه‌وه خوای گه‌وره ئه‌و که‌سه ۷۰ پایز له ئاگری دۆزه‌خ لاده‌دات، له فه‌رمو‌وده‌یه‌کی تردا پی‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: هه‌ر که‌سی یه‌ک رۆژ له پیناوی خوادا

(۱۴) رواه أبو دواد وحسنه الألباني في الإرواء.

(۱۵) رواه الطبراني في الكبير وحسنه الألباني (۳۸۶۷) في صحيح الجامع.

(۱۶) رواه البخاري (۲۸۴۰)، ومسلم (۱۱۵۳).

به‌رۆژوو بیټ ئه‌وه خوای گه‌وره چالیک ده‌خاته نیوان ئه‌و که‌سه‌ی که رۆژیک له‌پیناوی خوادا به‌رۆژوو بوه له‌گه‌ل دۆزه‌خ ئه‌و خه‌نده‌قه ئه‌وه‌نده گه‌وره فراوانه تو له‌دۆزه‌خ دوور ده‌خاته‌وه به ئه‌ندازه‌ی نیوان ئاسمان و زه‌وی، که‌واته به‌راستی به‌رۆژوو بون نبعمه‌تیکی گه‌وره‌یه به‌رۆژوو بون نبعمه‌ته مروّفا ئاگای له‌و هه‌موو فه‌زله‌ی به‌رۆژوو بون بیټ به‌راستی نبعمه‌ته رۆژوو گرتن ده‌بیټ مروّفی موسلمان دلی پی خوش بیټ به‌رۆژوو بون تو حه‌فتا سال له ئاگری دۆزه‌خ دوور که‌وینته‌وه به‌رۆژوو بون خه‌نده‌قیک له‌به‌ینی توو دۆزه‌خ دابنریت که ئه‌وه‌نده له دۆزه‌خت دوور کاته‌وه که چۆن ئاسمان و زه‌وی له‌یه‌که‌وه دوورن که‌واته حه‌قی خۆیه‌تی مروّفی موسلمان دلی پی خوش بیټ به‌رۆژوو بون له‌سه‌ر شانی سووک بیټ نه‌ک به شتیکی قورسی دابنیت به‌لکو له‌زه‌تی لیوه‌ر بگریټ و تاموو چیژی هه‌بیټ، به‌رۆژوو بون چونکه ئه‌و پاداشته گه‌وره‌یه‌ی خوای په‌روه‌ردگار بوی داناوه . ه .

* هه‌وه‌ها له یه‌کیکی تر له فه‌زله‌کانی به‌رۆژوو بون پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی کردووه که رۆژوو گرتن هیچ پاداشتیکی نییه ته‌نها به‌هه‌شت نه‌بیټ له فه‌رمووده‌یه‌کی تر دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت له به‌هه‌شتدا ده‌رگایه‌ک هه‌یه ناوی رهبانه ئه‌و ده‌گایه تایبه‌ته به‌و که‌سانه‌ی به‌رۆژوو بون له دونیادا نه‌هلی به‌هه‌شت له ده‌رگاکی تره‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه به‌لام ئه‌م ده‌رگایه تایبه‌ته به‌و که‌سانه‌ی که به رۆژوو بون خوای گه‌وره به نسیمان بکات.

* فه‌زلیکی تری به‌رۆژوو بون ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (الصَّيَّامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ) ^(۱۷) رۆژوو له‌گه‌ل قورئان هه‌ردووکیان شه‌فاعه‌ت ده‌کهن بۆخواه‌نه‌که‌یان بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌رۆژوو بووه قورئانی خویندووه رۆژوو ده‌فه‌رموویت: (يَقُولُ الصَّيَّامُ أَيُّ رَبِّ مَنَعْتَهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعْنِي فِيهِ) ئه‌ی په‌روه‌ردگار من ئه‌و شه‌خه‌صه‌م قه‌ده‌غه کرد له خواردن و خواردنه‌وه وه هه‌روه‌ها له شه‌هوه‌تی خوی ده‌فه‌رموویت شه‌فاعه‌تی من قه‌بوکه‌وه به‌هه‌شتی به‌نسیب که، ئه‌وجا قورئان ده‌فه‌رموویت سه‌یری کهن له نه‌سی فه‌رمووده‌که قورئان ناهه‌رموویت ئه‌ی خواجه به‌لام رۆژوو فه‌رموویت ئه‌ی خواجه به‌لام قورئان ناهه‌رموویت چونکه قورئان سیفه‌تی خواجه قورئان شتیکی مه‌خلوق نییه به‌ خوای گه‌وره بلی ئه‌ی خواجه قورئان ده‌فه‌رموویت: (وَيَقُولُ الْقُرْآنُ مَنَعْتَهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ) منیش ئه‌و به‌نده‌م قه‌ده‌غه کرد له نوستنی شه‌وانه، چونکه شه‌وان خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی من بوو نوێزی شه‌و نوێزی ده‌کردو ته‌راویچی ده‌کردو قورئانی ده‌خویندنه‌وه، ئه‌وجا خوای په‌روه‌ردگار شه‌فاعه‌تی رۆژوو قورئان قه‌بول ده‌کات و له‌و به‌نده خوش ده‌بیټ له دۆزه‌خ ده‌ی پارێزیت، وه هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه ده‌باته ناو به‌هه‌شته‌وه، که‌واته ته‌ماشای که‌ین مروّفی موسلمان که بیری لییکاته‌وه رۆژوو ده‌بیته هۆی له گوناه خوش بوون ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که دلت خوشیټ له دونیادا وه دلت خوشیټ به پاداشتی قیامه‌تت نه‌جریکت هه‌یه به‌بی حساب لای خوای په‌روه‌ردگار وه‌له دۆزه‌خ ده‌ت پارێزی ده‌رگای

(۱۷) رواه أحمد في مسنده (۱۷۴/۲ ، رقم ۶۶۲۶) ، و الطبراني في المعجم الكبير (۱۴۶۷۲ - القسم الجديد) ، و الحاكم في المستدرک (۱/ ۷۴۰ ، رقم ۲۰۳۶) .

تایبته بۆ دانراوه تییدا بچیته بههشتهوه وه ههروهها رۆژوو خاوه‌نه‌که‌ی له‌دو‌نیادا له‌ زیناو خراپه‌کاری و داوین پیسی ده‌پاریزی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ) (۱۸).
واته: ئه‌ی کۆمه‌لی گه‌نجان هه‌ر که‌سیک له‌ ئیوه‌ توانی ژن بیخی با بیه‌یتت چونکه‌ له‌مه‌ودوا چاوی ده‌پاریزی له‌ نه‌زه‌ر وه‌هه‌روه‌ها عه‌ورتي مرۆفیش ده‌پاریزی، چونکه‌ حه‌لالی خۆی هه‌یه‌ هه‌ر که‌سیک نه‌توانی ژن بیخی با به‌ رۆژوو بیته‌ چونکه‌ رۆژوو گرتن شه‌هوه‌ته‌که‌ی ده‌شکیه‌یت که‌ شه‌هوه‌تیشی شکا له‌ فاحیشه‌و تووشبونی زینا دوور ده‌که‌وێته‌وه‌و ده‌پاریزی.

* که‌واته‌ یه‌کیکی تر له‌ فه‌زله‌کانی رۆژوو ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆف له‌ دو‌نیادا له‌ خراپه‌کاری و نه‌زه‌رو داوین پیسی و فاحیشه‌ ده‌پاریزی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت خۆی گه‌وره‌ فه‌رمووی: (يَدْعُ طَعَامَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِي) (۱۹) ئه‌و که‌سه‌ واز له‌ شه‌هوه‌ت و خواردن و خواردنه‌وه‌ دینی له‌به‌ر خاتری من که‌واته‌ ئه‌وه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ فه‌زله‌کانی رۆژوو.

* وه‌ دیسان له‌ فه‌زلی به‌رۆژووبون ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت:
(لِخُلُوفٍ فَمِ الصَّائِمِ أَطِيبٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ) (۲۰).

واته: تام و بۆنی رۆژووه‌وان خۆشه‌ لای خۆی گه‌وره‌ له‌ بۆنی میسک. که‌واته‌ ئه‌سه‌ری عیبادت شیرین و خۆشه‌ مرۆف که‌ به‌رۆژوو ده‌بیته‌ و هیچ ناخوات سبحانه‌ الله به‌هۆی رۆژووه‌وه‌ بۆنت خۆش ده‌بیته‌ پله‌ت به‌رز ده‌بیته‌وه‌ له‌ فاحیشه‌و خراپه‌ ده‌که‌رێته‌وه‌ ده‌رگای به‌هه‌شتت بۆ ده‌که‌رێته‌وه‌ له‌ دۆزه‌خ دوور ده‌خه‌رێته‌وه‌ خوا له‌ گوناخت خۆش ده‌بیته‌ قورئان و رۆژوو شه‌فاعه‌تت بۆ ده‌که‌ن به‌هه‌شتت به‌ نسیب ده‌بیته‌ خوا ئه‌جریکت ده‌داته‌وه‌ به‌ی حساب، که‌واته‌ رۆژوو ئه‌و فه‌زله‌ی هه‌بیت وه‌له‌ی حه‌قی خۆیه‌تی مرۆفی عاقل له‌ده‌ست خۆی نه‌دات جگه‌ له‌مانگی رهمه‌زانی‌ش هه‌ول بدات زیاتر له‌ رۆژووانه‌ی که‌ سونه‌تن تیاندان به‌رۆژووبیته‌ به‌لکو له‌و ده‌رگایه‌وه‌ بچیته‌ ژوره‌وه‌و له‌ دۆزه‌خ دوور که‌وێته‌وه‌ خوا بمان پارێزیت

پ/ ۷/ حوکمی به‌رۆژووبون چی یه‌ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ رهمه‌زاندان؟

و/ بیگومان به‌رۆژووبون وه‌ کو خۆی په‌روه‌ر دگار له‌ قورئانه‌ پیرۆزه‌ که‌یدا فه‌رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۳﴾ پیشت هه‌ر له‌ سوره‌تی (البقرة) ده‌فه‌رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ ﴿البقرة: ۱۷۸﴾ ئیوه‌ (القصاص) تان له‌سه‌ر فه‌رز کراوه‌ دوا‌ی ده‌فه‌رمووی:

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۰﴾ که‌سیک که‌ له‌سه‌ره‌ مه‌رگ دابی که‌ شتیکی له‌ دوا‌ی خۆی به‌جی هیشتی واجب له‌سه‌ری وه‌سیه‌ت بکات، رۆژووتان له‌سه‌ر فه‌رز کراوه‌ که‌واته‌ به‌رۆژووبونی مانگی رهمه‌زان فه‌رزه‌ وه‌ بیگومان به‌رۆژوو

(۱۸) أخرجه البخاري كتاب «الصوم»، باب الصوم لمن خاف على نفسه العزوبة: (۱/ ۴۵۶)، ومسلم كتاب «النكاح»: (۱/ ۶۳۰)، رقم: (۱۴۰۰)، من حديث ابن مسعود رضي الله عنه.

(۱۹) رواه البخاري (۱۸۹۴) ومسلم (۱۱۵۱).

(۲۰) أخرجه البخاري (۱۸۹۴) و (۱۹۰۴)، ومسلم (۱۱۵۱).

بوونی مانگی رهمه‌زان به چند قوناغیکدا رۆیشت که فه‌رزه، سه‌ره‌تا مانگی رهمه‌زان فه‌رز نه‌بوو سه‌ره‌تا نه‌وه فه‌رز بوو که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو مانگیك دوو رۆژ تییدا به‌رۆژوو بوو نه‌وه فه‌رز بوو دواى نه‌وه که هاتنه مه‌دینه مانگی رهمه‌زان فه‌رز کرا له‌سه‌ر موسلمانان که مانگی رهمه‌زان فه‌رز کرا چون فه‌رز کرا له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانان فه‌رز بیته له‌سه‌ری بیگریته؟ نه‌خیر ئیختیاری تیدا بوو واته نه‌گه‌ر بتوانی به‌رۆژوو بیته وه‌ ده‌ش توانی به‌رۆژوو نه‌بیته و له‌ جیاتی نه‌وه فیدییه‌ بدات نه‌وه قوناغی دووهم ئه‌وجا له‌ قوناغی سییهم فه‌رزى کرد، بیینه‌وه سه‌ر حوکمی رۆژووی مانگی رهمه‌زان خواى گه‌وره له‌ نایه‌ته‌که‌دا ئاماژه‌ی به‌وه کرد که فه‌رزه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت ئیسلام له‌سه‌ر پینج پایه‌ بنیات نراوه یه‌که‌م پایه‌ شه‌هادیه‌ که خوا بپه‌رستی و شوین پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌ویت، دووهم پایه‌ نویژه، سییه‌میان زه‌کاته، چواره‌میان حه‌جه، پینجه‌میان رۆژوو گرتنه، که‌واته به‌رۆژوو بوونی مانگی رهمه‌زان فه‌رزیکه له‌ ئه‌رکانه‌کانی ئیسلام، وه‌هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تریشدا که بوخاری و موسلیم بۆمان ده‌گیڕینه‌وه عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: پیم بلی سه‌باره‌ت به‌ نویژ خوا چی له‌سه‌ر من فه‌رز کردوو؟ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: پینج نویژی له‌سه‌ر فه‌رز کردوویت خواى گه‌وره له‌ شه‌وو رۆژیکدا ئیلا مه‌گه‌ر نویژی سونه‌ت بکه‌یت، فه‌رمووی: پیم بلی له‌ زه‌کات چیم له‌سه‌ر فه‌رزبووه؟ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ته‌نها زه‌کاتی فه‌رز ئیلا مه‌گه‌ر خیر بکه‌ی، ئه‌وجا فه‌رمووی: ئه‌ی له‌ رۆژوو چیم له‌سه‌ر فه‌رزبووه؟ فه‌رمووی مانگی رهمه‌زان فه‌رزه له‌سه‌رت ئیلا مه‌گه‌ر رۆژووی سونه‌ت بگری، کابرا فه‌رمووی: نه‌ زیادى ده‌که‌م نه‌که‌می ده‌که‌م ئه‌وه‌نده ده‌که‌م که خوا له‌سه‌ری فه‌رز کردووم. واته پینج فه‌رزه‌کانم ده‌که‌م هه‌چ سونه‌تیک ناکه‌م کاتیک که کابرا رۆیشت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: (أفـلح ان صدق) واته: سه‌رفرازبوو رزگاربوو نه‌جاتی بوو نه‌گه‌ر راست بکات و ده‌چیته به‌ده‌شته‌وه ئه‌و که‌سه نه‌گه‌ر راست بکات، جالی‌ره‌دا ئه‌وه‌مان بۆ روون بۆوه که به‌رۆژوو بوونی مانگی رهمه‌زان فه‌رزه دووهمیشیان ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت که ئیسلام زۆر ئاسانه‌ کابرایه‌کی ده‌شته‌کی دینه‌ لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌ویش ئیسلامی له‌ پینج ووشه‌ی کورتدا کۆده‌کاته‌وه که ئه‌رکانه‌کانی ئیسلامه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: سه‌رفرازبوو ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه ئه‌گه‌ر راست بکات ئه‌گه‌ر راست بکات ئه‌گه‌ر راست بکات بکات له‌گه‌ل خواى خوی ئه‌و مه‌رجه‌ی تیدا بیه‌ت وه‌ کار به‌و روکنانه‌ی ئیسلام بکات نه‌وه ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه خواى گه‌وره به‌به‌هه‌شتی شاد ده‌کات نه‌وه‌ش فه‌زلیکی گه‌وره‌یه به‌ کاریکی بچوک و که‌م که ئه‌رکیکی زۆر گه‌وره نییه له‌سه‌ر مرۆف به‌رۆژوو بیته له‌ سالیکیدا مانگیك به‌رۆژوو بیته یا له‌ رۆژیکدا پینج نویژ بکات ئاسانه‌ ان‌ عشا‌ واللّٰه‌ خواى گه‌وره به‌نسیمان بکات.

پ/ ۸ / نایه‌ رۆژوو ته‌نها له‌سه‌ر ئوممه‌تی ئیسلام فه‌رز کراوه یان له‌سه‌ر ئوممه‌تانی تریش فه‌رز کراوه؟ وه‌ نه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وانیش فه‌رزبووه نایا هه‌ر هه‌مان شیواز بووه یان جیاواز بووه؟

و/ پرسیاریکی جوانه خواى گه‌وره له‌ نایه‌ته‌که‌دا ئاماژه‌ی به‌وه کردوو که ده‌فه‌رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۳﴾ به‌رۆژوو بوون له‌سه‌ر ئیوه ئه‌ی ئوممه‌تی محمد ﷺ ئوممه‌تی ئیسلام رۆژوو له‌سه‌ر ئیوه فه‌رز کراوه هه‌ر وه‌کو چون له‌سه‌ر ئوممه‌تانی پیش ئیوه فه‌رز کرابوو لی‌ره‌دا خواى په‌روه‌دگار باسی مانگی رهمه‌زانی نه‌کرد فه‌رزکرا بیته فه‌رمووی رۆژوو له‌سه‌رتان فه‌رز کراوه که‌واته

به‌رۆژووبون فهرزکراوه هه‌ندی له زانیان برۆیان وایه که مانگی رهمه‌زان فهرزبوو له‌سه‌ر ئوممه‌تانی پیش ئیمه‌ش له‌سه‌ر یه‌هودو نه‌صارا، هه‌ندیکیان ده‌لین هه‌ر له ئاده‌مو نوحه‌وه فهرزبووه به‌رۆژووبون به‌لام چۆن هه‌ندیك له زانیان ته‌نها سی رۆژبووه له مانگی‌کدا به‌رۆژووبون وه رۆژووی یوم عاشورا له‌دوای عیسی و موساوه تا سه‌رده‌می ئیمه‌ش فهرزبووه دوایی که مانگی رهمه‌زان هاتوه و عاشورا به فهرزی نه‌ماوه‌ته‌وه بوته سوننه‌ت، که‌واته ئه‌سلی رۆژوو‌گرتن فهرزبووه له‌سه‌ر ئوممه‌تانی پیش ئیمه‌ش، بۆ؟ چونکه به‌رۆژووبون له قازانجی مرۆفه له هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا وه له هه‌موو شوینیکی به‌هۆی رۆژوووه مرۆفه نه‌فسی پاک ده‌بیته‌وه ره‌وشتی به‌رز ده‌بیته‌وه ئیمانی پته‌و ده‌بی، چاکه کار ده‌بی له خراپه دوورده‌که‌وته‌وه، که‌واته رۆژوو قازانجه بۆ هه‌موو ئوممه‌تیکی و هه‌موو سه‌رده‌میکی ته‌ماشای ده‌که‌ین هه‌ندیکی شه‌ریعه‌ت هه‌یه له ئوممه‌تیکه‌وه بۆ ئوممه‌تیکی تر فه‌رقی هه‌یه، به‌لام رۆژوو ئه‌وه‌نده گرنه‌گو ئه‌وه‌نده به‌به‌ره‌که‌ته‌وه ئه‌وه‌نده فه‌زلی هه‌یه خوا له‌سه‌ر هه‌موو ئوممه‌تانی پیش ئیمه‌شی فهرز کردوه، به‌لام مانگی رهمه‌زان به تایبه‌ت خۆی گه‌وره ده‌فه‌رموویت دوای ئه‌وه‌ی رۆژووتان له‌سه‌ر واجب بووه ده‌فه‌رموو چهند رۆژیکن ئه‌وجاره خۆی گه‌وره رۆژه‌کان دیاری ده‌کات ده‌فه‌رموو: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۵﴾ ئه‌و مانگه دیاری کراوه‌ی که پێویسته تییدا به‌رۆژوو بین ئه‌و مانگه رهمه‌زانه‌یه که قورئانی تییدا هاتۆته خواره‌و له‌وه‌دا به‌رۆژوو بین والله اعلم .

پ/ ۹ ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌بی ئه‌وه‌ی عوزیکی شه‌ری هه‌بیته له مانگی رهمه‌زاندا به‌رۆژوو نه‌بیته سزای ئه‌و که‌سانه لای خۆی گه‌وره چی یه؟

و/ ئه‌و که‌سه‌ی که به‌رۆژوو نایته دوو حاله‌تی هه‌یه حاله‌تیکیان ئه‌وه‌یه که باوه‌ری به‌رۆژوو‌گرتن نه‌بیته بیگومان باوه‌ر نه‌بوون به رۆژوو‌گرتن باوه‌ر نه‌بوونه به یه‌کیک له پایه‌کانی ئیسلام که له‌و شتانه‌یه زانراوه له دیندا به‌گرنگی ئه‌و که‌سه کافره، که‌سیک باوه‌ری به‌رۆژووبونی مانگی رهمه‌زان نه‌بیته کافر ده‌بیته ئیلا ئه‌گه‌ر که‌سیک له شوینیکی وایایته که نه‌بیستی به‌رۆژوو بوونی مانگی رهمه‌زان فه‌رزه ئه‌وه عوزری هه‌یه به نه‌زانی خۆی، ئه‌ما ئه‌گه‌ر که‌سیک بیستی و بزانی به‌رۆژووبون روکنیکی ئیسلامه‌و باوه‌ری پێ نه‌بیته و به‌رۆژووش نه‌بیته ئه‌وه پێ کافر ده‌بیته، ئه‌ی که باوه‌ری پێته‌تی و ده‌لی من ناتوانم نان نه‌خۆم ناتوانم به‌رۆژوو جم و ئاو نه‌خۆمه‌وه ناتوانم له‌خیزانم دوور که‌ومه‌وه ئه‌و که‌سه که بلی نایگرم له‌به‌ر ته‌مه‌لی یان له‌سه‌ر نه‌وسنی یان له‌به‌ر شه‌هوت بازی خۆی نه‌که له‌به‌ر باوه‌ر پێنه‌بوون بیته ئه‌وه بیگومان مرۆفیکی فاسقه، مرۆفیکه ده‌رچووه له تاعه‌تی خۆی په‌روه‌ردگار وه گوناھیکی گه‌وره‌ی کردوووه ئه‌و گوناها گه‌وره‌ش عقوبه‌ی گه‌وره‌یه هه‌ر وه‌کو له چهند فه‌رموده‌یه‌کدا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ روونی کردۆته‌وه، بۆ نمونه یه‌کیک له‌و فه‌رموودانه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جاریکیان به‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که‌ی خۆی ده‌که‌وت له‌پله‌ی یه‌که‌می سه‌رکه‌وت فه‌رموو ئامین له‌پله‌ی دووهم سه‌رکه‌وت فه‌رموو ئامین له‌پله‌ی سێهه‌م سه‌رکه‌وت فه‌رموو ئامین، دوای ئه‌وه‌ی که هاته‌ خواهره‌وه هاوه‌لان پرسیاران لی کرد بۆچی ده‌تفه‌رموو ئامین؟ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو به‌لی جبریل هاته لام دوای کرد فه‌رموو: هه‌ر که‌سی بگاته مانگی رهمه‌زان و به‌رۆژوو نه‌بیته تییدا ئه‌وه له‌به‌هه‌شت دوور که‌وته‌وه منیش وتم: ئامین، جا له‌و فه‌رمووده‌دا به‌راستی ترسیکی زۆر گه‌وره‌ی تییدا به‌جبریل دوای بکا و پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ بلی

ئامین، کهواته دلنیاپه و راسته په‌نا به‌خوای گه‌وره دوعای ئه‌و دووانه قه‌بو له که هه‌ر که‌سیک بگاته مانگی رهمه‌زان و به‌رۆژوو نه‌بیت دوور بکه‌وێته‌وه له به‌هه‌شت، خوا په‌نامان بدات.

له فەرمووده‌یه‌کی تردا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: له کاتی‌کدا من خه‌وتبووم دوو که‌س هاتنه لام هه‌ردوو قۆلیان گرتم یه‌ک له‌و لاوه یه‌کیش له‌و لاوه بردیانم بۆ شاخیک بۆ شوینیکی زۆر نار‌ه‌حده‌ت، وتیان: سه‌رکه‌وه وتم من ناتوام سه‌ر ئه‌و شوینه نار‌ه‌حده‌ته که‌وم، ووتیان ئیمه بۆت ئاسان ده‌که‌ین برۆ، ده‌فه‌رمووی: رۆیشتم تا گویم له گریانیکی زۆر بوو، وتم ئه‌وه چییه؟ وتیان: ئه‌وه گریانێ ئه‌هلی ئاگره خوا په‌نامان بدات له ئاگری دۆزه‌خ ئه‌و ئاگره‌ی که ئاگری دونیا به‌هه‌موو هی‌زو توانای خو‌ی به‌شیکه له‌ هه‌فتا به‌شی ئاگری دۆزه‌خ خوا په‌نامان بدات، کێ هه‌یه له‌خه‌ل‌کانی سه‌رده‌می ئیمه و خه‌ل‌کانی ئه‌م دونیا به‌توانی پی‌نج ده‌قیقه خو‌ی رابگریت فری بدنه‌ه ناو ئاگری کوره‌یه‌که‌وه؟! موس‌لمانان بیخه‌نه بیری خو‌تان بیخه‌نه پی‌ش چاوی خو‌تان ئه‌و بورکانانه‌ی که هه‌ره زۆربه‌ی موس‌لمانان بینویانه له‌ ته‌له‌فزیۆنه‌کاندا که بورکانیکی گه‌وره ده‌ست پی‌ ده‌کات ئه‌و هه‌موو ئاگره‌ دینه‌ ده‌ره‌وه وه‌کو رۆوباریک ئاگر ده‌روات بیربکه‌وه و پرسیار له‌خو‌ت بکه‌ ئه‌گه‌ر پی‌نج ده‌قیقه بخریه‌ ناو ئه‌و بورکانه‌وه ته‌حه‌مول ده‌که‌ی؟! نه‌وه‌لا ده‌ ئه‌و بورکانه ئاگره به‌شیکه له‌ هه‌فتا به‌شی ئاگری دۆزه‌خ خوا بمان پاریزی، وه ئه‌وه‌ی ئیوه پی‌نج ده‌قیقه ته‌حه‌مولی ناکه‌ی ئه‌وه‌ی ئیره‌ت به‌سه‌ فری بدرییه‌ ناوی نامینی‌ت و ده‌سو‌تی‌ت و خو‌له‌می‌شه‌که‌شت نامینی ئه‌ی چۆنه ئه‌گه‌ر بخریته‌ ناو بورکانیکی گه‌وره‌وه خوا په‌نامان بدات، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ئه‌وه گریانێ ئه‌هلی ئاگره په‌نا به‌خوا دوا‌ی ئه‌وه ده‌فه‌رمووی: به‌رزیان کرده‌وه بینیم قه‌ومی‌ک هه‌لو‌اسراون به‌ پشتی پی‌یان چۆن هه‌لو‌اسراون با ئه‌وه بی‌ینه پی‌ش چاوی خو‌مان که قه‌سابه‌کان عه‌لا‌گه‌یه‌کیان هه‌یه شتی پی‌ هه‌ل‌ده‌واسن قولا‌پی‌که‌و لاشه‌ی سه‌ربر‌اوه‌که‌یان پی‌ هه‌لو‌اسیوه به‌وه هه‌لی ده‌واسن به‌ قاچی خو‌اره‌وه‌ی نیوان هه‌ردوو ئیسکه‌کانی گه‌وره‌که‌و بچوکه‌که ئه‌وی کون ده‌که‌ن و به‌ قولا‌په‌که‌ی هه‌ل‌ده‌واسن سه‌ره‌و خو‌ار هه‌ل‌ده‌واسری، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: ئاوا به‌و ره‌گی پشتی قاچیان سه‌ره‌وبن هه‌لو‌اسراون وه‌ ده‌م و لی‌ویان هه‌مووی شه‌قشه‌ق بووه‌و هه‌لو‌اسراوه‌ وه‌ ده‌م و لی‌ویان خو‌ینیان لی‌دینه‌وه خو‌اره‌وه لی‌ی ده‌رژێ به‌رده‌وام ده‌فه‌رمووی وتم کین له‌و ئازاره نار‌ه‌حده‌ته دان پی‌یان وتم ئه‌و دوو که‌سه‌ی که له‌گه‌لم بوون ئه‌وانه ئه‌و که‌سانه‌ن که رۆژوو ده‌شکین پی‌ش ئه‌وه‌ی که کاتی رۆژوو شکاندن بی‌ت، واته رۆژوو که‌یان ناگه‌ینه‌ سه‌رو به‌رۆژوو نابن به‌ ته‌واوی جا لی‌ره‌دا سبحان الله که‌سیک که به‌رۆژوش بی‌ت نه‌ی گه‌ینه‌ته سه‌ر ئه‌وه سزای بی‌ت، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه به‌رۆژوو ناییت هه‌ر خو‌ی پی‌ خه‌ریک ناکات ده‌بینیت موس‌لمانان به‌رۆژوون تینویانه سیس بوونه ئه‌و خه‌ریکی جگه‌ره کی‌شانه خه‌ریکی مه‌شروب خو‌اردنه‌وه‌یه، خه‌ریکی نان خو‌اردنه، خه‌ریکی رابو‌اردنه، ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌ر بیری لی‌ناکاته‌وه که ئه‌مانه حو‌کمی رۆژوو گرتن شو‌لی ناکات، ده‌بی ئه‌وانه عقوبه‌یان چی بی‌ت خو‌ای گه‌وره بمان پاریزی، که‌سیک به‌رۆژوو بی‌ت نه‌ی گه‌یاند هه‌ر سه‌ر ئه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ر له سه‌ره‌تاوا به‌رۆژوو نه‌بی‌ت؟! کهواته به‌راستی عقوبه‌ی ئه‌و که‌سانه خه‌ته‌ره داوا ده‌که‌م له موس‌لمانان ترسی رۆژی قیامه‌تیان هه‌بی‌ت له ئاگری دۆزه‌خ بترسن داوا ده‌که‌م له موس‌لمانان رۆژوو‌ه‌کانین به‌ته‌واوی بگرن و بیگه‌ینه سه‌ر .

پ/۱۰/ حوکمی به‌رۆژوو بوون له‌سه‌ر موسلمانان واجبه‌ نایه له‌سه‌ر کۆ واجبه؟

و/ بیگومان به‌پێی به‌لگه‌کانی قورئان و سوننه‌ت واجبه له‌سه‌ر موسلمانیکى بالغى عاقلی صه‌حیحى موقیم، واته‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌لێن له‌سه‌ر موسلمانیک یانی مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ مرۆفی کافر به‌رۆژوو بوون له‌سه‌ری واجبه نه‌بی‌ت، نه‌خیر مرۆفی کافر (مخاطب)ن، به‌ (أصول)ی شه‌ریعه‌ت و به‌ (فرع)ی شه‌ریعه‌ت (مطالب)ن به‌ عیباداتی وه‌کو نوێژو رۆژوو زه‌کات و وه‌ به‌وه‌ش ئه‌و عیباده‌ته‌یان لێ قبول ناکرێت به‌بێ (التوحید) بۆیه‌ رۆژی قیامه‌ت خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووێت پرسیار له‌دۆزه‌خیکانی ناو ئاگر ده‌کرێت: چی ئیوه‌ی خستۆته‌ ناو ئاگر؟ ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ * قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ * وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمَسْكِينِ * وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ﴾ (المدرثر: ۴۲-۴۵) ئه‌وانیش ده‌لێن: نوێژمان نه‌ده‌کرد خواردنی فه‌قیر و هه‌ژاریشمان نه‌ده‌دا، کوفریشیان هه‌بووه‌ خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و کوفره‌شیان باس ده‌کات جگه‌ له‌وه‌ش تاوانی تریشیان که‌ نوێژیان نه‌کردوووه‌ خواردنی فه‌قیر و هه‌ژاریشیان نه‌داوه‌، که‌واته‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر کوفره‌که‌شی عقوبه‌ی ده‌دات وه‌ هه‌روه‌ها له‌سه‌ر تاوانه‌کانیشی عقوبه‌ی ده‌دات، به‌لام کۆ رۆژوو گرتنه‌که‌ی راسته‌؟ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ موسلمان بی‌ت، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ بالغ بی‌ت، چونکه‌ منال له‌سه‌ری واجبه‌ نییه‌، وه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ عاقل بی‌ت شی‌ت له‌سه‌ری واجبه‌ نییه‌، به‌لگه‌ی فه‌رموو ده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ یه‌ کێک له‌وانه‌ شی‌ته‌ قه‌له‌می له‌سه‌ر نییه‌، وه‌ هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ش که‌ مناله‌ قه‌له‌می له‌سه‌ر نییه‌، واجبه‌ نییه‌ له‌سه‌ری به‌رۆژوو بی‌ت، ئه‌و جار زانایان ده‌فه‌رموون له‌ش ساغ بی‌ت نه‌خۆش نه‌بی‌ت، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ نه‌خۆش بی‌ت له‌سه‌ری واجبه‌ نییه‌ به‌رۆژوو بی‌ت، دێین باسی ده‌که‌ین پشت به‌خوای گه‌وره‌، وه‌ که‌سێک بی‌ت له‌سه‌فه‌ر نه‌بی‌ت له‌مالی خۆی بی‌ت له‌سه‌فه‌ر نه‌بی‌ت، هه‌ر که‌سێک ئه‌و سیفه‌تانه‌ی تێدا بوو ئه‌وه‌ واجبه‌ له‌سه‌ری به‌رۆژوو بی‌ت، وه‌ سه‌باره‌ت به‌ ئافره‌ت مه‌رجه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌حاله‌تی سوپی مانگانه‌ی نه‌بی‌ت، یان له‌ زه‌یستانیدا نه‌بی‌ت که‌ منالی بووه‌، چونکه‌ له‌و دوو باره‌دا حه‌رامه‌ له‌سه‌ری به‌رۆژوو بی‌ت، وه‌ گوناھیشی ده‌گاتی له‌و دوو حاله‌دا به‌رۆژوو بی‌ت.

پ/۱۱/ منال رۆژوو له‌سه‌ر نییه‌ به‌لام نایه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر که‌س و کاری راییینن له‌سه‌ر به‌رۆژوو بوون؟ وه‌ نه‌گه‌ر

به‌رۆژوو بوو نایه‌ خیره‌که‌ی بۆ خۆیه‌تی یان بۆ دایک و باوکیت؟

و/ رۆبه‌یعی کچی موعه‌ویژ ده‌فه‌رمووێت: صه‌حابه‌یه‌ک (ره‌زای خوای لێ بی‌ت) ده‌فه‌رمووێ: ئیمه‌ رۆژی عاشورا که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خه‌به‌ری نارد فه‌رمووێ به‌ رۆژوو بن خۆمان به‌ رۆژوو بووین، وه‌ هه‌روه‌ها ده‌چووین منداله‌ کانیشمان وا لیده‌کرد به‌رۆژوو بن پیمان ده‌ووتن به‌رۆژوو بن، ئیوه‌ش هه‌یج مه‌خۆن و نه‌خۆنه‌وه‌، ده‌چوین یاریمان له‌ صوف بۆ دروست ده‌کردن بۆ ئه‌وی پێی بخافلین، ئه‌گه‌ر برسیان بووايه‌ ئه‌وه‌ یه‌ کسه‌ر ئه‌و یاریه‌مان دینا ده‌مان دایه‌ ده‌ست و بۆ ئه‌وه‌ی یاری پێی بکاو برسیه‌تی له‌بیر بجیتته‌وه‌، ده‌فه‌رمووێ ئیمه‌ مناله‌ کاغان والی ده‌کردن به‌رۆژوو بن بۆ ئه‌وه‌ی کاتیک بالغ ده‌بن و ته‌کلیفیان ده‌که‌ویته‌ سه‌ر بۆیان ئاسان بی‌ت تیییدا به‌رۆژوو بن، که‌واته‌ رَاهینانی منال له‌سه‌ر به‌رۆژوو بوون کاریکێ چاکه‌ وه‌ سه‌له‌فی صالح کردووینانه‌، به‌لام به‌مه‌رجیک ناگامان لێی بی‌ت منالیکێ لاواز و نه‌خۆش نه‌بی‌ت که‌ زه‌ره‌ری لیب‌دات و توشی نه‌خۆشی بکات، لیره‌دا گوناھه‌ لیب‌گه‌رتی

به‌رۆژوو بیټ، نه‌گەر بۆ خوۆشی بیه‌وێت نابیت مه‌جالێ بدریټ، چونکه رۆژوو بۆ ئه‌وه نه‌هاتوووه که مرۆڤ به‌هیلاک به‌ری بۆ ئه‌وه هاتوووه که مرۆڤ ته‌واو بکات به‌ره‌و چاکی بیات، به‌لام ته‌جرو پاداشته‌که‌ی بیگومان بۆ دایک و باوکیټی که هانی مناله‌که‌یان ده‌ده‌ن له‌سه‌ر به‌رۆژوو بوون، هه‌روه‌کو چۆن هه‌جیش ته‌جرو پاداشتی مناله‌که‌ که هه‌ج بکات بۆ باوک و دایکیه‌تی، وه بیگومان ئه‌و مناله‌ش سوود له‌و به‌رۆژوو بوونه ده‌بینیټ، که که‌سیکی وا ده‌بیټ که خوا به‌ره‌که‌ت ده‌خاته ته‌مه‌نیه‌وه له‌ مناله‌یه‌وه ته‌حه‌مولی برسیټی و تینویتی بکات که له‌سه‌ریشی واجب نییه بیگومان خوای گه‌وره سه‌ر که‌وتووی ده‌کات **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

پ/۱۲ ووتمان شیت رۆژووی له‌سه‌ر نییه، نه‌ی نه‌گەر خوای گه‌وره پاش چه‌ند سائیک شیفای داو چاک بووه‌وه رۆژووی نه‌و سالانه‌ی که شیت بووه به‌ قه‌زا ده‌یگیڕیته‌وه یاخود له‌سه‌ری نییه‌و له‌و کاته‌ی که وا چاک بوته‌وه ده‌ست پیده‌کات؟

و/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمووی قه‌له‌می له‌سه‌ر نییه ئه‌سله‌ن که‌واته واجب نییه له‌سه‌ری، بۆ نمونه مانگی رهمه‌زانی ته‌مسال که‌سیک به‌رۆژوو بوونی له‌سه‌ر واجب نییه، چونکه ئه‌سله‌ن ته‌کلیدی له‌سه‌ر نییه، نه‌ک بلین ریگریک هه‌یه که ریگریه‌که لاچوو وه‌کو چۆن که له‌ سوڤی مانگانه‌ی ئافره‌تدا ریگریک هه‌یه که ریگریه‌که لا چوو ده‌بیټ به‌رۆژوو بیټ یان مسافر یان نه‌خۆش به‌لام شیت هه‌ر بنچینه‌دا له‌سه‌ری نییه.

پ/۱۳ ئایه چ جوړه نه‌خۆشییه‌که رۆژووی له‌سه‌ر نییه نه‌خۆشییه‌کی ئاساییه یان نه‌خۆشییه‌که که توانای رۆژووی نه‌بیټ نه‌خۆشییه‌که دیاریکراوه چ نه‌خۆشییه‌که؟

و/ هه‌لبه‌ته نه‌خۆش دوو حاله‌تی هه‌یه وه چه‌ند جوړیکیشی هه‌یه دوو حاله‌ته‌که ئه‌وه‌یه ئایه ئه‌و نه‌خۆشییه نه‌خۆشییه‌کی قورس بیټ یان سووک بیټ، ئه‌و نه‌خۆشییه ئه‌مه‌لی ئه‌وه‌ی هه‌یه که چاک بیته‌وه ئه‌و نه‌خۆشه یان نه‌خۆشیکی به‌رده‌وامه ئه‌مه‌لی چاکبوونه‌وه‌ی نییه مه‌گەر خوای گه‌وره ره‌جی بیټ بکات، نه‌گەر هات و که‌سیک نه‌خۆشبوو نه‌خۆشییه‌کی به‌رده‌وام بوو ئه‌وه ئه‌و که‌سه له‌سه‌ری نییه به‌رۆژوو بیټ به‌لکو له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خۆشه ئه‌وه‌یه که له‌به‌ر هه‌ر رۆژیک خواردنی فه‌قیریک ده‌دات، وه‌کو نه‌خۆشی شه‌که‌رو زه‌خت و یان هه‌ر نه‌خۆشییه‌کی تر بیټ که به‌رده‌وام بیټ له‌گه‌لی وه دیار نییه به‌ره‌و چاک بوونه‌وه بیټ ئه‌وه رۆژوو گرتنی له‌سه‌ر نییه، به‌لکو له‌به‌ری هه‌ر رۆژیک خواردنی هه‌ژاریک ده‌دات، ئه‌مه حاله‌تیکی نه‌خۆشی، حاله‌تی دووهم: ئه‌و نه‌خۆشه‌ی که نه‌خۆشییه‌کی کاتییه نه‌خۆشی به‌رده‌وام نییه ئه‌وه‌یان سی حاله‌تی هه‌یه یه‌که‌میان: ئه‌وه‌یه که نه‌خۆشییه‌که زۆر زۆر که‌مه کاریگری له‌سه‌ر نه‌خۆشه‌که نییه و رۆژوووه‌که‌ش کاریگری له‌سه‌ر نه‌خۆشه‌که نییه بۆ نمونه سه‌رئیشه‌یه‌کی که‌می هه‌یه یان هه‌لامه‌تیکی که‌می هه‌یه توژی بی هیژه ئه‌و جوړه نه‌خۆشیانه زانایان ده‌فرموون ئه‌وه نییه که پی بوتری نه‌خۆشی، وه که واش بوو روخسه‌تی نییه به‌ رۆژوو نه‌بیټ، بۆ؟ چونکه له ئیسلامدا سه‌یری مه‌قاصد ده‌کریت دینی ئیسلام بۆ ئه‌وه نه‌هاتوووه دوو شتی له‌یه‌ک جیا جیا بکاته‌وه هوکمه‌که‌یان دوو شتی له‌یه‌ک جیاش یه‌ک حکومیان بداتی رۆژوو بۆیه لا‌براه له‌سه‌ر مرۆفی نه‌خۆش چونکه توژیک زه‌حه‌تی تیدا‌یه کاتیک که نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌خۆشی بیټ به‌لام پی نه‌گوتری نه‌خۆشی سه‌ر ئیشه‌یه‌کی که‌می هه‌یه ئه‌وه نه‌به‌خۆی ده‌لی نه‌خۆشم نه‌خه‌لکیش به‌ نه‌خۆشی داده‌نی بۆیه جه‌هوری زانایان ده‌فرموون ده‌بی به‌ رۆژوو بیټ و روخسه‌تی

نییه، به‌لام بۆ نموونه نه‌خۆشیه‌کی توندی هه‌بیت بۆ نموونه سه‌ر ئیسه‌یه‌کی توندی هه‌یه یان سک ئیسانی لیه یان هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی تری هه‌بی ئه‌وه چاکتر وایه که به‌رۆژوو نه‌بیت به‌تایه‌تی بزانی ئه‌گه‌ر زه‌ره‌ری لی ده‌دات باشتر وایه به‌رۆژوو نه‌بیت وه‌ دوایی ده‌یگرته‌وه قه‌زای له‌سه‌ره فیده‌ی له‌سه‌ر نییه، به‌لام جو‌ری سییه‌میان ئه‌وه‌یه که به‌رۆژوو بیت به‌هیلاکت ده‌بات ئه‌وه واجب له‌سه‌ری رۆژوو هه‌کی بشکینیت وه‌حه‌رامه له‌سه‌ری ئه‌گه‌ر به‌رۆژوو بیت چونکه خوای گه‌وره فرموویه‌تی: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ ﴿البقرة: ۱۹۵﴾.

واته: خو‌تان به‌ده‌ستی خو‌تان به‌ره و هیلاکت مه‌به‌ن.

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ﴿النساء: ۲۹﴾. واته: خو‌تان به‌ده‌ستی خو‌تان مه‌کوژن، به‌هه‌مان شیوه‌ش که‌سیک ئه‌گه‌ر دلنیا بیت ئه‌گه‌ر به‌رۆژوو بیت ده‌زانیت نه‌خۆش ده‌بیت هه‌له‌تی خو‌ی ده‌زانیت نه‌ک رۆژی یه‌که‌می مانگی رهمه‌زان چونکه به‌گشتی له‌یه‌که‌م رۆژی مانگی رهمه‌زان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جاره به‌رۆژوو ده‌بیت تووشی نه‌خۆشی ده‌بیت سه‌ر ئیسه‌یه‌کی توند نار‌ه‌حه‌تی، ئه‌وه تا ئه‌وه‌ی تریان بزانی که به‌رۆژوو بیت ده‌زانیت نه‌خۆش ده‌بیت جا نه‌خۆشیه‌کی گه‌وره بیت یان قورس بیت یان نه‌خۆشیه‌کی واییت بیتا‌قه‌تی بکات زانایان ده‌فه‌رموون ئه‌وه‌ش بۆ هه‌یه که به‌رۆژوو نه‌بیت ئه‌وه سه‌باره‌ت به‌ که‌سانیکه نه‌خۆش بن ئه‌وه‌ش به‌ ئایه‌تی قورئان که خوای په‌روه‌رگار فرموویه‌تی: ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۴﴾.

پ ۱۴/ زۆر که‌س هه‌یه که نه‌خۆشیه‌کی گران و قورسیه‌ی هه‌بیت که پزیشکی متمانه پیکراویش پیی وتبی خراپه به‌رۆژوو بیت ئه‌لی دهم مورتاح نابیت که‌وا به‌رۆژوو نه‌بم چونکه چه‌ند سا‌له به‌رۆژووم چۆن ئیستا ده‌ستم تییچی به‌رۆژوو نه‌بم نامۆژگاری بۆ ئه‌وه که‌سانه چییه؟

و/ ئه‌وه که‌سانه گونا‌هیان ده‌گاتی نه‌ک خیریان بگاتی چونکه یه‌که‌م: مرۆف عیاده‌تیک ده‌کات بۆ خوا ده‌ی کات، دووه‌میشیان: ده‌بی به‌و شیوه‌یه بیت که پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ری بووه رینمایه کردوون نه‌ک عیاده‌تی خوای گه‌وره بکه‌یت که بۆ خو‌ت و عه‌قلی خو‌ت و وه‌ هه‌ز کردنی خو‌ت ده‌ته‌و‌یت، نه‌خیر ته‌قوای خوا ئه‌وه‌یه که دوو مه‌رجی تیدا‌یه: ئیخلاص بۆ خوا وه‌ شوینکه‌وتنی پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ، ئه‌وه که‌سانه‌ی که به‌ به‌رۆژوو بوون نه‌خۆش ده‌بن یان نه‌خۆشیه‌که‌ی زیاد‌ی ده‌کات هه‌روه‌ها پزیشکی متمانه پیکراویش نامۆژگاریان ده‌کات به‌رۆژوو نه‌بن چونکه زه‌ره‌ریان لی ده‌دات که به‌رۆژوو بن، گونا‌ه بارده‌بن شه‌ریان زیاتره له‌ خیریان وه‌ ئه‌گه‌ر بیت و وابزانی بۆی دروست نییه ئه‌وه کاته به‌ بیده‌چه‌یش حساب ده‌کریت، چونکه ئه‌وه کاته گومرا ده‌بیت و خوای گه‌وره رپی پیداو به‌لام ئه‌وه ریگا به‌خۆی نادات.

پ ۱۵/ سه‌باره‌ت به‌ رپیوار ئه‌وه که‌سه‌ی که سه‌فه‌ر ده‌کات و شه‌ره‌که‌ی خو‌ی به‌جی دیلیت ئه‌میش روخسه‌تی پیدراوه که به‌رۆژوو نه‌بیت ئایه له‌ هه‌قی ئه‌وه که‌سه‌یه به‌رۆژوو بیت باشتره یان به‌رۆژوو نه‌بیت روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌وه باره‌یه‌وه؟

و/ دیسان سه‌فه‌ریش به‌هه‌مان شیوه چه‌ند شیوازیکی هه‌یه سه‌فه‌ریک که مرۆف تییدا به‌رۆژوو بیت به‌لایه‌وه قورس نه‌بیت به‌رۆژوو بوونه‌که، وه‌ یاخود سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که قورس نییه به‌رۆژوو بیت ئه‌وه به‌رۆژوو بوونه له‌ کاری خیری‌ش نه‌یگرته‌وه ته‌مه‌لی نه‌کات و په‌کی نه‌خات بیگومان به‌رۆژوو بوون خیر تره، بۆ نموونه له‌ رۆژیکی

گهرمدا سه‌حابه (ره‌زای خویان لی بیټ) ده‌فهرموون له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا بوون ﷺ که سمان به‌رۆژوو نه‌بووین ئیلا پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌بیټ ﷺ که له‌گه‌رما ده‌ستمان له‌سه‌ر سه‌ری خۆمان داده‌نا، تهنه‌ا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌رۆژوو بوو، نه‌گه‌ر بزانی به‌رۆژوو بوون قورس نییه له‌سه‌رت یاخود ریگریټ ناکات بو کار ی خیر نه‌وه به‌رۆژوو بوون خیر تره، بو نمونه موسلمان کاتیگ که له‌ غه‌زا بوون پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی رۆژوو بشکینن نه‌وه به‌هیزتر ده‌بن بو شه‌رکردن و شمشیر وه‌شاندن و شه‌ر کردن له‌گه‌ل دوژمندا، یان بو نمونه که سیگ کاریکی خیری به‌ده‌سته‌وه‌یه له‌سه‌فه‌ریکدا یارمه‌تی هه‌ژارو فه‌قیرو یان هه‌ر کاریکی خیر بیټ یان بو عومره ده‌چیت ده‌یه‌وی ته‌واف بکات و قورئان بخوینیت و کۆمه‌لیک کاری خیر بکات له‌سه‌فه‌ریش دایه نه‌گه‌ر به‌رۆژوو بیټ ته‌وافه‌که‌ی ناتوانی بکات، نه‌گه‌ر به‌رۆژوو بیټ له‌وانه‌یه نه‌توانی شه‌ویش نه‌توانی شه‌نوویژ بکات، نه‌گه‌ر له‌کاری خیر په‌کی بجات باشتر وایه به‌رۆژوو نه‌بیټ له‌سه‌فه‌ردا، حاله‌تی دوومیان نه‌وه‌یه که به‌رۆژوو بوو له‌به‌رۆژوو بوونه‌که له‌سه‌فه‌ردا مه‌شه‌قه‌ت بیټ له‌سه‌ری که مه‌شه‌قه‌ت بوو له‌سه‌ری نه‌خیر به‌رۆژوو نه‌بی خیرتره ووتمان که مه‌شه‌قه‌ت نه‌بیټ له‌کاری خیریش په‌کت نه‌خات به‌رۆژوو بوون خیرتره، نه‌گه‌ر به‌ پیچه‌وانه‌وه بوو مه‌شه‌قه‌ت بوو له‌سه‌ری نه‌وه با به‌رۆژوو نه‌بیټ شکانن خیرتره، وه له‌حاله‌تی سییه‌م نه‌وه که سه‌ به‌هیلاک به‌ریټ له‌سه‌فه‌ردا که به‌رۆژوووه نه‌وه واجبه له‌سه‌ری بیشکینی وه نه‌گه‌ر نه‌شیشکینی گوناهار ده‌بیټ، وه نه‌گه‌ر باوه‌ریشی وایټ بو نییه به‌رۆژوو نه‌بیټ و رۆژوو بشکینیت له‌سه‌فه‌ردا نه‌وه که سیکی بیدعه‌چییه گومرا ده‌بیټ، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌فه‌ریکدا که نه‌مری کرد رۆژوو بشکینن و هه‌ندیکیان رۆژوو یان نه‌شکاند پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ توپه بوو هه‌رکه‌سیگ که به‌رۆژوو بیټ و رۆژوه‌که‌ی نه‌شکینیت نه‌وه تاوانی کردوه و گونا هاره، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تریشدا که نه‌وه سی که سه‌ی هاتنه مالی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی من به‌رۆژوو ده‌م و ده‌شیشکینم، یه‌کیکیان وتی به‌رۆژوو ده‌م و نایشکینم، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: (فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) ^(۲۱) نه‌وه‌ی له‌ سوننه‌تی من پشت هه‌لکات له‌من نییه، که واته هه‌ندی که سه‌ به‌تایبه‌تی که سانیکی پیر ته‌ماش ده‌که‌ی وا ده‌زانی دینداریه‌تی له‌وه دایه هه‌ر به‌رۆژوو بیټ له‌سه‌فه‌ره‌که‌ی نه‌گه‌ر مه‌شه‌قه‌تیشی تیدا بیټ نه‌وه گوناھی ده‌گاتی وه‌توشی بیدعه‌ش ده‌بیټ وه شه‌ریشی زیاتره له‌خیری، له‌و حاله‌تانه‌شدا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: (لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصِّيَامُ فِي السَّفَرِ) ^(۲۲) له‌خیر و پاداشت و چاکه نییه مروژ له‌سه‌فه‌ردا به‌رۆژوو بیټ به‌و حاله‌ته‌ واللّه اعلم.

(۲۱) رواه البخاري (۵۰۶۳) و مسلم (۱۴۰۱) .

(۲۲) رواه البخاري (۱۹۴۶) و مسلم (۱۱۱۵) .

پ ١٦ / موسافیر روخسەتی پیدراوه کەوا بەرۆژوو نەبیّت بە ئام ئەو ھۆکارە تازانە ی کەوا ئیستا نە ئارادایە وەکو فرۆکەو ئۆتۆمبیل کە ھەندی کەس ئەئین کەوا ئەو کەسە ی کە نەسەفەرە ھەست بە ھیچ ناخۆشیەک ناکات کاتیەک کەوا بەم ھۆکارانە سەفەرەکە ی ئەکات ئایە ئەم ھۆکارانە ئەبنە ھۆی ئەو ی ئەو روخسەتە ی خۆی گەرە بە موسافیری داوہ نەدەستی بدات و نەبیّتە روخسەت بۆی کەوا کاتیەک نەسەفەرە بەرۆژوو نەبیّت؟

و / خۆی پەرورەدگار ئە حکامەکان چ واجب بیّت چ حەرام بیّت چ موستەحەب بیّت چ مەکرۆھ بیّت رەبقی کردوون بە وەسفیک ئاشکراوہ (وصف ظاهر منضبط)، وەکو زانیانی (أصول) دەفەر موون، بۆ نمونە عیلەتی رۆژوو شکاندن ئەو روخسەتە چییە کە خۆی پەرورەدگار داویەتی بە کەسیک کە لەمانگی رەمەزان بەرۆژوو نەبیّت عیلەتە کە دەبیّت وەسفیک بیّت ئاشکرا بیّت بۆیە سەفەر کراوہتە عیلە ھەر کەسیک لەسەفەر بیّت ئەو بۆی ھەییە بەرۆژوو نەبیّت، نەخۆشی ئەو عیلەتیک ئاشکرایە ئەو کابرا بەرۆژوو نایب، بەلام ئیمە بلین نەخیر عیلەتی بەرۆژوو نەبوون مەبەستە کە لەو داوایە ئایە سەفەر بە تەیارە دەکات یا بە سەیارە یا بە قیتار یا بە سواری و لاغ یا بە پی؟ ئەگەر سەیارە کە زۆر خیرا بیّت کەواتە بۆی نییە بەرۆژوو نەبیّت، ئەگەر سەیارە کە ھیواش رۆیشت و مۆدیل کۆن بیّت ئەو روخسەتی نییە ھەر دەبیّت بەرۆژوو بیّت یعنی ئەو وەسفانە منزبت نین بۆیە خۆی پەرورەدگار عیلەتە کی داناوہ

﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ﴿البقرة: ١٨٤﴾

دوو وەسفی دیار و ئاشکرا و منزبتی داناوہ ھەر کەسی نەخۆش بوو یان لەسەفەر بوو ئەو بۆی ھەییە بە رۆژوو نەبیّت، کە بەرۆژوو نەبوو چەند رۆژانیکی تر بە ئەندازە ی ئەو رۆژانە دەگریتەوہ کە تییدا بەرۆژوو نەبوو، کەواتە ناکریت بلین جۆری سەیارە کە یان جۆری ھۆکاری گواستنەوہ کە عیلەتی حوکمە کە دیاری دەکات، ئەمپۆ خەلک بە ھۆکاری پیشکەوتووتر سەفەر دەکات لەوانەییە ئەو نەماندوو نەبیّت وەکو جارێ بە و لاغ سەفەری کردووہ کەواتە ئەمپۆ روخسەتی نەبیّت نەخیر خۆی پەرورەدگار رەبقی حوکمە کە ی کردووہ بە وەسفیک کە بریتبە لە سەفەر ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ﴿البقرة: ١٨٤﴾

ھەر کەسی لەسەفەردا بیّت بۆی ھەییە بەرۆژوو نەبیّت جا بەھەر ھۆکاریک سەفەر بکات وە خۆی گەرەش زانیە کە لە داھاتوودا چی دروست دەبیّت، یان خۆی پەرورەدگار دەیفەر موو ھەر کەسی سەفەر بکا و ماندوو بیّت تییدا نەخیر فەر موویەتی ھەر کەسی لەسەفەر بیّت ھەتا ئەو کەسانەش کە سایەقی رینگان کە رۆژانە لە سەفەردان ئەوانیش بۆیان ھەییە بەرۆژوو نەبن ھەر رۆژانیک کە سەفەریان نەکرد لەو رۆژانەدا قەزای دەکەنەوہ دەیگی نەوہ .

پ ۱۷/ ئەو کەسانەى کەوا ئە مانگی رهمه‌زاندا ئە چيشتخانه کار ده‌کان هه‌ندی ئە چيشتخانه‌کان کراوه‌یه به بیانوی ئەوهی بۆ ئەو کەسانەى کەوا رپیوارن و موسافیرن چەند چيشتخانه‌یه‌کی دیاریکراو ده‌کریتته‌وه حوکمی ئەو کەسانه چیه‌یه کەوا ئەو چيشتخانه‌یه کار ده‌کەن ئایه هاوکاری کردنه له‌سه‌ر تاوان یاخود رپیگای پیدراوه؟

و/ با سه‌ره‌تا باسی حوکمی چيشتخانه‌کان بکه‌ین ئەوجا بچینه سه‌ر ئەو کەسانەى کەوا ئیشی تیدا ده‌کەن: بیگو مان موسافیر وه‌کو باسمان کرد روخسه‌تی پیدراوه ئەوه‌ش ره‌حه‌تی خوای گه‌وره‌یه، چونکه پیغه‌مه‌بری خوا ﴿فَرَمُوهُتِي: (السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ)﴾^(۲۳) سه‌فه‌ر کردن به‌شیکه له ئازار مرۆڤ تیدا نارحه‌ت ده‌بیت، به‌راستی بۆ ئەوهی ئەو نارحه‌تییه‌ی له‌سه‌ر لابیچیت بۆی هه‌یه به‌رۆژوو نه‌بیت، که به‌رۆژوو نه‌بوو کەواته دروسته له‌سه‌ر رپیگاکان چيشتخانه بکریتته‌وه بۆ خاتری ئەو کاسانه‌ی که موسافیرن، به‌لام له‌ناو شاره‌ بچوکه‌کان به‌ تايه‌تی که (الاحکام الشرعية بني على الأعم الأغلب) واته: (ئه‌حکامه‌ شه‌رعیه‌ی که‌ بنبات نراون له‌سه‌ر گشتیتی و زۆرینه) که خه‌لك بچیت له‌و شوینه بچوکه‌نه له‌ چيشتخانه نان بخوات ئەو شته زۆر که‌مه له‌ شارۆچکه‌یه‌کی بچوکه‌دا چەند چيشتخانه بکریتته‌وه چەند سارده‌مه‌نیه‌ک بکریتته‌وه هه‌مووی به‌ بیانوی ئەوهی که رپیگیان پیدراوه له‌ یاسادا بۆ ئەو کەسانەى که موسافیرن، ئەو ده‌رگا کردنه‌وه فراوانه له‌ بابه‌تدا شه‌رعیدا نییه، به‌راستی بۆیه ئەو کەسانەى که ئەو جیگایانه ده‌کەنه‌وه با له‌خوای گه‌وره‌ بترسن ئە‌گەر بزانی زۆرینه‌ی خه‌لك ئەوانه‌ن دین بۆ چيشتخانه‌کانیان که موسافیرن وه‌ ته‌جروبه‌یان هه‌یه سالانی رابردوو ئەوه ده‌تونن بیکه‌نه‌وه، به‌لام که بزانی زۆرینه‌ی ئەو کەسانەى که دین نان ده‌خۆن خه‌لكانی شاره‌که‌ی خۆیه‌تی کاریکی باش نییه‌و بی شه‌رعی یه‌و نابیت بکریتته‌وه، ئەوجا بیینه سه‌ر ئەو پرسیاره‌ی که کردت ئایه ئیش کردن له‌و چيشتخانه‌نه ده‌لین به‌گویره‌ی ئەو چيشتخانه‌یه ده‌گۆرپی ئە‌گەر چيشتخانه‌ی سه‌ر رپیگاکان بیت و به‌راستی بۆ رپیواره‌کان بیت ئەوه ئیشکردن تیدا دروسته‌وه هیه‌ج کیشه‌ی نییه ئەو که‌سه‌ش که‌له چيشتخانه‌که کار ده‌کات مادام موسافیر نییه بۆی نییه ئەو به‌رۆژوو نه‌بیت ده‌بیت به‌رۆژوو بیت، به‌لام چيشتخانه‌ی ناو شاره‌کان و شارۆچکه‌کان به‌راستی ئەوه پیویست نیه‌و شه‌رعی نییه‌و دروسته نییه بۆ موسافیره‌کان بکرینه‌وه، نه‌کردنه‌وه‌ی چيشتخانه‌که شه‌رعی یه‌ نه‌ ئەو که‌سه‌ش ئیشی تیدا ده‌کات شه‌رعیه‌ به‌لكو گوناهبار ده‌بیت چونکه هاوکاری ده‌کات له‌سه‌ر (الاثم والعدوان) و له‌سه‌ر گوناه .

پ ۱۸/ ئە مانگی رهمه‌زانه هه‌ندی که‌س ئیشیان بۆ ده‌کریت وه‌ستاو کریکار ئیش ده‌کات ئە‌لین هه‌ندی ئە کریکاره‌کان به‌رۆژوو نین به‌بیانوی ئەوه‌ی ناتوانن به‌رۆژوو بن ئە‌گەر ئیشه‌که بکه‌ن داوای خواردن دروستکردن له‌ خاوه‌ن مال ده‌کەن ئایه تا چ راده‌بیه‌ک خاوه‌ن مال دروسته‌ خواردنیان بۆ دروست بکات له‌ رهمه‌زاندا؟ .

و/ ته‌قریبه‌ن هه‌مان وه‌لامه‌ ئەویش له‌وه‌دا ئەو که‌سه‌ی که‌وا ئیش ده‌کات ئەو وه‌ستایه‌یان ئەو کریکارانه‌ی که له‌گه‌لیه‌تی ئە‌گەر ئەوان رووخسه‌تیان هه‌بیت به‌رۆژوو نه‌بن کەواته خواردن دروستکردن بۆیان دروسته، چونکه خواردن دروستکردنه‌که فه‌رعیکه له‌و ئەسه‌له (تفرع عن ذات الاصل) ئە‌گەر ئەسه‌لی به‌رۆژوو نه‌بونی ئەوان

(۲۳) رواه البخاري (۱۶۸۵) ومسلم (۷۱۵) .

دروست بیټ خواردن بۆ دروستکردنیاں دروسته نه‌گەر به‌رۆژوو نه‌بونی نه‌وان دروست نه‌بیټ نه‌وا نابیت خواردنیاں بۆ دروستکه‌یت و هاوکاریان بکه‌یت .

پ۱۹/ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌وا کار ده‌کهن خاوه‌ن کاریکی قورسن وه بژیوی ژیاڤیاڤ په‌یوه‌سته به‌و رۆژه‌ی که‌وا ئیشی تیدا ده‌کهن نه‌گەر رۆژیکیش کار نه‌کهن له‌وانه‌یه بژیوی ژیاڤیاڤ ده‌ست نه‌که‌ویت و مال و مناله‌که‌یاڤ به‌بی بژیوی به‌میڤته‌وه وه ئیشه‌که‌شیاڤ قورسه ناتوانن تیدا به‌رۆژوو بن تا چه‌ند ریگا دراوه به‌و که‌سانه‌و رۆخسه‌تیاڤ هه‌یه به‌رۆژوو نه‌بن؟ وه‌کو که‌سیک له‌ هاوینداو له‌به‌ر خۆر بلوک راده‌کیشیت و ئیش ده‌کات یاڤ نه‌وانه‌ی له‌ کوره‌ی که‌ چدا کارده‌کان ته‌پ و توژیکی زۆر ده‌چیت به‌سه‌ریاندا وه جگه‌ له‌و رۆژانه‌یه‌ی که‌وا ده‌ستیاڤ ده‌که‌ویت هیچ داهاټیکی تریان نییه؟

و/ نه‌و دوو مه‌رجه‌ی که‌ باست کرد یه‌که‌میاڤ بژیوی تریان نه‌بیټ که‌ نه‌و ئیشه‌یاڤ نه‌کهن هیچ هۆکاریکی تریان نه‌بیټ بۆ بژیویان، وه دوو مه‌شیاڤ نه‌گەر ئیش بکه‌ن نه‌توانن به‌رۆژوو بن زه‌حه‌تیکی زۆر بیټ له‌سه‌ریان، نه‌وه کۆمه‌لیک له‌ زاناڤیاڤ فه‌تواڤیاڤ داوه که‌ به‌رۆژوو نه‌بن نه‌گەر نه‌و دوو مه‌رجه‌ تیاڤاڤا هه‌بیټ بۆیاڤ هه‌یه به‌رۆژوو نه‌بن، زاناڤیاڤ قیاسی ده‌کهن بۆ سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی که‌ موسافیره، بۆ نمونه‌ چونکه‌ زه‌حه‌تیه‌کی تووش ده‌بیټ هه‌رچه‌نده سه‌فه‌ره‌که‌شی واجب نه‌بیټ ئیستا که‌سیک بۆ خۆشی خۆی بۆ نمونه‌ له‌ سلیمانیه‌وه سه‌فه‌ر بکات بۆ ده‌هۆک بۆی هه‌یه سه‌فه‌ر بکات له‌ رهمه‌زان یاڤ نا؟ نه‌گەر ئیشیکی گرنگیشی نه‌بیټ بۆی هه‌یه سه‌فه‌ر بکات که‌ سه‌فه‌ریشی کرد بۆی هه‌یه به‌رۆژوو نه‌بیټ، جا زاناڤیاڤ ده‌فه‌رموو بۆ سه‌فه‌ریکی موباحیش دروسته مروڤ به‌رۆژوو نه‌بیټ تیدا نه‌ی که‌ بۆ ئیشیکی زه‌رور وه داهاټیشی نه‌بیټ تووشی زه‌حه‌تیش بیټ نه‌وه‌شیاڤ ده‌فه‌رمووڤ دروسته به‌رۆژوو نه‌بن، چونکه‌ خوا‌ی په‌روه‌ر دگار له‌ دیندا قورسی له‌سه‌ر دانه‌ناوین:

﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ ﴿الحج: ۷۸﴾

وه دیسان خوا‌ی که‌وره ئاسانی بۆ ئیمه‌ ده‌وی قورسی بۆ ئیمه‌ ناوی:

﴿يُرِيدُ اللهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ [البقرة: ۱۸۵].

وه هه‌روه‌ها فه‌رموو یه‌تی خۆتان مه‌کوژن خۆتان به‌ هیلاکه‌ت مه‌ده‌ن که‌سیک که‌ هیچ به‌دیلی تری نه‌بیټ جگه‌ له‌و ئیشه‌ پیوستیشی پیټ قورسیش بیټ له‌سه‌ری نه‌توانی به‌رۆژوو بیټ بۆی هه‌یه به‌رۆژوو نه‌بیټ .

پ۲۰/ به‌لام له‌ کاتیکی تردا که‌ مه‌جالی هه‌یه نه‌وه ده‌بیټ بیگریته‌وه؟

و/ نه‌وه بیگومان ده‌بیټ بیگریته‌وه وتمان قیاس بۆ سه‌ر موسافیر که‌واته گرتنه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌.

پ۲۱/ خویندکارانی پۆلی شه‌شه‌م زۆر جار پرسیاڤی نه‌وه ده‌کهن که‌وا داو سالیانه‌ نه‌وه ۱۲ سائه‌ که‌ نه‌خوینن جاوه‌ریی نه‌م سائه‌ن بۆ نه‌وه‌ی که‌وا پله‌ی باش بیڤن ده‌لیڤن که‌ به‌رۆژوو بین ناتوانین وه‌کو پیویست بخوینن وه ناشتوانین وه‌کو پیویست نه‌و نمرانه‌ی که‌ مه‌به‌ستمانه‌ به‌ده‌ستی بیڤن، نایه‌ رۆخسه‌ت بۆ نه‌وان هه‌یه که‌وا به‌رۆژوو نه‌بن و داوی به‌ قه‌زا بیگریته‌وه؟

و/ قوتابی نه‌گەر هه‌ر له‌ خۆیه‌وه ترسیکی هه‌بیټ بلای نه‌گەر به‌رۆژوو بم ناتوانم بخوینم نه‌وه ته‌نها نه‌و ترسه‌ عوزر نییه‌ بۆ نه‌وه‌ی به‌ رۆژوو نه‌بیټ، به‌لام نه‌گەر به‌رۆژوو بوو نه‌خۆشی بکات نه‌گەر مه‌ترسی نه‌خۆش بوون و په‌که‌وتنی هه‌بوو نه‌ی توانی له‌و حاله‌ته‌دا هه‌ندیک له‌ نه‌هلی عیلم رۆخسه‌ت ده‌ده‌ن به‌رۆژوو نه‌بیټ له‌به‌ر

مه‌ترسی نه‌خۆش که‌وتن که نه‌خۆشیش که‌وێت ناتوانییت وانه‌کانی بخوینییت مه‌سله‌حه‌تیکی گه‌وره‌ی له‌ده‌ست ده‌چیت، به‌لام نامۆزگاری بۆ قوتابیان له‌هه‌ر قوناغیک بن عیلم و زانست په‌یوه‌سته به ته‌قواوه مرۆڤ تا ته‌قوای خوا زیاتر بکات وه رۆژوو بونیش ره‌ئسی ته‌قوايه خوای په‌روه‌ردگار زیاتر فی‌ری ده‌کات خوای گه‌وره زیاتر ده‌رگای خیری لیده‌کاته‌وه که به‌رۆژوو بوون دو‌وعای قه‌بول ده‌بییت له‌و رۆژه‌دا دو‌وعایه‌ک بکات خوا قه‌بولی بکات زۆر گرنگ‌تره له‌وه‌ی که ده‌سه‌عات بخوینییت، خوای گه‌وره وه‌لامه‌کانی راست بکات و یارمه‌تی بدات وه دو‌وعای خیر بۆ خۆیان بکه‌ن خوای گه‌وره دو‌وعایان قه‌بول ده‌کات له‌و مانگه‌ پیرۆزه‌دا وه ناشبییت یه‌کسه‌ر ری به‌خۆیان بده‌ن به‌بیانوی تاقیکردنه‌وه وه به‌رۆژوو نه‌بن.

پ٢٢/ سه‌باره‌ت به نافرته‌ی دووگیان یان شیرده‌ر ئایه‌ رووخسه‌ت بۆ نه‌وانه هه‌یه که به‌رۆژوو نه‌بن وه ئایه نه‌گه‌ر به‌رۆژوو نابن دواتر به قه‌زا ئه‌ی گه‌یبه‌وه یاخود فی‌دییه نه‌ده‌ن؟

و/ له‌ قورئاندا خوای گه‌روه باسی کردوون هه‌ردووگیان نافرته‌ی شرده‌ر له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که سکی هه‌بییت، حوکمی ئه‌و دوو نافرته‌هه‌ چیه‌؟ خوای گه‌روه له‌ قورئانه‌ پیرۆزه‌ که‌یدا باسی کردووه: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ (البقرة: ۱۸۴) له‌سه‌ره‌تا خوای گه‌روه که باسی کرد مانگی رهمه‌زان فه‌رزه له‌سه‌رمان رۆژوو گرتن له‌سه‌رمان فه‌رزه ئه‌وجا خوای گه‌روه ئیختیاریکی به‌ خه‌لک به‌خشی خوای گه‌روه خه‌لکی نازاد کرد هه‌ر که‌سی له‌سه‌فه‌ر بی‌ت یان نه‌خۆش بی‌ت ئه‌وه بۆی هه‌یه به‌رۆژوو نه‌بییت، ئه‌وه رووخسه‌تی هه‌یه، ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌فه‌ر نین نه‌خۆشیش نین له‌ ماله‌وه دانیشتون به‌ ئیسراحه‌ت؟ له‌ سه‌ره‌تای ئیسلامدا بۆ ئه‌وه‌ی تا خه‌لک رایی‌ت خوای گه‌روه سه‌ره‌پشکی کردن و ئیختیاریدا پی‌یان، ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ (البقرة: ۱۸۴) ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌توانن بی‌گرن بۆیان هه‌یه نه‌یگرن و فی‌دییه بده‌ن، فی‌دییه‌که‌ش له‌بری هه‌ر رۆژیک خواردنی فه‌قیریک بده‌ن، خواردنه‌که‌ش واته دوو مشت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ﴾ (البقرة: ۱۸۴).

واته: هه‌ر که‌سیک ئه‌گه‌ر بی‌ت و زیاتر له‌ خواردنی فه‌قیریک بدات له‌بری هه‌ر رۆژیک خواردنی دوو بده‌ی خوای گه‌روه فه‌رمووی باش‌تره، خۆ ئه‌گه‌ر به‌رۆژوو بن ئه‌وه له‌سه‌ره‌تای ئیسلام ئه‌وه رۆژوو گرتنه‌که خیر‌تره، له‌سه‌ره‌تادا به‌ ئیختیاری بوو له‌ دوایدا خوای گه‌روه ده‌فه‌رموویت:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ (البقرة: ۱۸۵).

هه‌ر که‌سیک له‌و مانگادا له‌سه‌فه‌ردا نه‌بوو ئه‌وه پی‌ویسته به‌رۆژوو بی‌ت، ئایه ئه‌و ئایه‌ته‌ ئایه‌تی پی‌شه‌وه‌ی نه‌سخ کرده‌وه؟ سه‌له‌مه‌ی کورپی ئه‌کوه‌ع (ره‌زای خوای گه‌وره‌ی لی بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: کۆمه‌لیک له‌ سه‌حابه‌ ده‌لین ئه‌و ئایه‌تی ﴿فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ (البقرة: ۱۸۵) ئه‌وه ئایه‌تی پی‌شووی که ته‌خیر و هه‌لبژاردن بوو نه‌سخی کرده‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی که موسافیرو نه‌خۆشه‌ حوکمی نه‌وان هه‌ر وه‌کو خۆی مایه‌وه، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که نه‌خۆش نییه‌و موسافی‌ریش نییه‌ ئه‌وه خوای گه‌روه فه‌رمووی: ﴿فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ (البقرة: ۱۸۵) سه‌له‌مه‌ی کورپی ئه‌کوه‌ع (ره‌زای خوای گه‌وره‌ی لی بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: ئه‌م ئایه‌ته‌ ته‌خیره‌که‌ی

پیشووی نسخ کرده‌وه، که‌واته ئەوه نهما حەز بکه‌ی به‌رۆژوو بیت یان به‌رۆژوو نه‌بیت فیدیە بده‌یت، ده‌بیت به‌رۆژوو بیت. ابن عباس وابن عمر (ره‌زای خ‌وای گه‌وره‌یان لی بی‌ت) هه‌ردووکیان ده‌فه‌رموون: نه‌خیر ئەوه ئایه‌تی: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ (البقرة: ۱۸۵) ئایه‌تی پیشووی نسخ نه‌کردۆته‌وه، به‌لکو تایه‌تی کردووه به‌وه که‌سانه‌ی ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ (البقرة: ۱۸۴) ابن عباس (ره‌زای خ‌وای گه‌وره‌ی لی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: (لیست منسوخته هو الشيخ الكبير والمرأة الكبيرة) ئەوه هه‌ر جی‌گی‌ره بو حه‌قی پیره‌می‌ردیک یان پیره‌ژنیک (لا یستطیعان أن یصوما) نه‌توانن به‌رۆژوو بن (فیطعمان م‌کان کل یوم مسکیناً) له‌بری هه‌ر رۆژیک خ‌واردنی فه‌قیریک ده‌ده‌ن که ئیمامی بوخاری ریوایه‌تی کردووه، که‌واته ده‌فه‌رمووی ته‌خیره‌که بو پیره‌کان ماوه‌ته‌وه ئەوه بوخاری ریوایه‌تی کردووه، له شوینیکی تر‌دا هه‌ر ابن عباس (ره‌زای خ‌وای گه‌وره‌ی لی بی‌ت) ده‌فه‌رمی‌ت: (إِذَا خَافَتْ الْحَامِلُ عَلَى نَفْسِهَا وَالْمَرْضِعُ عَلَى وَلَدِهَا فِي رَمَضَانَ) ئە‌گه‌ر ئافه‌رتی حامله له خ‌وی بترسی‌ت که به‌رۆژوو بی‌ت مه‌شه‌قه‌تی تووش ده‌بیت و نارحەت ده‌بیت که له نارحەتی تر‌سا، یاخود ئافه‌رتی شیرده‌ر له مناله‌که‌ی تر‌سا که به‌رۆژوو بی‌ت شیرێ تیدا نه‌می‌نیت بیداته منداله‌که‌ی ئەوه زه‌ره‌ر له مناله‌که‌ی بدات فه‌رمووی: (يُفْطِرَانِ وَيُطْعِمَانِ لِكُلِّ يَوْمٍ مِسْكِينًا) ئەوه ئافه‌رتی شیر ده‌ریش و ئافه‌رتی حامله‌ش هه‌ردووکیان رۆژوووه‌که‌یان ده‌شکین و له‌بری هه‌موو رۆژیک که شکاندوویانه ئەوه خ‌واردنی فه‌قیریک ده‌ده‌ن وه ئەوه رۆژوه‌ش ناگره‌وه، ئەوه ئینو جه‌ری‌ری طبری ریوایه‌تی کردووه وه شیخ ئەلبانی له (إرواء الغلیل) دا ئەوه فه‌رمووده به صحیح داده‌نیت ده‌فه‌رمووی‌ت: (صحیح علی شرط مسلم)، که‌واته لی‌ره‌دا ته‌ماشای ده‌که‌ین ئەوه ئایه‌تی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ به جی‌گی‌ری مایه‌وه بو چوار که‌س بو پیره‌می‌ردیک که نه‌توانی به‌رۆژوو بی‌ت، بو پیره‌ژنیک که نه‌توانی به‌رۆژوو بی‌ت، یعنی مه‌شه‌قه‌تی تیدا بینیت چونکه له شیویه‌کی تر‌دا به (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ) هاتوو یعنی ئەوه که‌سانه‌ی که رۆژوو له‌سه‌ریان قورسه وه‌کو پیره‌می‌ردو پیره‌ژن وه‌کو ئافه‌رتی حامله‌و ئافه‌رتی شیرده‌ر ئەوه چواره ئەوه ئایه‌ته له حه‌قی ئەواندا مایه‌وه، به‌لام له حه‌قی ک‌ی نه‌سخ بوته‌وه که ئیختیاری له‌به‌ر ده‌ستا نه‌ماوه که له‌وه چواره نه‌بیت ئیختیار نه‌ما وه‌کو جارێ که هه‌ر که‌سی عوزریشی نه‌بیت ده‌یتوانی به‌رۆژوو نه‌بیت به‌لام د‌وای ئەوه‌ی ئایه‌تی: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ (البقرة: ۱۸۵) دابه‌زی ئیختیار بو ئەوانه نه‌ماو پیوسته له‌سه‌ریان هه‌موو به‌رۆژوو بن، به‌لام ئەوه چواره بو‌یان هه‌یه هه‌ر به‌رۆژوو نه‌بن، له ریوایه‌تیکی تر‌دا ئین عباس (ره‌زای خ‌وای گه‌وره‌ی لی بی‌ت) ئافه‌رتیکی دی که دووگیان بو یان شیرده‌ر بوو پی فه‌رمووی: (أنت بمنزلة الذي لا يطيقه، عليك أن تطعمي مكان كل يوم مسکینا، ولا قضاء عليك) تو له‌وه که‌سانه‌ی که ناتوانن تو ته‌نها ئەوه‌ت له‌سه‌ره له‌بری هه‌موو رۆژیک خ‌واردنی فه‌قیریک بده‌ی وه قه‌زاشت له‌سه‌ر نییه، وه له‌ریوایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رمووی: (أن هذه إذا خافت علی نفسها) ئە‌گه‌ر ئافه‌رتی دووگیان له‌نه‌فسی خ‌وی تر‌سا، یان شیرده‌ر له منداله‌که‌ی تر‌سا، وه هه‌روه‌ها له ئین عمر هاتوووه (الحامل والمرضع تفرط ولا تقضي) وه شیخ الالبانی ئەوه‌ی تصحیح کردووه و چەند ریوایه‌تیکی تریشه، به‌لام لی‌ره‌دا زانایان خیلافیان هه‌یه له‌سه‌ر ئەوه هه‌ندیکیان بو نمونه له‌مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافعی و ئیمامی مالیک و ئیمامی احمد ده‌فه‌رموون: (الحامل والمرضع) ئەوانه ده‌بیت بی‌شی‌گی‌ر نه‌وه و فیدی‌ه‌ش بده‌ن، وه مه‌زه‌به‌ی ئەبو حنیفه، وه ثوری ده‌فه‌رمووی: ته‌نها گ‌یرانه‌وه‌ی

له‌سه‌ره به‌بی فیدیه، به‌لام مه‌زه‌بی ئین عباس و ئین عمر (ره‌زای خویان له‌سه‌ر بیټ) ده‌فهرموون به‌س فیدیه به‌بی گپ‌رانه‌وه به‌پچه‌وانه‌ی مه‌زه‌بی دووهم، وه‌بی گومان ئهم مه‌زه‌به‌ش راجیح و ته‌واوه، وه‌مه‌زه‌بی ئین حه‌زمیش ده‌فهرمووی: نه‌گپ‌رانه‌وه‌ی له‌سه‌ره نه‌ فیدیه‌ی له‌سه‌ره، ئهمه‌یان مه‌رجو‌حه‌و ته‌واو نییه، به‌لکو مه‌زه‌بی راجیح و ته‌واو نه‌وه‌ی سییه‌میانه که ئین عمرو و ئین عباس ته‌فسیریان کردووه‌و باسی هوک‌اری دابه‌زینی نایه‌ته‌که‌یش ده‌که‌ن، نه‌وه‌ش ئاسانکاری خوی گه‌وره‌یه بو‌ئو دوو ئافره‌ته: دوو گیان یان شیرده‌ر بیټ، وه‌هر که‌سیک‌یش قیاسی بکات بو‌سه‌ر موسافیر ده‌لین قیاسه‌که‌هه‌له‌یه چونکه‌ موسافیر له‌سالی‌کدا جارێک یان دوو جار سه‌فه‌ری بکه‌ویته‌ رهمه‌زان ئاسانه‌ بیگپ‌رته‌وه، به‌لام ئافره‌ت هه‌موو سالی‌ک یان له‌حه‌ملی هه‌یه یان شیردانی هه‌یه بلین وه‌لا ده‌بیته‌ بیگپ‌رته‌وه قورسه له‌سه‌ری، که‌واته قیاس به‌پچه‌وانه‌ کرایه‌وه نه‌وه‌ش ئاسانکاریه‌که‌ بو‌ ئافره‌تان نه‌وه‌ش به‌زه‌یی خوی گه‌وره‌یه بو‌یان.

پ ۲۳ / کەس ئە ئی که ناتوانم خه‌لکی فه‌قیر کۆیکه‌مه‌وه یان ده‌ستم که‌ویته‌ و ژمه‌ خواردنیکیان بو‌ دروست بکه‌م نایه‌ ده‌توانیته‌ له‌ جیاتی خواردن پاره‌ بدات به‌ فه‌قیر؟

و/ نه‌نه‌س (ره‌زای خوی گه‌وره‌ی لی بیټ) سالی‌کیان له‌ مانگی رهمه‌زان نه‌خوش که‌وت نه‌ی توانی (فصنع جفنة ثرید فدعا ثلاثین مسکینا فأشبعهم)، ده‌فهرمووی قاپیک خواردن تپوشه‌ی دروست کرد سی فه‌قیری بانگ کردو تیری کردن، قورنایش ده‌فهرمووی: (فِغْدِيَّةٌ) فیدیه‌که‌ خواردن بیټ، چونکه‌ رهمه‌زان برسیتیه فیدیه‌که‌ی خواردن دانه‌ نه‌ک پاره‌دان، نه‌و پاره‌یه له‌وانه‌یه بیده‌یه که‌سیک کابرا بچی به‌ جگه‌ره‌ی بدات به‌ مه‌شروبی بدات به‌شتیکی خرابی بدات یان به‌س بو‌خوی سه‌رفی بکات، به‌لام که‌ فیدیه‌ خواردن بوو بو‌ فه‌قیر که‌ بو‌ خوشی نه‌توانیته‌ فه‌قیر کۆیکاته‌وه که‌سیک هه‌رده‌بیته‌ پاره‌ی پی بدات بلیت خواردن بو‌ فه‌قیر بکه‌ر یان به‌ سه‌رۆک خیزان بدات پی بلیت تو‌ ده‌که‌مه‌ وه‌کیل له‌ رۆژی قیامه‌ت که‌ بچیت خواردن بکپیت بو‌ خیزانه‌که‌ی له‌بری نه‌وه‌نده‌ رۆژه‌ چهند سه‌ر خیزانه‌ نه‌وه‌شیان دروسته‌ ئاسانکاریه‌ ان شاء الله‌ ته‌گه‌ر پاره‌ وه‌رگرتن بیټ نه‌وه‌ پچه‌وانه‌ی نایه‌ته‌که‌یه وه‌ پچه‌وانه‌ی فه‌رموده‌کانیشه .

پ ۲۴ / ئە‌ی ئە‌گه‌ر خیزانی‌ک له‌ شه‌ش تا جه‌وت که‌س پیک هاتبوو ده‌توانیته‌ چهند جارێک خواردنیان بو‌ بکات تاوه‌کو‌سی که‌سه‌که‌ ته‌واو ده‌بیته‌ یان سی که‌سی لیک جیاواز بیته‌ ؟

و/ باشتر وایه‌ سی که‌سی لیک جیاواز بیته‌ وه‌کو له‌ فه‌رموده‌کاندا هاتوه‌.

پ ۲۵ / ئافره‌ت نه‌گه‌ر له‌ناو رهمه‌زاندان منالی بوو نایه‌ نه‌و رۆژانه‌ بیگپ‌رته‌وه‌ یان ده‌بیته‌ فیدیه‌ بدات ؟

و/ ئافره‌ت ته‌گه‌ر سوپی مانگانه‌ی هه‌بیته‌ یان ته‌گه‌ر منالی بیته‌ له‌ رهمه‌زاندان نه‌و دووانه‌ حه‌رامه‌ له‌سه‌ریان به‌رۆزوو بن واجبه‌ له‌سه‌ریان بیگپ‌رته‌وه، فیدیه‌ش نادات هه‌ر چنده‌ ته‌گه‌ر سالی‌شی به‌سه‌ردا بسورپته‌وه نه‌ی گرتیته‌وه هه‌ر قه‌زای له‌سه‌ره فیدیه‌ی له‌سه‌ر نییه، چونکه‌ هه‌ج به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نییه .

پ ۲۶ / سه‌بارت به نافرته نه‌گهر نافرته نه بی نوپژی پاک بیته‌وه نهو رۆژهی که چه‌نیکی ماوه نه رۆژه‌که ده‌ست هه‌نگری نه خواردنه‌وهو به‌رۆژوو نه‌بیته یان نا؟ وه نایه نهو رۆژهی بو نه‌ژمیردریته یان نا ده‌بیته به قه‌زا بیگی‌ریته‌وه نه پاشاندا؟

و/ نافرته‌تیک کاتیک که نه‌وهی خوا له‌سه‌ری دانوه که سوپی مانگانه‌و بی نوپژی مانگانه‌یه کاتیک که له رۆژی رهمه‌زاندا پاک بو‌وه له به‌یانیه‌که‌ی بیته پیش نیوه‌رۆ یان دوا‌ی نیوه‌رۆ بیته یان دوا‌ی عه‌سر بیته رای هه‌ندی زانایان وایه که دوا‌ی پاک بو‌ونه‌وهی ده‌بیته ده‌ست هه‌نگریته له خواردن و خواردنه‌وه تاوه‌کو کاتی به‌ربانگ نه‌هیچیش بخاوه نه‌هیچیش بخواته‌وه وه بۆیشی به‌رۆژوو حساب نییه، به‌لام مادام پاک بو‌ته‌وه نابیته هیچ بخاوه هیچ بخواته‌وه هه‌لبه‌ته نه‌وه بۆ چونیکه هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نییه به‌راستی له‌گه‌ل رۆژماندا بو هه‌موو زانایان بۆ‌چونه‌که هیچ به‌لگه‌یه‌کی شه‌ری له‌سه‌ر نییه، به‌لکو نافرته که له دوا‌ی بانگی به‌یانی پاک بو‌وه کوتایی به سوپی مانگانه‌ی هات نه‌وه نهو رۆژه‌ی تازه له‌ده‌ست چووه وه له‌سه‌ری واجب نییه نهو رۆژه به‌رۆژوو بیته وه که به‌رۆژووش نه‌بیته نافرته نازاده بو خۆی، خوی گه‌وره رینگای پیداه نان ده‌خوات و ئاو ده‌خواته‌وه وه نه‌گهر بو نمونه پیاوه‌کشی له‌سه‌فه‌ر بو‌وبیته و به‌رۆژوو نه‌بیته و بگه‌ریته‌وه بۆی هه‌یه بجیته لای، که‌واته شتی‌ک که خوا حه‌رامی نه‌کرد بیته ناتوانین ئیمه حه‌رامی بکه‌ین به‌قسه‌ی هیچ زانایه‌ک کاتیک که به‌لگه‌ی قورئان و فه‌رمووده‌ی له‌سه‌ر نه‌بیته، بۆیه نافرته پیوست نییه له‌سه‌ری باقی رۆژه‌که‌ی که به پاک بو‌ته‌وه تییدا خۆی بگه‌ریته‌وه له خواردن و خواردنه‌وه، به‌لکو هه‌له‌بو‌ی و نهو رۆژه‌شی له‌سه‌ر نییه به‌لکو دوا‌ی ده‌یگریته‌وه.

پ ۲۷ / نه‌ی نه‌گهر هات و پیش بانگی به‌یانی نافرته پاک بو‌وه به‌لام فریای نه‌وه نه‌که‌وت که‌وا خۆی بشوات نایه که به‌رۆژوو نه‌بیته نهو رۆژه‌ی بو حساب ده‌کریته؟

و/ نهو نافرته‌ته واجبه له‌سه‌ری نه‌ته‌ی به‌رۆژوو بوون بیته، وه نه‌گهر خۆش‌خورینه‌کشی بکه‌ویته دوا‌ی بانگی به‌یانیه‌وه هیچ زه‌ره‌ر نادات وه رۆژوو‌ه‌کشی راسته به‌پشتیوانی خوی گه‌وره .

پ ۲۸ / نهو که‌سانه کین که پیوسته رۆژووی رهمه‌زان به قه‌زا بگه‌رنه‌وه؟

و/ نه‌وانه‌ی که له‌سه‌ریان واجبه رۆژووی رهمه‌زان به‌قه‌زا بگه‌رنه‌وه نهو که‌سانه‌ن که به‌رۆژوو نه‌بوون، بو نمونه خوی گه‌وره باسی نافرته‌تی کردوه که سوپی مانگانه‌ی هه‌بیته واجبه له‌سه‌ری به‌رۆژوو نه‌بیته، وه واجبه له‌سه‌ری دوا‌ی بیگی‌ریته‌وه، هه‌روه‌ها نافرته‌تیک که له‌حاله‌تی زه‌یستانیدا بیته واجبه له‌سه‌ری به‌رۆژوو نه‌بیته، وه واجبه له‌سه‌ری دوا‌ی بیگی‌ریته‌وه، سییه‌میان: نه‌خۆش، چواره‌میان: موسافیر، نهو که‌سه‌ی که رۆژوو‌ه‌وه له‌سه‌فه‌ره نهو که‌سه‌ش دوا‌ی رۆژوو‌ه‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه، وه لای هه‌ندی له‌زانایان نهو که‌سه‌ش که رۆژوو‌ه‌که‌ی بشکیته‌یته به‌بی عوزر نه‌ویش واجبه له‌سه‌ری بیگی‌ریته‌وه، هه‌ندی له‌زانایانیش ده‌فه‌رموون نه‌وه‌ی به‌بی عوزر رۆژوو‌ه‌که‌ی بشکیته‌یته نه‌وه سزا‌که‌ی نه‌وه‌یه که هیچ به‌لگه‌یه‌ک نییه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که بیگی‌ریته‌وه، به‌هه‌رحال مرۆڤ که تاوانی کرد پیوسته کردوه‌ی چاکی به‌دوادا بکات، نه‌ما نهو که‌سانه‌ی که با‌سمان کردن نه‌وه واجبه له‌سه‌ریان دوا‌ی رۆژوو‌ه‌که‌یان بگه‌رنه‌وه.

پ۲۹ / نایه که دوايي رۆژوه‌کەي ده‌گريته‌وه وه‌کو رهمه‌زان هه‌موويان له‌سه‌ريه‌ک نه‌گريته‌وه، ياخود بۆي هه‌يه به ناره‌زووي خۆي ناو به‌ناو رۆژوه‌کەي بگريته‌وه ؟

و/ خواي په‌روه‌ردگار فهرمووي: (فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ) واته: كه‌سيك كه به‌رۆژوو نه‌بوو كه عوزري شه‌رعي هه‌بيت خواي په‌روه‌ردگار فهرموويه‌تي به‌ئه‌ندازه‌ي نه‌و رۆژانه‌ي كه نه‌يگرتوو رۆژوه‌کەي بگريته‌وه له رۆژاني تر، نه‌يفه‌رموو يه‌كسه‌ر وه نه‌يشيفه‌رموو به‌يه‌كه‌وه (تتابع) ه‌كەي پيويسته، وه نه (على الفور) يش هه‌چيان واجب نين، وه به‌لگه‌ي له‌سه‌ر نيبه، بۆيه ابن عباس (ره‌زاي خواي په‌روه‌ردگاري لي بيت) ده‌يفه‌رموو: (لا بئس أن تفرق) هه‌چ كيشه نيبه كه به تفریقی بيگريته‌وه، نه‌مۆ به‌رۆژوو بيت دواي دوو سي رۆژي ديكه بيگريته‌وه، دواي دوو سي رۆژي تر قه‌زاي رۆژيكي تر بکاته‌وه كيشه نيبه، وه دروسته دواش بخريت نه‌گه‌ر بگاته مانگی شه‌عبانيش، عايشه (ره‌زاي خواي په‌روه‌ردگاري لي بيت) ده‌فهرموويت:

(كَانَ يَكُونُ عَلَي الصَّوْمِ مِنْ رَمَضَانَ، فَمَا اسْتَطِيعَ أَنْ أَقْضِيَهُ إِلَّا فِي شَعْبَانَ).

واته: من رۆژووي مانگی رهمه‌زانم ده‌كه‌وته سه‌ر نه‌م ده‌تواني بيگيرمه‌وه تاوه‌كو مانگی شه‌عبان داده‌هات نه‌و كات ده‌مگرتوه، كه‌واته دروسته دواي بخه‌يت و كيشه نيبه، ده‌شبيت بکه‌ويته دواي رهمه‌زانيكي تريش نه‌وه‌شيان هه‌ر دروسته له مه‌زه‌بي شافعي‌دا هه‌لي بگريت بۆ دواي رهمه‌زانيكي تر، ده‌فهرموون له‌گه‌ل هه‌موو رۆژيک كه ده‌يگيرپه‌ته‌وه فيديه‌ش بدات، وه ئيمامي ماليكيش واي فهرمووه، به‌لام له‌راستيدا فيديه‌ دانه‌ كه هه‌چ به‌لگه‌يه‌كي له‌سه‌ر نيبه له قورئان و حه‌ديسدا، بۆيه مرۆف پيويسته په‌له بکات له‌وه‌ي كه كاتيک رۆژووي له‌سه‌ره زوو بيگريته‌وه باشه‌ وه‌كو خواي گه‌وره فهرمانی پيگرووين: (وَسَارِعُوا) (سَابِقُوا) يان پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فهرموويه‌تي: (بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ) ^(۲۴) مرۆف په‌له بکات له‌گه‌رانه‌وه‌ي، چونکه كي ده‌ليت مرۆف ده‌ميته‌وه تاوه‌كو مانگيكي تر تاوه‌كو ساليكي تر، به‌لام نه‌گه‌ر هاتوو نه‌و كه‌سه نه‌يگيرپه‌يه‌وه له‌و ساله‌دا كه‌وته دواي رهمه‌زاني سالي داها‌توو نه‌وه فيديه‌ي له‌سه‌ره يان ته‌نها قه‌زايه؟ خواي گه‌وره ته‌نها قه‌زاي باس كردوو نه‌وه‌ي باس نه‌كردوو ده‌بيت فيديه‌ي له‌گه‌ل بيت، شتيكيش كه خواي گه‌وره داينه‌ناييت و پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فهرمانی پيته‌کرد بيت بۆ ئيمه نيبه له‌سه‌ر خه‌لكي واجب بکه‌ين، وه نه‌و باره قورسه بخه‌ينه سه‌ر خه‌لك، به‌لكو ته‌نها واجبه له‌سه‌ري قه‌زاي رۆژوووه كه بکاته‌وه نه‌گه‌ر رهمه‌زاني تريشي به‌سه‌ردا هاتييت .

پ۳۰ / نه‌گه‌ر هاتوو نه‌و قه‌زايه‌ي له‌سه‌ر بوو وه مرد نايان له‌پاش خۆي كه‌سو و كاري دروسته رۆژوووه‌کەي بۆ بگه‌رنه‌وه يان نا؟

و/ نه‌گه‌ر كه‌سيك قه‌رزاري بيت يان رۆژووي له‌سه‌ر بيت يان به‌گشتي رۆژووي قه‌رز بيت يان رۆژووي نه‌زر بيت زانايان سي بۆچونيان هه‌يه، ليه‌دا نايان كه‌سو و كاري ده‌توانن رۆژووي بۆ بگه‌رنه‌وه يان ناتوانن بۆي بگه‌رنه‌وه؟ به ره‌هايي يان ته‌نها جو‌ره رۆژووويه‌ك؟ زانايان بوون به سي مه‌زه‌ب: ليه‌ زاهيري قه‌ولي ئيمامي شافعي و ماليك (ره‌حه‌تي خواي په‌روه‌ردگاريان لي بيت) بۆچونيان وايه كه مرۆف غه‌يري عمه‌ل و كرده‌وه‌ي خۆي عمه‌لي كه‌سي پيناگات به به‌لگه‌ي فهرمووده‌ي خواي په‌روه‌ردگار: ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ ﴿النجم: ۳۹﴾ .

(۲۴) رواه الترمذي (۳ / ۲۵۷) .

واته: بۆ مرۆف نیه هیچ خیر و پاداشتیکی ته‌نهنه‌وه نه‌بیته که خۆی نه‌نجامی داوه، ههر وه‌کو چۆن کهس ناتوانیته نوێژ له‌جیاتی کهس بکات، وه‌ ناتوانی شایه‌تمان له‌جیاتی کهسیکی تر بیته، وه‌ زیکر له‌جیاتی کهسیکی تر بکات، به‌همان شیوه‌ش کهس ناتوانیته رۆژوو له‌جیاتی کهسیکی تر بگریته به‌و به‌لگه‌یه که خوای په‌وه‌ردگار فەرموویهتی:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ ﴿النجم: ۳۹﴾. وه‌ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویهتی مرۆف که مرد کرده‌وه‌کانی کۆتایی پی دینیته ته‌نهنه‌وه سی شت نه‌بیته: نه‌و سی شته‌ش بریتیه له‌خیریکی به‌رده‌وام وه‌ هه‌روه‌ها بریتیه له‌زانستیکی سوود به‌خش که خه‌لک سوودی لی بیته، یان مندالیکی صالح که دو‌عای خیر و چاکه‌ی پی بگریته، جا ده‌فه‌رموون رۆژوو گرتنه‌وه‌ی تییدا باس نه‌کراوه که‌واته ناکریت کهس نه‌و رۆژوو‌ه‌ی له‌جیاتی بگریته‌وه، مه‌زه‌بی دو‌وه‌می نه‌ه‌لی عیلم نه‌وه‌یه که رۆژوو‌ی قه‌زا وه‌هه‌روه‌ها رۆژوو‌ی نه‌زری که له‌سه‌ر بوو بیته نه‌و مرۆفه که ده‌مریت نه‌وه دروسته‌ بوو بگریته‌وه کهس و کاری بوو ده‌گرنه‌وه، نه‌مه‌ بۆچونی فەرمووده‌ناسانه به‌ زۆری، نه‌بوو پور، وه‌ به‌کیکه له‌قه‌وله‌کانی شافیعی وه‌ ئیمامی نه‌وه‌ویش نه‌وه‌ی ته‌فسیر کردووه، وه‌ ئین هه‌میش بوو ترجیح کردووه به‌ به‌لگه‌ی فەرمووده‌ی عایشه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیته) (مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ) واته: ههر کهسیک مردوو رۆژوو‌ی له‌سه‌ر بوو نه‌وه وه‌لیه‌که‌ی جا کوره‌که‌یه‌تی یان کچه‌که‌یه‌تی نه‌وانه رۆژوو‌ی بۆ ده‌گرنه‌وه. لی‌ره‌دا ده‌فه‌رموون نه‌و فەرمووده گشتی به‌هه‌ر کهسیک مرد رۆژوو‌ی له‌سه‌ر بیته جا نه‌و رۆژوو‌ه‌ ئایه نه‌زری بیته یان نه‌و رۆژوو‌ه‌ قه‌زا بیته. نه‌وه به‌ به‌لگه‌ی فەرمووده‌ی عایشه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیته) پیوسته وه‌لیه‌کانی بوو بگرنه‌وه وه‌ نه‌وه‌ش زاهیره‌که‌ی خه‌به‌ره به‌لام حه‌قیقه‌ته‌که‌ی (طلب‌ه)، واته: با وه‌لیه‌که‌ی جا کوره‌که‌یه‌تی یان کچه‌که‌یه‌تی نه‌و رۆژوو‌ه‌ی له‌جیاتی بگریته‌وه، وه‌ هه‌روه‌ها له‌ فەرمووده‌ی ئینو عه‌باسدا پیاویک هاته لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: رۆژوو‌ی مانگیکی له‌سه‌ره له‌ ریاویه‌تیکی تردا رۆژوو‌ی نه‌زری له‌سه‌ره ئایا من بوو بگرمه‌وه؟ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: به‌لی چونکه قه‌رزی خوای په‌روه‌ردگار له‌ هه‌موو قه‌رزیک حه‌قتر و پیوستتره که بدریته‌وه. بۆیه لی‌ره زانایان ده‌فه‌رموون: کاتیک که کهسیک ده‌مریت ده‌بیته له‌و پاره‌یه‌ی که جیی دلیته کفن و دفن و نه‌و خه‌رجیه‌ی که بۆ ناشتی داده‌نریت نه‌وه له‌ پاره‌کانی خۆی سه‌رف بگریته پیش نه‌وه‌ی به‌سه‌ر میراتگره‌کانی دابه‌ش بگریته دوایی سه‌یری قه‌رزی خوای گه‌وره ده‌کریت له‌سه‌ری و قه‌رزه‌کانی خوای گه‌وره‌ی لی‌بدریته‌وه نه‌وجا قه‌رزی به‌نده‌کانی لی‌بدریته‌وه نه‌وجا میراته که دابه‌ش بگریته: (دَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى) ﴿متفق علیه﴾.

بۆ نمونه نه‌و کهسه حه‌جی نه‌کردووه له‌سه‌ریشی واجب بووه ده‌بیته پاره‌یه‌ک له‌ میراته‌که‌یدا بدریته بۆ حه‌جه‌که‌ی، بۆ نمونه شتیکی له‌سه‌ر خۆی نه‌زری کردووه نه‌وه پیوسته نه‌و نه‌زری بۆ بگریته به‌ به‌لگه‌ی نه‌و فەرمووده‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی:

(فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى) [متفق علیه] فەرمووده‌که‌ش له‌ بوخاری و موسلیم دایه، وه‌ هه‌روه‌ها بوره‌یده ده‌فه‌رمووی دانیشتبووم لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناره‌تیک هاته لای فەرمووی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ من خیرم

بۆ دایکم کردوووه وه دایکیشم مرد ئه‌ویش پێی فهرموو: ئه‌جره‌که‌ت واجب بووه، ئه‌و خێره‌ی که کردی بۆ دایکی خێریکی جاریه‌ بوو (رَدَهَا عَلَیْكَ الْمِيرَاثُ) به‌ حوکمی میرات ئه‌و جاریه‌ی که دابوو به‌ دایکت کردبوته‌ خێر بۆ دایکت، که دایکت مرد جاریه‌ که میرات بۆ تۆی ده‌گیریتته‌وه، ئه‌و جا فهرمووی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (إِنَّهُ كَانَ عَلَيْهَا صَوْمٌ شَهْرٍ أَفْصُومٌ عَنْهَا قَالَ صُومِي عَنْهَا) ^(۲۵) به‌لام دایکم رۆژووی مانگیکی له‌سه‌ر بوو ئایا ئه‌و مانگی له‌جیاتی بگره‌وه؟ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: (صومی عنها) له‌جیاتی بیگره‌وه، لی‌ره‌شدا نه‌یفه‌رموو (صوم نذر) ئه‌مه‌ش بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردوووه.

مه‌زه‌به‌ی سییهم ئه‌وه‌یه که تهنه‌ا رۆژووی نه‌زر که که‌سیک نه‌زری کردبیت له‌سه‌ر خۆی به‌رۆژوو بیت وه‌ مردبێ و نه‌زره‌که‌ی به‌جی نه‌گه‌یاندا بیت ئه‌وه ئه‌و رۆژوووه نه‌زر کراوه له‌سه‌ر کوره‌که‌ی یان که‌چه‌که‌یه‌تی و ده‌توان بۆی بگره‌وه، ئه‌ما رۆژووی قه‌ززی له‌سه‌ر بیت رهمه‌زانی نه‌گریتت ئه‌وه‌یان ناگیریتته‌وه ئه‌مه‌شیان شیخ ئه‌لبانی (ره‌حه‌تی خوی په‌روه‌ردگاری لی بیت) که تهرجی ئه‌وه ده‌کات، به‌لام هه‌ندی له‌ ئه‌هلی عیلم ده‌فه‌رموون فهرمووده‌ی عایشه‌و ئیبنو عه‌باس و بوره‌یده‌ تییاندا به‌ ره‌هایی هاتوووه، مادام به‌ گشتی هاتوووه ناییت تایبه‌ت بکریت به‌ یه‌کیک له‌ ئافراده‌کانی، خۆی عامه‌و گشتیه‌ ته‌خسیص و تایبه‌ت ناکریت، به‌لکو ئه‌و تاکه‌ که نه‌زره‌ ئه‌وه‌ش ده‌چیته‌ ژێر عامه‌که‌وه، ئه‌ما بلین به‌ عموم نامینیت و تخصیص ده‌کریت زانایان کۆمه‌لێکیان ده‌فه‌رموون به‌ گشتیه‌تی خۆی ده‌مینیتته‌وه که که‌سیک قه‌رزاز بیت جا قه‌ززی مانگی رهمه‌زان بیت یان رۆژووی نه‌زر بیت له‌سه‌ری ئه‌وه وه‌لیه‌که‌ی بۆی هه‌به‌ بیگریتته‌وه به‌لکو واش چاکه‌ که بیگریتته‌وه.

پ/ ۳۱ / هه‌ندیک له‌ ئافره‌تان جو‌ره‌ حه‌بییک به‌کارده‌هینن له‌ رهمه‌زان بۆ ئه‌وه‌ی سو‌ری مانگانه‌یان دوا بخات تاوه‌کو بتوانن له‌ رهمه‌زانداندا هه‌موو مانگه‌که‌ به‌رۆژووین ئایه‌ حوکمی به‌کاره‌ینانی ئه‌و جو‌ره‌ حه‌بانه‌ چیه‌؟

و/ مه‌سه‌له‌ی ئافره‌ت شتیکه‌ خوی گه‌وره‌ له‌سه‌ری داناوه (کتب الله علی بنات آدم) خوی گه‌وره‌ له‌سه‌ری داناو زۆربه‌ی مانگه‌کان ئافره‌تان تووشی سو‌ری مانگانه‌ ده‌بن، تووشی بی نوێژی ده‌بن وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ مانگی رهمه‌زانداندا تووش بییت شه‌ش رۆژ بیت یان زیاتر یان که‌مه‌تر له‌و رۆژانه‌دا ناتوانیت تیدا به‌رۆژوو بیت وه‌ ناتوانیت نوێژی تیدا بکات، جا هه‌ندی له‌ خوشکان و له‌ دایکان ده‌یانوه‌یت ئه‌و خێره‌یان به‌ ته‌واوی ده‌ست که‌ویت بتوانن هه‌موو مانگه‌که‌ به‌رۆژووین وه‌ هه‌موو شه‌وه‌کانی شه‌و نوێژی تیدا بکه‌ن بۆیه‌ ئه‌و حه‌به‌ به‌ کار ده‌هینن بۆ ئه‌وه‌ی مه‌نعی سو‌ری مانگانه‌ بکه‌ن مانگه‌که‌ تیدا به‌رۆژووین تووشی بی نوێژی نه‌بن، له‌ وه‌لامدا ده‌لین: ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ نه‌کریت باشتره‌، چونکه‌ خوی په‌روه‌ردگار ئافره‌تی وا دروست کردوووه وه‌ ئافره‌تیک که‌ به‌ درێژی مانگه‌که‌ به‌رۆژوو بوو جگه‌ له‌و رۆژانه‌ی تیدا تووشی ئه‌وه‌ ده‌بیت بیگومان ئه‌جری ئه‌وه‌شی بۆ ده‌نوسری نه‌ک له‌ری لابه‌جیت، هه‌ر که‌سیک که‌ عاده‌تی هه‌بیت له‌سه‌ر خێریک دوایی که‌ عوزریکی شه‌رعی بۆ هات خوی په‌روه‌ردگار خێره‌که‌ی به‌ ته‌واوی بۆ ده‌نوسیت، وه‌ باریکه‌ خوی گه‌وره‌ له‌سه‌ری داناوه وه‌ پێویست ناکات ئه‌و ئه‌رکه‌ بخاته‌ سه‌ر خۆی، به‌لام ئه‌گه‌ر کردی ده‌لین به‌مه‌رجیک زه‌ره‌ری بۆ له‌شی نه‌بیت و کیشه‌ی بۆ دروست نه‌کات دروسته‌، وه‌ پاک بۆوه‌ سو‌ری مانگانه‌ی نه‌ما با رۆژوووه‌که‌ی بگریت و دروسته‌ وه‌ نوێزه‌کانی دروسته‌.

(^{۲۵}) رواه مسلم (۱۱۴۹).

۳۲/ ئایا ئه‌ی له‌کاتی (الإستحاضة) ئایه ئافره‌تان دروسته به‌رۆژوو بن یان نا؟ وه پیش ئه‌وه‌ش ئه‌گهر پیناسه‌یه‌کی (الإستحاضة) ت بکردایه‌و روونت بکردایه‌ته‌وه؟

و/ له‌ شه‌رعدا حیج هه‌یه وه (الإستحاضة) هه‌یه حیج بریتیه له‌و سوپی مانگانه‌ی که تووشی ئافره‌ت ده‌بی‌ت، به‌لام (الإستحاضة) وه‌کو نه‌زیف وایه وه‌کو خوین به‌ربوونیک وایه ده‌ماریکه خوینی به‌رده‌بی‌ت، هه‌ندی ئافره‌ت هه‌یه به‌ درێژایی مانگه‌که یان به‌ درێژایی سال هه‌ر خوینی هه‌یه وه‌هه‌ر پاك نابیته‌وه ئه‌وه ئه‌و خوینه (الإستحاضة) یی ده‌وتریت، وه‌کو نه‌زیف وایه ئه‌وه نه‌ مهنی نوێژ ده‌کات نه‌ مهنی رۆژوو ده‌کات نه‌ مهنی ئه‌وه ده‌کات که حه‌رام بی‌ت پیاوی خۆی بی‌ته‌ لای، به‌لکو وه‌کو ئه‌وه وایه که شوینیکی به‌ خویندا هاتبی‌ت ری نوێژوو رۆژوو ناگریت، وه‌ هه‌ر ئافره‌تیک له‌و حاله‌ته‌دا بوو که به‌رده‌وام خوینی بی‌ت ئه‌وه ته‌نها ئه‌و چهند رۆژه نوێژوو رۆژوو ناکات و ناگریت که عاده‌تی مانگانه‌ی خۆیه‌تی بو نمونه پیش ئه‌وه‌ی که تووشی ئه‌و عاده‌تی بی نوێژه بی‌ت مانگانه بو نمونه له‌ سیی مانگه‌وه تاوه‌کو ۹ مانگ تووشی سوپی مانگانه ده‌بوو با ئیستاش هه‌ر وابکات، ئه‌گهر نه‌توانی خوینه که جیا بکاته‌وه ئه‌وا ئه‌و خوینه ره‌شه یان سوپیکی تۆخه ئه‌وه خوینی سوپی مانگانه‌یه ئه‌وی تریان نه‌خیر خوینه که ره‌نگه‌که‌ی جیاوازه که جیاکاری نه‌بی‌ت وه‌ به‌گویره‌ی عاده‌تی مانگانه نو رۆژه‌که‌ی خۆی شه‌ش رۆژه‌که‌ی خۆی بۆ نییه نوێژوو رۆژوو بکات دوابی با خوینیشی هه‌ر بی‌ت ئه‌وه نوێژوو رۆژووی خۆی ده‌کات، وه‌ ئه‌گهر عاده‌ته‌که‌ی نه‌زانی به‌لام توندی ره‌نگی خوینه که جیاکاته‌وه به‌پیی ئه‌وه ئه‌و رۆژانه‌ی که عاده‌ته‌ تیدا به‌رۆژوو نابیت رۆژه‌کانی تر به‌ رۆژوو ده‌بی‌ت ئه‌گهر هیج جیاکاریه‌کی نه‌بوو نه‌ به‌ ره‌نگی خوینه که نه‌ به‌ عاده‌که‌ی خۆی زانی کامه‌یه ئه‌وه فه‌رمووده‌ی صحیحی له‌سه‌ره (تحیضی بعلم الله ستة أيام أو سبعة أيام) شه‌ش رۆژ تا حه‌وت رۆژ وا داده‌نی‌ت له‌ مانگی‌کدا که عاده‌ته‌ دوابی تیدا به‌رۆژوو ده‌بی‌ت ان شاء الله هیج ریگریه‌ک نییه.

۳۳/ ئه‌ی که‌سانیک هه‌ن زیاد چوونه‌ته‌ ناو سائه‌وه وه‌ عه‌قلیان ته‌قربیه‌ن ئه‌ده‌ست داوه ئاگیان له‌ ده‌روپشتی خویان نه‌ماوه حوکی ئه‌و جوهره‌ که‌سانه چیه‌ ؟

و/ خواي ئه‌روقه‌دطار ده‌قه‌رمووی‌ت: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ ﴿البقرة: ۲۸۶﴾.

خواي په‌روه‌ردگار داوا له‌هیج که‌سیک ناکات ته‌نها ئه‌گهر توانای خۆی نه‌بی‌ت، پیره‌می‌ردیک یان پیره‌ژنیک که‌ گه‌یشه‌ ئه‌و ته‌مه‌نه‌ زۆره خه‌ل‌فا واته هه‌ر عه‌قلی رۆژووی نه‌ما یان نازانی رۆژوو‌گرتن چۆنه‌و که‌ی کۆتایی دیت یاخود به‌هیج شیوه‌یه‌ک ناتوانیت، ئه‌وانه رۆژوویان هه‌ر له‌سه‌ر نییه وه‌ نه‌ قه‌زا کردنه‌وه‌شی نه‌ فیدیه‌شی له‌سه‌ره، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ زنجیره‌کانی پيشوو باسمان کرد که پیره‌می‌ردیک یان پیره‌ژنیک که رۆژوو قورس بوو له‌سه‌ریان ته‌نها فیدیه‌ ده‌ده‌ن ئه‌وه ده‌توانی بیگری به‌لام قورسه له‌سه‌ری به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌م‌رۆ باسی ده‌که‌ین ئه‌وه‌یه که هه‌ر ناتوانی بیگری نازانی رۆژوو چیه‌ نازانی نوێژ چیه‌ وه‌کو منالی لی‌هاتۆته‌وه ئه‌وانه رۆژوویان هه‌ر له‌سه‌ر نییه وه‌ نه‌ قه‌زا کردنه‌وه‌شی نه‌ فیدیه‌شی له‌سه‌ره ان شاء الله ته‌ کلیفیان له‌سه‌ر هه‌ل‌گیراوه.

پ۳۴ / هندیك له خه‌ئكي ئه‌ئین: ئه‌گهر كه‌سیك به‌بی عوزری شه‌ری رۆژیک له رهمه‌زان نه‌گریت ئه‌وه ئه‌گهر بیټ و دواتر هه‌موو ساله‌كه به‌رۆژوو بیټ خیری ئه‌و رۆژی ده‌ست ناکه‌وێته‌وه ئه‌گهر ته‌وبه‌ش بکات و په‌شیمانیش بیته‌وه، ئه‌م‌وته‌یه تا چه‌ند راسته‌؟

و/ به‌ئێ ئه‌مه ده‌دریته پال پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌کو ئه‌و فه‌رموده‌ی که باس ده‌کریت که فه‌رموده‌یه‌کی صحیح نییه، بی گومان به‌ئێ وه‌کو باسمان کرد رای زانایان هه‌ندیکیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که مرۆڤ به‌بی عوزر رۆژوو نه‌گریت بۆی نییه بیگریته‌وه ئه‌ما خوای په‌روه‌ردگار ته‌وبه‌ی ئی قه‌بول ناکات وه‌ یان هه‌موو ساله‌كه به‌رۆژوو بیټ رۆژوو سوننه‌ت بگریت تازه که‌لینی ئه‌وه پر نایته‌وه، نه‌خیر مرۆڤ ئه‌گهر تاوان بکات ته‌وبه‌ی به‌دوادا بکات خوای په‌روه‌ردگار (يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ) خوای په‌روه‌ردگار ته‌وبه‌ی به‌نده‌ی خۆی وه‌رده‌گریت وه‌ هه‌روه‌ها رۆژوو سوننه‌تیش که‌لینی فه‌رزه‌کان پر ده‌کاته‌وه وه‌کو گونا‌ه به‌لام له‌سه‌ری لاناچیت تاوه‌کو فه‌رز به‌ فه‌رز پر نه‌کریته‌وه ئه‌ما ئه‌گهر فه‌رموده‌ی بیټ یان قه‌ولیکی راست بیټ قه‌ولیکی راست نییه.

پ۳۵ / باسی روکنه‌کانی رۆژوومان بۆ بکه‌ی وه‌ پیش نه‌وه‌ش پیناسه‌ی روکنمان بۆ بکه‌ی ئایه رۆژوو چه‌ند روکنی هه‌یه‌؟

و/ ووشه‌ی روکن له‌ زمانی عه‌ربیدا بریتیه له (ماهية الشيء و حقيقته) واته کاتیک بۆ نمونه باسی خانویه‌ک بکه‌ین ئه‌و خانوو دیواره‌کان و سه‌قفه‌کانی بریتین له روکنه‌کانی ئه‌و خانوو، واته روکن ئه‌وه‌یه که حه‌قیقه‌تی عیاده‌تی لی پیک دیت، حه‌قیقه‌تی شته‌که له‌وه پیک دیت که نه‌بیټ شته‌که‌یش ناییت، واته له کاتی ئه‌نجامدانی ئه‌و عیاده‌ته ئه‌و شته نه‌ما به‌بی ئه‌وه عیاده‌ته‌که ناییت، جا هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و پیناسه‌یه باسی یه‌که‌م روکن بکه‌ین جه‌هوری زانایان باسی ده‌که‌ن ئایا روکنه یا روکن نییه ئه‌ویش بریتیه له نیه‌ت، جه‌هوری زانایان باس له‌وه ده‌که‌ن که یه‌که‌م روکنی رۆژوو بریتیه له نیه‌ت مرۆڤ ده‌بیټ نه‌تی هه‌بیټ چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ) ^(۲۶) هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک به‌ نیه‌ته که‌سیک بۆ نمونه نان ناخوات، چونکه نانی ده‌ست ناکه‌وێت ئاو ناخواته‌وه چونکه ئاوی ده‌ست نه‌که‌وتوووه یان قه‌له‌وه ده‌یه‌وی خۆی لاواز بکات ئه‌و که‌سه نیه‌تی خوا نییه و نیه‌تی رۆژوو نییه که‌واته نیه‌تی رۆژوو بۆ نانسرت، به‌لام که‌سیک که رهمه‌زان به‌ رۆژوو ده‌بیټ ئیمانی به‌وه هه‌یه که له‌سه‌ری واجبه وه‌ چاوه‌ڕێی پاداشتیش له خوای گه‌وره ده‌کات که خوای گه‌وره پاداشتی بداته‌وه بۆیه نان ناخوای ئاو ناخواته‌وه ئه‌وه پێی ده‌وتری که‌سیک که به‌رۆژوو بووه.

پ۳۶ / ئایه نیه‌ته‌که به‌ده‌مه که زۆریک له مزگه‌وته‌کانه له‌دوای ته‌واو بوون له نوێژی ته‌راویح یان پیش نه‌وه‌ی ده‌ست پێبکه‌ن یه‌کیک به‌ ده‌نگی به‌رز داوا له خه‌لکه‌که ده‌کات ده‌ئیت: ره‌حه‌تی خواتان لی بیټ نیه‌تی رۆژوو به‌یانی به‌ینن، ئایا دروسته نیه‌ت به‌ده‌م به‌یئریت یان صیغه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه یاخود ته‌نها له دله‌و ئه‌وه‌نده به‌سه که مرۆڤ نیه‌تی هه‌بیټ؟

و/ بیگومان نیه‌ت بریتیه له کرده‌وه‌یه‌کی دل باگنی مرۆڤ که نیه‌تی شتیک بیټ له دلدا مه‌به‌سته‌تی ئه‌ما ووتنی نیه‌ت به‌ده‌م زانایان ده‌فه‌رموون بیدعه‌یه، ئیمامی نه‌وه‌وی (ره‌حه‌تی خوای لی بیټ) ده‌فه‌رموویت: نیه‌ت

(۲۶) رواه البخاري ومسلم في صحيحهما.

شوینه‌که‌ی دلّه بۆ نمونه کاتیک مروّڤ بیهوی سەفەر بکات له شوینیکه‌وه بۆ شوینیکی تر نیه‌تی هه‌یه سەفەر بکات ئەو نیه‌ته‌ی وای لیده‌کات که خۆی ناماده بکات و خۆی ریک بجات و سەفەر هه‌که‌ی ده‌کات نیه‌تی هه‌بوو به‌بی‌ئوه‌ش بلی‌ خه‌لکینه (بسم الله الرحمن الرحيم) من ئەمرو دهمه‌سه‌فەرێک ده‌چمه‌ ئەو شوینه (الله اکبر)، ئەو شتانه‌ نییه‌ نیه‌ت دلّه، یان بۆ نمونه نیه‌ت هه‌یه‌ نان بخۆی ده‌نا نای خۆی، ده‌ته‌وی خۆت بشۆی نیه‌ت هه‌یه‌ ده‌ته‌وی کاریک بکه‌ی نیه‌ت هه‌یه‌ ئەو نیه‌ته‌ پالت پیوه‌ ده‌نی‌ت به‌ره‌و ئەو شته‌ که تۆ ده‌ته‌وی‌ت و مه‌به‌سته‌ بیکه‌ی، که‌واته‌ نیه‌ت بریتیه‌ له مه‌به‌ستی دل که پالنه‌ری مروّڤه‌ بۆ کردنی شتی‌ک یان واز هه‌ینان له شتی‌ک بریتیه‌ له ئیشیکی دل به‌ته‌نها، زمان و دەم هیچ کاریکی نیه‌ له نیه‌تدا.

پ ۳۷/ ئەگه‌ر به‌ دل نیه‌ت هه‌بی‌ت و به‌ زمانیش بیلێ زیاتر مروّڤه‌ ناعه‌تی پیدیت؟

و/ ناخر ئەوه‌ پێی ناوتری نیه‌ت ئەوه‌ پێی دوتری زیاده‌ که به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نییه‌، پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ به‌ده‌م نیه‌تی نه‌هه‌یناوه‌ ئەوجا له‌وه‌ سه‌یرترو غه‌ریب تر یه‌عنی بۆ نمونه‌ نوێژ که له‌ نوێژیدا نابیت نیه‌ت به‌ده‌م به‌یتریت له‌ویشدا شوینه‌که‌ی دلّه، بۆیه‌ که‌سی‌ک کاتیک گوێی له‌ بانگ ده‌ی‌ت به‌په‌له‌ هه‌لده‌ستیت ده‌ستنوێژ هه‌لده‌گریت بۆچی؟ ده‌ستنوێژ ده‌گری بۆ ئەوه‌ی بچی نوێژ بکات دوا‌ی ده‌ستنوێژ گرتنه‌که‌ی ده‌چیت به‌ره‌و مزگه‌وت راده‌وه‌ستی له‌ ریز چاوه‌رپێه‌ ئیمامه‌ که‌ بلی (الله اکبر) ئه‌ویش بۆ ئەوه‌ی نوێژه‌که‌ی بکات ده‌لی (الله اکبر)، ئەوانه‌ هه‌مووی نیه‌ته‌ بۆ ئەوه‌ چووه‌ نوێژی نیوه‌رۆ بۆ نمونه‌ به‌ جه‌مه‌عات بکات ئەوه‌ نییه‌ته‌ ئەما وایزانی نیه‌تم ئەوه‌یه‌ بلی من نیه‌تمه‌ ئیستا نوێژی نیوه‌رۆ چوار رکه‌عات به‌جه‌ماعه‌ت ده‌که‌م له‌دوا‌ی ئەو ئیمامه‌ بۆ خوا‌ی گه‌وره‌ (الله اکبر)، ئەو قسانه‌ هه‌چی راست نییه‌ جگه‌ له‌ (الله اکبر) به‌لکو به‌ ووتنی مروّڤه‌ قه‌رزاز ده‌بیته‌وه‌ له‌سه‌ری، چونکه‌ کاریکی کردووه‌ که نه‌ ئەمری خوا و پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ره‌، وه‌ به‌ بیدعه‌ داده‌نری، جا وتم ئەوه‌ بۆ نوێژ هه‌مان شتیشیان بۆ رۆژوو داناوه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ین له‌ زۆر له‌ مزگه‌وته‌کاندا له‌ دوا‌ی نوێژی عیسا به‌خه‌لک ده‌وتری خه‌لکینه‌ نیه‌ت بێن هه‌مووی به‌یه‌که‌وه‌ نیه‌ت دین به‌ده‌نگ هه‌شیانه‌ ده‌ستیش ده‌گری وه‌کو نوێژ که له‌ راستیدا (الله اکبر) په‌یوه‌ندی به‌رۆژوو نییه‌ په‌یوه‌ندی به‌ نوێژه‌وه‌ هه‌یه‌، پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ باسی نوێژمان بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رمووی: (مَفْتَاخُهَا التَّكْوِينُ) سه‌ره‌تا نوێژ به‌ (الله اکبر) ده‌ست پیده‌کات وه‌ به‌ سه‌لام دانه‌وه‌ کو‌تایی دیت، که‌چی ته‌ماشای ده‌که‌ین رۆژوو شیان کرده‌ نوێژ که (الله اکبر)ی بۆ ده‌که‌ن یان ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست داده‌نن ئەوه‌ هه‌مووی بیدعه‌و نه‌زانییه‌، وه‌ مروّڤه‌ نابیت بجه‌له‌تیت به‌وه‌ی که‌سی‌ک که به‌ناوی مامۆستای ئاینیه‌وه‌ ئەو شته‌ بکات، ئامۆزگاریمان بۆ ئەو مامۆستایانه‌ ئەوه‌یه‌ واز بێن له‌و کارانه‌ (كُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ) (۲۷) هه‌ر شتی‌ک که ئەمری پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ر نه‌بی‌ت ئەوه‌ نییه‌و مروّڤه‌ نه‌ی کات، وه‌ به‌ده‌میش ئەو قسه‌ نه‌لیت با به‌نیه‌تی دلی خۆی بی‌ت، جا عه‌جه‌به‌ن که‌سی‌ک شه‌و هه‌ستاوه‌ته‌وه‌ فه‌قیره‌ خه‌ریکی نان خواردنه‌ جارێ پێش رهمه‌زان عاده‌تی وا نه‌بووه‌ که شه‌و هه‌ستاوه‌ته‌وه‌ نان ده‌خوات مه‌به‌ستی رۆژوو گرتنه‌ جا که ئەوه‌ نیه‌ت نه‌بی‌ت چ شتی‌ک نیه‌ته‌؟! با به‌ده‌میش نه‌لیت من نیه‌تمه‌ به‌یانی به‌رۆژوو ده‌م، بابینه‌وه‌ سه‌ر ئەسلی

(۲۷) رواه النسائي في "سننه" (۱۸۸/۳ - ۱۸۹) من حديث جابر بن عبد الله بنحوه، ورواه الإمام مسلم في "صحيحه" (۵۹۲/۲).

باسه که مان ئایه نیهت هیئان ده‌بیٔ هه‌بیٔ به‌بیٔ نیهت رۆژوو قه‌بول نییه، به‌لام ئایه نیهت رۆکنی رۆژوو یان شهرته؟ هندی له زانایان ده‌فهرموون: نیهت چونکه پیش نه‌وهی ده‌ست به عیاده‌ته بکه‌ی نیهت دینی که‌واته نیهت مه‌رجی سه‌ره‌کی رۆژوو چونکه له پیش عیاده‌ته نیهتی نوێژ شهرتی صیحه‌ت و راستی نوێزه که‌یه نه‌ک رۆکن بیٔ، به‌هه‌مان شیوه‌ش ده‌فهرموون: رۆژوو دروست نیه به‌بیٔ نیهت، ئه‌ی که‌واته رۆکنه‌کانی رۆژوو چین؟ یه‌کیک له رۆکنه‌کانی رۆژوو بریتیه له (الإمساک عن المفطرات) هه‌رشتی‌ک که رۆژووی پی ده‌شکیٔ مرؤف خوی لی بگریته‌وه له‌بهر خاتری خوا له‌بهر رۆژوو خوی لی بگریته‌وه له کاتی گلعوی فه‌جره‌وه له‌بهره به‌یانه‌وه تاوه‌کو خۆر ئاوا ده‌بیٔ ئه‌وه بریتیه له رۆکنی رۆژوو به‌بیٔ ئه‌وه رۆژوو به‌تاله‌ خۆت له‌و شتانه بگریته‌وه که رۆژوو ده‌شکین هه‌ر له به‌ره به‌یانه‌وه تاوه‌کو خۆر ئاوا بوون ئه‌وه‌ش به‌به‌لگه‌ی ئایه‌تی خوی په‌روه‌ردگار: ﴿فَالآنَ بَاشِرُوهُمْ وَأَبْنِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۷﴾.

باسی نیکاحی کرد چونه لای خیزانت به‌شه‌و بؤ حه‌لاله‌ خواردن و خواردنه‌وه بؤ حه‌لاله‌ ئه‌وجا تا ئه‌و کاته‌ی که فه‌جر دیت، پاشان له فه‌جره‌وه تاوه‌کو شه‌و دیت خۆت بگریته‌وه له‌و شتانه.

پ ۳۸/ ما‌مؤستا باسی ئه‌و نایه‌تت کرد نه‌گه‌ر زیاتر تیشکی بخه‌یته سه‌رو زیاتر بۆمان روون بکه‌یته‌وه مانای (الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ وَالْخَيْطُ الْأَسْوَدُ) چیه‌یه؟

و/خوی په‌روه‌ردگار باسی ئه‌وه‌ی کرد که له‌شه‌ودا حه‌لاله‌ بؤ موسولمان بچیه‌ لای خیزانی خوی ﴿فَالآنَ بَاشِرُوهُمْ وَأَبْنِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۷﴾.

ئه‌وجا دوا‌ی ئه‌وه حه‌لاله‌ خواردن و خواردنه‌وه تا ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۷﴾.

تاوه‌کو داویک په‌تیکی سپی له ره‌ش جیا ده‌بیته‌وه، جا مه‌به‌ستی بریتیه له چی؟ یه‌کی له سه‌حابه (خوایان لی رازی بیٔ خیتیکی ره‌نگ سپی له قاچی خوی به‌ست وه یه‌کیکی ره‌شیش چاوه‌ری کردن خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه بوو تاوه‌کو ئه‌وانه له‌یه‌ک جیا کاته‌وه، چونکه به‌شه‌و دیار نییه کامه‌یان سپیه و کامه‌یان ره‌شه چاوه‌ری کرد که ئه‌وه‌نده دونیا روناک بوو فه‌رمووی ئه‌وه ته‌واو خوی په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته، که هاته‌وه پیغه‌مه‌ری خوا ﴿بؤی روون کرده‌وه، چونکه هه‌موو کاتیک پیغه‌مه‌ری خوا﴾ خوی په‌روه‌ردگار قورئانی بو ئه‌وه ناردووه ﴿لَتَبَيَّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ ﴿النحل: ۴۴﴾. بو ئه‌وه‌ی قورئان بو خه‌لک روون بکاته‌وه، مانای راسته‌قینه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ی به سه‌حابه‌که‌و به تیکرای موسلمانان ووت که مه‌به‌ست بریتیه له چی؟ (الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ) واته رۆوناکی رۆژ وه هه‌روه‌ها خه‌یته ره‌شه‌که‌ش بریتیه له تاریکی شه‌و (سواد اللیل) ئه‌وجا ئایه‌ته‌که دیاری کرد فه‌رمووی (من الفجر) که‌واته مه‌به‌ست ئه‌وه نییه خه‌یتیک بیٔ سپی و ره‌شیک ته‌ماشای بکه‌یت، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه کاتیک که سپه‌تی به‌ره‌به‌یان ده‌رده‌که‌ویٔ ره‌شایی شه‌و نامیٔت، وه‌کو چۆن به‌په‌چه‌وانه‌شه‌وه له کاتی رۆژوو شکاندا پیغه‌مه‌ری خوا ﴿فهرمووی:﴾ (۲۸) ﴿إِذَا أَقْبَلَ اللَّيْلُ مِنْ هَاهُنَا﴾ ئیشاره‌تی بو مه‌شریق کرد که شه‌و لی‌روه‌هات تاریکایی شه‌و (وَأَذْبَرَ النَّهَارُ مِنْ هَاهُنَا) وه‌له‌و لاشه‌وه خۆر نه‌ما (وَعَرَبَتِ الشَّمْسُ فَقَدْ أَفْطَرَ

(۲۸) رواه البخاري (۱۹۵۴) ومسلم (۱۱۰۰).

الصائم) وه خور ناوا بوو نهوه رۆژوو ته‌واو بووه ده‌بیته مروژ رۆژوو که‌ی بشکینیت، جا مه‌به‌ست له سپیه‌تی و ره‌شیه‌تیه‌که‌یه سپیه‌تی به‌ره‌به‌یان که هاتوو ره‌شایی شه‌و نه‌ما نه‌وه رۆژوو ده‌ست پیده‌کات، که تاریکی شه‌و هات و رووناکی رۆژ نه‌ما نه‌وه رۆژوو کوژایی پیدیت، نه‌و نیشانه‌یه‌ی داناوه بو نه‌وه‌ی هه‌موو که‌سیک نه‌خوینده‌واریش بیته با له گوندیکیش بیته با بانگدانیشی تیدا نه‌بیته، بو نمونه له ده‌شتیکه خوای په‌روه‌ردگار دوو نیشانه‌ی نه‌وه‌نده ناشکرای داناوه بو به‌ره‌به‌یان و بو به‌ربانگ که هه‌موو که‌سیک بیزانی.

پ/۳۹ / فەجر هه‌یه فەجری (صادق) و فەجری (کاذب) نه‌گەر نه‌وه‌ت بۆمان روون بکرا‌یه‌ته‌وه چون مروژ نه‌یه‌کیان جیا بکاته‌وه‌و تیکه‌ئیان نه‌کات؟

و/ پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ فەرمووی: (الفجر فجران، فأما الأول فإنه لا يحرم الطعام، ولا يحل الصلاة، وأما الثاني فإنه يحرم الطعام، ويحل الصلاة) (۲۹) دوو به‌یانی هه‌یه به‌یانیه‌کیان نه‌وه‌یه نه‌ خواردن حه‌رام ده‌کات نه‌ نوێژی به‌یانی‌شی پی حه‌لال ده‌بیته دروست نییه، چونکه جاری کاتی به‌یانی نه‌هاتوو وه شه‌ویش ته‌واو نه‌بووه بوته هه‌یه نان بخویت، فەجری دوو هه‌میش هه‌یه که فەجری صادقی پی ده‌وتری نه‌و به‌ره‌به‌یانه‌یه که شه‌و نامینیت رۆژ هات که کاتی بانگی به‌یانییه فەجری صادق فەجری دوو هه‌مه نه‌وه‌یان: (يحرم الطعام، ويحل الصلاة) که نه‌و فەجره هات نان خواردن حه‌رام ده‌بیته، هه‌روه‌ها نوێژی به‌یانی‌ش دروست ده‌بیته، جا نه‌و دوو فەجره هه‌یه وه له‌سه‌رده‌می پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ وه دوا‌ی نه‌ویش وه بگه‌ تا ئیستاش له هه‌ندیک له ولاتدا وه له‌هه‌ندی شاردا له هه‌ردوو فەجره که دوو بانگ ده‌دریت له فەجری یه‌که‌م بانگیکه پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: (لا یغرّکم اذان بلال) ده‌یفه‌رموو بانگی بیلال با نه‌تان خه‌له‌تینی واز له خواردن مه‌هینن وه نوێژی به‌یانی‌ش مه‌که‌ن جاری چونکه بانگی بیلال له فەجری یه‌که‌م دایه، دوا‌یی بانگی دوو هه‌م داها‌ت که له کاتی فەجری صادقدا له‌و کاته‌دا نوێژی به‌یانی دیت و نوێژ ده‌کریت، جا که فەجری صادق نه‌بیته با فەجری یه‌که‌میش بیته یانی کاتیک که سپیایه‌ک ده‌رده‌که‌ویت به‌ نه‌ستونی هه‌لده‌ستیه ئاسمانه‌وه له جیهه‌تی رۆژه‌لاته‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ی پیش نه‌وه‌ی بانگی به‌یانی پی سپیایه‌ک ده‌رده‌که‌ویت به‌لام عمودی هه‌لده‌ستیت نه‌و سپیایه پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی به‌وه مه‌خه‌له‌تین نه‌وه به‌ره‌به‌یان نییه نه‌وه فەجری صادق نییه، نه‌ی فەجری صادق کامه‌یه؟ نه‌وه‌یه که ره‌نگیکی سور له جیهه‌تی رۆژه‌لاته‌وه به‌ موسته‌تیلی بلاوده‌بیته‌وه به‌سه‌ر شاخه‌کاندا وه ده‌چینه ناو کوژان و ده‌ورو به‌ره‌وه ره‌نگایه‌کی سور ده‌رده‌که‌ویت نه‌وه بریتیه له فەجری صادق جا هه‌رکاتی نه‌وه به‌ده‌رکه‌وت نه‌و کاته بوته نییه خواردن و خواردنه‌وه بخۆی نه‌و کاته نوێژی به‌یانی بووه.

پ/۴۰ / که‌واته فەجری (کاذب) نه‌و کاته‌یه که بیلال (خوای لی رازی بیته) بانگی یه‌که‌می تیدا داوه که بو نه‌وه بووه که خه‌لکی به‌ناگا بی و به‌خه‌به‌ر بیته، یاخود نه‌وانه‌ی له شه‌و نوێژو ته‌راو یحن بگه‌رینه‌وه ماله‌وه؟
و/ به‌لی.

(۲۹) رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي سُنَّه.

(۳۰) رواه البخاري ومسلم.

پا ۴۱/ نیستا له جیاتی بانگی یه‌که‌م له زۆریه‌ی مزگه‌وته‌کانه‌وه ده‌لین: (الامساك الامساك)، یاخود خه‌ئکینه رهمه‌تی خواتان لی بیته‌ی واز له خواردن و خواردنه‌وه بیین، پیش نه‌وه‌ی که بانگ بدری به‌چهند ده‌قیقه‌یه‌ک نایه نه‌و شته هیج بنه‌ماو بنجینه‌یه‌کی هه‌یه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌م ئیمساکه‌ کراره یاخود نه‌گهر نه‌و ئیمساکه‌ کرا پیویسته‌ خه‌ئک واز له خواردن و خواردنه‌وه بیینی یاخود به‌رده‌وام بن تاوه‌کو بانگ ده‌دریته‌ی؟

و/ بیگومان نه‌وه‌ی که ئاماژه‌ت پێدا وه دیارده‌یه‌کی تریش هه‌یه که *إِنْ شَاءَ اللَّهُ* باسی ده‌که‌ین نه‌وانه‌ هیچی له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا نه‌بوون به‌ئکو خوای په‌وه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۷﴾.

تا به‌ره‌به‌یانی تا فه‌جری صادق تاوه‌کو بانگی به‌یانی بۆت هه‌یه بخۆیت و بخۆیته‌وه به‌ئکو له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تر دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی نه‌گهر به‌ده‌ست یه‌کیکتانه‌وه په‌رداغیک هه‌بوو خه‌ریکی خواردنه‌وه‌یه‌تی و له‌و کاته بانگی دا با ته‌واوی بکات یان پارویه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و بانگی داوه با بیخوات که‌ئه‌مه‌ش فه‌رمووده‌یه‌کی صحیحه وه زانایان تصحیح یان کردوه (فَلَا يَضَعُهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ) ^(۳۱)

که‌واته پینچ ده‌قه یان زیاتر یان که‌متر پیش نه‌وه‌ی بانگ بیته‌ی خواردن له‌ خه‌ئک حه‌رام بکه‌یت و پێیان بلیی ده‌ست بگرنه‌وه له‌ خواردن نه‌وه بیدعه‌یه هیج به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نییه، به‌ئکو شتی‌ک که‌ حه‌ئاله تو له‌خه‌ئک حه‌رامی ده‌که‌یت، وه جاری واش هه‌یه که مروژ هه‌لده‌ستیت پینچ ده‌قه‌ی ماوه بۆ بانگ که‌ هه‌لده‌ستی ئیمساك ده‌کری جا نه‌و فه‌قیره که په‌رداغیک ئاو نه‌خواته‌وه دوو قله‌ خورما نه‌خوات نه‌وه هه‌ر موخاله‌فه‌ی سوننه‌تی کردوه وه هه‌م به‌ هیلاکیش ده‌چیت، رۆژوو گرتنه‌که له‌سه‌ری قورس ده‌بیته‌ی که‌واته مه‌سه‌له‌ی ئیمساك هه‌ر که‌سیک خواردن و خواردنه‌وه‌ی قه‌ده‌غه بکات پیش بانگی به‌یانی نه‌گهر به‌ ده‌قیقه‌یه‌کیش بیت نه‌وه کارێکی کردوه که نه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ خوای گه‌وره پێی رازیه وه کارێکی بیدعه‌ی کردوه وه کارێکی کردوه که (السلف الصالح) له‌سه‌ری نه‌بوونه، وه پیویسته له‌سه‌ر موسلمانان به‌ قسه‌یان نه‌که‌ن تاوه‌کو بانگ ده‌دات نه‌وجا واز له‌ خواردن به‌یین ته‌نها مه‌گهر به‌ده‌سته‌وه بیته‌ی نه‌وه بیخۆو دايمه‌نی.

وه دیارده‌ی تریش هه‌ر له‌و بابته‌وه که بیدعه‌یه‌وه له‌ناو خه‌ئکدا کارێکی خراپه ته‌ماشای ده‌که‌ین له‌ جیاتی بانگی یه‌که‌م که بانگی یه‌که‌م بۆ نه‌وه‌یه که (لیوقض نائماً) بۆ نه‌وه‌ی که‌سیک نوستوه به‌خه‌به‌ر به‌یتریت، وه که‌سیک که خه‌ریکی نوێزه پێی بوتریته‌ی وه‌ره فریای خواردنه‌که‌ت بکه‌وه، له‌جیاتی بانگی یه‌که‌م که پێی ته‌ماشای ده‌که‌ین به‌ سه‌لاوات لی‌دان و به‌ قورئان خویندن و به‌ سه‌روود ووتن و به‌ ده‌فه لی‌دان و به‌و جو‌ره شتانه ده‌یانه‌وی جیگای بانگی یه‌که‌م بگرنه‌وه که نه‌وانه‌ش بیدعه‌یه، به‌راستی سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ عیاده‌تیکی به‌ریزه هه‌ر که‌سی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ خوای خوشت نه‌ویته‌ی ئیمانی ته‌واو نییه، سه‌لاوات لی‌دان له‌ خوا نزیکمان ده‌کاته‌وه، به‌لام مانای نه‌وه نییه له‌ جیاتی بانگ سه‌لاوات لی‌دیه‌ین نه‌وه کارێکی خراپه، چونکه ته‌بدیل و گو‌رپینی شه‌ریعه‌تی خوای گه‌وره‌یه، یه‌عنی چۆن نیستا ئیمه که‌چوینه رکوع ده‌بیته‌ی بلین: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ) نایه بۆمان هه‌یه بلین: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ) سه‌لاوات لی‌دیه‌ین؟ یان له‌ سوژده بردن دروسته

(۳۱) رواه أحمد (۱۰۲۵۱) وأبو داود (۲۳۵۰) وصححه الألباني في صحيح أبي داود.

سه‌لاوات لیڤده‌ین؟ بیگو مان دروست نییه، ئیستا من لهو که‌سانه‌ی که سه‌لاوات لیڤده‌دهن له جیاتی بانگی یه‌که‌م پیان ده‌لین لی مه‌دهن، نه‌وانیش له‌ناو خه‌لک پیمان ده‌لین کاکه نه‌وانه باوه‌ریان به سه‌لاوات نییه، ده‌لیم: نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی وه‌ره له رکوع و له سوژده سه‌لاوات لیڤده، بۆت هه‌یه؟ ده‌لی: نه‌خیر، پی ده‌لین: ده‌ی دیاره تۆش باوه‌رت به سه‌لاوات نییه، ناچار ده‌بی قه‌ناعه‌ت بکات وه تیگات که نه‌وه باوه‌ر نه‌بوون نییه به سه‌لاوات، به‌لکو مه‌سه‌له نه‌وه‌یه که هه‌ر شته‌و له شوینی خو‌ی دانراوه، نابیت ئیمه شوینی بگورین، بانگی یه‌که‌م هه‌بی‌ت نه‌ک ئیمه بیکه‌ینه سه‌لاوات دان و سرود و تن و ده‌فه لی‌دان و شتی تر، نه‌وه به‌و شیوه‌یه (السلف الصالح) نه‌یان کردوو نابیت ئیمه‌ش بیکه‌ین، یان له‌وانه‌ش خراپ‌تر دیسان چا‌ووش و دو‌م ته‌ماشا ده‌که‌ین هه‌ر له سه‌عات ۱۲ شه‌وه‌وه به‌ کۆلانه‌کاندا ده‌گه‌رین به‌ ته‌پل لی‌دان خه‌لک بی‌زار ده‌که‌ن خه‌لکانیک هه‌یه خه‌ریکی شه‌ونویژه به‌و ته‌پل لی‌دانه وه‌زعیان لی تیک ده‌چی‌ت و ئاگیان له‌ نویژه‌که‌یان نامی‌ت، خه‌لکانیک هه‌یه بۆ غوونه دره‌نگ خه‌وتوو ده‌یه‌وی ئیسرا‌حه‌ت بکات به‌و ته‌پله به‌خه‌به‌ری دین، یان خه‌لک هه‌یه نه‌خۆشه‌و به‌رۆژوو نابیت عوزری هه‌یه یان منالان به‌رۆژوو نابن به‌و ده‌نگه گه‌وره‌ی ته‌پل لی‌دان و ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه‌ی نه‌و جه‌ماعه‌ته بۆ نه‌و کۆرسه به‌ناو کۆلانا‌ندا ده‌گه‌رین، نه‌وانه هه‌مووی بی شه‌رعیه‌و تا‌وانه وه هه‌ر که‌سی‌کیش یه‌ک دیناریان بداتی له‌سه‌ر نه‌وه گونا‌ه بار ده‌بی‌ت، چونکه نابیت ها‌وکاری بکری‌ن نه‌گه‌ر فه‌قیرن پی‌وستیان به‌ یارمه‌تی‌یه بابین له‌ ریگه‌ی شه‌رعیه‌وه خه‌لکی ها‌وکاریان ده‌کات، به‌لام که بۆته پشه‌یان و ده‌یان‌ه‌وی به‌وه پاره په‌یدا بکه‌ن کاریکی بی‌شه‌رعیه هه‌ر که‌سی‌ک که ها‌وکاریان ده‌کات نه‌وه ها‌وکاری شتی بی‌شه‌رعی ده‌کات و گونا‌هه‌ر ده‌بی‌ت ئاگامان له‌وه بی‌ت .

پ/٤٢/ نایه پی‌ویسته هه‌موو که‌سی‌ک خۆی به‌دوادا‌چوونی هه‌بی‌ت و مورا‌قه‌به‌ی نه‌وه بکات که فه‌جری صادق هه‌یه یان نا؟ نه‌مه له به‌یانیا‌ندا وه ئیوارانیش چا‌ودیری خۆر بکات که بزانی خۆر ئاوا بووه یان نا؟ یا‌خود په‌یوه‌ست بی‌ت به‌ بانگه‌وه که به‌یانی بانگی بیست ده‌ست له خواردن و خواردنه‌وه هه‌لده‌گریت و ئیوارانیش به‌ بانگ رۆژوو ده‌شکینی‌ت؟

و/ پی‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: (٣٢) (وَالْمُؤَدَّنُ مُؤْتَمَنٌ) واته بانگ‌ده‌ر ده‌بی‌ت که‌سی‌کی ئه‌مین بی‌ت له‌سه‌ر نو‌یژوو رۆژووی موسلمانان، خه‌لکی سیه‌وه متمانه‌ی به‌ بانگ‌ده‌ره‌که هه‌یه نه‌و بانگ‌ده‌ره ده‌بی‌ت له‌ خوا بترسی‌ت ئاگای له‌ نو‌یژوو رۆژووی موسلمانان بی‌ت، کاتی‌ک بانگ بدات که بانگ بوو بی‌ت و فه‌جری صادق ده‌رچوو بی‌ت، نه‌ک له‌ فه‌جری کارژه‌وه له‌ بیدایه‌ته‌وه بانگ بدات و خواردن له‌ خه‌لک حه‌رام بکات، که حه‌رامیش نابیت و جاری نو‌یژیش نه‌بووه، به‌هه‌مان شیوه‌ش ئیواران کاتی‌ک که خۆر ئاوا بوو، ووتان (إِذَا أَقْبَلَ اللَّيْلُ مِنْ هَاهُنَا، وَأَدْبَرَ النَّهَارُ مِنْ هَاهُنَا) که شه‌و له‌ولاوه هات له‌ جیهه‌تی مه‌شریقه‌وه وه له‌ جیهه‌تی مه‌شریقه‌وه خۆر رۆیشت و نه‌ما وه خۆرئاوا بوو نه‌وه پی‌ویسته بانگ‌ده‌ر بانگ بدات، جا مادام (المؤذن مؤتمن) بی‌ت که‌واته پی‌ویست ناکات خه‌لکی نه‌و نه‌رکه بجه‌نه سه‌ر شانیا‌ن، نه‌ک بلی من چا‌وه‌روانی بانگ ده‌که‌م رۆژوو ده‌ست پی‌ده‌که‌م و رۆژووش ده‌شکیم ته‌نها مه‌گه‌ر ده‌رکه‌وی‌ت که نه‌و که‌سه بانگ‌ده‌ره‌که به‌ته‌واوی له‌ کاتی خو‌ی بانگ نادات نه‌ به‌یانیا‌ن نه‌ ئیواران،

(٣٢) رواه أحمد والطبرانی في الكبير.

بۆ نمونه به‌یانیان زۆر زووتر بانگ ده‌دات یان ئیواران زۆر زوو بانگ ده‌دات ئەوه ئە‌گەر زانیت و دلتیا بوویت: (الْيَقِينُ لَا يَزُولُ بِالشَّكِّ) ئە‌صل ئە‌وه‌یه که بانگ‌ده‌ره که ئە‌مین‌ه و به‌قسه‌ی بکریت، به‌لام که دلتیا بوویت ئە‌وه بانگ‌ده‌ره به‌یانیان پیش کاتی بانگ بانگی دا ئە‌وه تۆ به‌قسه‌ی مه‌که‌و تا فەجرى صادق دهرنه‌چیت بۆت هه‌یه بخۆیت و بخۆیت‌ه‌وه، وه ئە‌گەر دلتیا بوویت ئیواره خۆر ئاوا بووه‌و بانگی نه‌داوه ئە‌ستیره‌ش دياره جارى ئە‌وه تۆ بۆت هه‌یه رۆژووی خۆت بشکینیت وه چاره‌ری بانگ نه‌که‌ی، به‌لام ئاگامان له مه‌سه‌له‌یه‌ک هه‌بیت به‌تایبه‌تیش ئە‌وه ئامۆزگاریه بۆ گه‌نجانی‌ک که خۆشه‌ویستیان بۆ سونه‌ت هه‌یه ده‌یان‌ه‌وی ده‌ست به سونه‌ته‌وه بگرن له‌وانه‌یه عه‌قلی که‌سانیک ئە‌وه قبول نه‌کات که جارى مه‌لا بانگی نه‌دا‌بیت هه‌ر چه‌نده خۆریش ئاوابوو‌بیت رۆژوو بشکینیت، چونکه نازان ئە‌وه سونه‌ته نازان ئە‌وه دینه وا ده‌زانن بانگ‌ده‌ره که هه‌موو شتی‌که که له‌پیش چاوی ئە‌وه رۆژوو ده‌شکینی یان له مزگه‌وتیک له‌پیش چاوی خه‌لکی نه‌زان فیتنه‌و موشکیله دروست ده‌که‌یت که‌واته ئامۆزگاریم بۆ گه‌نجان ئە‌وه‌یه که جارى سونه‌ته‌که بۆ خه‌لک روون بکه‌نه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی خه‌لک تیبگات ئە‌وجا له پیش چاوی ئە‌وان بیکه‌ن، که روون نه‌کرابیت‌ه‌وه و خه‌لک تینه‌گات یان عه‌قلی خه‌لک ئە‌وه وهرنه‌گریت تۆ مه‌چۆ ئە‌وه کاره بکه‌ی به‌لکو له مالى خۆت رۆژوو‌ه که‌ت بشکینه که دلتیا‌بوویت خۆر ئاوابوو ئە‌وجا برۆ مزگه‌وت، پیوست ناکات فیتنه دروست بکه‌یت چونکه مرۆف ده‌بیت هه‌ندیک سونه‌ت واز لیبینیت بۆ ئە‌وه‌ی فیتنه دروست نه‌بیت.

٤٣/ نایه نابیته زه‌حه‌ته‌ی هه‌موو که‌سی‌ک به‌یانیان ته‌ماشای فه‌جر بکات و ئیواران ته‌ماشای چیا به‌رزه‌کان بکات ؟

و/ بینگومان زه‌حه‌ته‌ی چونکه (المؤدنون مؤتمنون) ته‌نها کاتیک که‌سی‌ک که یه‌قینی هه‌بوو که بانگ‌ده‌ره که بانگی داوه ده‌نا لیبی ده‌گه‌ریت.

٤٤/ ئە‌گەر کاته‌که پیش که‌وتن و دواکه‌وتنی تیدا‌بیت کی گونا‌ه‌بار ده‌بیت؟

و/ ئە‌گەر خه‌لکه‌که نه‌زانن تاوان له‌سه‌ر بانگ‌ده‌ره که‌یه ئە‌گەر بانگ‌ده‌ره که بزانی‌ت ئە‌وجا مه‌سه‌له‌ی ئیحگیاگ لیره‌دا قه‌بول نییه بلی ئیحطیاطه با جارى تاخیری بکه‌ین یان خۆر ئاوا نه‌بووه یان بلی با پیشی بخه‌ین ئە‌وه نابیت ده‌بیت مرۆف به یه‌قین ئیش بکات تاوه‌کو فەجرى صادق نه‌بیت بانگ نابیت وه که خۆریش ئاوابوو یه‌کسه‌ر بانگ بدات.

٤٥/ نایه که‌سی‌ک که سه‌ره‌تا رهمه‌زان دیت و نیه‌تی ئە‌وه‌ی هه‌یه که مانگه‌که هه‌مووی به‌رۆژوو بیت و گومانی ئە‌وه نییه که به‌رۆژوو ده‌بیت، سانی تریش هه‌ر به‌رۆژوو بووه نایه ئە‌م نیه‌ته به‌سه که‌وا سه‌ره‌تای مانگ بیهینیت بۆ هه‌موو مانگه‌که یاخود پیوسته هه‌موو شه‌وی‌ک نیه‌ته‌که‌ی له دلتیا تازه بکاته‌وه؟

و/ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: (٣٣) (مَنْ لَمْ يَبَيِّتِ الصِّيَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَلَا صِيَامَ لَهُ) واته: هه‌ر که‌سی‌ک له شه‌ودا نیه‌تی به‌رۆژوو بوونی سه‌ه‌ی نه‌هین ئە‌وه رۆژوو‌ه که‌ی بۆ نیه، وه هه‌ندى له زانایان ده‌فه‌رموون وابه‌هه‌موو شه‌وی‌ک پیش فەجرى صادق مرۆف نیه‌تی به‌رۆژوو بوونی به‌یانی بهینیت، هه‌ندى له زانایان ده‌فه‌رموون ئە‌م فه‌رمووده

(٣٣) أخرجه أبو داود (٢٤٥٤).

مه‌وقوفه واته راجح ئه‌وه‌یه که صه‌حابه‌یه‌ک فهرموویبیتی، بویه ده‌فهرموون که مروّقه له سه‌ره‌تای مانگه که نیه‌تی وایبیت ئه‌و مانگه هم‌مووی به‌رۆژوو بیّت له دلّدا نیه‌تی خوئی جه‌زم بکاو پته‌و بکات له‌سه‌ر ئه‌وه با شه‌و شه‌وه‌ش نیه‌ت نه‌هیتیت ئه‌وه بیگومان رۆژوو‌ه‌که‌ی دروسته وه هیچ کیشی نایبیت ان شاء الله، وه ئه‌م بۆ‌چونه‌شیان په‌سه‌نده‌و ته‌واوه، چونکه ئه‌وه‌ش که ئه‌و بۆ‌چونه پشت راست ده‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه که که‌سیک هه‌لسایه‌وه بۆ پاشیو کردن یان شه‌و پیش ئه‌وه‌ی که بخه‌وی به نیازی ئه‌وه‌یه که شه‌و هه‌لسی پاشیو بکات بۆ ئه‌وه‌ی به‌یانی به‌رۆژوو بیّت جا که شه‌و هه‌ل نه‌ستایه‌وه‌و پاشیویشی نه‌کرد ئه‌وا نیه‌تی هه‌بووه، وه که‌به‌یانی‌ش به‌رۆژوو ده‌بیّت رۆژوو‌ه‌که‌ی راسته، به‌لام نیه‌ت به‌ده‌م هی‌تان ووتمان ئه‌وه هیچ راستیه‌کی نییه، که‌واته له سه‌ره‌تای مانگه که‌وه مروّقه نیه‌تی وایبیت وه هم‌موو شه‌ویکیش نیه‌تی وایبیت که شه‌و هه‌ل‌ده‌ستیه‌وه‌و پاشیو ده‌کات و به‌یانی به‌رۆژوو ده‌بیّت ئه‌وه به‌سه وه هیچ کیشی نییه به پشتیوانی خوی په‌روه‌ردگار.

پ ۴۶/ له هه‌ندی له وڵاتانی ئه‌وروپا ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌وی دینه‌وه ده‌لین لای ئیمه جاری وا هه‌یه به چه‌ند مانگیک خور نابینریت ئایه له‌وی ئه‌و که‌سانه چون به‌رۆژوو ده‌بن وه ئایه حسابی وڵاتانی دراوسی ده‌که‌ن یاخود حسابی مه‌که‌که ده‌که‌ن؟ به چ شیوازیک به‌رۆژوو ده‌بن؟

و/ له وه‌لامی ئه‌م پرسیاره فهرمووده‌یه‌ک ده‌که‌نه به‌لگه بۆ وه‌لامه‌که‌ی که فهرمووده‌ی ده‌ججاله کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی کرد کاتیک که ده‌ججال دیت چل رۆژ ده‌مینته‌وه له‌سه‌ر زه‌وی رۆژیکیان وه‌ک سالیک وایه رۆژیکیانیش وه‌کو مانگیک رۆژیکیانیش وه‌کو هه‌فته وایه وه رۆژه‌کانی تریش وه‌کو رۆژه‌کانی ئیمه وایه، هاوه‌لان پرسیاره ئه‌وه‌یان کرد وتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌و رۆژه‌یان وه‌کو سالیک وایه وه‌کو هه‌فته‌یه‌ک وایه وه‌کو مانگیک وایه چون نوێژو رۆژوو‌ه‌کانیان بکه‌ن؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی ئه‌ندازه‌ی بۆ داده‌نین چون رۆژیک ۲۴ کاترمی‌ره پینج نوێژی تیدایه ئه‌وانیش له ۲۴ کاترمی‌ر پینج نوێژ ده‌که‌ن، واته: مه‌سه‌له که ته‌قدیره، ته‌قدیری بۆ ده‌که‌ن، یان بۆ مه‌سه‌له‌ی رۆژوو گرتن که وڵاتیک بیّت به چه‌ند مانگ خور هه‌ل‌نه‌یه‌ت که ئاوا بوو ده‌رنه‌ییّت، ئه‌وه دیسان ته‌فسیری بۆ ده‌که‌ن حسابی ئه‌و وڵاتانه‌ی بۆ ده‌که‌ن که شه‌و و رۆژ تییاندا ئاسایه نه‌ک له سنور لایدا بیّت، وه بویه هه‌ندی له ئه‌هلی علم ده‌فهرموون ئه‌گه‌ر ۱۲ به ۱۲ ده‌بنریت هیچ کیشه‌یان نییه **إِنْ شَاءَ اللَّهُ.**

پ ۴۷/ هه‌ر ئه‌و که‌سانه ئه‌لین رۆژه‌کانیان زور درێژه جاری وا هه‌یه نه‌گاته ۱۷ کاترمی‌ر ئایه ئه‌وان چون به‌رۆژوو بن که زه‌حه‌ته له‌سه‌ریان ۱۷ کاترمی‌ر به‌رۆژوو بن؟

و/ لی‌ره‌دا دوو قه‌ول هه‌یه بۆ ئه‌هلی عیلم یه‌کیکیان: ده‌فهرموویت مادام له شه‌وو رۆژیکدا خورئاوا ده‌بیّت و هه‌ل‌دیته‌وه که‌واته رۆژیان هه‌ر رۆژی ئاسایه وه شه‌ویشیان شه‌وی ئاسایه هه‌ر چه‌نده رۆژه‌که درێژتر بیّت له‌شه‌و که‌واته ده‌بیّت رۆژه‌که هم‌مووی به‌رۆژوو بیّت، هه‌ندیکی تریان ده‌لین دیسان که‌وا درێژ بوو ته‌قدیر ده‌کریت به‌لام بۆ‌چونی یه‌که‌م باشتره، چونکه رۆژی ئاسایه وه قه‌ده‌ری خوی گه‌وره‌شه که هه‌ندی وڵات گه‌رمه هه‌ندی وڵات سارده هه‌ندی وڵات رۆژ درێژه هه‌ندی وڵات رۆژ تیدا کورته، واته مروّقه که له وڵاتیک بوو که وڵاته‌که‌ی به‌و شیوه‌یه بیّت ئه‌وه ده‌بیّت سه‌بر بگریّت **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** ئه‌جری خوئی ده‌بیّت.

پ ۴۸/ هندی کهس له‌بهر رۆژگار دریژی دینه‌وه و ناتی خومان لی‌ره رهمه‌زان به‌سه‌ر ده‌بن پاشان ده‌گه‌رینه‌وه؟
 ئاساییه ان شاء الله.

پ ۴۸/ سه‌بارهت به پاشیو کردن حکمهت له پاشیو کردن چی یه که هندی کهس هه‌یه نه‌ئی له‌بهر نه‌وهی
 زستانان رۆژگار کورته پیویست به پاشیو ناکات نایه پاشیو هیج فه‌زل و گه‌وره‌یه‌کی هه‌یه که مرۆف هه‌ئسینه‌وه
 شتیك بخوات؟ وه نایا ئاساییه که هه‌ئنه‌ستینه‌وهو هیج شتیك نه‌خوات؟

پیغمبه‌ر ﷺ سه‌بارهت به پاشیو کردن فه‌رموویه‌تی: ^(۳۴) (تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحْرِ بَرَكَهً) واته: پاشیو بکه‌ن
 چونکه پاشیو کردن به‌ره‌که‌تی تێدایه، هه‌ر شتیکیش به‌ره‌که‌تی تێدا بی‌ت و خیری زۆری تێدا بی‌ت، پاداشتی زۆری
 تێدا بی‌ت مرۆفی عاقل نابیت له ده‌ستی بدات، نه‌و پاشیو کردنه به‌ره‌که‌ته له چه‌ند لایه‌نیکه‌وه: لایه‌نی یه‌که‌میان:
 نه‌وه‌یه که پیغمبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمی‌ت: ^(۳۵) (فَصَلِّ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكَلَةُ السَّحْرِ) واته: نه‌وه‌ی که
 رۆژووی ئیمه له رۆژووی نه‌هلی کتاب جیا ده‌کاته‌وه پاشیوه، چونکه یه‌هودو نه‌صارا که به رۆژوو ده‌بن پاشیو
 ناکه‌ن، وه پیویستیشه مرۆفی موسلمان له کافر جیاواز بی‌ت له رۆژوو گرتن و له هه‌موو شتی‌کماندا، لی‌ره‌دا
 جیاکاری له نیوان ئیمه و نه‌واندا پاشیو کردنه، که‌واته پیویسته مرۆف پاشیو بکات بو نه‌وه‌ی له‌وان جیا بی‌ته‌وه
 نه‌وه حکمه‌تی‌که.

حیکمه‌تی دووم له پاشیو کردن: هی‌زو توانات بی‌ ده‌به‌خشیت بو به‌رۆژوو بوونه‌که‌ت، چونکه خواردن و
 خواردنه‌وه‌یه‌کت خواردوو که به‌رۆژ به‌رۆژوو بیت سودی لی‌ ده‌بینیت و رۆژوو که به‌لاته‌وه ئاسان ده‌بی‌ت،
 حیکمه‌تی سییه‌میان له به‌رۆژوو بووندا نه‌وه‌یه که: پاشیو کردن به‌ره‌که‌ته که هه‌ر که‌سیک شه‌و هه‌ئسینه‌وه بو
 پاشیو کردن به‌لام به‌و شیوه‌یه پاشیو بکات که پیغمبه‌ر ﷺ کردوویه‌تی که بریتیه له دواخستن (ما یزال الأمة
 بخیر ما عجلوا الفطر وأخروا السحور) ^(۳۶).

واته: پیغمبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ئوممه‌تی من له‌سه‌ر خیره‌تاوه‌کو به‌ربانگ په‌له‌ی لی‌که‌ن و پیشی بجه‌ن وه
 هه‌روه‌ها پاشیو دوا‌بخه‌ن، که دوا‌ی بجات لی‌ره‌دا سویدیکی هه‌یه نه‌ویش ده‌توانیت فریای نوێژی به‌یانی بکه‌ویت و
 به‌جماعه‌ت بی‌کات، بویه نه‌وه به‌چاوی خومان ده‌بینین له رهمه‌زانا له نوێژی به‌یانی خه‌لکیکی زۆری لی‌یه
 نه‌وه به‌ره‌که‌تی پاشیو کردنه‌که‌یه که مرۆف هه‌ئساوه‌ته‌وه بو پاشیو کردن پاشیو ده‌کات و زۆر نابات یه‌کسه‌ر
 بانگ ده‌دات و ده‌ستنوێژ هه‌لده‌گریت و دیت بو مزگه‌وت، یان ئافه‌ته له ماله‌وه‌یه بو پاشیو کردن هه‌ئساوه‌ته‌وه و
 نوێژی به‌یانی‌شی ناچیت، به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که پاشیو ناکه‌ن نه‌و هه‌موو به‌ره‌که‌تانه‌یان له ده‌ست
 ده‌چیت، ته‌ماشای ده‌که‌ین به‌حیساب ده‌یه‌وی رۆژوو بگریت به‌لام بو نوێژی به‌یانی هه‌ئناسیت به‌راستی هه‌له‌یه‌کی
 زۆر زۆر گه‌وره‌یه یاخود دوو کاتژمی‌ر پیش پاشیو کردن نان ده‌خوات و نوێژی به‌یانی‌شی ده‌چیت و نه‌و به‌ره‌که‌ته‌ی
 به‌قسه‌مت نابیت.

(۳۴) رواه البخاري (۱۹۲۳) ومسلم (۱۰۹۵).

(۳۵) أخرجه مسلم في الصيام/ باب فضل السحور وتأکید استحبابه واستحباب تأخيره وتعجيل الفطر (۱۰۹۶).

(۳۶) رواه البخاري (۱۹۵۷) ومسلم (۱۰۹۸).

پ۴۹/ شتیك هه‌یه له سوننه‌ته باس كرا بیټ بۆ خواردن له كاتی پاشیوكردن یاخود ههر جوړه خواردنیك دروسته؟

و/ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو^(۳۷): (نَعَمْ سَحُورُ الْمُؤْمِنِ التَّمْرِ).

واته: باشترین پاشیوی مروّقی ئیماندار خورمایه، واته ته‌رپتی خورماو شیرینی‌تی خورما ووزه‌یه کی زۆرو به‌سوود به لاشه‌ی مروّقه‌ده‌بخشیت، بۆیه ده‌یفه‌رموو باشترین پاشیوكردن بریتیه له خورما. كه خورما هه‌بیټ چاكه كه نه‌شبیټ ههر خواردنیكی تر بخوات مروّقه كه بزانی سودی بۆی هه‌یه و خوی پیده‌گریت ئه‌وه دروسته ان شاء الله .

پ۵۰/ ئه‌ی نه‌گه‌ر ئه‌وه كه سه خواردنی بۆ نه‌خورا چی بكات؟

و/ ئه‌گه‌ر قومیک ئاویش بخواته‌وه ان شاء الله ئه‌وه خیره‌ی بۆ ده‌نوسریت

پ۵۱/ تا كه‌ی نه‌توانیټ بخوات و بخواته‌وه؟

و/ خوی گه‌وره فه‌رموی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ البقرة: ۱۸۷.

وه‌كو باسمان كرد تاوه‌كو فه‌جری صادق ده‌رده‌چیت تاوه‌كو بانگ ده‌دری بۆی هه‌یه بخوات و بخواته‌وه وه‌كو باسمان كرد كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (لَا يَغْرَنُكُمْ أَذَانُ بِلَالٍ) لیره‌دا له‌م فه‌رموده‌یه وا ده‌رده‌كه‌ویټ كه بیلال پیشتر بانگی دا‌بیټ فه‌رموده‌یه کی ترمان هه‌یه كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ^(۳۸) (إِذَا أَدَانَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ، فَكُلُوا وَاشْرَبُوا) ئه‌گه‌ر ئیبن و مه‌كئوم بانگی دا ئیوه ههر به‌رده‌وام بن له خواردن و خواردنه‌وه تاوه‌كو بیلال بانگ ده‌دات ده‌ست هه‌لمه‌گرن مه‌خۆن و مه‌خۆنه‌وه چونكه ئه‌وه كاته‌یه كه فه‌جری صادق ده‌رچوو جا له‌وه فه‌رموده‌یه‌دا وا ده‌رده‌كه‌ویټ كه بیلال دووم جار بانگی دا‌بیټ كه‌واته تاوه‌كو فه‌جری صادق بۆت بخۆیت و بخۆیته‌وه ان شاء الله.

پ۵۲/ بیینه سه‌ر به‌ربانگ كردن ئادا به‌کانی به‌ربانگ كردن چیه‌یه؟ وه‌كه‌ی رۆژووه‌وان نه‌توانیټ به‌ربانگ بكات؟

و/ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ^(۳۹) (لَا تَزَالُ أُمَّتِي عَلَى سُنَّتِي مَا لَمْ تَنْتَظِرْ بِفَطْرِهَا النَّجْمِ).

واته: به‌رده‌وام ئومه‌تی من له‌سه‌ر خیرن تا ئه‌وه‌كاته‌ی بۆ به‌ربانگ چاره‌رپی ده‌رکه‌وتنی ئه‌ستیره‌کان ناکه‌ن. یان له فه‌رموده‌یه‌کی تر دا به‌رده‌وام ئومه‌تی من له‌سه‌ر خیره تا پاشیو دره‌نگ بکات و زووش به‌ربانگ بکات، په‌له‌کردن له به‌ربانگدا سوونه‌تی پیغه‌به‌رانه، سوونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دیسان موخاله‌فه کردنی یه‌هودو نه‌صارایه مروّقی موسلمان په‌له‌لابکات به‌لام په‌له‌کردن ئه‌وه نییه كه پیش ئه‌وه‌ی خورئاوا بیټ بجیت رۆژوو بشکینیټ، بیگومان ئه‌وه کاریکی هه‌له‌یه هه‌رلا‌که‌سی و بکات ئه‌وه رۆژوو‌وه‌که‌ی نه‌گه‌یانده‌وته جی و رۆژوو‌وه‌که‌ی قه‌بول نابیت، ئه‌وه كه به‌ربانگی کرده‌وه ووتمان په‌له‌ی لی بکات.

(۳۷) رواه أبو داود.

(۳۸) رواه البخاري ومسلم.

(۳۹) صحيح ابن حبان.

ئه‌ده‌بی دووهم له ئادابی به‌ربانگ کردنه‌وه ئه‌وه‌یه دیسان به خورما بیٚت ئه‌گهر ده‌ستی که‌وت ئه‌گهر ده‌ستی نه‌که‌وت با به قه‌سپ بیٚت که ههر نه‌بوو با به ئاو بیٚت پاشان خواردنی تر بخوات، به‌لام بوچی لی‌ره‌دا مرۆڤ یان به خورما یان به ئاو رۆژوو‌ه‌که‌ی بشکیٚتیٚ لی‌ره‌شدا دیسان به‌ره‌که‌تیکی تری تی‌دایه که مرۆڤ به‌وه رۆژوو‌ه‌که‌ی بشکیٚتیٚ برسیه‌تیه‌که‌ی ده‌کوژٚیت و تی‌نویه‌تیه‌که‌ی که‌م ده‌کاته‌وه بو ئه‌وه‌ی بچیٚت بو نوٚیژی مه‌غریب نوٚیژی جه‌ماعه‌تی خو‌ی بکات پیاوان نوٚیژی جه‌ماعه‌تیاں بکه‌ن ئه‌و کاته دینه مال‌ه‌وه خواردنی ئی‌واره‌ی خو‌یاں بخۆن.

پ ۵۳/ که‌واته نابیٚت له‌به‌ر خواردنه‌که نوٚیژه‌که‌ی بفه‌وتیٚتیٚ که‌خواردن ئاماده‌بیٚت؟

و/ نه‌خیر ئه‌وه عوزر نییه، چونکه سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بریتی بوو له رۆژوو شکاندن له‌سه‌ر چه‌ند ده‌نکه خورمایه‌ک که تاك بیٚت چاکه، یان ئاو ئه‌وجا بچیٚت جه‌ماعه‌ت بکه‌یت و ئه‌وجا بیٚته‌وه نان بخوٚیت، به‌لام به‌داخه‌وه که هه‌ندی کەس حکمه‌تی رۆژوو نازانن واده‌زانن که تو ئی‌واره هه‌موو جو‌ره خواردنیک ئاماده بکه‌یت پیش بانگ تو له‌سه‌ر سفره دابنیشیت چاره‌ری بکه‌یت ههر بانگی دا ده‌ست بکه‌یت به نان خواردن، خه‌لک له جه‌ماعه‌تیش هاتو‌ته‌وه تو تا ئیستا لی‌نه‌بوینه‌وه ئه‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ین راسته رۆژووی گرت خوا خیری بنوسیٚت به‌لام له لایه‌کی تره‌وه وه‌کو سوننه‌ت به‌ربانگی نه‌کردوه وه خیریکی گه‌وره‌شی له‌ده‌ست چوو که بریتیه له نوٚیژی مه‌غریب به جه‌ماعه‌ت ئه‌وش گه‌وره‌یه به‌راستی.

پ ۵۴/ هه‌ندی که‌سیش زۆر په‌رۆشی جگه‌ره‌که‌یه‌تی چه‌زی لی‌یه‌تی چاره‌ری ده‌کات تاوه‌کو بانگ ده‌دات یه‌کسه‌ر به جگه‌ره‌ رۆژوو‌ه‌که‌ ده‌شکیٚتیٚ؟

و/ ئه‌وه بریتیه له رۆژوو شکاندن به تاوان په‌نا به خوا.

پ ۵۵/ ئه‌ی دوعا کردن له کاتی رۆژوو شکاندن؟

و/ بی‌گومان سوننه‌ته پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: (۴۰)

(إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ لِدَعْوَةَ مَا تُرَدُّ) ،

واته: له کاتی رۆژوو شکاندن مرۆڤی رۆژوو‌ه‌وان دوعایه‌کی هه‌یه که قه‌بوول‌ه‌و ر‌ه‌ت ناکریته‌وه، به گشتی دوعا قه‌بوول‌ه‌و له‌و کاته‌دا وه ئه‌و سوننه‌ته‌ش که هه‌یه له‌و کاته‌دا بکریٚت پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: (۴۱) (ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ وَبَتَّ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ، واته: تی‌نویه‌تی رۆیشته‌و ده‌ماره‌کاغان تیر ئاو بوونه‌وه ئه‌جره‌که‌ش لای خوای گه‌وره جی‌گیر بووه ان شاء الله .

پ ۵۶/ جگه له رۆژوو له ره‌مه‌زانه‌دا چ شتی‌ک جه‌ختی له‌سه‌ر کراوه‌ته‌وه مرۆڤ نه‌نجامی بدات؟

و/ مانگی ره‌مه‌زان مانگی عیبا‌ده‌ته خوای گه‌وره به‌فه‌زل‌ه‌و که‌ره‌می خو‌ی چه‌ند شوینیکی دیاری کردوه که خیری زۆری لی ده‌ست ده‌که‌ویٚت، وه چه‌ند کاتیکی دیاری کردوه که خیر و پاداشتی زۆره، که‌واته مرۆڤ ئه‌و شوینه‌ پیرۆزانه سو‌دی لی بی‌نیٚت وه له شوینه‌ پیرۆزه‌کان مه‌دینه‌یه که نوٚیژ زۆر ئه‌جری زیاتره وه بیت المقدس وه مه‌ککه‌ی پیرۆزه، وه له‌کاته‌ پیرۆزه‌کانیش مانگی ره‌مه‌زانه، مادام مانگی ره‌مه‌زان کاتیکی پیرۆزه پی‌ویسته مرۆڤی

(۴۰) رواه ابن ماجه.

(۴۱) رواه أبو دواد وحسنه الألبانی.

موسلمان ئه‌و کاته پیرۆزه به عیاده‌تی چاک به‌رپۆه‌به‌ریت عیاده‌تی باشیش جگه له به‌رپۆژوو بوونه‌که‌ی که باسماں کرد هه‌روه‌ها شه‌ونوژیژیش سوننه‌ته شه‌وانه بیکات، ته‌روایح زیاتر خیری هه‌یه وه‌کو له مانگه‌کانی تر، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: هه‌ر که‌سیک رۆژوو‌ه‌وانیک به‌ربانگی بی بدات ئه‌وه وه‌کو ئه‌جری ئه‌و خیری بۆ ده‌نوسری به‌بی ئه‌وه‌ی له پاداشتی ئه‌و که‌م بیته‌وه خیریکی زۆره به‌راستی خیر له‌و کاته‌دا.

پ ٥٧ / مامۆستا خواردن دروست بکریت و دواتر به‌سه‌ر مائاندا دابه‌ش بکریت باشتره یان ده‌عه‌وتی پی بکریت؟

و/ وه‌لایه به‌سه‌ر ماله‌کاندا دابه‌ش بکریت بۆ هه‌موو لایه‌ک باشتره هه‌ر که‌سه‌ی له‌گه‌ڵ مال و مندالی خوی نان بخوات خواردنی بۆ به‌رن خیر تره‌و چاکتره له‌وه‌ی که ده‌عه‌وت بکریت، وه ئاسانه‌تریشه، پاشان سه‌ده‌قه به‌ گشتی له رهمه‌زاندا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له هه‌موو که‌س سه‌خی ترو ده‌ستکراوه‌تر بووه، وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ له بایه‌کی خیرای زۆر به‌هیز خیری له‌وه به‌په‌له‌تر کردووه، که‌واته مرۆڤ له مانگی رهمه‌زاندا هه‌ول بدات که چی له‌ده‌ستی دیت بیکات، وه ئه‌گه‌ر هه‌یچ پاره‌و خیری نه‌توانی با قسه‌ی خیر بکات، هه‌روه‌ها زۆر قورئان خویندن خیریکی گه‌وره‌یه، چونکه خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ ﴿البقرة: ١٨٥﴾.

واته: ئه‌و مانگه قورئانی تیدا هاتۆته خواره‌وه، به‌تایبه‌تی شه‌وانه هه‌ول بدات قورئانی زۆری تیدا بخوینیت وه به‌رپۆژیش ئه‌وه‌نده‌ی که بتوانی قورئانی تیدا بخوینیت، موسلمانان وا هه‌یه له رهمه‌زاندا ده جار خه‌تی قورئان ده‌کات به‌و شیویه به‌راستی به‌ره‌که‌ته نعه‌مه‌تیکی گه‌وره‌یه که مرۆڤ له مانگی قورئاندا زۆر قورئان بخوینیته‌وه‌و تیی بگات، وه دو‌عا کردن و زیکر کردن، دانیشن له دوا‌ی نوژی به‌یانی تاوه‌کو خۆر هه‌لدیت، هه‌ر که‌سه‌ی ئه‌و خیره بکات پاشان دوو رکات سوننه‌ت بکات ئه‌وه ئه‌جرو پاداشتی وه‌کو که‌سیک وایه که ه‌ج و عومره‌یه‌کی ته‌واوی کرد بیت، ئه‌وانه هه‌مووی بریتین له چهند خیر و ئاداییک که مرۆڤ له رهمه‌زاندا ئاگای لی بیت، نه‌ک وه‌کو ئه‌و که‌سه‌یه‌ی که رۆژیان خه‌وتنه‌و شه‌ویشیان بی ئاگیه، هه‌ندی که‌س که رهمه‌زان دیت شه‌وو رۆژه‌که پیچه‌وانه ده‌کاته‌وه، به‌رپۆژ ده‌خه‌ویت و له‌وانه‌یه نوژه فه‌رزه‌کانیشی نه‌کات تاوه‌کو عه‌صرو دوا‌ی عه‌صریش هه‌لناسیت ده‌لی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ماندوو بوون و تینویه‌تی رۆژوو نه‌که‌م، دره‌نگیکی عه‌صر هه‌لده‌ستیت که که‌میکی ماوه بۆ بانگ وه که شه‌ویش هات ئه‌وجا ناخه‌ویت له بازاره یان به‌دیار ته‌له‌فزیونه‌ویه، ئه‌وه به‌راستی گوناھیکی گه‌وره‌یه مرۆڤ یه‌ک نوژی له‌سه‌ر رۆژووی بچوینیت ئه‌وه قه‌رزار ده‌بیته‌وه له‌سه‌ری، که‌واته سوننه‌ت وایه مرۆڤ شه‌وانه زوو بخه‌ویت دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ته‌روایح ده‌کات، یان ته‌راویحه‌که‌ی بخاته دوا‌وه شه‌و زوو بخه‌ویت بۆ ئه‌وه‌ی پاشیوه‌که‌ت بکه‌یت وه به‌رپۆژیش که‌سه‌به‌تیکی هه‌لال بکه‌یت ئه‌وه خیریکی زۆرت ده‌گات.

پ ٥٨ / له رهمه‌زاندا که‌سانیک هه‌ن رۆژوو ده‌گرن به‌لام نوژی ناکه‌ن ئایا رۆژووی ئه‌وانه قه‌بوئه یان نا؟

و/ نوژی نه‌کردن په‌نا به‌ خوای په‌روه‌ردگار زانایان دوو بۆچونیان هه‌یه: یه‌کیکیان: ئه‌وه‌یه که ده‌فه‌رموون: مرۆڤ نوژی نه‌کات ئه‌گه‌ر باوه‌ریشی پی بیت کافر ده‌بیت، یه‌کیکی تریشیان ئه‌وه‌یه که مرۆڤ باوه‌ری به‌ نوژی هه‌بیت نه‌یکات کافر نابیت و له دین ناچیتته ده‌روه‌وه، به‌لام کوفریکی عه‌مه‌لی کردووه‌و تاوانیکی گه‌وره‌ی کردووه‌و ئه‌و تاوانه له زینا گه‌وره‌تره، ئه‌و تاوانه له کوشتنی ناحق گه‌وره‌تره په‌نا به‌خوای په‌روه‌ردگار، چونکه نوژی نه‌کردن

تاوانی گه‌وره‌یه پیغهمبەر ﷺ فرمویه‌تی: ^(۴۲) (الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ تَرَكُ الصَّلَاةِ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ) تهرک کردنی نویژ تاوانیکی زۆر گه‌وره‌یه پیغهمبەر ﷺ ده‌فرموی: ^(۴۳) (مَنْ فَاتَتْهُ صَلَاةُ الْمَغْرِبِ فَكَأَنَّمَا وَتَرَ أَهْلَهُ، وَمَالَهُ).

واته: هەر که‌سیک نویژی عصری بچیت بۆ نمونه ئه‌وه وه‌کو خیزان و ماله‌که‌ی له‌ده‌ست چوینت وایه، به‌س با بیر له‌م فرموده‌یه بکه‌ینه‌وه کاتیک که ده‌چیه‌وه ماله‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ی ماله‌که‌ت هه‌مووی سوتاوه وه مناله‌کانیشت هه‌مووی مردون، چ به‌لایه‌که تووشت ده‌بیئت کاتیک رۆژیک له رۆژان بچیته ماله‌وه ماله‌که‌ی خۆت کاول بووه و سوتاوه مناله‌کانیشت هه‌مووی مردون چهند نار‌ه‌حه‌ته چهند به‌لایه‌کی گه‌وره‌یه، ده‌ی پیغهمبەر ﷺ ده‌فرموی ئه‌وه‌ی نویژی عصری بچیت وه‌کو ئه‌وه‌یه مالو مناله‌که‌ی هه‌مووی له‌ده‌ست چوینت، بزانه به‌لایه‌که زۆر گه‌وره‌یه به‌لام موسلمانان هه‌ستی پیناکه‌ن به‌لایانه‌وه بچوکه، خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَتَحْسِبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ [النور: ۱۵].

لای خوی گه‌وره زۆر گه‌وره‌یه نویژ نه‌کردن یه‌ک نویژت بچیت (مَنْ فَاتَتْهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ) ^(۴۴) پیغهمبەر ﷺ ده‌فرموی کرده‌وت پی‌ی هه‌لده‌وه‌شینه‌وه که‌واته نویژ نه‌کردن تاوانیکی زۆر گه‌وره‌یه مرۆف که نویژ نه‌کات رۆژوو بۆچی ده‌گریت؟! نالیم با نه‌یگریت به‌لام چونکه تاوانی نویژ نه‌کردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه جیگای سه‌رسوپرمانه، یان ئه‌و که‌سانه‌ی ته‌نها رهمه‌زان ده‌ست ده‌که‌ن به‌ نویژ کردن و به‌ گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا دوی رهمه‌زان ده‌چینه‌وه سه‌ر تاوان کردن ئه‌وانه به‌راستی به‌نده‌ی رهمه‌زان نه‌ک به‌نده‌ی خوی گه‌وره بن با ته‌وبه بکه‌ن و له‌خوا بترسن با بشزانن نویژه‌کانیان زۆر گه‌وره‌تره له رۆژوو گرتنه‌که با ئاگیان له نویژه‌کانیان بیئت و به‌ جماعت بیکه‌ن له مزگه‌وت.

وه که‌سیک که مانگی رهمه‌زان هه‌چی به‌رۆژوو نه‌بیئت تاوانه‌که‌ی بچوکه‌تره له‌وه‌ی که نویژ ناکات یان جار جار نویژی بچیت، چونکه شتی وانابیت وه به‌وه‌ش خویان نه‌خه‌له‌تین که قه‌یناکه ده‌خه‌وم دوابی هه‌لده‌ستم قه‌لای ده‌که‌مه‌وه وه‌کو له کورده‌واری ده‌لین قه‌زا کردنه‌وه و قه‌لا کردنه‌وه له نویژدا نییه پیغهمبەر ﷺ ریگای به‌ دوو که‌س داوه که نویژ قه‌زا بکه‌نه‌وه:

(مَنْ نَامَ عَنْ صَلَاةٍ أَوْ نَسِيَهَا فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا) ^(۴۵).

واته: که‌سی بخه‌وینت و به‌خه‌به‌ر نه‌یات نه‌ک به‌قه‌ستی بخه‌وینت، یان له‌بیری چوو بوو که به‌بیری هاته‌وه یه‌کسه‌ر نویژه‌که‌ی بکات، ئه‌وه‌ش ئه‌دایه نه‌ک قه‌زا بیئت، به‌لام تو به‌ ئه‌نقه‌ست ئاگات لی بیئت که ئیستا کاتی نویژی (عصرة) کاتی نویژی نیوه‌رۆیه، کاتی نویژی به‌یانیه، پاشیوه‌که‌ت بکه‌ی و بخه‌وبه‌وه بلینی قه‌یناکه دوابی که هه‌لسام ده‌یکه‌م که خۆره‌هلات ئه‌و نویژه به‌تاله و قبول نییه و قه‌زا کردنه‌وه‌ش دادت نادات.

(۴۲) أخرجه الإمام أحمد وأهل السنن بإسناد صحيح.

(۴۳) رواه البخاري.

(۴۴) رواه البخاري.

(۴۵) رواه أبو يعلى والطبراني في الكبير، و صححه الألباني في الصحيحة : ۳۹۶.

پ/ ٥٩/ نه‌کریت نه‌و شتانه‌مان بۆ روون بکه‌یتته‌وه که‌وا رۆژوو به‌تال ده‌که‌نه‌وه؟

و/ سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی که‌ رۆژووی بی‌ ده‌شکی‌ت و پی‌ هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه کۆمه‌لیک شت هه‌یه که‌ زانایان یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ری که‌ نه‌وانه‌ رۆژوو ده‌شکی‌تن، کۆمه‌لی شتی تریش هه‌یه که‌ خیالی له‌سه‌ره‌ ئایه‌ رۆژووی بی‌ ده‌شکی‌ت یان پی‌ ناشکی‌ت، نه‌وانه‌ی که‌ بۆچونی زۆرینه‌ی له‌سه‌ره‌ که‌ رۆژووی پیده‌شکی‌ت بریتین له‌چه‌ند شتی‌ک: یه‌ که‌میان:

* له‌دین هه‌لگه‌رانه‌وه‌و شه‌ریک دانان بۆ خوی گه‌وره‌:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الزمر: ٦٥].

خوی په‌روه‌ردگار دیسان باسی کرداری کافر ده‌کات به‌

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ [الفرقان: ٢٣].

که‌واته‌ کافر بوون رۆژوو هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه که‌ نوێژیش بکات لی‌ قه‌بول نابیت، بۆیه‌ ده‌بی‌ت مرۆف له‌ (رده‌) بترسی‌ت کاریک نه‌کات که‌ پی‌ له‌دین هه‌لگه‌رپه‌ته‌وه‌و ماندوبوونه‌که‌ی به‌زایه‌ بجیت، بۆ نموونه‌ که‌سانیک ده‌بینن زۆر تینوووه‌و به‌رۆژوو‌شه‌و کوفر ده‌کات په‌نا به‌ خوی گه‌وره‌ جنیو ده‌دات به‌ خوا، به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ قورئان، کوفر ده‌کات، نه‌وه‌ په‌نا به‌خوی گه‌وره‌ با رۆژوو نه‌گری‌ت و با نوێژیش نه‌کات، چونکه‌ کافر بووه‌، هه‌ر که‌سی جنیو به‌ خوا به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بدات نه‌گه‌ر توره‌ش بی‌ت نه‌و مرۆفه‌ کافر ده‌بی‌ت وه‌ نوێژو رۆژوو‌ه‌که‌شی قه‌بول نابیت.

* وه‌ خالیکی تر بریتیه‌ له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ به‌ نه‌نقه‌ست له‌رۆژی رهمه‌زاند، نه‌گه‌ر شتی‌ک بجۆیت به‌قه‌ستی نه‌وه‌ رۆژوو به‌تال ده‌بی‌ته‌وه‌، چونکه‌ خوی گه‌وره‌ له‌ قورئانه‌ پیرۆزه‌که‌یدا فه‌رموی:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ﴾ [البقرة: ١٨٧]. واته‌ تاوه‌کو به‌ره‌ به‌یان بۆت هه‌یه‌ بجۆیت و بجۆیتته‌وه‌ نه‌و کاته‌ ده‌ست هه‌لده‌گری تاوه‌کو شه‌و،

وه‌ جیگای تیبینیشه‌ که‌ پی‌ویسته‌ باس بکری‌ت که‌ جگه‌ره‌ کی‌شانیش حوکمی خواردنه‌وه‌یه‌و رۆژووی پیده‌شکی‌ت، با وا نه‌زانن بلین ته‌نها دو‌که‌له‌ که‌یه‌، به‌لکو شتی‌که‌ زانایان ده‌فه‌رموون: (مفطره‌) و رۆژووی بی‌ ده‌شکی‌ت سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که‌ خراپه‌یه‌و حه‌رامه‌، چونکه‌ نه‌گه‌ر سه‌یری نه‌و شتانه‌ بکه‌ین که‌ رۆژوو ده‌شکی‌تن (مفطرات)ن ده‌بینن خوی گه‌وره‌ کۆمه‌لی شتمان لی‌ حه‌رام ده‌کات له‌کاتی رۆژوودا که‌ له‌ نه‌صلدا زۆریان هه‌لالن، خواردن و خواردنه‌وه‌ له‌ نه‌صلدا هه‌لاله‌، چونه‌ لای خیزان له‌ نه‌صلدا هه‌لاله‌، به‌لام ته‌ماشای ده‌که‌ین له‌ کاتی رۆژوودا لی‌ت حه‌رام ده‌کات، یان بۆ نموونه‌ نه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌چیتته‌وه‌ حه‌ج و ئی‌حرام ده‌کات که‌ ئی‌حرامی به‌ست کۆمه‌لی شتی هه‌لالی لی‌ حه‌رام ده‌کری‌ت، وه‌کو راو کردنی لی‌ حه‌رام ده‌بی‌ت، ژن ماره‌کردنی لی‌ حه‌رام ده‌بی‌ت، چونه‌ لای خیزانی خوی لی‌ حه‌رام ده‌بی‌ت، وه‌ جل له‌به‌ر کردنی لی‌ حه‌رام ده‌بی‌ت، نینۆک کردنی لی‌ حه‌رام ده‌بی‌ت، قژ تاشینی لی‌ حه‌رام ده‌بی‌ت، نه‌وانه‌ هه‌موو هه‌لالن به‌لام له‌و کاته‌دا لی‌ت حه‌رام کراوه‌، نه‌ی چ جای نه‌و شتانه‌ی که‌ له‌ نه‌صلدا حه‌رامن؟! بی‌گومان نه‌وه‌ زیاتر، که‌واته‌ مرۆفی رۆژوو‌ه‌وان ده‌بی‌ت ناگای له‌وه‌ بی‌ت شتانیک که‌ له‌ نه‌صلدا هه‌لالن خوا لی‌ت مه‌نع بکات که‌واته‌ نه‌و شته‌ی که‌ له‌ نه‌صلدا حه‌رام بی‌ت خۆتی لی‌

به‌دوور بگریت زیاتر، وه نیرگه‌له‌ش هه‌مان شته مرۆژ ده‌بیٚت خۆی به دوور بگریٚت له‌و تاوانه - په‌نا به‌ خوای گه‌وره‌.

* خالیکی تر که زانایان یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که رۆژوو گرتنه‌که به‌تال ده‌بیٚته‌وه جیماع کردنه له‌گه‌ل خیزان، بیگومان ئه‌وه رۆژووه‌ی بی به‌تال ده‌بیٚته‌وه وه هه‌ر که‌سی به‌ نه‌نقه‌ست ئه‌و شته بکات و له‌بیریشی بیٚت (په‌نا به‌ خوای گه‌وره) ئه‌وه تاوانیکی گه‌وره‌ی کردووه وه ده‌بیٚت رۆژووه‌که بگریٚته‌وه، هه‌روه‌ها له‌سه‌ریه‌تی که‌فاره‌تیش بدات، که‌فاره‌تی جیماع ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمووده‌ی ئه‌و پیاوه‌دا باسی کرد کاتیٚک که هاته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ^(۴۶) (هَلَكْتُ، اُهَلَكْتُ) خۆم به‌ هیلاک چوم و وه خیزانیشم به‌ هیلاک برد، فه‌رمووی چ تۆی به‌ هیلاک برد؟ کابراش فه‌رمووی: (وَقَعْتُ عَلٰی اَهْلِی فِی نَهَارِ رَمَضَانَ) چوومه لای خیزانم له‌ رۆژی رهمه‌زاندا به‌رۆژووش بووم، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌توانی به‌نده‌یه‌ک نازاد بکه‌یت؟ وتی: ناتوانم نیمه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌توانی دوو مانگ له‌سه‌ر یه‌ک به‌رۆژوو بیٚت؟ فه‌رمووی: ناتوانم، کابراش ته‌حه‌مولی قیامه‌تی خۆی ده‌کات که وتی ناتوانم ته‌واو لی ده‌گه‌ریین، ﴿بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰی نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ وَّلٰوْ اَلْقٰی مَعٰذِرَهٗ﴾

﴿القیامة: ۱۴-۱۵﴾

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وجا له‌گه‌لی گواسته‌وه بۆ قوناغی سییم فه‌رمووی: ئه‌ی ده‌توانی خواردنی شه‌ست فه‌قیر بده‌یت؟ فه‌رمووی: نه‌خیر ناتوانم، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: دانیشه، پاشان خوای گه‌وره رزقیکی نارد له‌ یه‌ک زه‌میله خورما، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته دهره‌وه فه‌رمووی: کوا ئه‌و فلانه که‌سه؟ فه‌رمووی: ئه‌و خورمایه بیه دابه‌شی بکه به‌سه‌ر فه‌قیر و هه‌ژاراندا، لی‌ره‌دا دهرسیک وهرده‌گرین که که‌فاره‌تی جیماع کردن له‌رهمه‌زاندا ئه‌و سی شته‌یه: یه‌که‌م جار که ده‌ستت که‌وی ده‌بیٚت عه‌دیٚک رزگار بکه‌یت، که نه‌بوو ده‌بیٚت دوو مانگ له‌سه‌ر یه‌ک به‌رۆژوو بیٚت، که نه‌توانی ئه‌وه ده‌بیٚت خواردنی شه‌ست فه‌قیر بده‌یت، که نه‌توانی ئه‌ویش بکه‌یت که‌سیکی تر ده‌توانیٚت ئه‌و که‌فاره‌ته‌ت بۆ بدات، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی که‌فاره‌تی بۆ کابرا دا که نه‌یبوو بی‌دات، که‌واته دروسته که‌سیک که‌فاره‌ت بۆ که‌سیک بدات به‌لام به‌و مه‌به‌سته‌ی که ئه‌و که‌سه‌ی که که‌فاره‌ته‌که‌ی بۆ ده‌دریٚت خۆی نیه‌تی هه‌بیٚت و ئه‌و که‌فاره‌ته‌ له‌بری ده‌دریٚت و قه‌بوولی بیٚت، وه سویدیکی تر کاتیٚک که پیغه‌مبه‌ر ﷺ خورماکه‌ی دا پی فه‌رمووی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ر کییدا دابه‌شی بکه‌م؟ فه‌رمووی به‌سه‌ر فه‌قیر و هه‌ژاراندا، فه‌رمووی: له‌م شاری مه‌دینه‌یه که‌سی له‌من فه‌قیرتر تی‌دا نییه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌ی وهریگه‌وه برۆ بیکه خۆراک بۆ خیزان و مندالی خۆت، لی‌ره‌دا سویدیکی ترمان ده‌ست ده‌که‌ویٚت که که‌فاره‌ت ده‌بیٚت خواردنی شه‌ست فه‌قیر بیٚت، به‌لام لی‌ره‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: بیکه خواردنی خۆت و خیزان و مندالت، لی‌ره‌دا ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌ویٚت که که‌فاره‌ته‌که‌ غه‌یری خۆت بۆ بدات بۆت هه‌یه بیده‌یته خیزانی خۆت، به‌لام که بۆ خۆت بیده‌یت ئه‌وه ده‌بیٚت بیده‌یته شه‌ست فه‌قیر جا لی‌ره ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌ویٚت که جیماع رۆژوو ده‌شکیٚتیٚت و که‌فاره‌تیشی ده‌که‌ویٚته سه‌ر .

(۴۶) متفق علیه.

پ۶۰ / نایا که‌فارهت ته‌نھا له‌سه‌ر پیاوه؟ یان ئافره‌ته‌که‌ش به‌ ویستو ره‌زامه‌ندی خوئی رازی بیټ که‌فارهت ده‌که‌ویته‌ سه‌ر نه‌ویش؟

و/ هه‌ندی له‌ زانایان ده‌فهرموون: پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک به‌و پیاوه‌ی فهرموو: برۆ به‌نده‌یه‌ک ئازاد بکه، که‌ نه‌یوو پیی فهرموو: دوو مانگ به‌ رۆژوو به، که‌ نه‌یتوانی پیی فهرموو: نانی شه‌ست فه‌قیر بده، نه‌ی فهرموو با خیزانیشت هه‌مان شت بکات، ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ [مریم: ۶۴]. خوای گه‌وره‌ شتی له‌ بیر ناچیت، وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یفه‌رموو خیزانت رازی بووه‌ یان رازی نه‌بووه؟ به‌ ئاره‌زووی خوئی بوو یان به‌ ئاره‌زووی نه‌بوو؟ جا قاعیده‌یه‌کی ئوصولی دینه‌وه: (تَرَكَ الْاِسْتِفْصَالَ فِي مَقَامِ الْاِحْتِمَالِ يُنْزَلُ مَنَزَلَةَ الْعُمُومِ فِي الْمَقَالِ) مادام له‌ لایه‌نیک که‌ له‌وانه‌یه‌ ژنه‌ خوئی رازی بوو بیټ یان رازی نه‌بوو بیټ، به‌لام مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای ورده‌کاری نه‌کرد بلی مادام خیزانی رازی نه‌بووه‌ نه‌و حوکمه‌ نایگریته‌وه، وه‌کو له‌ مه‌زه‌به‌ی شافیعی ئافرهت له‌سه‌ری نییه، کۆمه‌لی تر له‌ نه‌هلی عیلم ده‌فهرموون: نه‌خیر حوکمه‌که‌ گشتیه‌ هه‌م رۆژوووی پیاو هه‌م هی ئافره‌ته‌که‌ش هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه، وه‌ که‌فاره‌ته‌که‌ش بو هه‌ردوو کیانه‌ نه‌و ئافره‌ته‌ که‌ رازی بوو بیټ به‌و کاره‌و به‌ ره‌زامه‌ندی خوئی کردیته‌ نه‌ک پیاوه‌که‌ زۆری لی کرد بیټ نه‌وه‌ پیوسته‌ ئافره‌ته‌که‌ش که‌فارهت بدات، وه‌ نه‌وه‌شیان باشتره‌ والله‌ اعلم.

که‌واته‌ نه‌وانه‌ی که‌ رۆژوو پیی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه: هه‌لگه‌رانه‌وه‌ له‌دین، خواردن و خواردنه‌وه‌ به‌ نه‌نقه‌ست، وه‌ هه‌روه‌ها جیماع کردن.

پ۶۱ / نه‌ی نه‌گه‌ر که‌سیک شتیکی خوارد له‌ بیری نه‌بوو که‌ به‌رۆژوووه؟

و/ نه‌وه‌ رزقیکه‌ خوای گه‌وره‌ بوئی ناردوو رۆژوووی پیی ناشکیټ.

پ۶۲ / نه‌گه‌ر که‌سیک که‌سیکی بیینی که‌ خواردن ده‌خوات بیری بخاته‌وه‌ که‌ به‌رۆژوووه‌ بوئ نه‌وه‌ی واز له‌و خواردنه‌ به‌ینیټ یان وازی لی بیینیټ؟

و/ زانایان له‌ دوو روانگه‌وه‌ سه‌یری نه‌و بابه‌ته‌ ده‌که‌ن له‌ رویه‌که‌وه‌ ده‌لین مادام رزقیکه‌ خوای گه‌وره‌ بوئی ناردوو که‌واته‌ لی گه‌ری و ئیشت پیی نه‌بیټ کیشه‌ نییه، ئاو ده‌خوات خواردنه‌وه‌ ده‌خوات کیشه‌ نییه‌و قه‌ده‌غه‌ی مه‌که، کۆمه‌لیکی تر له‌ روانگه‌به‌کی تره‌وه‌ سه‌یری ده‌که‌ن ده‌لین نه‌صل نه‌وه‌یه‌ مرۆفی به‌رۆژوو هیچ نه‌خوات و هیچ نه‌خواته‌وه‌ که‌ ئیمه‌ بینیمان نه‌و کاره‌ ده‌کات ده‌بیټ قه‌ده‌غه‌ی بکه‌ین، ده‌یخه‌نه‌ بابی فدرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌ خراپه‌وه‌، یاخود که‌سیک بوئ نمونه‌ له‌خه‌و هه‌لنه‌ستیټ پیوسته‌ له‌خه‌وی هه‌لسینین بوئ نه‌وه‌ی که‌ نوټز بکات والله‌ اعلم .

پ۶۳ / نه‌و خواردنه‌ی که‌ ده‌یخوات نه‌گه‌ر که‌سیکی منال یان به‌ ته‌مه‌ن بیټ لیی بگه‌رپیټو وه‌ نه‌گه‌ر که‌سیکی به‌هیز بیټ نه‌وه‌ بیخه‌یته‌وه‌ بیری؟

و/ نه‌و لیکنده‌وه‌یه‌ لیکنده‌وه‌یه‌کی عه‌قلیه، له‌ عه‌قلدا مه‌قبوله، به‌لام رزقیکه‌و خوای گه‌وره‌ بوئی داناوه‌ بوئ خوئی ته‌کلیفی له‌سه‌ر نییه، واته‌ قه‌ولی یه‌که‌می نه‌هلی عیلم هیچ کیشه‌یه‌کی تییدا نییه، مادام دروسته‌ بوئی هیچ کیشه‌ نییه‌ ان شاء الله‌ وه‌ نه‌و کاره‌ش ده‌کات بی شهرعی نییه‌ چونکه‌ ئاگای لی نییه‌و له‌بیری چوووه‌ والله‌ اعلم.

پ ۶۴ / نایا خوږشانده‌وه رۆژوو به‌تال ده‌کاته‌وه؟ یان که سیك خوږ برشیته‌وه؟

و / پیغه‌مبەر ﷺ فەر مووی: (۴۷)

(مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ - أَي: غلبه - فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلْيَقْضِ).

واته: هەر که سیك ڕشایه‌وه به‌بی ئه‌وهی خوڤی برشیته‌وه ئه‌وه هه‌چی له‌سه‌ر نییه‌و رۆژوو که‌ی به‌تال نابیته‌وه‌و نایگریته‌وه، به‌لام که‌سیك خوڤی خوڤی برشیته‌وه ئه‌وه ده‌بیته‌و چاره‌م شت له‌و شتانه‌ی که‌ رۆژوی پی هه‌لده‌وه‌شیته‌وه.

پ ۶۵ / نه‌گه‌ر که‌سیك ده‌رزی له‌ خوڤی بدات به‌لام ده‌رزیه‌که‌ بۆ تخذیه‌یه‌ له‌ جیاتی خواردن و خواره‌دنه‌وه‌یه‌ نایه‌ رۆژی پی به‌تال ده‌بیته‌وه‌و یان نا هه‌رچه‌نده‌ به‌ریی ده‌مه‌وه‌ نییه‌؟

و / بیگومان دوو جوړ ده‌رزی هه‌یه‌ ده‌رزیه‌ک که‌ له‌شوینی خواردن و خواره‌دنه‌وه‌یه‌ مرۆف ده‌توانیت چهند مانگیك نه‌گه‌ر ئه‌و موغه‌زیه‌ به‌ کاربه‌ییت ده‌توانیت هه‌چ نه‌خوات، مادام وابوو ئه‌وه‌ له‌ شوینی خواردن و خواره‌دنه‌وه‌یه‌ که‌واته‌ رۆژوی پی ده‌شکیت، چونکه‌ عیله‌ته‌که‌ هه‌مان شته‌، به‌لام نه‌گه‌ر هاتوو ده‌رزیه‌ک بوو بۆ ئازار بوو یان چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌ که‌ نه‌ک موغه‌زی و موقه‌وی بیته‌و یان رۆژووی پی ناشکیت ئاساییه‌ مرۆف به‌کاری به‌ییت که‌ پێویستی کرد.

پ ۶۶ / نایه‌ ئه‌و شتانه‌ چین که‌ رۆژوو به‌تال ناکه‌نه‌وه‌ به‌لام پێویسته‌ مرۆفی رۆژوو‌ه‌وان خوڤی لی پپاریتیت؟

و / پیش ئه‌وه‌ له‌بیرمان نه‌چیت که‌ زانایان شتیك ئیلحاق ده‌کهن به‌ جیماعه‌وه‌و حوکمی ئه‌وی پی ده‌ده‌ن، ئه‌ویش: (نزول المني بشهوة) واته‌: که‌سیك که‌ له‌ مانگی رهمه‌زاندایا به‌رۆژوو بۆ نمونه‌ گالته‌ له‌گه‌ل خیرانی خوڤی بکات یان به‌هه‌ر هۆکاریکی تر مه‌نی بیته‌وه‌، که‌ توشی ئه‌و حاله‌ته‌ بیته‌ نایه‌ رۆژوی پی ده‌شکیت یان نا؟ زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که‌ رۆژووی پی ده‌شکیت، به‌لی هه‌ندی له‌ ئه‌هلی عیلم ده‌فه‌رموون: ناشکیت چونکه‌ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نییه‌، به‌لام پیغه‌مبەر ﷺ له‌ فەر مووده‌ قودسه‌ که‌دا فەر مووی خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: (إِلَّا الصَّوْمَ، فَإِنَّهُ لِي، وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، يَدْعُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ) (۴۸).

چونکه‌ ئه‌و به‌نده‌یه‌ خواردن و خواره‌دنه‌وه‌و شه‌هوه‌ته‌که‌ی واز لی دنیته‌ له‌به‌ر من، جا که‌ که‌سیك خوڤی بیته‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی که‌ مه‌نی بیته‌وه‌و ئاوی بیته‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌ بیگومان وازی له‌ شه‌هوه‌ته‌که‌ی خوڤی نه‌هیناوه‌، له‌لای جهه‌وری ئه‌هلی عیلم رۆژوو‌ه‌که‌ی ده‌شکیت مادام خوڤی بۆته‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی که‌ شه‌هوه‌تی بیته‌وه‌، ئه‌وه‌ رۆژووی پی ده‌شکیت وه‌ پێویسته‌ قه‌زای بکاته‌وه‌، وه‌ له‌بیرمان نه‌چیت که‌ نه‌گه‌ر هاتوو به‌و خووه‌ نه‌ییه‌ی (العاده‌ السریة) که‌ لای گه‌نجانیکی له‌خوا نه‌ترس باوه‌ نه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ بکه‌ن گونا‌ه‌باریش ده‌بن لای خوی گه‌وره‌، جگه‌ له‌ گونا‌ه‌ی رۆژوو شکانده‌ که‌ گونا‌ه‌ی ئه‌و کاره‌ش که‌ ده‌یکه‌ن، وه‌ جگه‌ له‌ رهمه‌زانی‌ش تاوانه‌و حه‌رامه‌، چونکه‌ خوی گه‌وره‌ فەر موویه‌تی:

(۴۷) صححه‌ الألبانی فی صحیح الترمذی.

(۴۸) رواه البخاري فی التوحید باب قول الله تعالی: یریدون أن یبدلوا کلام الله برقم ۷۴۹۲، ومسلم فی الصیام باب فضل الصیام برقم ۱۱۵۱، وابن ماجه فی الصیام باب ما جاء فی فضل الصیام برقم ۱۶۳۸.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ [المؤمنون: ۵-۷].

مروڤه تنه‌ها خیرانی خوئی حه‌ل‌اله بۆی، به‌لام نه‌وه کاریککی خراپه مروڤه ده‌بیت ته‌قوای خوای گه‌وره بکات و خوئی لی بیاریزیت، نه‌وجا گه‌نجیش که ده‌لبیت من شه‌هوه‌تم هه‌یده و ناره‌زوم هه‌یده، پیغه‌مبه‌ر ﷺ عیلاجی بۆ داناوه: (یا معشر الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ) ^(۴۹).

واته: نه‌ی کومه‌لی گه‌نجان کی له ئیوه توانای هه‌یده ژن بیییت با ژن بهییت، وه که‌سی بۆی نه‌کریت ژن بهییت با به‌رۆژوو بیت رۆژوو عیلاجه بۆی و شه‌هوه‌ته‌که‌ی ده‌شکیییت و له حه‌رام دووری ده‌خاته‌وه، که‌واته به رۆژووبون عیلاجه نه‌ک تو بچیت په‌نا به‌یته به‌ر نه‌م عیلاجه نه‌ییه خراپه که کاریککی بی‌شه‌رعیه و مروڤه گونا‌ه‌بار ده‌بیت، وه دیسان له بیرمان نه‌چیت نه‌ی مروڤه که به‌رۆژ خه‌وی لی‌که‌وتوو له خه‌ودا توشی ئیحتیلام بوو، که له کورده‌واری خۆماندا ده‌لین شه‌یتان پی‌که‌نی که ئیحتیلامه له شه‌رعدا، یانی جه‌نابه‌ته که توشی بوو وه ئاوی هاته‌وه نه‌و کاته‌یان چۆنه؟ مادام خوئی هۆکار نه‌بووه رۆژووی ناشکییت و رۆژوو هه‌که‌ی ته‌واوه هه‌چی له‌سه‌ر نییه و تاوانبار نابیت و تنه‌ها غوسلی له‌سه‌ره.

پ ۶۷ / نه‌ی نه‌و شتانه چین که پیویسته مروڤی رۆژوووه‌وان خوئی لی بیاریزیت که له‌گه‌ل ره‌وشتی رۆژوووه‌وان ناگونجیت؟

و/ بیگومان نه‌و شته‌ی له‌گه‌ل ره‌وشتی رۆژوووه‌وان ناگونجیت هه‌موو شتی‌که که خوا حه‌رامی کردوه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: (مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالْجَهْلَ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ) ^(۵۰)، واته: هه‌ر که‌سیک قسه‌ی به‌تال و قسه‌ی ناحه‌ق و بوه‌تان و درۆو غه‌به‌ته و شایه‌تی دانی ناحه‌ق و جنیودان و دم شپری واز لی نه‌هینیت نه‌وه خوای گه‌وره پیویستی به‌و که‌سه نییه که وازیییت له خواردن و خواردنه‌وه، خوای گه‌وره رۆژووی بۆ نه‌وه داناوه نه‌خلاق و ره‌وشتمان جوان بکات، جا که واز له‌و شتانه نه‌هینیت نه‌وه خوای گه‌وره پیویستی به‌وه نییه که واز له خواردن و خواردنه‌وه بیین، به‌لکو هه‌ندی که‌سیش له رۆژوووه‌کیان به‌س برسیه‌تی و تینویه‌تیان بۆ ده‌میینه‌وه، چونکه خۆیان نه‌پاراستوه له‌و شتانه‌ی که خوای گه‌وره حه‌رامی کردوه له ره‌وشت و ئاکاری ناشیرین.

پ ۶۸ / خه‌لکانی وا هه‌یه له رۆژی مانگی رهمه‌زاندان که به‌رۆژوووه له بیتا‌قه‌تیا شه‌ر به‌خه‌لک ده‌فرۆشیت و به‌گژ خه‌لکدا ده‌چیت ئایا حوکه‌ی نه‌و که‌سانه چیه‌ی؟

و/ وه‌له‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: (وَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ) ^(۵۱) نه‌گه‌ر رۆژی به‌رۆژوووه‌ی یه‌کیکتان بوو نه‌گه‌ر که‌سیکیش هات شه‌ری له‌گه‌ل کردی یان جنیوی پیدای با بلیت من به‌رۆژوووم من به‌رۆژوووم، نه‌ک جنیوی بی‌بداته‌وه و شه‌ری له‌گه‌ل بکات، که‌واته که‌سیک که شه‌ریشته بی‌بفرۆشیت و جنیویشت بی‌بدات تو ده‌بیت بلیی من به‌رۆژوووم نه‌شه‌رت له‌گه‌ل ده‌که‌مو نه‌جنیویشت بی‌ده‌لیم، چ‌جا‌ی نه‌وه‌ی تو خۆت ده‌ست

(۴۹) رواه البخاري (۵۰۶۵) ومسلم (۱۴۰۰).

(۵۰) أخرجه أحمد.

(۵۱) لحديث أبي هريرة قال قال رسول الله " إذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث ولا يصخب فإن سابه أحد أو قاتله فليقل إني صائم) (متفق عليه).

نا‌مانج‌مان: نا‌نا‌کردنی کومه‌نگایه نه‌نیسلا‌می ره‌سه‌ن و دروستکردنی تاک و کۆبه‌تی بۆ تیگه‌شتن له سه‌رچاوه‌کانی که بریتین له قورنانی پیروز و سوننه‌تی سه‌حیح

پیشخه‌ری بکه‌یت و له‌خه‌لک توره بیت و قسه‌ی ناشیرین به‌خه‌لک بده‌ی، ئەوه به‌پراستی ئەجری رۆژووی نامیبت ئەو کاته مروژ گونا‌ه‌بار ده‌یبت وه له‌مانای رۆژووه‌کەش نه‌گه‌یشتووه و خیری بۆ نانسری پەنا به‌خوا.

پ۶۹/ هه‌یه له‌ نافرەتان له‌ مانگی رهمه‌زاندا له‌بەر ئەوه‌ی به‌رۆژوون خۆیان دانه‌پۆشن، وه‌که‌ مانگی رهمه‌زان کۆتایی پیهات ده‌ست ئەکه‌نه‌وه به‌وه‌ی که‌وا جوانی خۆیان ده‌ربه‌خن بۆ پیاوانی نامه‌حرم وه‌ خۆیان ئەرازینه‌وه و ته‌نها له‌مانگی رهمه‌زاندا خۆیان داده‌پۆشن، ئایا رۆژووی ئەو نافرەتانه‌ قه‌بووله‌ یان نا؟ وه‌ ئەم کاره‌یان تا چه‌ند له‌گه‌ل شه‌رعدا ده‌گونجیبت؟ چونکه‌ هه‌ندی له‌ خه‌لکی ئەلیت له‌ رهمه‌زانیشدا خۆیان دانه‌پۆشن باشتره‌ له‌بەر ئەوه‌ی که‌وا ئەوانه‌ به‌نده‌ی رهمه‌زانن و به‌نده‌ی خۆی گه‌وره‌ نین، ئەگه‌ر به‌نده‌ی خۆی گه‌وره‌ بونایه‌ ئەوه‌ مانگه‌کان هه‌مووی مانگی خۆی گه‌وره‌یه‌و به‌دریژایی ساڵ خۆیان دانه‌پۆشی نه‌ک ته‌نها له‌ مانگی رهمه‌زاندا؟.

و/ وه‌لا‌هی بلیین به‌نده‌ی رهمه‌زانن که‌واته‌ با له‌ رهمه‌زانیش خۆیان دانه‌پۆشن قسه‌یه‌کی هه‌له‌یه، ئەگه‌ر بۆ یه‌ک رۆژیش مروژ خۆی داپۆشیبت ئەوه‌ جیگای دل‌خۆشیه‌ خۆی گه‌وره‌ دامه‌زراویان بکات، بداتی وه‌کارپکی چاکه‌یه، چونکه‌:

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ﴿الزلزلة: ۷﴾.

یه‌ک مسقاله‌ زه‌ره‌ش مروژ خیر بکات ئەوه‌ ده‌ییبیته‌وه وه‌ ئەو نافرته‌ی که‌ پیش رهمه‌زان پۆشته‌ نه‌بووه و لاشه‌ی خۆی ده‌رخستووه بۆ خه‌لک ئامۆژگاریمان ئەوه‌یه که‌ ته‌قوای خۆی گه‌وره‌ بکه‌ن، چونکه‌ هه‌موو کات نافرته‌ له‌ ئیسلام گرانه‌هایه، شتی گرانه‌هاش ده‌یبت له‌شوینی پارێزراو و له‌ شوینی توندو به‌رزو به‌نرخدا بیبت، نافرته‌ تا له‌ پۆشاک‌ی خۆیدا بیبت و بۆ پیوستی خۆی نه‌بیبت نه‌یه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ ئەوه‌ ریژی نافرته‌ له‌وه‌دایه، وه‌ کاتیکیش که‌ رهمه‌زان جلیکی شه‌رعی له‌بەر ده‌کات و خۆی داده‌پۆشیبت ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ لای خۆی ئەوه‌ دل‌مان پی‌خۆشه‌ به‌وه‌ وه‌ دو‌عای خیری بۆ ده‌که‌ین ان شاء الله‌ خۆی گه‌وره‌ دامه‌زراویان بکات، وه‌ که‌ جلیش له‌بەر ده‌کات با نیه‌تی خۆی خالص‌ بکات و داوا له‌ خۆی گه‌وره‌ بکات که‌ به‌رده‌وامی پی‌ببه‌خشیبت نه‌ک به‌و نیه‌ته‌ جل له‌بەر بکات بلی من بۆ رهمه‌زانم وه‌ دوای رهمه‌زان ته‌واو دای ده‌نیمه‌وه، ئەگه‌ر ئەو نیه‌ته‌ی هه‌بیبت ئەوه‌ فی‌ل‌له‌خۆی ده‌کات، چونکه‌ مروژ ده‌یبت نیه‌تی چاکه‌ی به‌رده‌وامی هه‌بیبت، نه‌ک نیه‌تی خراپه‌ی به‌رده‌وامی هه‌بیبت، وه‌ نایبت مروژ وه‌کو ئەو نافرته‌ وایبت که‌ خۆی گه‌وره‌ له‌ قورئان باسی ده‌کات:

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَصَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا﴾ ﴿النحل: ۹۲﴾.

رۆژیک تا ئیواره‌ خه‌ریکی رستن و چینی بیبت ئیواره‌که‌ هات داوه‌که‌ی رابکیشیبت و هه‌مووی هه‌له‌وشیبت‌ه‌وه، که‌واته‌ هه‌چی نه‌کرد، یان شاعیریک ده‌فه‌رموویت: (متی یبلغ‌ البنیان یوماً تمامه‌، -- إذا كنت‌ تبنيه‌ وغیرک یهدم؟) تۆ مانگی رهمه‌زان خه‌ریکی عیباده‌ت بیبت که‌ رهمه‌زانیش ته‌واو بوو رۆژی جه‌ژن هات یه‌کسه‌ر ده‌ست بکه‌یت به‌ تاوان و جله‌کانت دابنیبت و یه‌کسه‌ر ده‌ست بکه‌یت به‌ تاوان و گونا‌ه‌کردن و واز له‌ نوێژ بییبت، ئەوه‌ خۆی مالی خۆی کاول ده‌کات به‌ده‌ستی خۆی ﴿يُخْرَبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ﴾ ﴿الحشر: ۲﴾.

وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: مالی خویمان به‌دهستی خویمان کاول ده‌کهن، خویمان روورپه‌ش ده‌کهن لای خوای گه‌وره، نه‌وجا کیّ ده‌لیت توّ دوی رهمه‌زان که گه‌راپته‌وه لای شه‌یتان و وازت له خوای گه‌وره هینا کیّ ده‌لیت له‌و کاته‌دا توّ نامری به روورپه‌شی و به زه‌لیلیه‌وه، به کوّلی تاوانه‌وه، که‌واته ئاموژگاریمان بوّ نه‌و خوشکانه نه‌وه‌یه که وانه‌بن به‌لکو زیاتر روو له خوابن ان شاء الله رهمه‌زان بییته هه‌نگاوێک و قوناغێک که تییدا بگه‌رپنه‌وه لای خوای خویمان و ته‌وبه‌یه‌کی راست بکه‌ن و لاپه‌ریه‌کی سپی له‌گه‌ل خوای خویمان هه‌لبده‌نه‌وه و به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری ان شاء الله خوا موه‌فقیان بکات.

پ۷۰ / که‌واته سفوریه‌که‌یان په‌یوه‌ندی به‌رۆژه‌که‌یان‌ه‌وه نییبه و نه‌جرو پادا‌شت له‌سه‌ر رۆژوه‌که‌یان وهرده‌گرن؟
و/ بیگومان ان شاء الله .

پ۷۱ / وه سزاش له‌سه‌ر نه‌م ئیشه‌ی تریان وهرده‌گرن؟
و/ بیگومان به‌لی .

پ۷۲ / وه نه‌گه‌ر هاتو به‌و نیه‌ته‌وه خوئی دابپوشیت که دوی رهمه‌زان ده‌ست پی بکاته‌وه له‌سه‌ر نه‌و خو دانه‌پوشینه؟
و/ تاوانیکی گه‌وره‌یه‌و نه‌و نیه‌ته‌هه‌له‌یه .

پ۷۳ / نه‌کریت نه‌و شتانه‌مان بوّ باس بکه‌یت یان رونی بکه‌یت‌ه‌وه که دروسته مروقی رۆژوه‌وان له‌کاتی به‌رۆژبوونیدا نه‌نجامیان بدات وه رۆژوه‌که‌ی پی به‌تال نابیت‌ه‌وه؟

و/ خوای په‌روه‌ردگار هیدایه‌ت‌مان بدات و نیه‌ت‌مان خالص بکات و کرده‌وه‌کا‌مان صواب بکات و ئاخیرمان خیر بکات، بیگومان کو‌مه‌لیک شت هه‌یه هه‌ندیک له‌عه‌وام و خه‌لکی نه‌خوینده‌وارو نه‌شاره‌زا و ده‌زانن که دروست نیه رۆژوه‌وان بیکات، یاخود رۆژوی پی ده‌شکی له‌حقیقه‌تیشدا جائیزه‌و دروسته بوّ رۆژوه‌وان، وه بگه‌ر هه‌ندی جار سوننه‌تیشه له‌وانه بوّ نمونه‌سیواک، سیواک که سه‌یر که‌ین له‌مه‌زه‌بی شافیعی دا ده‌فهرموویت: (وِیُسْتَحِبُّ السَّوَاكُ إِلَّا لِلصَّائِمِ بَعْدَ الزَّوَالِ) سیواک موسته‌حه‌به‌ته‌ن‌ها بوّ رۆژوه‌وان نه‌بیته له‌دوی نیوه‌رۆوه که نابیت سیواک بکات، که‌واته هه‌ر که‌سیک که به‌رۆژوو بی و تیگه‌ینراوه که له‌دوی بانگی نیوه‌رۆوه بوّ عه‌سر بوّت نیه توّ سیواک به‌کار بییت،

پ۷۴ / مه‌به‌ستیان له‌وه‌قه‌ده‌غه‌کردنه‌چیه؟

و/ مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که وا حالێ بوون که پیغه‌مه‌بری خوا ﷺ باسی (خَلُوفَ فَمِ الصَّائِمِ) ده‌کات تامو بوئی ناخویشی ده‌می رۆژوه‌وان ده‌لین سیواک نه‌و بوون و تامه ناخویشه ناھیلیت، که‌واته نابیت به‌کاری بیین بوّ نه‌وه‌ی تامو بوّنه ناخویشه که بمییت، به‌لام نازام مه‌سه‌له‌که مه‌سه‌له‌یه‌کی، یه‌که‌میان: تامو بوئی رۆژوه‌وان (مه‌عنه‌ویه)، دووه‌میشیان: فهرمووده‌مان هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که سیواک له‌هه‌موو کاتی‌کدا سوننه‌ته بوّ رۆژوه‌وان و غه‌یری رۆژوه‌وان چونکه پیغه‌مه‌بر ﷺ ده‌فهرموویت:

(لَوْلَا أَنِّ أَشَقُّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرَتِهِمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، أَوْ مَعَ كُلِّ وُضُوءٍ) (۵۲) .

(۵۲) رواه البخاري (۸۸۷) و مسلم (۲۵۲) .

واته: ئە‌گەر قورسو و ناخۆش نه‌بوایه له‌سه‌ر ئوممه‌ته‌که‌م ئە‌وا فه‌رمانم پێیان ده‌کرد که له‌گه‌ڵ هه‌موو ده‌ست نوێژیکدا سیواکیان بکردایا، وه‌ بۆ هه‌موو نوێژیکیش سیواکیان بکردایا، (مَعَ كُلِّ وُضْوءٍ) وه‌ (عند كُلِّ صَلَاةٍ) (کُلِّ) نافه‌رمووت ته‌نها ئە‌و نوێژانه‌ی که پێش زه‌والن به‌لام نوێژه‌کانی دوا‌ی زه‌وال قه‌یناکه، که‌واته سیواک سوننه‌ته‌ رۆژوووه‌وان بیکات پێش نیوه‌رۆو دوا‌ی نیوه‌رۆش ان شاء الله وه‌ هه‌روه‌ها دروسته‌ ئاو له‌ ده‌مو لوتی وه‌ربدات (المضمضة والاستنشاق)، وه‌ نوێژی هه‌یج که‌سیک دروست نیه‌ به‌بێ ده‌ست نوێژ (لا يَقْبَلُ اللهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ) (۵۳)،

واته: خوا‌ی گه‌وره‌ نوێژی که‌ستان قه‌بول ناکات که ده‌ست نوێژی شکا تاوه‌کو ده‌ست نوێژ هه‌ل نه‌گرێته‌وه، ده‌ی نوێژ به‌بێ ده‌ست نوێژ قه‌بول نیه، ده‌ست نوێژیش ته‌واو نیه به‌بێ ئاو له‌ ده‌مو لوت وه‌ردان، وه‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی ئە‌و دووه‌ پێویسته.

پ ۷۵ / ئایا وه‌کو هه‌ر ئە‌و کاتانه‌ که ئاو له‌ ده‌مو لوتی وه‌رده‌دات که به‌رۆژوو نیه یاخود له‌ رهمه‌زانه‌ به‌ شیاو‌زیکی که‌متر؟

و / به‌ رۆژوو بێ یا به‌ رۆژوو نه‌بێ رهمه‌زان بێ یا رهمه‌زان نه‌بێ پێویسته ئاو له‌ ده‌مو لوتی وه‌ربدات ئە‌وه‌ واجبی ده‌ست نوێژه، واته: هه‌ندیک له‌ زانایان ده‌فه‌رموون که ئە‌و ده‌ست نوێژه به‌تاله‌ وه‌ ئە‌و ده‌ست نوێژه سه‌حیح نیه‌ و راست نیه‌ ئە‌گەر ئاو له‌ ده‌مو لوتی وه‌رنه‌دات، چونکه‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار که‌ فه‌رموو‌یه‌تی: (فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ) واته: روتان بشۆن، ده‌مو لوتیش له‌ رووه، که ئینسان نه‌یشوات ئە‌وا ده‌ست نوێژه‌که‌ی ته‌واو نیه‌ و به‌تاله‌، جا لێره‌دا ئایا وه‌ کو یه‌که؟ نه‌خیر پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: (وَبَالِغٌ فِي الْمَضْمُضَةِ وَالِاسْتِنشَاقِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا) (۵۴) واتا ئە‌مری کردوه به‌ (مضمضة) پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ ئە‌مر ده‌فه‌رمووت که ده‌ست نوێژت شوست ئاو له‌ ده‌مت وه‌ربد، وه‌ هه‌روه‌ها (استنشاق) یش، به‌لام موباله‌غه‌ی تیا نه‌کات که به‌رۆژوو بیت زۆر هه‌لی نه‌کیشیت به‌لوتی که‌ بگاته‌ ناوه‌وه‌ ئە‌وه‌یان قه‌ده‌غه‌یه، ده‌نا ئاو له‌ لوت وه‌ردان و له‌ ده‌م وه‌ردان به‌لکو نه‌ک ته‌نها دروسته‌ وه‌ رۆژوو‌ی بێ ناشکیت به‌لکو سوننه‌تیشه‌ وه‌ بگه‌ر و اجیشه‌ رۆژوو‌وان بیکات.

پ ۷۶ / ئە‌گەر ئاگای ئی نه‌بوو له‌ کاتی ئاو له‌ ده‌م وه‌رداندا ئاو گه‌یشته‌ قورگی؟

و / ئە‌گەر به‌بێ عه‌مدی بیکات ئە‌وا هه‌یجی له‌سه‌ر نیه‌ ان شاء الله وه‌ رۆژوو‌وه‌که‌ی ناشکیت، چونکه‌ ئە‌گەر خواردن و خواردنه‌وه‌ش به‌بێ عه‌مدی بخوات به‌ قه‌ست و مه‌به‌سته‌وه‌ نه‌بێ رۆژوی بێ ناشکی چ جایی ئە‌وه‌ی که مه‌به‌ست پێی ده‌ست نوێژه‌وه‌ قه‌تره‌یه‌ک ئاو به‌جێته‌ لوتیه‌وه‌ ئە‌وا پێی ناشکی ان شاء الله، وه‌ هه‌روه‌ها کۆمه‌لێک شتی تریش هه‌یه‌ که دروسته‌ بۆ رۆژوو‌وه‌وان بۆ نمونه‌ (تأخير الغسل إلى بعد الفجر) دواخستنی (غسل الجنابة) بۆ دوا‌ی بانگی به‌یانی، بۆ نمونه‌ که‌سیک که‌ حاله‌تی جه‌نابه‌تی هه‌بوو له‌شوه‌دا بانگی به‌یانی دا بۆی هه‌یه‌ دوا‌ی بانگه‌ که - نه‌ک نوێژ چونکه‌ نوێژ به‌بێ (غسل)ه‌ که دروست نیه - دوا‌ی بانگه‌ که خۆی بشوات بۆی هه‌یه‌ و دروسته‌ یا

(۵۳) متفق علیه.

(۵۴) رواه أبو داود (۱۴۲، ۱۴۳)، والترمذي (۳۸)، والنسائي (۱/۶۶، ۶۹)، وابن ماجه (۴۴۸).

به‌رۆژوهو بچیت مه‌له بکات یان خۆی بشوات هه‌ول بده‌ت نه‌هیلێت ئاو بچیته قورگ و ده‌مو لوتیه‌وه، ئه‌ما خۆشۆردنه‌که‌ی دروسته ان شاء الله هیچ کێشه‌یه‌کی تیا نه‌یه.

پ ۷۷/ نه‌گه‌ر خۆشۆردنه‌که‌ به‌ مه‌به‌ستی خۆفینک کردنه‌وه‌ بیته‌؟

و/ دروسته ان شاء الله هیچ مانعی‌ک نه‌یه و هیچ به‌لگه‌یه‌ک نه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ممنوع بیته.

وه هه‌روه‌ها کل له‌ چاو کردن یان قه‌تره‌یه‌ک دکتۆر بۆی ده‌نوسیت بۆ گوێی ده‌ینوسیت یان بۆ چاوی ده‌ینوسیت چاوی ده‌هیشیت قه‌تره‌یه‌کی بۆ ده‌نوسیت ئه‌وه زه‌ره‌ر نادات ان شاء الله وه دروسته که پێوستی بیته و به‌کاری بیته و کێشه‌ی نه‌یه ئه‌گه‌ر (تالایش بگاته قورگی) به‌هه‌مان شیوه به‌لام هه‌ول بدا که قوتی نه‌دا بتوانی فری بداته‌وه، چونکه ئه‌وه‌ی که زیاتر موباشه له‌گه‌ل قورگ زیاتر لوته راسته‌وخۆیه ئه‌ما چاو و گوێ ئه‌وا دوورتره‌و دورتره له‌وه‌ی که بچیته قورگه‌وه گه‌ر بشچیت ده‌بیت ئیمه ئاگامان له‌مه‌سه‌له‌یه‌ک هه‌بیت که زانیان بۆ نمونه شیخ الاسلام ابن تیمیه (ره‌حه‌تی خوی لی بیته) (هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که رۆژووی پێ ده‌شکین گه‌رانده‌نیه‌وه بۆ دوو شت شتیکیان که ده‌چیت ناو لاشه شتیکیان له‌ناو لاشه‌وه دیته ده‌ره‌وه فه‌رمووی رۆژوو هه‌مووی به‌و دوو شته ده‌شکیت ئه‌وه‌ی که ده‌چیت ناو لاشه‌وه مه‌رحه جیگای خواردن و خواردنه‌وه بگریته‌وه یه‌عنی خواردن بۆ خۆی خواردنه‌وه بۆ خۆی وه هه‌رشتیکیش که له‌ جیگای خواردن و خواردنه‌وه بیته بۆ نمونه وه‌کو ده‌رزیه‌کی (مغدی) ئه‌وه جیگای خواردن و خواردنه‌وه ده‌گریته‌وه ئه‌و دوو شتانه ده‌چنه ناو لاشه که چووه ناو لاشه ئه‌وه که‌واته تۆ به‌ رۆژوو نه‌بوی و وازت له‌ خواردن و خواردنه‌وه نه‌هیناوه ئه‌وه رۆژووی پێ ده‌شکیت .

پ ۷۸/ که‌واته ماموستا ده‌رزی ئه‌گه‌ر (مغدی) نه‌بوو ته‌نها بۆ چاره‌سه‌ر بوو؟

و/ ئه‌وه ئیعتیادیه وه‌کو له‌ رابردو باسمان کرد.

دووهم شیوه دووهم شتانیک که رۆژووی پێ ده‌شکی ئه‌و شته‌ی که له‌ لاشه ده‌چیته ده‌ره‌وه شیخ الاسلام (ره‌حه‌تی خوی لی بیته) ده‌فه‌رموویت: ئه‌وانه‌ی که له‌ لاشه ده‌چنه ده‌ره‌وه لاشه بیته هێر ده‌که‌ن لاشه یه‌عنی توشی نارِه‌حه‌تی ده‌که‌ن و بیته تاقه‌تی ده‌که‌ن و لاوازی ده‌که‌ن ئه‌وانه‌ش رۆژوو ده‌شکین بۆ نمونه وه‌کو جیماع کردن که ئینسان بیته هێر ده‌کات و لاوازی ده‌کات یان ئینسان ئای بیته‌وه له‌ لاشه به‌ هه‌مان شیوه که له‌ لاشه ده‌رده‌چیت و وتمان رۆژووی پێ ده‌شکیت یان (حیض و نیفاس) خوتنی ئافه‌رت له‌ سوپی مانگانه‌ی دا بیته یان زه‌یستان بیته ئه‌وه‌ش له‌ لاشه دیته ده‌ره‌وه دیسان ئه‌و ئافه‌رت له‌ لاواز ده‌کات و بیته تاقه‌تی ده‌کات، یا ئیستفراغی ناو مه‌عیده‌ت بکه‌یت که (استقاء) بکه‌ی خۆت برشینیته‌وه خواردنی ناوه‌وه بیته ده‌ره‌وه دیسان ئه‌و ئینسانه‌ی لاواز ده‌بیت و رۆژوو که‌ی ده‌شکیت، جا ده‌فه‌رموویت: رۆژوو هه‌مووی ئه‌و دوو شته‌یه یان شتیکی بچیته ناوه‌وه به‌ مه‌به‌ستی خواردن، یان له‌ لاشه‌ت بیته ده‌ره‌وه لاشه‌ت بیته هێر بکات و لاوازی بکات، بۆیه هه‌ندیک له‌ زانیان مه‌سه‌له‌ی خۆین له‌خۆ گرتن و حیجامه‌و که‌له‌شاخ کردن ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌ رۆژوو شکاندن داده‌نین، چونکه ده‌لین ئه‌و خۆینه‌ش که له‌ لاشه دیته ده‌ره‌وه لاشه‌ی ئینسان بیته هێر لاواز ده‌کات، خوی پهره‌ر دگاریش هه‌ر شتیکی که بیته هێر بکات و بزانیته زه‌ره‌رت لی ده‌دات وای کردوه ئه‌وه رۆژوو ده‌شکیت بۆ ئه‌وه‌ی ئینسان به‌ هیلاک نه‌چیت، وه‌کو کۆمه‌له‌ شتیکی که باسمان کرد.

پ ۷۹ / پیغه‌مبه‌ری خوا خوئی که له‌شاخی کردوه به رۆژوو بووه؟

و/ زانایان بوون به چهند مه‌زه‌بێکه‌وه هه‌ندیکیان ئه‌و فەرمووده‌یه ده‌که‌نه به‌لگه‌ که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی که حیجامة‌که ده‌کات و ئه‌وه‌ی که بۆی ده‌کات هه‌ردووکیان رۆژوه‌که‌یان شکاوه، ئه‌وه مه‌زه‌بی حه‌نبه‌لیه ره‌ئیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که که‌سیک که حیجامة بکات رۆژوه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، وه شیخ الاسلام ابن تیمیه (ره‌حه‌تی خوی لی بی‌ت) ئه‌و رایه‌ی هه‌لبژاردوه وه شیخ ابن عثیمین (ره‌حه‌تی خوی لی بی‌ت) ئه‌مه‌ی په‌سه‌ند کردوه، دیسان چونکه شتیکه له لاشه ئه‌و خوینه که هاته ده‌روه لاشه بی هیژ ده‌کات، وتمان ئه‌وه‌ش یه‌کیکه له دوو جوهری که رۆژووی بی ده‌شکی، کۆمه‌لیکی تر له زانایان ده‌فهرموون: نه‌خیر چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (رَخَّصَ لِلصَّائِمِ الْحِجَامَةَ) ^(۵۵).

واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ روخسه‌تی داوه بۆ رۆژوه‌وان که که‌له‌شاخ بگریو مۆله‌تی بی داوه و هیچ کیسه‌ی نیه، وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ (اِحْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ) که‌له‌شاخی گرتوه و به‌رۆژوش بووه، ده‌ست به‌وه ده‌گرن ده‌لین که‌واته دروسته وه ئه‌م فەرموودانه نه‌سخی فەرمووده‌ی یه‌که‌م ده‌که‌نه‌وه، چونکه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی شکاوه ئه‌وه‌ی دووم نه‌سخی کردۆته‌وه، کۆمه‌لیکی تر ده‌لین: به پیچه‌وانه‌وه نه‌خیر شکانه‌که نه‌سخی روخسه‌ته‌که ده‌کاته‌وه، به‌لام له حه‌قیقه‌تیشدا به‌لگه‌یه‌کی وا نیه، مادام تاریخه‌که‌ی زانراو نیه و به‌لگه‌یه‌کی وا نیه که بلین ئه‌وه ناسخه یا ئه‌وه مه‌نسوخه، بۆیه هه‌ندیک له زانایان ئه‌وانه‌ش که ده‌لین به‌حیجامة ده‌شکی ده‌لین بۆ که‌سی که لاوازی بکات و بی تاقه‌تی بکات ده‌شکی چونکه لاوازی ده‌کات تا سه‌رده‌کیشیت بۆ شکاندن، هه‌ندیکیشیان ده‌لین نه‌خیر مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردویه‌تی وه روخسه‌تی داوه وه روخسه‌ت غالبه‌ن دوا‌ی مه‌نع دیت، له قاعیده‌ی فیه‌قی شتی که منع بوو دوی روخسه‌ت هات دياره ئه‌وه چیه ئاسانکاریه‌که هاتوه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که شتی که منع بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی که روخسه‌تی بی داو ئاسانکاری تیدا هات بۆ نمونه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: (إِنِّي كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُواهَا) ^(۵۶) نه‌هیم لی‌کردن له سه‌ردانی قه‌بر ده‌ی ئیستا بۆم حه‌لال کردن و ریگه‌م بی داوه، جا هه‌رکه‌سیک ان شاء الله که حیجامة‌ش بکات رای به‌هیژ له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که پیویستی بوو بیکات رۆژوه‌که‌ی ناشکی، به‌لام که پیویستی نه‌بیته وه بتوانیت خوی تاخیر بکات بۆ شه‌و ئه‌و کاته بیکات باشتره ان شاء الله احطیاط ئه‌وه‌یه که لاوازی نه‌کاو دوو‌جاری شکاندنی نه‌بیته والله اعلم.

پ ۸۰ / نایا خویندانه‌که‌ش هه‌مان قیاسی هه‌یه؟

و/ هه‌مان حوکمی هه‌یه، چونکه له لاشه دیته ده‌روه و ئینسان بی هیژ ده‌بیته که بتوانیت به رۆژ نه‌ی دات چاکه وه که ناچار بوو بیدات ان شاء الله ناشکیته.

(۵۵) أخرجه ابن خزيمة (۳/۲۳۱)، والدارقطني في "السنن" (۲/۱۸۲) وفي "العلل" (۱۱/۳۴۶) والبيهقي في "الكبرى" (۴/۴۰/۴ رقم ۸۲۷۰).

(۵۶) أخرجه مسلم في صحيحه، والترمذي في سننه وقال: حديث حسن صحيح.

۸۱/ نهمه بو ئه‌وهی که خوین به کهسیک بدات که نه و کهسه ناچاره و پیوستی به خوین هه‌یه نه کاتیکی لیقه‌ومانه وه پزیشکیش لیکۆلینه‌وهی بو ده‌کات بزانییت توانای خویندانی نیه خوینه‌که‌ی لی ناگریت له‌م حالته‌یه دروسته خوین بدات که پزیشک پیی بلیت ده‌توانیت خوین به‌هیت؟
و/ دروسته ان شاء الله .

۸۲/ ماموستا (سه‌بارت به (القبلة والمباشرة) که ماچی خیزانی خوئی ده‌کات یان نه خیزانی نزیک ده‌بیته‌وه له‌کاتی به‌رۆژوو بووندا تا چه‌ند نه‌م رۆژوو دروسته یان چه‌ند کاریگه‌ری به‌سه‌ر رۆژوو‌که‌ی دا هه‌یه؟
و/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه که له‌ فه‌رمووده‌یه‌ک عَن عَائِشَةَ، (رضی الله عنها) قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُقْبَلُنِي وَهُوَ صَائِمٌ^(۵۷) عائشه (خوای لی رازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ماچی ده‌کردم و به‌رۆژووش بوو. (وکان یاشرها وهو صائم) ده‌هاته لای و به‌رۆژووش بوو، هاتنه‌که نه‌ک بو جیماع کردن بیټ، به‌لکو له‌گه‌ل خه‌وتن و له‌گه‌ل دریز بوون بووه، هه‌روه‌ها گالته‌شی له‌گه‌ل کردوه به‌بی ئه‌وهی که بگاته هه‌ددی جیماع کردن، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ئه‌وهی کردوه عائشه ده‌فه‌رموویت: (وَكَانَ أَمْلَكُكُمْ لِإِزْبِهِ) واته: به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ هه‌مووتان زیاتر خوگرتر بووه هه‌رچه‌نده شه‌هوه‌تیشی هه‌بوو بیټ و هه‌زیشی کرد بیټ به‌لام خوئی گرتوه، به‌لام له‌وانه‌یه گه‌نج نه‌توانیت خوئی بگریت، کاتیکی گه‌نجیک خیزانی ماچ کات و له‌گه‌لی دریز بیټ له‌وانه‌یه خوئی پی نه‌گریت و توشی تاوانیکی گه‌وره بیټ، توشی جیماع بیټ نه‌و کاته هه‌م گوناهیکی گه‌ورهی کردوه هه‌م به‌رۆژوو بوونی دوو مانگی دیته سه‌ر وه‌کو که‌فاره‌ت، ده‌نا له‌ اصل دا دروسته بو کهسیک که (ضبط)ی نه‌فسی خوئی بکات و خوئی بگریت وه‌ غالیبه‌نیش له‌وانه‌یه به‌تایبه‌تی گه‌نج خوئی نه‌گریت مادام وایه (سد للذریعة) ئینسان خوئی پپاریزی، به‌لام کهسیک که پیره یان به‌ ته‌مه‌نه یان شه‌هوه‌تی به‌و شیوه‌یه نیه خوئی ده‌گریت له‌گه‌ل خیزانی دریزیش بیټ و بیسخه‌ویت و ماچیشی بکات ئاسایی بیټ لای ان شاء الله غالبه‌ن چونکه پیره شه‌هوه‌تی که‌متره و زیاتریش خوگرتره له‌گه‌نج والله اعلم .

۸۳/ هه‌ندیکی که‌س نه‌خوئی (ربوة) یان هه‌یه پیوستیان به‌ به‌کاره‌ینانی (البخاخ) هه‌یه نایا نه‌م (البخاخ)ه کاریگه‌ری له‌سه‌ر به‌تال بونه‌وهی رۆژوو‌که‌ی هه‌یه، یان له‌کاتی نه‌خوئی به‌کاری بینیت دروسته؟
و/ سه‌بارت به (البخاخ) زانایان سی رپایان هه‌یه چونکه شتیکی سه‌رده‌میه، هه‌ندیکی له‌ زانایان ده‌فه‌رموون: چونکه ته‌راییه‌کی تیا به‌ ده‌چیته ناوه‌وه رۆژووی پی ده‌شکیت، کۆمه‌لیک له‌ زانایانی تر ده‌فه‌رموون رۆژووی پی ناشکیت چونکه ته‌نها ساردیه‌که فینکاییه‌که ده‌چیته ناو شوین هه‌ناسه‌ی ئینسانه‌وه ناچیته ناو ماعیده‌وه، وه کۆمه‌لیکی تر له‌ زانایان (توقف) یان کردوه له‌ نیوان نه‌وه‌دا که ده‌شکیت یان ناشکیت راوه‌ستاون، ده‌لین پیوستی به‌ گه‌ران و لیکۆلینه‌وهی زیاتر هه‌یه، به‌لام که نه‌وه (ثابت)ه و ناچیته ناو ماعیده‌وه و ئاوێک نیه به‌چیته ناو ماعیده‌ که ئینسان بی پیوست بکات له‌ خواردن و خواردنه‌وه به‌لکو ته‌نها هه‌ناسه‌ی فراوان ده‌کات و له‌و ته‌نگه‌ نه‌فه‌سیه ئیسراحه‌تیکی پی ده‌دات و فینکاییه‌کی ده‌داتی که هه‌ناسه‌ی ته‌سک بوه‌ته‌وه فراوانی بکاته‌وه نه‌وه رۆژووی پی ناشکیت به‌تایبه‌تیش که مرۆف پیوستی پی بوو له‌و حالته‌دا به‌ ئیزنی خوا دروسته بوو و ناشکیت والله اعلم.

(۵۷) رواه أبو داود (۲۳۸۴) . وسنده صحیح علی شرط البخاری.

پ ۸۴ / بۆ ئافرهت ئایا که چیشت لی دهنیت بۆ ئه‌وهی بزانییت تامی چیشته‌که‌ی چۆنه ئایا دروسته تامی چیشته‌که‌ی بکات؟ وه شیوازی چۆنیه‌تیه‌که‌ی به چ شیوازیکه؟

و/ تام کردنی چیشت (تذوق الطعام) سلف صالح کردویانه، له سه‌له‌فه‌وه هاتوووه که سه‌حابه (ره‌زای خوی گه‌وره‌یان لی بیئت) بۆ ئه‌وهی بزانی خواردنه‌که سویره یان بی خوییه به‌سه‌ری زمان تامیان کردوووه به‌لام دواتر فری ده‌داته‌وه نه‌ک قوتی بدات ئه‌وه دروسته و ئاساییه ان شاء الله چونکه له‌وه زیاتر ده‌گریت کاتیك که یه‌کیك له ئیمه ده‌ست نوێژ ده‌گریت هه‌ر ئاو ده‌کاته ناو ده‌میه‌وه به‌گشتی که ئاو کردنه ده‌م دروست بیئت نه‌ی بۆ که به‌سه‌ری زمان تامی خواردنیک بکه‌یت به‌لاته‌وه دروست نیه‌و وا ده‌زانی که کاریکی گه‌وره‌یه‌و رۆژوت بیئ ده‌شکی؟! نه‌خیر رۆژوو به‌وه ناشکی و دروسته ئافرهت که به‌رۆژوووه بۆ ئه‌وهی له خواردنه‌که‌ی خۆی بزانییت تامی چۆنه به‌سه‌ری زمانی تامی بکات دروسته ان شاء الله رۆژوشی بیئ ناشکیت به‌پشتیوانی خوی گه‌وره‌.

پ ۸۵ / ئایا ئه‌وه به‌نگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌ندی له‌و سیواکانه‌ی که ته‌ره‌و تازه‌یه‌و جوهره‌ تامیکی تیا به‌ مروؤ ده‌توانییت له‌ کاتی به‌رۆژوو بووندا به‌کاری بیینییت؟

و/ والله سیواک که له‌سه‌ر ئه‌صلی خۆی و له‌سه‌ر ته‌بیعه‌تی خۆی بمیینیت سروشتی خۆی بمیینیت ته‌نها سیواکیك مروؤ به‌کاری بیینیت سوننه‌ته، به‌لام که له هه‌ندیك ماده‌ به‌اویشتییت و تامیکی تر بگریت و کاتیك که ده‌یکه‌یته ده‌مته‌وه تامی تر بیته ده‌مته‌وه و قوتی بده‌یت ئه‌وه‌یان ناییت والله اعلم.

پ ۸۶ / ئه‌بیئت که گه‌یشه ناو ده‌مت بیتفینیته‌وه یان تامه‌که‌ی به‌ ئاو بشوړیته‌وه و تامه‌که‌ی نه‌میینییت؟

و/ گرنه‌گ ئه‌وه‌یه که تامی له ده‌مت نه‌میینیت و فری بده‌یت.

پ ۸۷ / ئه‌ی مه‌عجونی ددان شوړین ئایا دروسته به‌رۆژ رۆژوه‌وان ددانه‌کانی بشوات به‌ معجون؟

و/ دروست ان شاء الله قیاسه‌ن بۆ سه‌ر سیواک کردن وه ده‌بیئت ئاگامان له‌وه بیئت به‌وه‌ی که هه‌ر شتیك بیته ناو ده‌مته‌وه به‌ هاتنه ناو ده‌م رۆژوو ناشکیت، به‌لکو به‌وه ده‌شکیت که به‌چینه خواره‌وه و قوتی بده‌یت، جا که فلج‌ه‌ی ددان یان مه‌عجونه‌که به‌کار بیینیت و دوابی که ده‌م و ددان شوړی فری بده‌یت به‌وه‌وه نه‌چینه قورگنه‌وه ئاساییه و زانیانیس یه‌کیك له‌وانه شیخ عیمین فه‌توای داوه له‌سه‌ر دروستییت والله اعلم.

پ ۸۸ / پیغه‌مبه‌ر ﷺ وصالی کردوووه، وه له فه‌ردمووده‌ی تریشدا نه‌هی لی کرده‌ که ده‌فه‌رموویت؛ (لا توصلوا)

ئایا جه‌مع له نیوان ئه‌م دوو فه‌رمووده‌یه چۆنه ومانای (وصال) چییه؟

و/ (وصال) واتا تۆ رۆژووی دوو رۆژ به‌یه‌ک بگه‌یه‌نیت، که‌سیك بۆ نمونه ئه‌مپۆ که به‌رۆژوووه نه‌یشکییتی تا سه‌ی رۆژووی سه‌یینه‌ش ته‌واو بکات، ئه‌مه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ره‌تادا نه‌هی لی کرد، چونکه فه‌رموی ئیوه وه‌کو من نین ضونکه: ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ ﴿الشعراء: ۷۹﴾

واته: خوی گه‌وره خواردنم ده‌داو خواردنه‌وه‌شم ده‌داتی، واتا خوی گه‌وره ووزه‌یه‌کی ده‌داتی یان خواردن و خواردنه‌وه‌ی ده‌داتی که ئه‌وه‌ش موعجیزه‌یه‌کی خوییه بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ که غه‌یری ئه‌و ئه‌وه‌ی نیه، بۆیه نه‌هی له ئوممه‌ته‌که‌ی کرد که دوو رۆژ به‌یه‌که‌وه بگه‌یه‌نن، به‌لام له دوایدا روخسه‌ت درا که بگریت، به‌لام جه‌موری سه‌حابه نه‌یان کردوووه واتا ئاسانکاری له‌وه‌دایه که مروؤ نه‌یکات، واتا له‌سه‌ر جاده‌ گشتیه‌که برۆین که هه‌موو

صه‌حابه له‌سه‌ری بوون (ره‌زای خویان لی بیّت) ئەوه‌ش ئاسانکاریه ئەوه‌ش له‌گه‌ڵ ئاسانکاری ئیسلام دیته‌وه ئەوه چاک‌تره ان شاو الله خوی گه‌وره به‌ نسیمان بکات .

پ/٨٩ / له‌ناو خه‌ئکیدا تا ئیستا هه‌ندی شت هه‌ر بلاوه که گوايه کاریگه‌ری به‌سه‌ر رۆژوه‌وه هه‌یه وه‌کو ئەوه‌ی که له‌کاتی رۆژوو نینۆکیان بکه‌ن، یان سه‌ریان بتاشن، یان بۆن له‌ خۆیان بدهن، یان بۆنی گوئیك بکه‌ن، ئایا ئەمه هه‌یج به‌ئگه‌ی له‌سه‌ر هاتوه که قه‌ده‌غه بی بۆ مروّفی رۆژوه‌وان یاخود ته‌نها شتیکه له‌ناو خه‌ئکیدا بلاوه؟
و/ ته‌نها شتیکی ئەفسانه‌یی و شتیکی خورافییه و بی به‌ئگه‌یه و هه‌یج به‌ئگه‌ی له‌سه‌ر نیه:

(إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ) ^(٥٨). واته: خوی گه‌وره جوانه و جوانیشی پی خۆشه، وه له سونه‌نی فیه‌رت و پاکیتییدا ئەوه‌یه که مروّ نینۆکی خوی بکات، مروّ مووی خوی بکات، ئەو شوینانه‌ی که له شه‌رعدا هاتوه، وه بۆنی خۆش له خوی بدات، ئەوانه هه‌موویان له جوانیتی و پاکیتی ئیسلام و موسولماندایه، مروّ به‌رۆژوو بیّت ئەو کارانه بکات خیری پی ده‌گات نه‌ک گوناھی پی بگات، له کاتی به‌رۆژوو دا نینۆکی بکات یا خوی بشوات یا بۆن له خوی بدات ئەو شتانه هه‌مووی شتی شه‌ریه، چونکه هه‌یج به‌ئگه له‌سه‌ر ئەوه نیه که رۆژوو به‌وانه بشکیّت به‌ئکو به‌ئگه له‌سه‌ر ئەوه‌یه که مروّ به‌رۆژوو بیّت یان به‌رۆژوو نه‌بیّت پیویسته پاک و خاوین و جوان بیّت ان شاء الله .

پ/٩٠ / نامۆزگاریتان بۆ ئەو که‌سانه چیه که‌وا به‌ رۆژ به‌رۆژووون به‌لام کاتیك که شه‌و دادیت زۆریکیان ده‌مینه‌وه شه‌و تا دره‌نگ به‌ دیار زنجیره دۆبلاژکراوه‌کان، وه یاخود به‌ دیار فیلمه بیانیه‌که‌نه‌وه که جوړه‌ها شتی بی شه‌ری و حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کراوی تیايه، ئیره فه‌رمانی خوی گه‌وره جی به‌جی ده‌که‌ن که ئەوه‌نده ماندوو ده‌بن و به‌رۆژوو ده‌بن، به‌لام کاتیك که‌وا شه‌و دادیت له‌ولاوه خویان توشی تاوان و سه‌ریچی و مه‌عصیه‌ت ده‌که‌ن؟

و/ والله نامۆزگاری ئەوه‌یه که چهند جار ته‌ئکیدمان له‌سه‌ر کرده‌ته‌وه و دووباره‌شی ده‌که‌ینه‌وه وه‌سیه‌تی خوی په‌روه‌ردگار بۆ ئیمه‌ش و بۆ ئومه‌تانی پیش ئیمه‌ش: ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (النساء: ١٣١). وه‌سیه‌تی خوا بۆ ئیمه‌ و بۆ ئومه‌تانی پیش ئیمه‌ش ئەوه‌یه که ته‌قوای خوی گه‌وره بکه‌ین وه ئەو رۆژوو گرتنه‌شی بۆیه له‌سه‌ر ئیمه‌ داناوه بۆ ئەوه‌ی به‌ ته‌قوا بین، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ (العنکبوت: ٤٥). واته: نوێژ له‌ فاحیشه و خراپه و له‌ مونکه‌رو بی شه‌ری مروّ ده‌گه‌یڤه‌وه، رۆژووش به‌هه‌مان شیوه بۆ ئەوه‌یه که ته‌قوای خوی گه‌وره بکه‌ین و له‌ کاری خراپه بگه‌یڤه‌وه، جا که نوێژیک له‌ بی شه‌ری و خراپه نه‌تگه‌یڤه‌وه، وه رۆژوو گرتنیک له‌ خراپه و بی شه‌ری نه‌تگه‌یڤه‌وه که‌واته تو نه‌ له‌ نوێژ گه‌یشتوی نه‌ له‌ رۆژوو گه‌یشتوی نه‌ نه‌جرو پاداشتی نوێژو رۆژوووه که‌ت بۆ ده‌نوسریت، به‌ئکو ته‌نها لاشه‌یه‌کیت به‌بی روح و به‌بی گیان، که‌سیکیت که ته‌نها رووکه‌شی، له‌ چهند شتیك تیگه‌یشتوی و ده‌ستت پیوه‌گرتون و به‌ ته‌قلیدی نوێزه‌که‌ت ده‌که‌ی و رۆژوووه که‌ت ده‌گری و سالانه که رهمه‌زان دووباره ده‌بیته‌وه به‌بی ئەوه‌ی بزانیته‌ی حکمه‌تی رۆژوو چیه، ژیان که چهند گرنکه‌ و خوی گه‌وره سویندی پی خواردوه ﴿وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَّوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ (العصر: ١-٣) .

(٥٨) أخرجه مسلم في صحيحه رقم ١٣١.

واته: سویند به کات مروڤ له زهره‌رمه‌ندی دایه تهنه‌ها ئه‌و مروڤه نه‌بیټ که چوار سیفه‌تی تیا‌یه:

مروڤ ئیمانی هه‌بیټ و کاری چاکه بکات و ئاموژگاری چاکه بکات و ئارام بگریټ ئه‌و که‌سه سه‌رفرازه‌و زهره‌رمه‌ند نیه، که‌واته ژبانی مروڤ بو ئه‌وه‌یه مروڤ کرده‌وی چاکه‌ی تیا بکات و ئه‌مر به‌چاکه بکات و نه‌هی له خراپه بکات، ژبان کی‌لگه‌یه‌که بو ئاخیره‌ت چ بچیټیت ئه‌وه ده‌دوریته‌وه، ئه‌و ژبانه کورته‌ی دونیامان که به‌راستی زور کورته چونکه ژبان بریتیه له سی رۆژ، رۆژیکیان ته‌مه‌نی رابردوته گهر سه‌د سالی‌ش بیټ رۆیشته‌و نه‌ما، رۆژیکیشیان داهاتووه نازانی ده‌گه‌یت پی‌ی یان ناگه‌یت پی‌ی، رۆژیکیشیان ئه‌وه‌یه که تی‌یدایت، ئه‌مرۆ هی تویه‌و به‌س، ئه‌مرۆ هی تویه که تی‌یدایت، که‌واته کرده‌وی چاکه بکه‌و به ته‌مای ئه‌وه مه‌به که رابردو باش بوویت، وه به ئومیدی ئه‌وه‌ش مه‌به که سبه‌ینی چاک ده‌بیټ، چونکه تو مولکی سبه‌ینی نیت سبه‌ینی‌ش مولکی تو نیه، ئه‌مرۆ رۆژی تویه کرده‌وی چاکه‌ی تیا‌دا بکه‌ جا که توش خوی گه‌وره زه‌مه‌نیکی موباره‌ک و پیرۆزت به‌ نسیب بکات رۆژانه به‌ خه‌و رۆژانه به‌ کاری خراپه‌و وه شه‌وانه‌ش به‌ سه‌یر کردنی زنجیره‌ی دۆبلاژ کراو و فیلمی تورکی و بیانی به‌ دیار ئه‌وانه‌وه دانیشیت له‌م زنجیره‌وه بو ئه‌و زنجیره‌، له‌ که‌نالی‌که‌وه بو که‌نالی‌کی تر زنجیر به‌ستی بکه‌یت و بزانیته‌ویان کاترمیر ئه‌وه‌نده‌یه‌و که‌ناله‌که‌ی تری‌ش زنجیره‌یه‌کی تری هه‌یه کاترمیر ئه‌وه‌نده‌یه‌و ئه‌وه‌ی تری‌شیان کاترمیر ئه‌وه‌نده‌یه‌ی ژبانی تو له‌وه‌دا بیټ به‌راستی خه‌ساره‌تیکی گه‌وره‌یه، که خوی گه‌وره فه‌رمووی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ (العصر: ٢).

ئه‌و مروڤه زهره‌ر ده‌کات ژبانی تو له زهره‌رمه‌ندی دایه وه سودیش له رۆژوو له نوێژه‌که‌ت نابینی، چونکه ئه‌و نوێژو رۆژوووه توی نه‌گی‌رایه‌وه له خراپه کاتی‌ک به‌ دیار فیلمی‌که‌وه داده‌نیشیت که ئافره‌تی روتی تیا‌یه که مال‌و منداله‌که‌ت فی‌ری دل‌داری و خیانه‌تی زه‌وجی و به‌د ره‌وشتی و به‌دئه‌خلاقی ده‌کات، فی‌ری ئه‌وه‌ی ده‌کات که چون له‌گه‌ل ژنی خه‌لک عیلاقه‌ت هه‌بی‌و ژنه‌که‌ت چون له‌گه‌ل پی‌اوی خه‌لکی په‌یوه‌ندی هه‌بی، که‌چه‌که‌ت چون له‌گه‌ل کوری خه‌لکی هاو‌پێه‌تی هه‌بی، ئه‌وه تو خۆت به‌ ده‌ستی خۆت مالی خۆت کاول ده‌که‌یت، خوی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ (التحریم: ٦).

واته: خۆتان و خێزان و مال‌و مندالتان بپاری‌زن له ئاگری که سوته‌مه‌نیه‌که‌ی مروڤ و به‌رده. خوی گه‌وره بمانپاری‌زیت، که‌واته ده‌بیټ ئیمه‌ مال‌و مندالتان بپاری‌زن له ئاگری جه‌هه‌نم نه‌ک به‌ ده‌ستی خۆمان وه له مانگی رهمه‌زانی پیرۆزیش دا به‌ تاییه‌ت بی‌ن به‌ دیار سه‌ته‌لایته‌و ته‌له‌فزیۆنه‌وه مال‌و مندالتان بسوتین و ره‌وشتیان نه‌هیلین، ئه‌و کاته هه‌یج سوود له رۆژوو له نوێژه‌که‌مان نابین، وه بویه به‌ ته‌قوایش نابین و پاکمان ناکاته‌وه‌و له خوا نزیکمان ناکاته‌وه، وه ئه‌و که‌سانه‌یش که دوا‌ی رهمه‌زان یه‌کسه‌ر ده‌گه‌رپه‌نه‌وه سه‌ر کاری خراپه چونکه له رهمه‌زان دا ئیستفاده‌یان نه‌کردو نه‌یانزانی رۆژوو گرتن یانی چی، خوی گه‌وره هه‌دایه‌تی هه‌موو لایه‌کمان بدات و ته‌قوامان پی‌ی به‌خشیت و ئاخیرمان خیر بکات ان شاء الله‌ والحمد لله.

نوٲٲزى ته راوىح

پ ۹۱/ ووشه‌ی ته‌راویح له چیه‌وه هاتوه؟ وه بوچی نهم ناوه‌ی لیئراوه؟

و/ ووشه‌ی ته‌راویح ووشه‌یه‌کی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا نیه ﷺ واتا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌و نوێزه‌ی که نه‌مرو پئی ده‌لیین ته‌راویح نه‌و ناوه‌ی لی نه‌ناوه‌ی خوی له قورئان و فه‌رمووده‌دا نه‌هاتوه به‌لکو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ^(۵۹) (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا) (قَامَ رَمَضَانَ) بویه زانایان ده‌فه‌رموون: (قیام رمضان) واتا نوێزی رهمه‌زان، که مانگی رهمه‌زان به جه‌ماعه‌ت ده‌کریت یان قیام اللیل یان صلاة اللیل (مَنْ صَلَّى عَشْرَةَ رَكْعَةً) دوا‌یی (صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً) که‌واته (صلاة اللیل، قیام اللیل، قیام رمضان) نه‌وانه که له فه‌رمووده‌دا هاتون، به‌لام ته‌راویح زانایان که پئی ده‌لیین ته‌راویح مه‌به‌ستیان نه‌وه بووه که له‌نیوان هه‌ر دوو رکعه‌ت و رکعه‌تیکی تر‌دا ئیس‌راحه‌تی‌ک و پشو به‌خودانی‌ک هه‌بووه بویه نه‌و نوێزه‌یان ناو ناوه به ته‌راویح.

پ ۹۲/ نایا نوێزه‌کان نه‌وه‌نده درێژ بوونه که پیوستی به پشو بی‌ت؟ یان شیوازی نوێزی نه‌وان چو‌ن بووه؟

و/ بی‌گومان که سه‌یری نوێزی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌ین له رهمه‌زاندا وه هه‌روه‌ها سه‌یری نوێزی سه‌حابه‌ش بکه‌ین (ره‌زای خوی گه‌وره‌یان لی بی‌ت) نه‌وه‌مان بو ده‌رده‌که‌ویت، عایشه (ره‌زای خوی گه‌وره‌ی لی بی‌ت) وه‌سفی نوێزی پیغه‌مبه‌رمان بو ده‌کات ﷺ نه‌و نوێزه‌ی که ئیمه‌ پئی ده‌لیین ته‌راویح ده‌گیرینه‌وه‌و ده‌فه‌رموویت: عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: (مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً) ^(۶۰).

واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ له رهمه‌زان و نه‌ له غه‌یری رهمه‌زان له یانزه رکعات زیاتری نه‌کردوه‌و نه‌م نوێزی شه‌وه که ده‌یکات نهم یانزه رکعاته‌ی ده‌فه‌رموویت چو‌ن ده‌یکرد: (كَانَ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ) چوار رکعه‌تی ده‌کرد مه‌پرسه‌ چهند به جوانی و چهند به درێژی و چهند به خشوعی ده‌یکرد نه‌و هه‌موو قورئانه‌ی تیا‌دا ده‌خویند (ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا) نه‌وجا چواری تری ده‌کرد (فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ) مه‌پرسه‌ چهند جوان و چهند باش و چهند به خشوعه‌وه ده‌یکرد (ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا) نه‌وجا سی رکعه‌تی تری ده‌کرد پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (السبع الطوال) تیا خویندوه وه زور قورئانی تیا خویندوه به شیویه‌کی وا که زوربه‌ی شه‌و خه‌ریکی نوێزه‌که بووه دوا‌ی نه‌وه سه‌حابه (ره‌زای خوی گه‌وره‌یان لی بی‌ت) کاتیک که عمری کوری خطاب (ره‌زای خوی په‌روه‌دگاری لی بی‌ت) (جعل للناس الإمامين أبي بن كعب و تميم الداري) (أبي بن كعب و تميم الداري) دانا بو نه‌وه‌ی پيش نوێزی بو موسولمانان بکه‌ن به جه‌ماعه‌ت نوێزی ته‌راویح بکه‌ن (فَأَمَرَهُمْ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ ثَلَاثًا عَشْرَةَ رَكْعَةً) نهمری پئی کردن که سیزده رکعه‌ت بو خه‌لکی بکه‌ن وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ئیمام مالک ریوايه‌تی کردوه به سه‌نه‌دیکی سه‌حیح، سیزده رکعات نه‌وه‌ش که له عمره‌وه ده‌گیرنه‌وه بیست رکعه‌ت و بیست و سی رکعات نه‌وه‌یان سه‌حیح نیه، نه‌مه‌یان سه‌حیحه له (موطأ) ی مالک دایه (كانوا يقرآن بالمئين) به سه‌دان ئایه‌تیا‌ن ده‌خویند نه‌و دوو ئیمامه له ته‌راویحه‌که‌یا‌ن دا سه‌دان ئایه‌تیا‌ن ده‌خویند (وَكَانُوا يَعْتَمِدُونَ عَلَى الْعَصِيِّ مِنْ طَوْلِ

(۵۹) رواه البخاري في الصوم باب من صام رمضان إيماناً واحتساباً برقم ۱۹۰۱، ومسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب التزغيب في صيام رمضان برقم ۷۶۰.

(۶۰) رواه البخاري رقم الحديث (۱۰۹۶)، ومسلم رقم الحديث (۱۷۵۷).

الْقِيَامِ) خویان ده‌خسته سهر دارو گوچان نه‌وه‌نده راده‌وه‌ستان خویان به‌وه ده‌گرت نه‌وه‌کا به‌ربینه‌وه که شه‌وانی رهمه‌زان به‌وه شی‌وهیه به‌رپیان ده‌کردو به‌وه شی‌وهیه نویژیان ده‌کرد به‌وه شی‌وهیه ته‌راویجیان ده‌کرد دباره‌نم نویژانه‌ش بی‌گومان دریژن وه مرؤف‌تیایدا ماندوو ده‌بی‌ت.

پ ۹۳ / نایا حوکمی نویژی ته‌راویج چیه؟

و/ نویژی ته‌راویج سوننه‌ته‌وه واجب نیه جگه له‌وه پینج فهرزه که له‌شه‌وه و رۆژیک دا ده‌کریت نویژه‌کانی شه‌وه و رۆژ سوننه‌تن و واجب نین به‌لام نویژی ته‌راویج سوننه‌تیکی زور (مؤکده) وه فه‌زلی زوری هه‌یه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی:

مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ (۱۱).

واته: ههر که‌سیک رهمه‌زان هه‌ستی‌ت و شه‌وه نویژ بکات و باوه‌ری و ابی‌ت که سوننه‌ته‌وه چوه‌ری‌ی پاداشتی خوا بی‌ت نه‌وه‌ا خوی گه‌وره له‌ گونا‌هی رابردوووی خوش ده‌بی‌ت.

که‌واته نه‌وه شه‌وه نویژه‌ی رهمه‌زان پاداشته‌که‌ی نه‌وه‌یه که خوی په‌روه‌ردگار له‌ گونا‌هی رابردوووت خوش ده‌بی‌ت، نه‌وه فه‌زلی نویژی ته‌راویج.

پ ۹۴ / نایا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ خوی نویژی ته‌راویجی به‌ جه‌ماعه‌ت نه‌ نجام داوه؟

و/ بی‌ گومان پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی‌ شه‌وه که نویژی کرد موسولمانان شه‌وه‌ی به‌که‌م چهند که‌سیک بوون، دوا‌یی خه‌لک بو‌ به‌یانی باسیان کرد که نه‌م شه‌وه له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ نویژی ته‌راویجیان به‌ جه‌ماعه‌ت کردوو، چوون له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوا ر‌اوه‌ستان و نویژیان کرد، بو‌ سه‌ی شه‌وه زیاتر بو‌ بو‌ شه‌وه‌ی سی‌ه‌م ههر زور زیاتر بو‌، تا وای لی‌هات که بو‌ شه‌وه‌ی چواره‌م مزگه‌وت پر بو‌ تا جیگا نه‌ما، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بو‌ نویژی به‌یانی نه‌هاته مزگه‌وت وه کاتی‌کیش که هات فه‌رمووی: (أني لم يخف عليّ مكانكم) بزنان وه نه‌بی‌ تاگام لی‌ نه‌بی‌ ئی‌وه هاتون و له‌ مزگه‌وت نه‌م شاو چاره‌ریتان نه‌کرد به‌لام نه‌هاتم بو‌ نه‌وه‌ی (خشيتُ أن تفرض عليكم) له‌به‌ر نه‌وه نه‌هاتم ته‌راویجتان بو‌ بکه‌م به‌ به‌رده‌وامی له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌ک واجب بی‌ت له‌سه‌رتان، بو‌ نه‌وه‌ی واجب نه‌بی‌ت نه‌هاتم، که‌واته نه‌صله‌ که سوننه‌ته‌ به‌لام مه‌ترسی واجب بوونی هه‌بوو پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ به‌رده‌وامی نویژی ته‌راویجی نه‌کرد به‌لام مادام کردی چهند شه‌ویک نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر سوننه‌تی‌ه‌تی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو‌ خوی کردوو‌یه‌تی .

(۶۱) رواه البخاري في الصوم باب من صام رمضان إيماناً واحتساباً برقم ۱۹۰۱، ومسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب الترغيب في صيام رمضان برقم

پ٩٥/ ئایا ئافره‌تانیش حوکمی پیاوانیان هه‌یه بۆ ئه‌وانیش له حه‌قی ئه‌وانیش دا سوننه‌ته که‌وا ئاماده‌ی مزگه‌وته‌کان بن و به جماعه‌ت نویژی ته‌راویح بکه‌ن، یاخود له مائیکدا کۆ بینه‌وه به جماعه‌ت بیکه‌ن، یاخود حوکمی ئه‌وان جیاوازه؟.

و/ بینگومان ئافره‌تان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لا تمنعوا إماء الله مساجد الله) ^(٦٢) ریگری له ئافره‌تان مه‌که‌ن که بین بۆ ماله‌کانی خوا بۆ نویژ، وه هه‌روه‌ها بۆ نویژی ته‌راویحیش که بین له دوا‌ی ئیمامی پیاوه‌وه بیکه‌ن له شوینی تایبه‌تی خویان بۆ ئه‌وه‌ی تیکه‌لی روو نه‌دات بینگومان له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئافره‌تان له نه‌فسی مزگه‌وت له ریزه‌کانی دواوه راده‌وه‌ستان و پیاوه‌کان له پیشه‌وه بوون به‌لام ته‌قواو ئیمانی ئه‌وان قیاس ناکریت له‌گه‌ل ته‌قوا‌ی خه‌لکی ئه‌مرۆ ئه‌وان زیاتر به ته‌قواترو له خواترس بوون بۆیه هیچ فیتنه‌یه‌ک رووی نه‌داوه که له نه‌فسی مزگه‌وتیشدا نویژیان کردوه به‌لام ئه‌مرۆ ئیمانی خه‌لک لاواز بووه

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ ﴿الروم: ٤١﴾ .

خرابه‌کاری زیاد بووه وه بۆ(سد الذریعه) بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رگای فیتنه دا‌بخه‌ین و نه‌یکه‌ینه‌وه زانایان ده‌فه‌رموون پیویسته ئافره‌تان له مزگه‌وت شوینی تایبه‌تی خویان هه‌بی که به‌و شیوه‌یه هاتن له شوینی تایبه‌تی خویان نویژیان کرد له دوا‌ی پیاوان دروسته‌ی ان شاء الله، وه هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئیمامیکی پیاویش بۆ ئه‌وان هه‌بی پیش نویژیان بۆ بکات هه‌ر دروسته هه‌ر وه‌کو چۆن عومه‌ری کورپی خه‌تتاب (ره‌زای خوا‌ی لی بیت) ئیمامیکی پیاوی تایبه‌تی بۆ ئافره‌تان دانا له‌سه‌رده‌می خوی که پیش نویژی بۆ ئافره‌تان بکات.

پ٩٦/ ژماره‌ی رکه‌ته‌کانی فه‌رمووت عائشه ده‌فه‌رمووت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له یانزه رکه‌ته‌ی زیاتر نه‌کردوه له رهمه‌زان و له غه‌یری رهمه‌زان کۆمه‌لیک فه‌رمووده‌ی زۆریش هه‌یه که‌وا باسی ئه‌وه ده‌که‌ن که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیست و سی رکه‌ته‌ی کردبیت، وه ئیمامی عومه‌ر بیست و سی کرد بیت، ئایا هه‌موو ئه‌و ریوایه‌تانه هه‌موو زه‌عیفن هیچ ریوایه‌تیکی سه‌حیحیان تیا نیه یان به مه‌جموعی طرق ناگه‌نه پله‌ی صحیح؟.

و/ پرسیاریکی جوانه به‌لام پیش ئه‌وه شتیک ماوه په‌یوه‌ندی به پرسیارکی پیشه‌وه هه‌یه پیویسته موسولمانانی لی ئاگادار بکه‌ینه‌وه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ده‌لین دروسته بۆ ئافره‌تان بۆ خوشکان که بین بۆ نویژی ته‌راویح ده‌بیت ئاگیان لیبت به شیوه‌یه‌ک بین که تیا‌یدا خیرم‌ند بن نه‌ک زه‌ره‌رمه‌ند، ئافره‌تان که بین بۆ نویژی جماعه‌ت با به نیه‌تی خالص بۆ خوا‌ی گه‌وره بین، وه هه‌روه‌ها به شیوه‌یه‌کی شه‌رعی و به لیباس و پۆشاک‌ی شه‌رعی بین، وه که هاتن ده‌نگه ده‌نگ و غه‌لبه غه‌لب و قسه نه‌که‌ن، وه خه‌ریکی موبایل نه‌بن، خه‌ریکی وینه‌گرتن نه‌بن، خه‌ریکی ئه‌وه نه‌بن سی سی و چوار چوار به‌یه‌که‌وه دانیشن و مه‌جلیس به‌ستن و عباده‌ت و نویژو خواپه‌رستی و دوعاو قورئان خویندن له‌وانی تریش تیکه‌دن که خه‌ریکی عباده‌تن، چونکه ئه‌و دیاریده‌یه هه‌یه له‌ناو ئافره‌تاندا پیویسته له خوا بترسن هه‌ر که‌سیک به نیه‌تیکی خالصه‌وه بیت، ئه‌گه‌ر نا ئه‌وا بینگومان گونا‌هی زۆره وه ئه‌وه شیوه‌یه‌که له فه‌سادی و خرابه‌کاری وه تاوانبار ده‌بیت، وه زۆر گونا‌هی ده‌گاتی په‌نا به‌خوا‌ی گه‌وره، له مالی خوی دانیشی زۆر زۆر خیرتره له‌وه‌ی که بی ئاوا خرابه‌کاری بکات و نویژی موسولمانانی تریش تیک بدات، وه له‌وه‌ش خرابتر

(٦٢) رواه مسلم .

زۆر تاوانی گه‌وره‌تر که که‌سانیکی که‌م ئیمان و ئیمان لاواز له‌ کورپان و کچان مزگه‌وته‌کان بکه‌نه شوینی مه‌وعیده‌کانیان بۆ ئه‌وه‌ی له‌وه‌ی له‌وه‌ی له‌ ریگادا به‌کتر ببینن یا له‌وه‌ی به‌ موبایل قسه‌ له‌ گه‌ل به‌کتر بکه‌ن و مه‌وعیده‌ دابنن و چاویان به‌ به‌کتر بکه‌وی، هه‌ر گه‌نجیک کورپ یا کچ که‌ ئه‌و نیه‌ته‌ له‌ دلیدا بی ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ سوکی ده‌کات خوای گه‌وره‌ سزای ده‌دات، خوای گه‌وره‌ سه‌رفراز و به‌خته‌وه‌ری ناکات، بۆیه‌ پیوسته‌ له‌ خوا بترسن کورپانیش و کچانیش به‌ نیه‌تیکی خالص روو بکه‌نه‌ ماله‌کانی خوای گه‌وره‌ و هه‌ر قه‌در و حورمه‌تی مالی خوای گه‌وره‌ بزانی و عباده‌تی خوای تیا بکه‌ن نه‌ک کاری بی شه‌ری.

پ ۹۷/ نه‌گه‌ر به‌ شیوازیکی شه‌رعیش ئافره‌تان هاتن هه‌ر ماله‌کانیان باشت نیه‌ که‌وا له‌ ماله‌کانیان نوێژه‌کانیان بکه‌ن؟

و/ بیگومان باشته‌ر ته‌نها له‌ حاله‌تیک دا نه‌بی و هه‌کو ئه‌صل به‌لی به‌لام ئافره‌تیک که‌ بزانیته‌ له‌ ماله‌وه‌ ناتوانیته‌ شه‌ونوێژ بکات و ته‌راویح بکات و عباده‌تی خوا بکات و دو‌عا بکات به‌لام که‌ هات به‌ کۆمه‌ل به‌ هاوکاری جه‌ماعه‌ت ده‌توانی زیاتر بمیته‌وه‌ شه‌وه‌که‌و خه‌وی لی نه‌که‌وی و عباده‌تی خوا بکات له‌و کاته‌دا له‌به‌ر ئه‌و شتانه‌ ئه‌وا خیری زۆری ده‌گاتی و بیته‌ چاک‌تره‌ ان شاء الله.

بگه‌رپینه‌وه‌ سه‌ر پرسیا‌ره‌ که‌ به‌لی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دو‌و فه‌رموده‌ی لی وارد بووه‌ فه‌رموده‌یه‌کیان ئه‌وه‌ بوو که‌ عایشه‌ (ره‌زای خوای لی بیته‌) با‌سمان کرد که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ له‌ ره‌مه‌زان و نه‌ له‌ غه‌یری ره‌مه‌زان له‌ یانزه‌ رکعه‌تی زیاتر نه‌ کرده‌، فه‌رموده‌ی دو‌وه‌میان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (صَلَاةَ اللَّيْلِ، مَثْنِي مَثْنِي) ^(۶۲) نوێژی شه‌و دو‌و رکعه‌ت دو‌و رکعه‌ته‌ (فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ فَلْيُوتِرْ بِوَاحِدَةٍ) هه‌ر به‌کیک له‌ ئیوه‌ له‌وه‌ ترسا که‌ بانگی به‌یانی بدات ئه‌وه‌ با به‌ په‌له‌ به‌ک رکعه‌ت نوێژی (الوتر) بکات بۆ ئه‌وه‌ی وتره‌که‌ی له‌ شه‌ودا بکات و نه‌چیته‌ رۆژه‌وه‌، جا کۆمه‌لێک له‌ زانایان ده‌ست به‌ فه‌رموده‌ی به‌که‌مه‌وه‌ ده‌گرن ده‌لین له‌ یانزه‌ رکعه‌ت ته‌راویح نابیت زیاتر بکریته‌، کۆمه‌لێک زاناش ده‌ست به‌ فه‌رموده‌ی دو‌وه‌مه‌وه‌ ده‌گرن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی دو‌و رکعه‌ت دو‌و رکعه‌ت چهن‌دی ده‌یکه‌ی بیکه‌، ئه‌م دو‌و فه‌رموده‌یه‌ هه‌ردووکی سه‌حیحه‌ قسه‌ له‌وه‌ ده‌که‌ین ئه‌ما ئه‌وه‌ی که‌ عومه‌ر بیست و سی رکعه‌ت یا چلو شه‌ش رکعه‌ت یان چهن‌د رکعه‌تی کردیته‌ ئه‌وا سه‌حیح نیه‌و ثابت نیه‌، سه‌حیح له‌ عومه‌ره‌وه‌ (ره‌زای خوای لی بیته‌) ئه‌وه‌یه‌ که‌ با‌سمان کرد له‌ (موطأ) ی امام مالک دا هاتوه‌ ته‌نها یانزه‌ رکعه‌ت ئه‌م‌ری بی کردن که‌ بیکه‌ن، وه‌ له‌ ریوایه‌تیکدا سیانزه‌ رکعه‌ت ئه‌وه‌ جیگیره‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ ﷺ، جه‌معه‌ له‌ نیوان ئه‌و دو‌و فه‌رموده‌یه‌ چۆنه‌؟ مرؤفی موسو‌لمان ده‌بیته‌ برۆای به‌ هه‌موو فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ هه‌بیته‌ ﷺ کۆمه‌لی به‌که‌م ده‌لین فه‌رموده‌ی (مَثْنِي مَثْنِي) گشتیه‌و تاییه‌ت ده‌کریته‌ به‌ فه‌رموده‌که‌ی یانزه‌ رکعه‌ته‌که‌، کۆمه‌لی دو‌وه‌میش ده‌لین نه‌خیر یانزه‌ رکعه‌ته‌که‌ ئه‌وا بۆ که‌سیکه‌ که‌ بتوانیته‌ به‌و شیوه‌ درێژیه‌ قورئانی تیا بخوینیت وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خویندویه‌تی، به‌لام که‌سیک که‌ نه‌توانیته‌ ئه‌وه‌نده‌ قورئان بخوینیت یان که‌سیک بۆ خۆی قورئانی له‌به‌ر نیه‌ ده‌توانیته‌ دو‌و رکعه‌ت دو‌و رکعه‌ت به‌ کورتی بیکاو شه‌وه‌که‌ نه‌چیت هه‌ر به‌ بیست ده‌قه‌ یانزه‌ رکعه‌ت بکاو ته‌نها سو‌ره‌تی (الفاتحه‌ والاخلاص) ی

(۶۲) متفق علیه .

له‌بهره ئه‌وه به بیست ده‌قه نوێزه‌که‌ی ته‌واو ده‌بیته ئه‌وجا شه‌و چی بکات؟ ئه‌وه بۆی هه‌یه تا به‌یانی هه‌ر دوو رکعت دوو رکعت بکات به ئه‌ندازه‌ی خۆی که قورئانی له‌بهره بیخوێنیت، بۆچونی ته‌واو و راجح له‌م دوو مه‌سه‌له‌یه‌دا بیگومان هه‌ندیک له زانایان له ئه‌هلی سوننه ئه‌وه‌یان لا په‌سنده که یانزه‌یه‌و زیاتر له‌وه ته‌نها ئه‌م دوو رکعتیه‌ی دوا‌ی ویت که ده‌کریت به دانیشتنه‌وه جگه له‌وه دروست نیه، وه که‌سانیکێ تر ووتمان به‌لایانه‌وه دروسته وه که سه‌یری فه‌رمووده‌ی (مَثْنَى مَثْنَى) ش بکه‌ین بیگومان ئه‌وه‌ی لێ فه‌هم ده‌کریت که دروسته اِنْ شَاءَ اللّٰهُ که‌سیک که بیه‌ویت دوو رکعت دوو رکعت بکات چونکه فه‌رق نیه له نیوان فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له گه‌ل کاره‌که‌یداو (تعارض) نیه که ده‌لێن به‌لی کرده‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که یانزه رکعته ئه‌وه سوننه‌تیکێ کرداریه وه سوننه‌تی قه‌ولیش بۆ خۆی فه‌رموویه‌تی ﷺ نوێزی شه‌و دوو رکعت دوو رکعته که‌سیک که له ئیوه به‌یانی ترسا با رکعتیک بکات ئه‌وه دياره ریگه‌ی پێداوه مرۆف دوو رکعت دوو رکعت بکات تا ده‌گاته کاتی پێش نوێزی به‌یانی، که‌واته دروسته اِنْ شَاءَ اللّٰهُ ئه‌وه سوننه‌تی کرداریه ئه‌وه‌ش سوننه‌تی قه‌ولیه هه‌چ (تعارض) نیه له به‌یانیاندا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ.

پ ۹۸/ نایا ناتوانین بلیین فه‌رمووده‌ی: (مَثْنَى مَثْنَى) فه‌رمووده‌یه‌کی (مجمل) وه فه‌رمووده‌ی یانزه رکعته‌که روونی ده‌کاته‌وه؟

و/ بۆیه ناتوانین وا بلیین چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ر که‌سیک ته‌ماشای ئه‌و عباره‌ته بکاو بیری لێ بکاته‌وه (صَلَاةَ اللَّيْلِ، مَثْنَى مَثْنَى) دوو رکعت دوو رکعت (فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمُ الصُّبْحَ) ئه‌و دوو رکعته دوو رکعته تا ئه‌و کات به‌رده‌وام بیته ده‌گه‌يته به‌یانی ئه‌وه ئه‌وه‌ی لێ فه‌هم نا‌کریت ته‌نها (۱۰) رکعت بیته به‌لکو ئه‌وه‌ی لێ فه‌هم ده‌کریت که (مطلقه‌ واتا (مفتوحه‌) چه‌ند دوو رکعتی ده‌که‌ی بۆت هه‌یه‌و وه خه‌لافه‌ که‌ش خه‌لافیکێ اجته‌هادیه اِنْ شَاءَ اللّٰهُ له تیگه‌یشتنی ئه‌م دوو فه‌رمووده‌یه که‌س هه‌چ لایه‌نیک ناییت ته‌ب‌دیعی لایه‌نه‌که‌ی تر بکات بلیته ئه‌وه‌ی تریان بیدعه‌یه ئه‌وه‌ی تریان (ضلالة) و گو‌م‌راییه هه‌ر که‌سیک له‌سه‌ر قه‌ولی یه‌که‌م بیته (لَهُ ذَلِكَ) ئه‌وه‌ی بۆ هه‌یه اِنْ شَاءَ اللّٰهُ (مأجور) یشه له‌سه‌ری نوێزه‌که‌ی با وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌کو سه‌حابه به‌دریژی و تیرو ته‌سه‌لی بکات که ئیمه‌ خۆمان الحمد لله له مزگه‌وتی خۆمان به‌و شیوه‌یه ده‌یکه‌ین یانزه رکعت ده‌یکه‌ین به‌ دریژی خوای گه‌وره لیمان قه‌بول بکات، به‌لام که‌سیکیش که کار به فه‌رمووده‌که‌ی تر بکات نا‌کریت پێی بلیین بیدعه‌یه یان گو‌م‌راییه یا موخاله‌فه‌ی سوننه‌ته، چونکه ئه‌ویش کاری به سوننه‌تیکێ قه‌ولی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردوه وه ئه‌و جو‌ره خه‌لافانه فراوان ده‌بیته سینگی‌شمان بۆی فراوان بیته .

پ ۹۹/ سی رکعتی کۆتایی دوا‌یی ئه‌وه‌ی هه‌شت رکعت ته‌واو ده‌بیته ئه‌و سی رکعتیه‌ی کۆتایی نایا ویترن هه‌ر سیکیان یاخود ئه‌م دوو رکعته‌یان شه‌فعی پێ ده‌وتریت؟ .
و/ دووه‌که‌یان شه‌فعه‌و یه‌که‌ که‌شیان ویتره .

١٠٠٠/ ئایا له نیوان هەر دوو رکعتیک که ده‌کریت هیچ زیکریک تاییه ت له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﴿﴾ وارد بووه که دوو رکعتی ته‌واو کرد بی‌ت و زیکریک تاییه‌تی له نیوان دا خویندی‌ت؟

و/ که سه‌یری فەرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ بکه‌ین نه پیش نویژه ته‌راویحه‌کان نه دوای نویژه ته‌راویحه‌کان نه له نیوان دوو رکعت دوو رکعت‌ته‌کان هیچ جوژه زیکریک نه‌هاتوه نه‌وهی که ئەم‌پرو ده‌بیین له مزگه‌وته‌کان ده‌کریت پیش رهمه‌زان به (مرحبا مرحبا) ده‌ست بی ده‌که‌ن و له سه‌ره‌تای رهمه‌زان تا پانزه مرحبا یه و له شانزه‌وه بو دواوة (وداعا یا رمضان) هه‌و نه‌وجا یا حه‌ننان و یا ده‌بیان و کۆمه‌لیک شتی تر ده‌گوتری ئەوانه هیچ ئەسل و ئەساسی نیه له سوننه‌ت دا به‌لکو بیدعه‌یه وه هه‌روه‌ها کاتی که هه‌لده‌ستن بو دوو رکعتی یه‌که‌م ده هه‌زار سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ که هه‌لده‌ستن بو دوو رکعتی دووهم بیست هه‌زار سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ ئەوانه هه‌مووی داهین‌راوه‌و گو‌م‌راییه وه ده‌بی‌ت عه‌قلی مرؤ‌ف له‌گه‌ل سوننه‌ت بی‌ت پیمان سه‌یر نه‌بی‌ت که بلین بیدعه‌یه، چونکه ئەو عبادته‌ته ئەگه‌ر خیر بوایه پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌یکرد ﴿﴾ به‌لام موشکیله‌ی مرؤ‌فی موبته‌دیع و جاهل نه‌وه‌یه شه‌یتان پالی پیوه ده‌نی و بیدعه‌که‌ی لا خو‌شه‌ویست و موباره‌ک ده‌کات و سوننه‌ته‌که‌شی لا ناخوش و بی نرخ ده‌کات، بویه ته‌ماشای ده‌که‌ین پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ نه‌وه‌نده راده‌وه‌ستا له نویژدا تاوه‌کو قاچه‌کانی ده‌ئاوسا، سه‌حابه نه‌وه‌نده راده‌وه‌ستان سه‌دان ئایه‌تیان ده‌خویند ته‌رکیزیان ده‌خسته سه‌ر ئەسله سوننه‌ته‌که که نویژه‌که‌یه شتی تریان نه‌بوو هی ئیمه ئەم‌پرو بیدعه زور ده‌خایه‌نی‌ت ئیستا نه‌وه‌نده‌ی به یا حه‌ننان و یا ده‌بیان و الوداع و ئەو جوژه شتانه‌و سه‌لاوات ده‌یخایه‌نن زور زیاتره له و کاته زه‌مه‌نیه‌ی که به نویژه‌که ده‌یخایه‌نن نویژه‌که ته‌ماشای ده‌که‌ین وه‌کو ئەوه نیه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ سه‌حابه ده‌یانکرد، هه‌یانه ته‌نها یه‌ک سوره‌ته له هه‌موو رکعت‌ته‌کان دووباره‌ی ده‌کاته‌وه هه‌یه له هه‌موو رکعتیک یه‌ک ئایه‌ت دووباره ده‌کاته‌وه (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) اللَّهُ أَكْبَرُ (اللَّهُ الصَّمَدُ) اللَّهُ أَكْبَرُ که به‌راستی ئەوه گالته کردنه به نویژ خوی گه‌وره باسی مونا‌فقین ده‌کات:

﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَاتٍ يَرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يُذْكَرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿النساء: ١٤٢﴾.

مونا‌فقه کاتی که بو نویژ هه‌لده‌ستی به خیرایی و ته‌مه‌لی ده‌یکات (ینقرون کنقر الغراب) چون قه‌له‌ره‌شیک ده‌نو‌ک له ده‌نکه گه‌م ده‌دات ئەوانیش ئەوا به په‌له له سوجه‌و رکوع ئارام ناگریت تیایدا وه به‌هه‌مان شیوه که ته‌ماشای بکه‌ین وه‌سفی نویژی ئیماندار چۆنه

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ ﴿المؤمنون: ١-٢﴾.

موسولمان له نویژدا له خواترسه زور ده‌مینیتنه‌وه له راده‌وه‌ستان قورئانی زوری تیادا ده‌خوینیت له رکوع دا ده‌مینیتنه‌وه له سوجه‌دا که ئاواش بلین با سوننه‌ته‌که بکه‌ین یه‌کسه‌ر لیمان راست ده‌بنه‌وه کا‌که پیره‌میرد هه‌یه و خه‌لکی نه‌خوش هه‌یه و ناتوانن، ئەوانه ده‌توانن بو بیدعه چه‌ند کاتژمیر بمیننه‌وه به‌لام بو شتی‌ک که سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوایه ﴿﴾ نامیننه‌وه له کاتی‌کیشدا که روخسه‌ت هه‌یه پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ فەرمووی به پیوه نویژ بکه‌ گه‌ر نه‌توانی به دانیشتنه‌وه گه‌ر نه‌توانی به پال که‌وته‌وه بیکه به تاییه‌تیش سوننه‌ت هه‌ر له سه‌ره‌تاوه بۆت هه‌یه به دانیشتنه‌وه بیکه‌ی با ئیمام نویژه‌که‌ی درێژ بکاته‌وه بو ئەوه‌ی تام و چیژی خوی هه‌بی‌ت و له‌زه‌تی عبادته‌ته‌که

هَبِيتَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ كهواته ئه‌و زيادانه ههمووی داهینراوه، بۆ ئه‌وهی زیاتر تیبگه‌ین جارێکیان كه‌سێك لای ابن عمر (ره‌زای خوای لی بیّت) كه پۆمی ووتی: الحمد لله والصلاه والسلام على رسول الله، ابن عمر فرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وای فیڕ نه‌کردوین كه پۆمین له‌ دوا‌ی الحمد لله صه‌لاوات لی‌ده‌ین، کابرا ووتی: جا بۆ خوای گه‌وره له‌سه‌ر صه‌لاوات دان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سزیمان ده‌دات، فرمووی: خوای گه‌وره له‌سه‌ر موخاله‌فه‌ی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سزات ده‌دات، بزانه صه‌حابه كه عبدالله ی کوری عمر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له ههموو كه‌سێك خوشتری ویستوه، به‌لام لی‌ده‌دا ده‌فرموویت: ئه‌وه زیاده کرا صه‌لاواته‌که‌ی قه‌بول نه‌بوو كه له‌ دوا‌ی الحمد لله بکریت له‌ پۆمین دا قبولی نه‌بوو چونکه بیدعه‌یه‌و داهینراوه، ئیمه‌ش نوێژه‌کان چی هه‌یه با ئه‌وه بکه‌ین ئه‌سه‌لن نوێژه‌که به‌ خشوع و به‌ له‌ خوا ترسانه‌وه ئه‌و ههموو پیشگرو پاشگرانه‌ی بۆ دانه‌نین که جوانی نوێژه‌که‌ی نه‌هیشتوه و ته‌نها بوته‌ کۆرس و ده‌نگ هه‌لب‌رین و به‌ جماعت هاور کردن که هیچی شه‌رعی نیه و قه‌رزاز ده‌بنه‌وه له‌سه‌ری .

١٠١/ ئایا هه‌ننان و ده‌بیان ناوی خوای گه‌وره‌ن که هاوریان پی بکریت و له‌ ناو ته‌راویچه‌کان بوتریت یا هه‌ننان و یا ده‌بیان ؟.

و/ نه‌خیر له‌ فرمووده‌ی صه‌حیح دا نه‌هاتوه ئه‌وه نایت هاور بکریت پینان و هاور کردن پینان دروست نیه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناوی خوای گه‌وره نین .

١٠٢/ هه‌ر له‌ نیوان رکعه‌ته‌کاندا هه‌ندی جار ئه‌یین: (یا محمد ﷺ اشفع لنا يوم الزحام) و/ هاور ده‌که‌نه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه شه‌ریک بۆ خوا دانانه په‌نا به‌خوا.

١٠٣/ به‌بی ئه‌وه‌ی که ماموستایانی پیش نوێژ ناگاداری خه‌که‌که بکه‌نه‌وه که ئه‌مه هاور کردنه بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه شه‌ریک دانانه بۆ خوای گه‌وره؟

و/ داواکردن له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له ژبانی دونه‌دا به‌لی وه له‌ رۆژی قیامه‌تیش که ئیمه‌ش زیندوین و پیغه‌مبه‌رانیش زیندون ده‌چنه لای پیغه‌مبه‌ران و تا لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوا‌ی شه‌فاعه‌تی لی ده‌که‌ن به‌لی، به‌لام له‌ ژبانی دونه‌دا له‌ دوا‌ی مردنی خوی داوا‌ی لی بکریت شه‌فاعه‌تمان بۆ بکه‌ ئه‌وه گومراییه‌و شیرکه، خوای په‌روه‌ردگار فرموویه‌تی:

﴿اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾
﴿فاطر: ١٤﴾.

وه هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار فرموویه‌تی:

﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ﴾ ﴿الشعراء: ٢١٣﴾.

خوای گه‌وره به‌ نه‌صی قورئان ده‌فرموویت: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ ﴿الزمر: ٣٠﴾.

وه له ئایه‌تی تریشدا خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ئایا ئه‌گه‌ر مردیت ئه‌وان هه‌لده‌گه‌رینه‌وه له دین که‌واته پیغه‌مبهری خوا ﷺ مردوو له نه‌زه‌ی ئیمه‌ی دونیادا ئه‌و مردوو ه‌راسته ژیانیکی هه‌یه ژیانیکی به‌رزه‌خی و ناوگۆره به‌لام ئیستا ده‌لین پیغه‌مبهر ﷺ مردوو یان زیندوو، ئه‌گه‌ر بلین زیندوو که‌واته بۆچی أبوبکر بوو به خه‌لیفه له دوا‌ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ ح‌ق نه‌بوو أبوبکر بیته خه‌لیفه مادام پیغه‌مبهر خۆی زیندوو هه‌ر خۆی اموری دونیا به‌رپۆه ده‌بات، ئه‌ی بۆچی وه‌حی راوه‌ستا بۆچی جبریل نه‌هاته خواره‌وه هه‌یچی تر بۆچی کۆمه‌لیک شتی تر دروست بوو له دوا‌ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ بینایه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبهری خوا مردوو ﷺ به‌لام بلین ئه‌و زیندوو ئه‌وه ته‌واو نیه‌و هاواری بکه‌ینی ئه‌وه شه‌ریک بۆ خوا دانانه جا هه‌رکه‌سیک بیت ته‌راویح بکات و له‌و لاشه‌وه بلیت: (یا محمد اشفع لنا یوم الزحام) شه‌فاعه‌تمان بۆ بکه‌ رۆژی ئیزدحام ئه‌وه شه‌ریکی بۆ خوا داناهه په‌نا به‌خوای گه‌وره عبادته‌کانی هه‌لده‌وه‌شیته‌وه، مرۆڤ له‌ غه‌یری خوا نابیت هاوار بکاته که‌س وه خوای گه‌وره ده‌فهرموویت:

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ ﴿المؤمنون: ۱۱۷﴾.

هه‌رکه‌سی له‌گه‌ل خوا هاوار کاته یه‌کیکی تر ئه‌وه هه‌یج به‌لگه‌ی پی‌ نیه‌ حیسابیشی لای خوا ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره مرۆڤی کافر سه‌رکه‌وتوو ناکات .

پ ۱۰۴/ قنوت له‌ چه‌ندی رهمه‌زانه‌وه ده‌ست پی‌ ده‌کات ئایا له‌سه‌رتاوه قنوت ده‌خوینریت یاخود له‌ پانزه‌وه؟

و/ رای راجح والله اعلم له پانزه‌ی رهمه‌زانه‌وه له نیوه‌ی کۆتایه‌وه ده‌ست پی‌ بکریت.

پ ۱۰۵/ ئایا له‌ پیش رکوعه یان له‌ دوا‌ی رکوع؟

و/ قنوتی نوازل له‌ دوا‌ی رکوعه کاتیک که به‌لایه‌ک دیت له دوا‌ی رکوع هه‌لده‌ستیته‌وه قنوته که ده‌خوینیت، به‌لام قنوتی ویتز رای راجح ئه‌وه‌یه که له پیش ئه‌وه‌ی بجیته رکوعه‌وه قنوت بخوینریت.

پ ۱۰۶/ ئه‌گه‌ر له دوا‌ی رکوع ده‌ست به‌رز بکه‌یته‌وه ده‌توانریت بلیت کاریکی بیدعه و بی‌ شه‌ریعه؟

و/ نا ان شاء الله مادام خیلافی اجتهادی بیت مه‌سه‌له‌ی حوکم دان به بیدعه قورسه به‌لام وتمان رای دروست ئه‌وه‌یه که قنوته‌که‌ی پیش رکوع بیت إن شاء الله والله اعلم .

يُعتكفُ كَرْدَن

پ ۱۰۷ / نایا ئیعتیکاف کردن مانای چیه؟ وه چونه؟ وه مهرجه‌کانی چیه؟ وه که‌ی ده‌ست پی ده‌کات؟ وه له‌چ شوینی‌کدا نه‌کریت؟ وه نه‌و حوکمانه‌ی که په‌یوه‌ستن به‌ئیعتیکافه‌وه؟.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾ البقرة: ۱۵۷ ﴿ له روانگه‌ی نه‌م نایه‌ته‌وه مانای (عَاكِفُونَ) چیه؟ وه مانای (الاعتکاف) چیه؟ پاشان له دواتردا به‌دریژی ده‌چینه سه‌ر راقه‌ی نایه‌ته‌که و ئیکدانه‌وه‌ی نایه‌ته‌که؟

و/ سه‌ره‌تا خوای په‌روه‌ردگار له‌م نایه‌ته‌ پیرۆزه دا نامازه به‌ حوکمیک ده‌کات که تاییه‌ته به‌و که‌سانه‌ی که له ئیعتیکاف دان، به‌لام وه‌کو باستان کرد جاری ته‌فسیری نایه‌ته‌که‌مان مده‌ست نیه‌ته‌نها وشه‌ی (عَاكِفُونَ) یان (الاعتکاف)، (عَاكِفُونَ) اسم فاعله له (عکف) هوه هاتوه، وه (عکف) یش به‌مانای حه‌پس کردن و مانه‌وه دیت، واتا مرۆف خو‌ی له شوینی‌ک بمینیته‌وه وه (اقامة) له شوینی‌ک بکات وه‌کو نه‌وه‌ی بلی‌ی خو‌ی خو‌ی حه‌پس بکات، نه‌ک حه‌پس به‌مانای سجن کردن به‌لکو به‌و مانایه که مرۆف وا له خو‌ی بکات له شوینی‌ک بمینیته‌وه و لی‌ی ده‌ره‌نجیت، وه بو نه‌وه‌ی بتوانیت عباده‌تیک به‌جی بگه‌یه‌نیت، وه له شه‌رعیشدا به‌گویره‌ی به‌لگه‌کانی قوران و سوننه‌ت و ووته‌ی زانیان که له قورئان و فه‌رموده تیگه‌یشتون (الاعتکاف) بریتیه له عباده‌تیک که مرۆفی موسولمان پی هه‌لده‌ستیت نه‌و عباده‌ته‌ش شیوازی تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه که نه‌وه‌یه مرۆف ده‌مینیته‌وه و خو‌ی یه‌کلا ده‌کاته‌وه بو عیاده‌تی خوای په‌روه‌ردگار و زیکری خوای گه‌وره و یادی خوای په‌روه‌ردگار.

پ ۱۰۸ / حوکمی نه‌و ئیعتیکافه له رووی شه‌رعه‌وه چیه و تا چهند شه‌رعیه؟ وه نایا پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿خو‌ی ئیعتیکافی کردوه و له مزگه‌وته‌کاندا ماوه‌ته‌وه بو‌خوا په‌رستی؟

و/ ئیعتیکاف بی گومان دروسته له شه‌رعی ئیسلامدا و هاتوه، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿سالاته له رهمه‌زانا ئیعتیکافی ده‌کرد، عائیشه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیت) ده‌لیت: (عن عائشة - رضي الله عنها - أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ) (٦٤).
واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿ده شه‌وی کۆتایی رهمه‌زان (الْعَشْرَ الْأَوَّلَ) ئیعتیکافی ده‌کرد تا وه‌فاتی کرد، پاشان خیزانه‌کانی له دوای خو‌ی ئیعتیکافیان ده‌کرد.

وه له فه‌رموده‌یه‌کی تر دا عائیشه ده‌فه‌رموویت: (كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ).
واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿له ده شه‌وی کۆتایی رهمه‌زان (الْعَشْرَ الْأَوَّلَ) ئیعتیکافی ده‌کرد تا وای لی‌هات نه‌و ساله‌ی که تیایدا وه‌فاتی کرد بیست رۆژ پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿ئیعتیکافی کرد.

پ ۱۰۹ / سه‌باره‌ت به‌شوینی ئیعتیکاف کردن نایا شوینیکی تاییه‌تی هه‌یه که ئیعتیکافی تیا بکریت، یاخود به‌ره‌هایی له هه‌ر شوینی‌کدا ئیعتیکاف بکریت دروسته؟ واتا نایا له ماله‌وه هه‌ر که‌سیک ده‌توانیت بو‌خو‌ی ئیعتیکاف بکات؟ یاخود هه‌ندی‌ک که‌س ده‌چن بو‌نه‌شکه‌وته‌کان و له شوینی دوور له شار ئیعتیکاف ده‌که‌ن؟ یاخود

(٦٤) متفق علیه .

هه‌ندیك كهس ده‌چن بۆ شوینی تاریك یاخود له مزگه‌وته‌کاندا؟ ئایا شوینیکی تایبه‌تو ده‌ستنیشان کراوی هه‌یه که‌وا له شه‌رعدا دیاری کرابیتو ده‌ستنیشان کرابیت؟

و/ ووتمان حوکمی ئیعتیکاف که دروسته به‌لکو سوننه‌تیشه به‌لام واجب نیه، ئه‌و سوننه‌ته مرۆڤ له کوی به جیی بگه‌نییت، له چ شوینیك مرۆڤ ئه‌و سوننه‌ته بکات، خوای په‌روه‌ردگار له قورئانه پیروژه که‌یدا ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾ ﴿البقرة: ۱۵۷﴾.

واته: مه‌چنه لای خیزانه‌کانتان له کاتیکدا که ئیوه موخته کیفن له مزگه‌وته‌کاندا، وه عایشه‌ش (په‌زای خوای لی بییت) له ووتیه کی دا که صه‌حیحه ده‌فه‌رموویت:

(وَلَا اغْتِكَافِ إِلَّا فِي مَسْجِدٍ جَامِعٍ) ^(٦٥)

واته: ئیعتیکاف نیهو نابیت ته‌نها له مزگه‌وتیک نه‌بییت که نوژی هه‌ینی تیدا بکریت.

که‌واته ئیعتیکاف و مانه‌وه‌ی موسولمان بۆ عیبادت کردنی خواو یه‌کلا بوونه‌وه بۆ خواو دابرا‌ن له خه‌لک بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خوای خۆت یه‌کلا بیه‌وه ناکریت بلیی ئه‌و عیبادته تایبه‌ته که ئیعتیکافه له مالان ده‌یکه‌م، یان له ئەشکه‌وتیکدا ده‌یکه‌م، یان له شوینیکی چۆلدا ده‌یکه‌م، نه‌خیر ئه‌م عیبادته تایبه‌ته به‌ مزگه‌وته‌کانه‌وه ده‌بییت مرۆڤی موسولمان له مزگه‌وت دا بیکات، به‌لام ئه‌وه‌ی که هه‌ندیك کهس بیکات بلیی من ده‌چمه ئەشکه‌وتیک چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتی خۆی پیش ئه‌وه‌ی که وه‌حی بۆ بییت ده‌چوو بۆ (غار حراء) له‌وی ئه‌و خه‌ریکی خه‌لوه کیشان و ئیعتیکاف بوو بیگومان ئه‌وه نابیت به‌لگه چونکه دوا‌ی دابه‌زینی وه‌حی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جاریکی تر نه‌چوه‌وه بجیت ئیعتیکاف له ئەشکه‌وتیک دا بکات یا له شوینیکی چۆل بیکات به‌لکو له مزگه‌وته‌کان دا له مزگه‌وت ئیعتیکافی ده‌کرد، وه هه‌روه‌ها ئیعتیکاف کردن و مانه‌وه له غه‌یری مزگه‌وت ئیمامه‌کان ده‌فه‌رموون گو‌مپراییه، چونکه هه‌ر که‌سیک بییت و له غه‌یری مزگه‌وت بمیته‌وه بیگومان جومعه‌ی ده‌جیت، جه‌ماعه‌تی ده‌جیت، ئه‌وه‌ش مرۆڤ پی فاسق ده‌بییت و توشی گونا‌هی گه‌وره ده‌بییت که واز له جومعه‌و جه‌ماعه‌ت بییت، که‌واته شه‌ری زیاتره‌و زه‌ره‌ری زیاتره له خیر و له چاکه‌که‌ی.

پ/ ۱۱۰/ که‌واته هه‌ر ئیشیک که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له پیش دابه‌زینی وه‌حی کرد بییتی نابیت به‌لگه بۆ ئیمه؟

و/ بیگومان شه‌ریعت ئه‌وه‌یه که له قورئانی پیروژدا خوای په‌روه‌ردگار به وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌ری ناردییت ﷺ ئه‌وه به‌لگه‌یه.

پ/ ۱۱۱/ ئایا ئیعتیکاف له هه‌موو مزگه‌وته‌کاندا دروسته بکریت؟ یاخود تایبه‌ته به‌و س‌ مزگه‌وته‌وه (که‌عه‌ی پیروژ و مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌رو ﷺ مزگه‌وتی قودس؟).

و/ زانایان له‌و باره‌یه‌وه س‌ بۆ‌چونیا‌ن هه‌یه: بۆ‌چونی یه‌که‌م: ئه‌وه‌یه که ئیعتیکاف و مانه‌وه له هه‌موو مزگه‌وتیک دا دروسته ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بچو‌کیش بییت و جومعه‌شی تیا نه‌کریت، وه‌کو مزگه‌وتی گه‌ره‌ک و کۆلانه‌کان، بۆ‌چونی دوو‌ه‌می زانایان ئه‌وه‌یه که ده‌بییت مزگه‌وته‌که جامع بییت و اتا موسولمانان تیا‌یدا کۆ بینه‌وه بۆ نوژی هه‌ینی و

(٦٥) رواه أبو داود رقم الحديث (٢٤٧٥)، والبيهقي في السنن رقم الحديث (٨٣٧٧). قال الشيخ الألباني في

صحيح أبي داود (٢٣٥/٧).

نوژی ههینی تبادا بکریت بۆ ئه‌وهی که ئه‌و کهسه‌ی له ئیعتیکاف دایه نه جومعه‌ی بجیّت نه موحتاجی ئه‌وه‌ش بیّت که بجیّته مزگه‌وتیکی جامع بۆ جومعه کردن و له مزگه‌وتی خۆی ئیعتیکاف ده‌کات و جومعه‌شی لی هه‌یه ئه‌وه بۆچونی دوومه که بۆچونی جمهوری زانایانه وه قه‌ولی عایشه‌یه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیّت) (وَلَا اِعْتِكَافَ اِلَّا فِي مَسْجِدِ جَامِعٍ) ^(٦٦) ، واته: ئیعتیکاف نیه و نابیّت ته‌نھا له مزگه‌وتیک نه‌بیّت که نوژی هه‌ینی تبادا بکریت.

وه نایه‌ته‌که‌ش خوای په‌روه‌ردگار به (مطلق) ی که هیناویه‌تی:

﴿وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾ [البقرة: ١٥٧].

به‌لام و وتمان قه‌ولی عایشه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیّت) به (نفی و به الاستثناء) (وَلَا اِعْتِكَافَ اِلَّا فِي مَسْجِدِ جَامِعٍ)، بۆچونی سییه‌م (لا اِعْتِكَافَ اِلَّا فِي الْمَسَاجِدِ الثَّلَاثَةِ) ئه‌وه له حذیفه‌وه گیردراوه‌ته‌وه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیّت) وه قه‌ولی سعید بن المسیب (یشه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیّت)، وه له (عطاء) یشه‌وه هاتوه به‌لام ئه‌و ئه‌پهره‌ی که له عطاوه هاتوه موقوفه له‌سه‌ر خۆی که له عطاوه هاتوه (مقطوع) ه، مسجد الاقصی تیایی نیه ته‌نھا مسجد الحرام و مسجد النبوی تیایه ئه‌وه‌ش که له حذیفه‌وه هاتوه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیّت) به دوو شیوه هاتوه به مه‌رفوعی دابیته پال پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه به (موقوف) یش قسه‌ی خۆی بیّت خلاف هه‌یه له به‌ینی زانایانی حدیث نایا (لا اِعْتِكَافَ اِلَّا فِي الْمَسَاجِدِ الثَّلَاثَةِ) مه‌رفوعه‌و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خواجه ﷺ یان (موقوف) ه له‌سه‌ر حذیفه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیّت) به هه‌ر حال بۆچونی جمهور ئه‌وه‌یه که له هه‌موو مزگه‌وتیکی (جامع) دا دروسته، وه بۆچونی حذیفه وه سعید بن المسیب، ته‌نھا له سیّ مزگه‌وت دا وه بۆچونی (عطاء) ته‌نھا له دوو مزگه‌وت دا له‌م سه‌رده‌مه‌شدا هه‌ندیک له ئه‌هلی عیلمی فاجل، زانایانی ئه‌ئیمه‌ی ئه‌هلی سوننه تیایان دا هه‌یه که بۆچونی وایه ته‌نھا له‌م سیّ مزگه‌وته دا ده‌بیّت، به‌لام بۆچونی جمهوری زانایانی ئه‌هلی سوننه ئه‌وه‌یه که دروسته له هه‌ر مزگه‌وتیک که جومعه‌ی تبادا بکریت وه وه‌لامیشیان بۆ فه‌رموده‌که‌ی (حذیفه) (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیّت) ئه‌وه‌یه که دوو وه‌لامیان هه‌یه یه‌که‌میان خیلاف هه‌یه له (رفع و وقف) ی دا، دووهمیشیان ئه‌وه‌یه که له ته‌فسیرو تیگه‌یشتنی بۆچونه‌که‌دا له ئیعتیکاف و اتا هیچ ئیعتیکافیك ته‌واو نیه و پاداشتی ته‌واو نیه وه‌کو ئه‌و ئیعتیکافه‌ی که له‌و سیّ مزگه‌وته‌دا ده‌کریت وه ئه‌وه‌شیان ئاسانه‌تره له‌سه‌ر ئومه‌تی محمد ﷺ که موسولمانان له هه‌ر وولایتیک بن له هه‌ر شاریک بن بیّ به‌ش نه‌بن له‌و عیباده‌ته‌و بتوانن له مزگه‌وته‌کان دا وه‌کو خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾ [البقرة: ١٥٧].

ئیعتیکافی خۆیان بکه‌ن و له‌و عیباده‌ته به‌رزه بیّ به‌ش نه‌بن وه‌کو چۆن بۆیان هه‌یه له هه‌موو مزگه‌وتیک دا نوژی‌که‌ی خۆیان بکه‌ن و ته‌راویحه‌که‌یان بکه‌ن و لیله‌ القدر بکه‌ن وه به‌هه‌مان شیوه‌ش بتوانن ئیعتیکافی خۆیان بکه‌ن ئه‌وه مه‌زه‌به‌ی جمهوره والله اعلم ئه‌وه‌شیان راجح تره ان شاء الله، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که هه‌ر که‌سێک بۆی

(٦٦) رواه أبو داود رقم الحديث (٢٤٧٥)، والبيهقي في السنن رقم الحديث (٨٣٧٧). قال الشيخ الألباني في صحيح أبي داود (٢٣٥/٧).

بکریّت لهو سیّ مزگه‌وته دا ئیعتیکاف بکات (المسجد الحرام والمسجد النبوي والمسجد الاقصى) بیگومان نه‌وه باشتره و چاکتره و الله اعلم .

پ۱۱۲/ (ته‌فسیری ابن عباس (خوایان لی رازی بیّت) بؤ نایه‌ته‌که ﴿وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾ [البقرة: ۱۵۷]) ته‌نھا بؤ سیّ مزگه‌وته، نایا نه‌م ته‌فسیره‌ی ابن عباس ده‌بیته به‌لگه که‌وا ته‌نھا دروست بیّت لهو سیّ مزگه‌وته یا بکریّتو له مزگه‌وته‌کانی تردا دروست نه‌بی یا نه‌میش هه‌ر بؤ‌چونیکی تاییه‌تیه؟

و/ ووتمان جمهوری صحابه (ره‌زای خوی پدروهر دگاریان له‌سه‌ر بیّت) وه جمهوری علماء وای تیگه‌یشتون له نایه‌ته‌که‌و له قه‌ولی صحابه له قه‌ولی حزیفه‌و نه‌وان وای تیگه‌یشتون که گشتیه به‌لام که ته‌نھا بؤ نه‌و سیّ مزگه‌وته‌یه و اتا له‌م سیّ مزگه‌وته له هه‌مووی باشتره و چاکتره نه‌وجا مه‌رج نیه له هه‌ر صیایگی عه‌ره‌بیدا که (نفی و الاستثناء) هه‌بوو وای بزاین که نه‌وه بؤ حصری حقیقیه، هه‌ندیگ جار بؤ حصری اضافیه یان نسبیه، حصر له زمانی عه‌ره‌بی دا دوو شیوه‌ی هه‌یه حصری (مطلق) هه‌یه و حصری (کمال) یش هه‌یه، و اتا ئیعتیکافی کامل و پاداشتی زور لهو سیّ مزگه‌وته‌دا نه‌بی نیه، یان بؤ نمونه له فرموده‌ی تردا پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ فرمووی: (مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا) ^(۶۷) واته: نه‌وه‌ی چه‌ک دژمان هه‌لگریّت نه‌وه له ئیمه نیه. نایا نه‌و که‌سه کافر ده‌بیّت؟ نه‌خیر، یان (من غشنا فلیس منا).

واته: نه‌وه‌ی فیلمان لی بکات له ئیمه نیه.

کۆمه‌لیک هه‌یه له زانایان که ته‌فسیری ده‌که‌ن ته‌فسیریکی وای که له‌گه‌ل نایه‌ت و فرموده‌کانی تر بیته‌وه و یه‌ک بگریته‌وه، یان (لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) ^(۶۸) چۆن (لا يُؤْمِنُ) و اتا نه‌م مروّفه کافر ده‌بیّت؟ نه‌خیر، و اتا (لا یؤمن ایماناً کاملاً) ئیمانی کامل نیه تاوه‌کو نه‌وه‌ی بؤ خوی پیّ خوشه بؤ منیش پیّ خوش نه‌بی، یان (لا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ زَانٍ) که‌سیک که زینا بکات ناچیته به‌هه‌شته‌وه، و اتا چی ناچیته به‌هه‌شته‌وه؟ مانای نه‌وه نیه که هه‌ر نه‌سه‌لن ناچیت، و اتا چوونی سه‌ره‌تابی و نه‌وه‌لی ناچیت به‌لام دوابی ده‌چیت و الله اعلم .

پ۱۱۳/ نایا ئیعتیکاف له چه‌ کاتیکیدا ده‌گریّت، نایا کاتیکی دیاریکراوی هه‌یه که تاییه‌ت بیّت به ره‌مه‌زانه‌وه یا خود به دریزایی سال هه‌ر کاتیکی موسوئمان توانی ئیعتیکاف ده‌کات؟

و/ زانایان له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که به دریزایی سال مروّفه هه‌ر کاتیکی بیه‌ویت هه‌ر شه‌و و رۆژیک بیه‌ویت ئیعتیکاف بکات بؤی هه‌یه ئیعتیکاف بکات إِنْ شَاءَ اللَّهُ تاییه‌ت نیه به ره‌مه‌زانه‌وه به‌لام له ره‌مه‌زانه‌وا باشتره.

پ۱۱۴/ نایا ئیعتیکاف هیچ مه‌رجیکی هه‌یه نه‌و که‌سه‌ی که‌وا ئیعتیکاف ده‌کات نه‌بیّت نه‌و مه‌رجانه‌ی تیا بیّت وه‌کو نه‌و که‌سه‌ی که‌وا موعته‌کیفه مه‌رجه له‌سه‌ری که‌وا به رۆژوو بیّت؟

و/ نه‌و که‌سه‌ی که ئیعتیکاف ده‌کات نایا مه‌رجه به‌رۆژوو بیّت یان مه‌رج نیه؟ زانایان لی‌ره‌دا دوو بؤ‌چونیان هه‌یه بؤ‌چونیکیان هی ی مالیک و نه‌مه‌دو نه‌بو حه‌نیفه‌یه، ئیمامی نه‌حه‌د له ریوایه‌تیکیدا ده‌فرموویت: مه‌رجه به‌رۆژوو بیّت، نه‌گه‌ر به رۆژوو نه‌بیّت نه‌وا ئیعتیکافه‌کی دروست نیه به به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی خوی پدروهر دگار نایه‌تی

(۶۷) رواه البخاري (۶۳۶۶)، ومسلم (۱۴۵).

(۶۸) صحيح البخاري - كتاب الإيمان - باب من الإيمان أن يحب لأخيه ما يحب لنفسه .

ئیعیتکافی له گه‌ل ئایه‌تی صیام باسکردوو، بۆیه ده‌بیت ئیعیتکافی له کاتیکدا بیت که مروّفه به‌رۆژوه، وه دیسان ووتهی عایشه (ره‌زای خوای لیّ بیت) که ده‌فهرموویت: (وَلَا اِعْتِكَافَ اِلَّا بِصَوْمٍ) .
واته: ئیعیتکافی نیه ته‌نھا به‌رۆژوه وه نه‌بیت.

به‌لام قه‌ولی تر که مه‌زه‌بی ئیمام شافعیه (ره‌حه‌تی خوای گه‌وره‌ی لیّ بیت) وه ئیمامی أحمد له ریوایه‌تیکی تردا ده‌فهرموون: به‌رۆژوو بوون مه‌رج نیه به‌لام سوننه‌ته مروّفه کاتیک که موخته‌کیفه به‌رۆژووش بیت نه‌وه خیرتره نه‌ک مه‌رج بیت، نه‌وه‌ش به به‌لگه‌ی فه‌رموده‌که‌ی عومه‌ر (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لیّ بیت) که ده‌فهرموویت: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ من له جاهیلیه‌تدا نه‌زرم کرد بوو شه‌ویک له (مسجد الحرام) ئیعیتکافی بکه‌م، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی (أوف بندرك) بیگومان نه‌وه شه‌وه موخته‌کیف بوو له‌شه‌ودا رۆژووی تیا نیه، وه هه‌روه‌ها له فه‌رموده‌یه‌کی تریشدا که ئیمام موسلیم ریوایه‌تی کردوو ده‌فهرمووی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (اعْتِكَافَ فِي الْأَوَّلِ مِنْ شَوَّالٍ) ^(٦٩) یه‌که‌م رۆژی شه‌وال ئیعیتکافی کرد، له فه‌رموده‌یه‌کی تر دا (اعْتِكَافَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ شَوَّالٍ) ده‌رۆژی یه‌که‌می شه‌وال ئیعیتکافی کرد، بیگومان یه‌که‌م رۆژی شه‌وال چیه رۆژی جه‌ژنه که تیایدا به‌رۆژوو بوون و رۆژوو گرتن نیه، که‌واته بۆچوونی دروست نه‌وه‌یه که به رۆژوو بوون له کاتی (الاعتکاف) دا سوننه‌ته وه واجب نیه، هه‌لبه‌ته نه‌وه بۆ غه‌یری رهمه‌زان ده‌لێن نه‌گه‌ر نا له رهمه‌زان واجبه مروّفه به رۆژوو بیت.

پ/ ۱۱۵ / جگه‌ له‌م مه‌رجه‌ هیج مه‌رجیکی تری هه‌یه‌؟

و/ مه‌رجی نه‌وه‌یه که مروّفه له مزگه‌وت نه‌چیته ده‌روه ته‌نھا بۆ حجه‌تیک نه‌بیت بۆ عوزرێکی شه‌رعی خوای نه‌بیت له مزگه‌وت نه‌چیته ده‌روه، چونکه ئیعیتکافی نه‌وه‌یه که تۆ خۆت حه‌بس بکه‌یت و له مزگه‌وتدا بمیته‌وه بۆ عیباده‌تی خوا که‌واته مه‌رجه‌که‌ی نه‌وه‌یه تۆ له مزگه‌وت دا‌بنیشیت و نه‌چیته ده‌روه، وه وتیشمان دیسان له خیرانی خویشی نزیک نه‌بیته‌وه بۆ نه‌وه‌ی که ئیعیتکافه‌که‌ی به‌تال نه‌بیته‌وه.

پ/ ۱۱۶ / نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌وا ده‌کات که‌ی ده‌چیته شوینی ئیعیتکافه‌که‌ی وه‌که‌ی ده‌رده‌چیت؟

و/ زانایان دوو بۆچونیان هه‌یه سه‌باره‌ت به‌وه، یه‌کیکیان نه‌وه‌یه که نه‌وه‌که‌سه‌ی ئیعیتکافی ده‌کات پیویسته دوای نوێژی به‌یانی له مزگه‌وت که به جه‌ماعه‌ت ده‌یکات بجیته موخته‌که‌فه‌که‌ی خوێه‌وه، واتا ده‌ست به ئیعیتکافی بکات وه بۆچونی نه‌وه‌شیان له قه‌ولی عایشه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لیّ بیت) (يَصْلِي الصُّبْحَ ثُمَّ يَدْخُلُ مَعْتَكِفَهُ) ^(٧٠).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوێژی به‌یانی ده‌کرد پاشان ده‌چوو موخته‌که‌فه‌که‌ی خوای له‌وه شوینه‌ی که تیایدا ده‌مایه‌وه، که فه‌رموده‌یه‌کی سه‌حیحه، بۆچونی دووهم نه‌وه‌یه که نه‌خیر نه‌وه‌که‌سه‌ی که ئیعیتکافی ده‌کات ده‌بیت له پیش بانگی مه‌غریب بجیته موخته‌که‌فه‌که‌یه‌وه بجیته مزگه‌وته‌وه چونکه شه‌وه له پیش رۆژه که که‌سه‌یک بیه‌ویت ده‌ست پی بکات به ئیعیتکافی ده‌بیت له شه‌وه‌که‌وه ده‌ست پی بکات پیش بانگی مه‌غریب ده‌چیته

(٦٩) رواه مسلم .

(٧٠) متفق عليه .

موعته‌که‌فی خوځه‌وه، وه فەرمووده‌ی عایشه‌ش ئه‌وه نه‌فی ناکات، چونکه زانایان ده‌فهرموون پيش مه‌غریب پیغه‌مبهری خوا ﷺ چوه‌ته موعته‌که‌فه‌که‌ی واتا نه‌تی ئیعتیکافی هیناوه به‌لام که نوژی به‌یانی کرده‌ته‌وه دیسان چوه‌ته‌وه موعته‌که‌فی خوی ئاوا ته‌فسیری ده‌که‌ن والله اعلم .

پ ۱۱۷ / نایا ئیعتیکاف کاته‌که‌ی چه‌نده؟ که‌مترین ماوه‌ی چه‌نده که له هه‌ندی‌ک له مزگه‌وته‌کان ده‌بینیت نوسراوه نه‌گهر هاتیه مزگه‌وته‌وه نه‌تی ئیعتیکاف بیینه نایا ته‌نھا نه‌و ماوه که‌مه به‌سه بو نه‌وه‌ی مروّف ئیعتیکاف بکات یاخود ماوه‌که‌ی دیاریکراوه؟

و/ بیگومان مروّف گهر یه‌ک ده‌قه له مزگه‌وت بیّت، کاتژمیړیک له مزگه‌وت بیّت هېچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نه‌، وه وارد نه‌به له فەرمووده‌دا که له شه‌ویک که‌متر ئیعتیکاف هه‌بیّت، شه‌ویک به‌لی هاتوه له فەرمووده‌که‌ی عومهر (ره‌زای خوی پهره‌ردگاری لی بیّت) که باسمان کرد نه‌زری کرد بوو له‌سه‌ر خوی جا بویه زانایان ده‌فهرموون: که‌مترینی شه‌ویکه، وه زیاتر شه‌و روژیک وه زیاتر مروّف ئیعتیکاف بکات باشتره، به‌لام له شه‌ویک که‌متر ئیعتیکاف نابیّت وه نه‌و که‌سانه‌ی که نوسیویانه له مزگه‌وت نه‌تم وایه که چومه مزگه‌وت نه‌وه ئیعتیکافه نه‌وه بیدعه‌یه که سه‌له‌فی صالح نه‌یان کردوه، بو نوژی جه‌ماعه‌ت چونه بو ئیعتیکاف نه‌چونه که‌س نه‌ی ووتوه من نیستا نه‌تم ئیعتیکافه چومه مزگه‌وت، چونکه ئیعتیکاف مه‌رجه‌کانی نه‌وه‌یه که مروّف نه‌چیتته لای خیزانی خوی نایا مومکینه مروّف له‌کاتی نوژی جه‌ماعه‌ت دا بچیتته لای خیزانی خوی؟ مه‌رجی ئیعتیکاف نه‌وه‌یه که مروّف له مزگه‌وت نه‌چیتته ده‌ره‌وه ته‌نھا بو عوزریکی شه‌ری خوی نه‌بیّت، نایا مروّف کاتیک کاتی نوژی جه‌ماعه‌ت دیت له مزگه‌وت ده‌چیتته ده‌ره‌وه که‌واته نه‌وه به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌وه بیدعه‌یه‌کیشه مروّف پئویسته وازی لیینی، به‌لام کوتاییه‌که‌ی که ووتمان له پيش بانگی مه‌غریب ده‌ست به ئیعتیکاف ده‌کات و ده‌چیتته مزگه‌وت، وه که‌ی کوتایی پی دیتت دوا‌ی بانگی مه‌غریب بو روژی دوا‌ی نه‌وه‌یان شه‌و و روژیک ئیعتیکافه‌که‌ی ته‌واو ده‌بیّت، بویه سونه‌ته که هه‌رکه‌سیک ده شه‌وه‌که‌ی رهمه‌زان بگریت ئیعتیکاف بکات نه‌وه پئویسته له روژی بیستی رهمه‌زان پيش مه‌غریب بچیتته مزگه‌وته‌وه نه‌تی ئیعتیکاف بییت بو نه‌وه‌ی روژی کوتایی رهمه‌زان که بانگی مه‌غریبی داو روژوو ته‌واو بوو که ده‌کاته شه‌وی جه‌ژن له موعته‌که‌فه‌که‌ی خوی دیتته ده‌ره‌وه کوتایی پی دیت، به‌لام نه‌و که‌سانه‌ی که دوا‌ی نوژی به‌یانی ده‌ست پی ده‌که‌ن نه‌وه کاتیک که له نوژی به‌یانی ته‌واو ده‌بن بچن بو نوژی جه‌ژن نه‌و کاته له موعته‌که‌فه‌که‌ی خوی دیتته ده‌ره‌وه ته‌واو ده‌بیّت.

پ ۱۱۸ / که‌واته نه‌وه مه‌رجانه‌ی که‌وا هه‌یه‌تی نه‌بوونی مه‌رجیک ده‌بیته هوی هه‌ئوه‌شانه‌وه‌ی ئیعتیکافه‌که‌ی؟

و/ نه‌وه‌ی که ئیعتیکافی پی هه‌له‌وه‌شیتته‌وه ده‌رچون له مزگه‌وت به‌بی عوزر، چونکه وشه‌ی ئیعتیکاف واتا مانه‌وه که تو نه‌مینیتته‌وه واتا تو موعته‌کیف نیت نه‌وه حه‌قیقه‌ت و ماهیه‌تی ئیعتیکافه‌که‌ت لی هه‌له‌وه‌شیتته‌وه به‌بی عوزر تو بچیتته ده‌ره‌وه بگه‌ریبت له‌ده‌ره‌وه، دووه‌میشیان جیماع کردن مروّف بچیتته لای خیزانی خوی نه‌وه بیگومان ئیعتیکافه‌که‌ی هه‌له‌وه‌شیتته‌وه، خوی گه‌وره ده‌فهرموویت:

﴿وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ [البقرة: ۱۵۷] .

نابیت لئی نزیك بکه‌وینه‌وه ئه‌و دوو شته هه‌لی ده‌وه‌شپینته‌وه، هه‌روه‌ها بیگومان رده‌ش که مرۆڤ له دین هه‌لگه‌رپته‌وه هه‌لی ده‌وه‌شپینته‌وه.

پ/۱۱۹ / ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که ئیعتیکاف ده‌کات له‌کاتی مانه‌وه‌ی ئیعتیکافه‌که‌ی خۆی به چیه‌وه سه‌ر قال بکات و مه‌ژغولی چ شتیك بیٚت؟

و/ ئه‌گه‌ر بزانی مه‌به‌ست له ئیعتیکاف چیه ئه‌و کاته‌ش ده‌زانی چ باشه بیکات، مه‌به‌ست له ئیعتیکاف ته‌نها ئه‌وه نیه مرۆڤ لاشه‌که‌ی خۆی چه‌س بکات له مزگه‌وت نه‌چپته‌وه‌وه، ئیعتیکافی حه‌قیقی ئه‌وه‌یه دله‌که‌ی خۆی چه‌س بکات دله‌که‌ی خۆی چه‌س بکات ئه‌و دله‌ی له‌گه‌ل خۆی په‌روه‌ردگار بیٚت په‌یوه‌ست بیٚت به خۆی خۆیه‌وه وه له‌خه‌لک دابیرپٚت، چونکه زانیان ده‌فه‌رموون چوار شت هه‌ن زۆر سه‌به‌بی ئه‌وه‌ن که مرۆڤ دلی مرۆڤی بیٚ نه‌خۆش بیٚت وه مرۆڤی بیٚت له خۆی گه‌وره‌ دوور بکه‌وینه‌وه (زۆر خه‌وتن، زۆر خواردن، زۆر خواردنه‌وه، زۆر تیکه‌لی کردن) ئه‌و چوار شته مرۆڤ تیک ده‌ده‌ن خۆی په‌روه‌ردگار بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌و چوار شته چوار عیاده‌تی بۆ داناوین: بۆ ئه‌وه‌ی که زۆر نه‌خه‌ویت شه‌وانه (قیام الیل)ت هه‌بی‌و شه‌و نوێژ بکه‌یت، بۆ ئه‌وه‌ی که زۆر نه‌خۆیت و زۆر نه‌خۆیته‌وه ئه‌وه به‌رۆژه‌که‌ی به‌رۆژوو ده‌بیٚت، بۆ ئه‌وه‌ی که زۆر تیکه‌لی خه‌لک نه‌که‌یت ئیعتیکاف ده‌که‌یت و ده‌میٚته‌وه، که‌واته مانای راسته‌قینه‌ی ئیعتیکاف ئه‌وه‌یه که مرۆڤ له مزگه‌وت میٚته‌وه به‌لاشه له خه‌لکیش جیا بیٚته‌وه و دله‌که‌شی له‌گه‌ل خۆی خۆی بیٚت و زیکری خۆی په‌روه‌ردگار بکات و خۆی به قورئان خویندن و یادی خۆی گه‌وره‌وه و دوعا کردن و نوێژی سونه‌ته‌وه مه‌شغول بکات، به‌لام مزگه‌تیش بکاته شوینی دانیشن و گالته‌کردن و پیکه‌نین و قسه‌کردن له‌گه‌ل خه‌لک و مه‌جلس به‌ستن ئه‌وه مانای ئیعتیکاف کردنی له‌ده‌ست ده‌چیت وه تپیدا نیه، ئه‌و کاته خیری بۆ نانسریٚت به‌راستی ده‌بیٚت ئاگای له خۆی بیٚت، وه‌تامۆژگاری بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیعتیکاف ده‌که‌ن خۆیان بۆ خۆی په‌روه‌ردگار یه‌کلا بکه‌نه‌وه و خه‌ریکی عیاده‌تی خۆیان بن به‌ته‌نیا، بۆیه ئیمامی أحمد (په‌حه‌تی خۆی په‌روه‌ردگاری لیٚ بیٚت) بۆ چونی وابوو ئه‌و که‌سه‌ی موعته‌کیه خۆی به‌ ده‌رسیشه‌وه مه‌شغول نه‌کات ده‌رسی زانستی شه‌رعیش نه‌لیٚته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ماوه‌یه خۆت له‌گه‌ل خۆی خۆت یه‌کلا بکه‌یته‌وه به‌ته‌نها .

پ/۱۲۰ / که‌واته نابیت که‌سیك خویندکار بیٚت و تاقیکردنه‌وه‌ی هه‌بیٚت ئه‌و ده‌شه‌و و ده‌رۆژه‌که‌ی ده‌میٚته‌وه ئه‌و کاته‌ی که ئیعتیکاف ده‌کات په‌رتوکه‌کانی قوتا‌بخانه‌ی به‌ریٚت و له‌وه‌ی ده‌سه‌کانی بخوینیٚت؟

پاداشتی زۆر زۆر که‌م ده‌بیٚته‌وه ئه‌وه ئیعتیکافی راسته‌قینه نیه ئیعتیکافی راسته‌قینه ئه‌وه نیه تۆ فکرت به‌ بیرکاری و فیزیوا کیمیاوه مه‌شغول بیٚت، ئیعتیکافی راسته‌قینه ئه‌وه‌یه تۆ دله‌که‌ی خۆت له‌گه‌ل خۆی خۆت بیٚت، داوای لی‌خۆش بوونی لیٚ بکه‌یت و دوعای لیٚ بکه‌یت و لیٚ به‌پاریٚته‌وه و زیکری بکه‌یت و قورئانی پیروژ بخوینیٚت بۆ ئه‌وه‌ی دله‌که‌ت پاک بیٚته‌وه و سه‌لامه‌ت بیٚت له نه‌خۆشیه‌کانی.

پ۱۲۱/ نایا چ شتیك دروسته بۆ موعته‌کیف که‌وا له کاتی ئیعتیکافه‌که‌یا نه نجامی بدات و چ شتیك ریگه‌ی پی دراوه؟

و/ بینگومان موعته‌کیف بۆی هه‌یه ده‌رچیت بۆ ئیشیکی پیوستی خۆی یان بۆ عوزریك، بۆ نمونه له مزگه‌وت که شوینی ده‌ست نوێژ نه‌بیته بۆی هه‌یه بچیته مالیک مالی خۆی بۆ نمونه ده‌ست نوێژ بگریته، یان که پیوستی به خۆشۆردن بوو بچیته‌وه ماله‌وه خۆی بشوات، به‌لام به نه‌دازه‌ی پیوستی خۆی بیته، نه‌چیت دابنیشیت له ماله‌وه، ته‌نها بچیت به په‌له ده‌ست نوێژ بگریته و خۆی بشوات، یان که کهس نه‌بوو خواردنی بۆ بیته له ماله‌وه دروسته بچیت خواردنه‌که‌ی بیته یان که نه‌گونجا دروسته به په‌له بچیت نانه‌که‌ی بخوات و بیته‌وه، که‌واته ده‌رچوون بۆ شتیك که زه‌روریته بیته یا نه‌خۆش که‌وتوه به په‌له ده‌یه‌نه شوینیك ده‌رزیه‌ك یان عیلاجیکی ده‌که‌نو ده‌یه‌ینه‌وه، یان له‌ناو مزگه‌وت دا بۆ نمونه شتیك که موباحه دروسته بۆی بیکات بۆ نمونه داده‌نیشیت سهردانی یه‌کیکی تر ده‌کات شتیکی که‌م نه‌ك کاتی خۆی زۆر پیوه بگریته، پاشان دروسته خیزانی بیته سهردانی بکات له مزگه‌وت شوینی تایبته نه‌ك له‌به‌ر چاوی پیاوان، وه دروسته له مزگه‌وتدا که شوینی ده‌ست نوێژ هه‌بیته ده‌ست نوێژی تیا‌دا هه‌لبگریته، وه دروسته شوینیکی تایبته بۆ خۆی دابنیت که تیا‌دا به‌یینه‌وه و تیکه‌لی خه‌لك نه‌کات، وه دروسته جیگا و اتا دۆشه‌ك و به‌تانیشی هه‌بیته و به‌یینه‌ی دای‌بنیت له مزگه‌وت دا نه‌و شتانه هه‌مووی بۆی دروسته، چونکه عایشه (ره‌زای خوای لی بیته) ده‌یفه‌رموو:

(السُّنَّةُ عَلَى الْمُعْتَكِفِ أَنْ لَا يُعَوِّدَ مَرِيضًا، وَلَا يَشْهَدَ جَنَازَةً، وَلَا يَمَسُّ امْرَأَةً وَلَا يُبَاشِرَهَا، وَلَا يَخْرُجَ لِحَاجَةٍ إِلَّا لِمَا لَا بُدَّ مِنْهُ) (٧١)

سونته‌ت بۆ موعته‌کیف نه‌وه‌یه که نه سهردانی نه‌خۆش بکات نه شوین جه‌نازه‌ش بکه‌ویت نه بچیته لای خیزانیشی وه ده‌ریش نه‌چیت ته‌نها بۆ کاریکی پیوست و گرنگ نه‌بیته .

پ۱۲۲/ جیاوازی نیوان ئیعتیکاف و خه‌ئوه‌ چیه؟

و/ ئیعتیکاف شه‌رعیه‌و سونته‌ته، به‌لام جو‌ره خه‌ئوه‌یه‌ك هه‌یه که که‌سانیکی به‌ناو صۆفی ده‌یکه‌ن ده‌چیته نه‌شکه‌وتیکه‌وه داده‌نیشیت بۆ نمونه چل رۆژ یان چه‌ند رۆژ خه‌ریکی عیبادته ده‌بیته و دوور ده‌که‌وتنه‌وه له نوێژی جه‌ماعه‌ت و له مزگه‌وت و له موسولمانان و له نوێژی هه‌ینی بیگومان نه‌وه بیده‌یه: ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ﴾ [الحديد: ۲۷]. ره‌هبانیته‌ی نه‌صارا ئاوا بووه، دینداریته‌ی موسولمانان ره‌هبانیته‌ی تیا نیه (لا ره‌بانیه‌ی فی الإسلام) به‌لكو له مزگه‌وته‌کان و له مالی خوا ده‌بیته بۆ نه‌وه‌ی جه‌ماعه‌ته‌که‌ت بکه‌یت و جو‌مه‌که‌ت بکه‌یت بۆ نه‌وه‌ی ئاگات له شه‌وانی قه‌در بیته، تۆ له مزگه‌وت ته‌راویح ده‌که‌یت نه‌وا شیوه‌یه‌کی شه‌رعیه به‌لام تۆ نان له خۆت حه‌رام بکه‌یت یان بلیته من به چه‌ند قله خورمایه‌ك ئیعتیکاف ده‌که‌م وه دوور ده‌که‌ومه‌وه له مزگه‌وته‌کان و ده‌چمه شوینیکی چۆل نه‌مه دروست نیه.

پ۱۲۳/ روناکیش له خویان قه‌ده‌غه ده‌که‌ن و ته‌نها ده‌بیته شوینه‌که‌یان تاریک بیته؟

و/ بیگومان نه‌مانه هه‌یچی سونته‌ت نیه و بیده‌یه‌و داهینراوه له دیندا .

(٧١) رواه أبو داود (٢٤٧٣) وصححه الألباني في صحيح أبي داود .

شهوة قهدر

ليلة القدر

پ۱۲۴ / نوممه‌تانی پیش نیسلام ته‌مه‌نیان دریز بووه وه موسولمانانیشیان لهو ته‌مه‌نه دریزه‌دا عیباده‌تیکی زوریان بو خوی گه‌وره نه‌نجام داوهو نه‌جرو پاداشتیکی زوریان بو خویان کوکروه‌ته‌وهو ته‌مه‌نی نوممه‌تی نیسلام وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموویت: له نیوان شه‌ست بو‌هفتا ساله به شیوه‌یه‌کی گشتی ته‌مه‌نیکی کورتیان هه‌یه سه‌بارت به نوممه‌تانی تر، به‌لام خوی گه‌وره نه‌مه‌نه کورته‌ی بو (تعویض) کردونه‌ته‌وه به‌وه‌ی که‌وا شه‌وی قه‌ردی بو داناون که هه‌ر که‌سیک لهو شه‌وه‌دا ناوه‌دانی بکاته‌وهو زیندوی بکاته‌وه به عیباده‌ت کردن و په‌رستنی خوی گه‌وره خیری هه‌زار مانگی بو نه‌نوسریت که نه‌ویش ره‌حمه‌تی خوی گه‌وره‌یه به‌م نوممه‌ته تاوه‌کو دلیان له خویان دانه‌مینیت و له نوممه‌تانی تر دوا نه‌که‌ون له عیباده‌ت کردن و په‌رستنی خوی گه‌وره‌دا، ماموستا گیان نه‌کریت باسی مانای ووشه‌ی قه‌در بکه‌یت؟ وه‌نهم ووشه‌یه به‌چ مانایه‌ک هاتوه‌وه مانای چیه؟

و/ (لیلة القدر) واته شه‌وی قه‌در که نه‌م هه‌موو (فضل) و مه‌زنیه‌تی هه‌یه بزاین قه‌در واتای چیه؟ له زمانی عه‌ره‌بیدا ووشه‌ی قه‌در دوو مانای هه‌یه: یه‌کی‌کیان به مانای پله‌و پایه‌ی به‌رز، ده‌لین (فلان ذو قدر) فلانه‌ که‌س خاوه‌ن قه‌دریکی زوره‌ واتا خاوه‌نی مه‌نزیه‌تیکی و ریژیکی گه‌وره‌یه، ریژی هه‌یه له‌ناو خه‌لک‌داو پله‌و پایه‌ی هه‌یه له‌ناو خه‌لک، مانای دووه‌میشیان (القدر) به مانای (التقدير) دیت (قدر الله عليه كذا يُقَدَّر تقدیراً) خوی گه‌وره شه‌وی له‌سه‌ر من دانا شه‌وی له‌سه‌ر من نوسی (القدر) به مانای (التقدير) واتا نه‌خشه کی‌شان و قه‌زاو قه‌ده‌ر که له قه‌زاو قه‌ده‌ره‌وه هاتوه‌وه، په‌روه‌دگار چاره‌نوسی مروّف بنوسیّت جا هه‌ردوو مانا‌که‌یشی صحیحه (لیلة القدر) هه‌م شه‌ویکی خاوه‌ن ریژو مه‌نزیه‌ت و پله‌و پایه‌ی به‌رز هه‌یه، نه‌م شه‌وه که له هه‌موو شه‌وانی سالدا خاوه‌ن مه‌نزیه‌ت تر و خاوه‌ن شه‌ره‌ف تر و خاوه‌ن پله‌و پایه‌ی به‌رز تر له هه‌موو شه‌وه‌کان مه‌زنتره که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموویت: (مَنْ حُرِمَهَا فَقَدْ حُرِمَ الْخَيْرِ كُلِّهِ) ^(۷۲) شه‌ویکی تیا به‌ره‌مه‌زان که شه‌وی قه‌دره هه‌ر که‌سیک خیری شه‌وه‌ی له ده‌ست به‌جیت شه‌وه هه‌موو خیریکی له ده‌ست چوه‌وه، که‌واته پله‌و پایه‌ی شه‌وه زور گه‌وره‌یه وه‌کو دینه‌سه‌ری ان شاء الله به‌لام مانای دووه‌میش بریتیه له‌وه‌ی که به مانای (التقدير) دیت، خوی په‌روه‌دگار له نایه‌تیکی تر دا که ده‌فهرموویت:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (۳) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (۴) أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (۵)﴾ [الدخان: ۳-۵].

نیمه قورئانمان دابه‌زاند له شه‌ویکی موباره‌کدا نیمه ئینزاری خه‌لک ده‌که‌ین به‌وه‌ی که قورئانمان دابه‌زاند، که له شه‌وه‌دا (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) لهو شه‌وه‌ی که قورئانی تیا‌دا دابه‌زی (فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ) یه‌که‌م شه‌ویکی مبارکه، دووه‌میشیان لهو شه‌وه‌دا (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) هه‌موو نه‌مریک که حیکمه‌ته‌و کار له جییه‌جیا ده‌بیته‌وه، له‌م شه‌وه‌دا تا سالیکی تر بریار ده‌دریت فلانه‌ که‌س خو‌ش‌حاله، نا خو‌ش‌حاله، فه‌قیره، ده‌وله‌مه‌نده، نه‌خوشه، له‌ش ساغه، وه به‌رز بوونه‌وه‌وه دابه‌زینی به‌لاو موسیبه‌ت و عافیته‌ی هه‌موو شتیکی تا سالیکی له‌م شه‌وه‌دا

(۷۲) رواه ابن ماجه في سننه (۱۶۴۴)، وقال عنه الألباني حسن صحيح في سنن ابن ماجه (۱۳۴۱) وكذلك في صحيح الترمذي و الترمذي (۱۰۰۰)، وحسنه في صحيح الجامع الصغير (۲۲۴۷)، وقال اسناده حسن في تخريج مشكاة المصابيح (۱۹۰۵).

برپار دهریت: (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) جا (ليلة القدر) دوو مانای ههیه ههم شهوی ئه‌وهیه که (التقدير) سالانه داده‌نریت و اتا خوی په‌روه‌دگار نه‌خشهی ژبانی ئه‌و مرۆفه بۆ سالیك که بیگومان له ئه‌زه‌له‌وه نوسراوه به‌لام له‌و شه‌وه‌دا بۆ مه‌لائیکه ده‌ری ده‌خات و له‌و شه‌وه‌دا جیای ده‌کاته‌وه‌و دیاری ده‌کریته‌وه‌و وه هه‌روه‌ها مادام ئه‌وه‌شی تیا به‌و که (التقدير) ی ژبانی مرۆفی تیا دا ده‌کریت چاره‌نوسی مرۆفی تیا دا برپار دهریت بۆ سالیك وه قورئانی پیروزی تیا دا دابه‌زیوه شه‌ویکی پیروزه که واته شه‌ویکه مه‌نزله‌تی گه‌وره‌یه‌و خاوه‌نی پله‌و پایه‌ی به‌رزه .

په‌په‌ ۱۲۵/ خوی گه‌وره سورته‌تیکی له قورئاندا به‌ ناوی (القدر) دابه‌زاندوه که تیا ییدا باسی فه‌زل و گه‌وره‌یی شه‌وی قه‌در ده‌کات، له‌ روانگه‌ی ته‌فسیری ئه‌و سورته‌وه‌و ئه‌گه‌ر به‌ کورتیش بی‌ت فه‌زل و گه‌وره‌یی ئه‌م شه‌وه‌مان بۆ روون بکه‌یته‌وه‌؟

و/ هه‌لبه‌ته‌ یه‌کیک له‌ فه‌زله‌کانی ئه‌م شه‌وه‌ پیروزه ئه‌وه‌یه که خوی په‌روه‌دگار سورته‌تیکی به‌و ناوه‌وه دابه‌زاندوه که ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ [القدر: ۱].

ئیمه ئه‌م قورئانه‌مان دابه‌زاندوه که پیروزه و هیدایه‌ته‌ بۆ خه‌لك ﴿هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ (البقرة: ۱۸۵) رینگا بۆ خه‌لك رۆشن ده‌کاته‌وه‌و حه‌ق و ناحه‌ق بۆ خه‌لك لیک جیا ده‌کاته‌وه‌و، له‌م شه‌وه‌دا ئه‌م قورئانه دابه‌زیوه، که واته فه‌زل و گه‌وره‌یی ئه‌م شه‌وه‌ له‌ چیه‌وه‌ ده‌ستی که‌وت؟ له‌وه‌دا که قورئانی تیا دا دابه‌زیوه که (الشیخ عبدالرحمن بن ناصر السعدی) (ره‌حه‌تی خوی لی بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: شه‌ویکه خوی گه‌وره تیا دا نیعمه‌تیکی تیا دا پی به‌خشیوین که به‌راستی به‌نده‌کان ناتوان شوکری بکه‌ن له‌قه‌ده‌ر شوکری نایه‌ن، نیعمه‌تیکی ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه که قورئانی دابه‌زاندوه ئه‌م قورئانه ده‌ستوری ژبانه‌و رینماییکار و هیدایه‌ته‌ بۆ خه‌لك، ئه‌م قورئانه نه‌بویه خه‌لكی وه‌کو ئاژه‌ل ده‌بوون، حه‌ق و ناحه‌ق تیکه‌ل ده‌بوو، حلال و حه‌رام تیکه‌ل ده‌بوو، پاک و پیس تیکه‌ل ده‌بوو، زو‌لم له‌ خه‌لك ده‌کراو خه‌لك له‌ تاریکایی و جه‌اله‌تدا ده‌بوون، شه‌خص په‌رستی و بت‌په‌رستی ده‌بوو، قورئانی پیروزه هیدایه‌ت ده‌ره ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ [القدر: ۱]. گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته‌ به‌راستی له‌ چ شه‌ویک ده‌فه‌رموویت دامان به‌زاندوه (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) له‌ شه‌وی قه‌ردا، سو‌دیك له‌ (أَنْزَلْنَاهُ) دا که خوی گه‌وره قورئانی دابه‌زاندوه دیاره خوی گه‌وره خوی زاتی خوی له‌سه‌ر عه‌رشه‌و له‌ سه‌رووه بۆیه قورئانی دابه‌زاند که خوی گه‌وره به‌ زاتی خوی له‌ هه‌موو شوئینیک بویه وه‌کو هه‌ندیک که‌سی نه‌زان و نه‌فام وا ده‌لین ئه‌وه نه‌ی ده‌فه‌رموو ئیمه دامان به‌زاندوه به‌لکو ده‌یفه‌رموو ئیمه ناروومه‌مانه خوی په‌روه‌دگار قورئانی پیروزی دابه‌زاندوه، له‌ به‌رزه‌وه بۆ نزم، که واته خوی له‌ به‌رزه له‌سه‌ر عه‌رشه‌ زاتی خوا به‌لام عیلم و زانیاری خوا و ده‌سه‌لاتی خوا له‌ هه‌موو شوئینیکه، له‌ شه‌وی قه‌در دامانه‌زاند که له‌ ئایه‌تیکی تر دا خوی گه‌وره وه‌سفی شه‌وه‌که‌ی کرد به‌ (لَيْلِهِ مُبَارَكَةٍ) شه‌ویکی پیروزه ههم پیروزه و قه‌درو مه‌نزله‌تی به‌رزه وه ههم (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) [الدخان: ۴].

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ [القدر: ۲] ئه‌وجا خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ئه‌ی محمد ﷺ تۆ چوزانیت شه‌وی قه‌در چیه‌و مه‌زنیتی و گه‌وره‌یتی و ریزی ئه‌م شه‌وه چیه‌؟ تۆ نازانی ته‌نها خوا ده‌زانییت که ئه‌م شه‌وه چ شه‌ویکی مه‌زن و گه‌وره‌یه‌و فه‌زلی چه‌نده زۆره، ئه‌وجا خوی گه‌وره خوی بۆمان باس ده‌کات که فه‌زلی ئه‌م شه‌وه چیه‌و تیمان بکه‌ینیت: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ * لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ [القدر: ۲-۳] شه‌وی قه‌در خیرتره له‌ هه‌زار

مانگ، خپرو عبادت له‌م شوه‌دا پاداشته‌ک‌ه‌ی زیاتره له خپرو عبادت‌ه‌ت‌ی هه‌زار مانگ که هه‌شتاو سی‌سالو چوار مانگ ده‌کات، که فه‌زلی ئه‌وه‌نده زوره وه‌کو له‌سه‌رتا باستان کرد که موسولمانان ئومه‌تانی پیش ئیمه که ته‌مه‌نیکی دريژيان هه‌بووه، هه‌زار سال زیاتر یان که‌متر توانیویانه عبادت‌ه‌تیکی زورو تویشویه‌کی زور بو قیامه‌تی خویان کو بکه‌نده‌وه، به‌لام ته‌مه‌نی ئیمه که‌مه خوی گه‌وره به چاکتر بومان (تعویض) ده‌کاته‌وه به‌وه‌ی که شه‌وی قه‌دری بو داناوین نه‌وه‌ش که فه‌زلیکی گه‌وره‌ی خوی به‌سه‌ر ئه‌م ئومه‌ته به‌راستی عبادت‌ه‌تی شه‌ویکمان بو به هه‌زار مانگ حساب بیت ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ [القدر: ۳] نه‌وه‌ش فه‌زلی دووه‌مه، فائیده‌ی یه‌که‌میان که دابه‌زینی قورئانه‌ک‌ه‌یه، وه دووه‌میان خیره‌ک‌ه‌ی ئه‌وه‌نده‌یه، وه سییه‌میان ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْتِي رَبَّهُمْ مِنْ كُلِّ امْرٍ﴾ [القدر: ۴] مه‌لاییکه‌ت به‌گشتی وه روح که روح ال‌مین که جبریله‌ تیایدا داده‌به‌زن به ئیزنی خوی په‌روه‌دگار، دابه‌زینی مه‌لاییکه‌ت و دابه‌زینی جبریلش ر‌ه‌حه‌ت و به‌ره‌ک‌ه‌تی له‌گه‌له که هه‌ر شویتیک مه‌لاییکه‌ت بین دوه‌وه‌ی بدن نه‌وا ر‌ه‌حه‌ت و به‌ره‌ک‌ه‌تی تیا داده‌به‌زیت (مِنْ كُلِّ امْرٍ) جا (من) یان به مانای (لام) دیت یان به مانای (الباء) دیت، وانا (لَأَجْلِ كُلِّ امْرٍ) وانا بو هه‌موو شتیک بو نه‌وه‌ی برپاره‌که برپاری خوی په‌روه‌دگاری تیادا جی به‌جی بکه‌ن، (بِكُلِّ امْرٍ) به هه‌موو شتیکه‌وه دین که دین ته‌قدیری هه‌موو خه‌لک دیاری ده‌کریت له‌م شوه‌دا هی سالیک (سلام هی) نه‌وه‌ش که فه‌زلی سییه‌م بوو، شه‌ویک که مه‌لاییکه‌ت و (روح ال‌مین) تیایدا دابه‌زیت دیاره شه‌ویکی مه‌زنه وه هه‌روه‌ها له‌م شوه‌شدا نه‌وه‌ هه‌موو خپرو به‌ره‌ک‌ه‌ت و سه‌لامه‌تیه وه نه‌بیت کاترمیریک یان دوو کاترمیر بیت (سَلَامٌ هِيَ) وانا (هی سلام) به‌لام به سه‌لام ده‌ستی بی کرد به مزگینی و موزده‌که نه‌م شوه‌ه گشتی سه‌لامه‌تیه و ر‌ه‌حه‌ت و به‌ره‌ک‌ه‌ته ﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ﴾ [القدر: ۵] تاوه‌کو به‌ره‌به‌یان تاوه‌کو کاتی نویژی به‌یانی نه‌وه‌ شوه‌ه پره له خپرو به‌ره‌ک‌ه‌ت و ر‌ه‌حه‌ت، -خوی گه‌وره بی به‌شمان نه‌کات له‌و خیره- وه یه‌کیکی تر له فه‌زله‌کانی نه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: (مِنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ) ^(۷۳) له زیاده‌ی ئیمام أحمد دا (ر‌ه‌حه‌تی خوی په‌روه‌دگاری لی بیت)، خوی گه‌وره له گوناھی ر‌ا‌بر‌دوو داهاتوشی خوش ده‌بیت إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

پ‌۱۲۶ / نایا شه‌وی قه‌در که‌یه، یاخود ده‌که‌وئیه چه‌ندی رهمه‌زانه‌وه؟

و/ هه‌ندی له زانایان پیمان وایه شه‌وی قه‌در له شه‌وی به‌راته که ده‌وتریت شه‌وی به‌رات وانا شه‌وی پانه‌ی شه‌عبان که نه‌وه‌ش هه‌له‌یه، به‌راستی خوی گه‌وره بو خوی ده‌فه‌رموویت: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ [البقرة: ۱۸۵].

قورئان له مانگی رهمه‌زاندای دابه‌زی وانا ده‌ست کردن به دابه‌زینی قورئان سه‌ره‌تای دابه‌زینه‌ک‌ه‌ی له شه‌ویکی رهمه‌زاندای بوو، که‌واته له رهمه‌زاندای بوو، پاشان خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ [القدر: ۱]. که‌واته (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) یش قورئانی تیادا دابه‌زیوه قورئانیش له رهمه‌زان دابه‌زی که‌واته (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) له

(۷۳) رواه البخاري في الصوم باب من صام رمضان إيمانًا واحتساباً برقم ۱۷۶۸، ومسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب الترغيب في قيام رمضان برقم

رهمه‌زاندایه بیگومان ئه‌وه وه‌کو به‌لگه‌ی قورئانی، وه‌کو به‌لگه‌ی فرموده‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموی: (الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْاَوْاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ) ^(۷۴) واته: له‌ده شه‌وه‌که‌ی کۆتاییدا هه‌ولده‌ن (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) تان ده‌ست بکه‌وێت و له‌خیره‌که‌ی بیه‌ش نه‌بن، که‌واته له‌ده شه‌وی کۆتاییدا، پاشان ئاسانکاری تریشی کردووه: (فِي الْوَيْلِ مِنَ الْعَشْرِ الْاَوْاخِرِ) له‌شه‌وه تاکه‌کانی ده‌شه‌وی کۆتاییدا، به‌لام دیاری نه‌کراوه، به‌لام بۆچونی زۆریک له‌زانایان شه‌وی بیست و حه‌وته به‌لام دلتیا نیه به‌لکو له‌تاکه‌کانی ئه‌وه ده‌شه‌وه‌دایه شه‌وی بیست و یه‌ک، شه‌وی بیست و سێ، شه‌وی بیست و پینج، شه‌وی بیست و حه‌وت، شه‌وی بیست و نۆ، له‌وه پینج شه‌وه‌دا مرۆقی موسولمان هه‌ول بدات ده‌ستی بکه‌وێت و بێ به‌ش نه‌بی‌ت لێی إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

پ/۱۲۷/ حیکمه‌ت له‌دیاری نه‌کردن و یه‌کلا نه‌کردنه‌وه‌ی شه‌وه‌که‌ چیه؟ وه‌بۆچی شه‌وه‌که‌ ده‌ست نیشان نه‌کراو تا هه‌موو خه‌نگی به‌بێ گومان له‌وه شه‌وه‌دا دابنیشن و عیباده‌تی تیا‌دا بکه‌ن و خیری شه‌وه‌که‌یان ده‌ست بکه‌وێت؟

و/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌فرموده‌یه‌ک دا که ئیمامی بوخاری (ره‌حه‌تی خوی لێ بی‌ت) رپویه‌تی کردووه ده‌فرمووێت: (إِنِّي خَرَجْتُ أَخْبِرُكُمْ بَلَيْلَةِ الْقَدْرِ) ^(۷۵) فرموی من له‌ماله‌وه هاته‌ده‌روه بۆ ئه‌وه‌ی پیتان بلیم (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) کام شه‌وه‌یه (فَتَلَحَّى فُلَانٌ وَفُلَانٌ) به‌لام فلانه‌که‌س و فلانه‌که‌س بوو به‌ده‌مه‌قاله‌و کیشه‌یان بۆیه (فَرَفَعَتْ) خوی گه‌وره ئه‌وه‌ی له‌دل برده‌مه‌وه که کام شه‌وه‌یه‌و له‌بیرم چوه‌وه، سه‌رقال بووم به‌کیشه‌یه‌ی ئه‌وه دوو که‌سه‌و له‌بیرم چوه‌وه مه‌شغولیه‌تی ئه‌وان له‌بیری برده‌مه‌وه که کام شه‌وه‌یه که پیتان بلیم، به‌لام (وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموی له‌وانه‌یه ئه‌وه خیر بی‌ت بۆ ئیوه، خیره‌که‌ی له‌چی دایه؟ ئه‌گه‌ر زانیامان کام شه‌وه‌یه ئه‌وه به‌دریژیی سال مرۆژ عیباده‌تی خوی گه‌وره‌ی نه‌ده‌کردو که‌می ده‌کردو ئیجتهدای نه‌ده‌کردو هه‌ولی نه‌ده‌دا به‌لکو ده‌یزانی شه‌ویکه له‌وه شه‌وه‌دا عیباده‌ت ده‌کات و باقی شه‌وه‌کانی تر ته‌مه‌لی ده‌کات، به‌لام ئیستا وای کردو مرۆژ له‌رهمه‌زاندایه‌وه‌ی تێ بکۆشیت له‌ناو رهمه‌زانیشدا له‌ده‌شه‌وه‌که له‌ناو ده‌شه‌وه‌که‌ش پینج شه‌وه تاکه‌کان بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر مرۆژ خیر و به‌رکه‌تی به‌نسب بی‌ت و عیباده‌تی خوا زیاتر بکات بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموی: ^(۷۶) (وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ) إِنْ شَاءَ اللَّهُ خیری تیا‌یه. سو‌دی‌کیش که له‌م فرموده‌یه وه‌ری بگرین بزانه (فَتَلَحَّى فُلَانٌ وَفُلَانٌ) ده‌فرمووێت فلانه‌و فلانه‌و ده‌مه‌قاله‌یان بوو ئه‌وه زانسته له‌بیرم چوه‌وه و به‌رز کرایه‌وه که‌واته کیشه‌ی ناو موسولمانان زه‌ره‌رو زیانه‌و خیریکی گه‌وره‌ی له‌ده‌ست دا وه‌ان شاء الله خیریش له‌وه دایه که ئیستا هه‌یه، به‌لام به‌رده‌وام دووبه‌ره‌کی و پارچه‌پارچه‌گریتی موسولمانان شه‌ری پیه‌یه نه‌ک خیری پیه‌ی، ئامۆژگاری بۆ موسولمانان ئه‌وه‌یه واز له‌پارچه‌گریتی بی‌ن ئه‌وه‌ش به‌وه ده‌بی‌ت که بگه‌رپینه‌وه سه‌ر مه‌نه‌جه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌حابه (ره‌زای خوی گه‌وره‌یان لێ بی‌ت).

(۷۴) رواه البخاري (۱۹۱۲) وانظر (۱۹۱۳) ورواه مسلم (۱۱۶۷) وانظر (۱۱۶۵).

(۷۵) رواه البخاري (1919).

(۷۶) رواه البخاري (1919).

پ۱۲۸/ خَوای گه‌وره نه سورتهی (الفجر) دا سویند ده‌خوات به ده شهوی سهره‌تای مانگی (ذی الحجة) ﴿وَالْفَجْرِ* وَكِبَالٍ عَشْرٍ﴾ [الفجر: ۱-۲] نایا نهم ده شهوه خیری زیاتره یاخود ده شهوی کۆتایی رهمه‌زان؟

و/ رای راجحی زانایان نه‌وهیه که به‌راورد له‌نیوان ده شهوی سهره‌تای مانگی (ذی الحجة) له‌گه‌ل ده شهوی کۆتایی مانگی رهمه‌زان وه‌کو شه‌وه‌کان ده شهوی کۆتایی رهمه‌زان خیرتره، به‌لام وه‌کو رۆژه‌که‌ی ده رۆژی سهره‌تای (ذی الحجة) خیرتره، واتا ئاوا نه‌ک به ره‌هایی (مطلق) ی به رۆژ ئه‌ویان خیرتره به شه‌ویشیان ئه‌میان چونکه (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) ی تیدایه .

پ۱۲۹/ نایا نهم شه‌وانه‌ی که موسولمانان داده‌نیشن بۆ ده‌ست که‌وتنی ئه‌و خیره چون زیندووی بکه‌نه‌وه‌و به چی ئاوه‌دانی بکه‌نه‌وه؟ یاخود هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (خوای گه‌وره‌یان لی رازی بیئت) چون نهم شه‌وه‌یان زیندوو کرده‌ته‌وه؟

و/ له بوخاری و موسلیم دا هاتوه له عائیشه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری له‌سه‌ر بیئت) ده‌فه‌رموویت: کان رسول الله ﷺ (إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ) که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چوبایه‌ته ده شه‌وه‌که‌وه (شَدَّ مِئْزَرَهُ وَأَحْيَا لَيْلَهُ، وَأَيَقَطَّ أَهْلَهُ) ^(۷۷) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (شَدَّ مِئْزَرَهُ) واتا ئه‌و شویندی له پشتینه‌وه بۆ خواره‌وه‌ی مروؤ ئه‌وه‌ی که له‌به‌ری ده‌کات جا ئیزار جوړه جلیکه یه‌مه‌نیه‌کان ئیستاش هه‌ر له به‌ریانه وه‌کو خاوه‌یه‌کی گه‌وره‌یه له خوایانی ده‌تالین له ناوه‌راسته‌وه، یان به‌شی خواره‌وه‌ی پۆشاکه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ توندی ده‌کرد، توند کردن دوو مانای هه‌یه: مانایه‌کی ئه‌وه‌یه که مروؤ خوی گورج و گۆل کرده‌وه واتا بۆ کاریکی گرنج بۆ عیبادت، مانای دوو‌میشیان ئه‌وه‌یه که شه‌رواله‌که‌ی توند کرد واتا ناچیته لای خیزانی، هه‌ر دوو ماناکه‌شی دروسته، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌م ده شه‌وه له ئیعتیکاف دا بوو له ئیعتیکافیش دا مروؤ ناچیته لای خیزانی وه‌خویشی گورج و گۆل ده‌کرده‌وه زیاتر له جارن (کان یجتهدُ فیها ما یجتهدُ فی غیرها) له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا که موسلیم ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌م ده شه‌وه‌دا ئیجتهداو تیکۆشانیکی ده‌کرد که له‌غیری نهم ده شه‌وه‌دا نه‌ی ده‌کرد، جا به‌م شیوه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئیجتهدای ده‌کرد، (وَأَحْيَا لَيْلَهُ) شه‌وه‌که‌به‌گشتی زیندوو ده‌کرده‌وه ئاوه‌دانی ده‌کرده‌وه به‌خواره‌وستی، واتا تیبدا نه‌ده‌خه‌وت وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (وَأَيَقَطَّ أَهْلَهُ) خیزانه‌که‌شی به‌خه‌به‌ر ده‌هینا له‌خه‌و بۆ خواره‌وستی، وه له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا هاتوه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ) ^(۷۸) شه‌و نوپژی ده‌کرد وه کاتیک که ویستبای بگاته ویتز، ویتزه‌که‌ی بکات خیزانی هه‌ل‌ده‌ساند بۆ ئه‌وی ئه‌وانیش هه‌لسن و نوپژ بکه‌ن و له‌خیری ئه‌و شه‌وانه بی به‌ش نه‌بن.

پ۱۳۰/ نایا نه‌خه‌وتن مه‌رجه بۆ ئه‌وه‌ی که‌وا ئه‌و که‌سه‌ی که داده‌نیشیت خیری ته‌واوی ده‌ست که‌ویت؟

و/ پرسیاره‌که‌له‌شوینی خوی بوو، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (وَأَيَقَطَّ أَهْلَهُ) خیزانه‌که‌ی به‌خه‌به‌ر ده‌هینا، دیاره‌خه‌وتبون و به‌خه‌به‌ری ده‌هینان که‌واته مانای ئه‌وه‌نیه‌که‌ده شه‌وی کۆتایی هه‌ر که‌سیک که‌بیه‌ویت زیندووی بکاته‌وه به‌وه‌ده‌بیئت که‌هیچ نه‌خه‌ویت، یان کاتژمی‌ریکیش نه‌خه‌ویت، نه‌خیر (بیگومان که‌سیک نه‌خه‌ویت و

(۷۷) رواه البخاري (۱۹۲۰) ومسلم (۱۱۷۴).

(۷۸) صحيح البخاري .

به‌رده‌وام عیبادهت بکات خیره‌که‌ی زیاتره وه‌کو صه‌حابه (ره‌زای خوی پهره‌ردگاریان لی بیت) له دوی نویژی عیشاوه ده‌ستیان ده‌کرد به نویژ تاوه‌کو له‌وه ده‌ترسان که بانگی به‌یانی بدات له‌وه ده‌ترسان که فریای پاششیو نه‌که‌ون، خه‌ریکی عیبادهت ده‌بوون که‌سیک وا بتوانیت نه‌وه خیره‌تره.

پ۱۳۱/ نه‌ی که‌سیک که به‌م شیوازه نه‌توانیت؟

و/ که بزانیته نه‌گه‌ر هه‌ر نه‌خه‌ویت له‌وانه‌یه کۆتایی نه‌و کاته پیروزه‌ی له‌ده‌ست بجیت و نه‌توانی خوی رابگریته و خه‌وی لی بکه‌ویت نا با له‌سه‌ره‌تای شه‌و شتیکی بجه‌ویت بو نه‌وه‌ی خوی چالاک بکاته‌وه بو کۆتایی شه‌و، یان به‌رۆژ هه‌ول بدات بجه‌ویت بو نه‌وه‌ی به‌شه‌و نه‌خه‌ویت واتا مه‌رج نیه.

پ۱۳۲/ عاده‌ته‌که وایه که سه‌ره‌تای شه‌و نه دوی گه‌پانه‌وه له نویژی عیشا خه‌ئکی ده‌خه‌ویت تاوه‌کو نزیک کاترمی‌ده، ده‌و نیو له دوی نه‌وه هه‌ئده‌ستنه‌وه؟

و/ وه‌کو دروستیتی دروسته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** وه (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) به‌وه له ده‌ست ناچیت، به‌لام باشتر وایه مروژ نه‌خه‌ویت و هه‌ول بدات به‌رۆژ بجه‌ویت بو نه‌وه‌ی قه‌ره‌بووی بکاته‌وه بو شه‌و **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** به‌س بلین مه‌رج بیت نه‌خه‌وتن مه‌رج نیه وه‌کو نه‌و فه‌رمووده‌یه که باسماں کرد.

پ۱۳۳/ که‌واته صه‌حابه (خوی گه‌وره لییان رازی بیت) به‌دریژی شه‌و نویژیان کرده‌وه شه‌وه‌کانیان ته‌نها به نویژو عیبادهت زیندو کردۆته‌وه جگه له‌مه شتیکی تریان نه‌کردوه؟

و/ نه‌وه‌ی که وارده له نایه‌ت و فه‌رمووده‌وه نه‌په‌ره‌کان دا صه‌حابه (ره‌زای خوی پهره‌ردگاریان لی بیت) له‌م ده‌شه‌وه‌دا خه‌ریکی نویژ بوون و زۆربه‌ی کاتی شه‌وه‌که‌یان به‌نویژ به‌سه‌ر بردووه (كَانَ يَقْرَأُونَ بِالْمِائِينَ) به‌سه‌دان نایه‌تیاں ده‌خویند له نویژه‌کانیادا، وه زۆر راده‌وه‌ستان و زۆر له سوچه‌دا ده‌مانه‌وه‌وه نویژیکی ته‌واویان ده‌کرد، هه‌روه‌ها پیغه‌مه‌بری خواش ﴿﴾:

(يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ) (۷۹).

واتا به‌و شیوه‌یه به‌دریژی و به‌جوانی ده‌یانکرد، هه‌روه‌ها دوعایان ده‌کرد له خوی گه‌وره‌وه لی ده‌پارانه‌وه وه هه‌روه‌ها زیکی خوی پهره‌ردگاریان ده‌کرد، به‌لام نه‌ک زیکی به‌کۆمه‌ل که گلۆپ بکوژینه‌وه و به‌یه‌که‌وه ده‌ست بکه‌ن به (الله الله) نه‌وه نه‌هاتوه له سونه‌تدا به‌ئکو زیکی بیدعه‌یه و صه‌حابه نه‌یانکردوه (ره‌زای خوی پهره‌ردگاریان لی بیت) به‌لی شه‌وه‌کانیان به‌عیبادهت به‌رپۆه ده‌برد.

پ۱۳۴/ له زۆریک له مزگه‌وته‌کان له کوردستاندا خه‌ئکی نه‌و شه‌وانه زیندوو ده‌که‌نه‌وه یان به‌حیسابی خویان ناوه‌دانی ده‌که‌نه‌وه به‌سروود ووتن و ده‌ف لیدان، یاخود زۆرجاریش به‌پرسیارو وه‌لام که پرسیارو وه‌لامه‌کان به‌شیکی که‌میش پرسیاره‌کان دینییه‌وه سه‌بارته به‌شه‌ریعه‌تی نیسلامه، وه زۆریک له پرسیاره‌کان پرسیارو پۆشنبیری گشتی و پرسیارو وه‌رزشیه نایا نه‌م شته تا چه‌ند دروسته که نه‌م شه‌وانه به‌م شیوازه زیندوو بکریته‌وه؟ نایا هه‌مان نه‌جرو پاداشتی نه‌و که‌سانه‌یان هه‌یه که‌وا نویژ ده‌که‌ن و زیکی خوا ده‌که‌ن و قورئان ده‌خوینن و عیبادهت ده‌که‌ن یان نا؟

(۷۹) متفق علیه .

و/ بیگو مان، (خیر الهدی هدی محمد ﷺ) باشتزین رینمایی رینمایی پیغه‌مبهره ﷺ وه هه‌روه‌ها (كُلُّ خَيْرٍ فِي اتِّبَاعِ مَنْ سَلَفَ وَكُلُّ شَرٍّ فِي ابْتِدَاعِ مَنْ خَلَفَ) هه‌موو خیریک له‌وه‌دایه شوینی سه‌له‌فی صالح بکه‌وین، شوین صه‌حابه بکه‌وین (ره‌زای خویان لی بیت) بزاین چون نه‌وه ده شه‌وانه‌یان ئاوه‌دان کردوته‌وه‌وه زیندوو کردوته‌وه‌وه، نیمه‌یش به‌وه شیوه‌یه، وه‌کو باسمان کرد صه‌حابه (ره‌زای خویان لی بیت) به‌عبادهت و نوپژ به‌پژوه‌یان بردوو، نوپژی درپژو به‌رده‌وام سه‌بریان گرتوه له‌م ده شه‌وه‌دا، به‌لام نه‌مرؤ که ده‌بینین وه‌کو ئاماژه‌تان پی کرد واته به‌داخه‌وه رپژه‌وی نه‌م ده‌شه‌وه بو زیندوو کردنه‌وه‌ی گورپاوه له‌وه‌ی که خه‌لک خه‌ریکی عبادهت و ئیعتیکاف و نوپژو گاعهت بیت خه‌ریکی نه‌وه‌ن که چون خه‌لک که‌سب بکریت وه بی به‌شیش ده‌کرین له‌م ده شه‌وه‌دا و نه‌م خیره‌یان له‌ده‌ست ده‌چیت که هه‌یه، به‌چیه‌وه مه‌شغول ده‌کرین بو نمونه بیستومانه له‌مزگه‌وتی وا هه‌یه فیدیدوو سیدیان هیناوه‌وه دایان ناوه‌وه فلیمیکیان بو لیده‌ده‌ن بو نمونه جا با له‌سه‌ر ئیججازی قورئانیش بیت، نه‌وه به‌راستی زیندوو کردنی شه‌وه به‌وه شیوه‌یه نابیت، یان پرسیارو وه‌لام، یان پیشپرکی، یان سروود ووتن و ده‌فه لیدان و نه‌وه جوړه شتانه نه‌وانه هه‌مووی بیدعه‌یه، به‌راستی سه‌له‌فی صالح شتی وایان نه‌کردوو، وه شه‌رترین شه‌ریش نه‌وه‌یه مروژ شوین (خلف) بکه‌ویت، که‌واته مروژی موسولمان هه‌ول بدات شوین صه‌حابه بکه‌ویت بو نه‌وه‌ی خیری ده‌ست بکه‌ویت نه‌ک شوین که‌سانیک بکه‌ون که شوین هه‌واو ئاره‌زوی خویان ده‌که‌ون و به‌عه‌قلی خویان ده‌یانه‌ویت شه‌وه‌کان زیندوو بکه‌نه‌وه که کرده‌وه‌کانیان نه‌وه نیشان ده‌دات که هه‌ده‌فی سه‌ره‌کی تیایدا نه‌وه‌یه که خه‌لک که‌سب بکه‌ن نه‌ک شه‌وه‌کان زیندوو بکه‌نه‌وه، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که چون ووتار بو خه‌لک بدریت ووتاریکی وا که ته‌ماشا ده‌که‌ی هه‌موو شه‌ویک زیاتر له‌چهند ووتاریک له‌هه‌ر مزگه‌وتیکدا بدریت وه کوری تیادا به‌سه‌رتیت وه پرسیارو وه‌لامی تیادا بکریت وه پیشپرکی تیادا بکریت نه‌م شتانه به‌راستی (السلف الصالح) نه‌م ده شه‌وه‌یان به‌وه شیوه‌یه به‌پژوه نه‌بردوو، وه نه‌گه‌ر پیویست بکات بو نمونه ئاموژگاریه‌ک یان مونکه‌ریک ده‌بینیت نه‌هی لی ده‌که‌یت یان تییینیه‌ک ده‌ده‌یت که موسولمانان نه‌م ده شه‌وه ته‌مه‌ل مهن با خه‌وه نه‌تان باته‌وه‌وه عبادهتی خوتان چاک بکه‌ن، وه نه‌م ده شه‌وه چالاک بن، که ووتاریک بیت بو هاندانیاان بو زیاتر عبادهت کردن له‌م ده شه‌وه‌دا ئاساییه و دروسته، به‌لام ده‌ست بکریت به‌محاجرات و خه‌ریکی پرسیارو وه‌لام بین و ده‌فه لیدان و نه‌وه جوړه شتانه به‌راستی بیدعه‌یه وه خه‌لک بی به‌ش کردنه له‌وه‌خیره گه‌وره‌یه که له‌وه ده شه‌وه‌دا هه‌یه، یان کاتیک ته‌ماشا ده‌که‌ین کاتی نوپژه‌کانیان نه‌وه پهری کاترمیریکیش ناخایه‌نیته به‌لام کاتی قسه‌کردن و پیکه‌نین زور ده‌خایه‌نیته که نه‌وه‌ش له‌سوننه‌تدا نه‌هاتوو.

پ۱۳۵/ ئایا دابه‌ش کردنی خواردن نه‌م شه‌وانه‌دا که شه‌وه‌کان درپژ بیت و خه‌لکه‌که برسینان بیت، جوړه خواردنیک دابه‌ش بکریت تا چهند دروسته؟

و/ له‌م شه‌وانه‌دا دروسته، چونکه خویا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ [البقرة: ۱۸۷].

دروسته مروژ له شه‌وانی ره‌مه‌زانداندا بخوات و بخواته‌وه، به‌لام وا نه‌کریت که بکریت به‌رنامه‌یه‌ک هه‌موو شه‌ویک له‌دوای هه‌موو دوو رکعه‌تیک دا خواردن بینی و دابه‌شی بکه‌یت، یه‌که‌م مزگه‌وته‌کان پس بکرین دووه‌میشیان

خه‌لکه که زیاتر فکری لای خواردنه‌که‌ی بیّت و ماعیده‌ی قورس بیّت و به خواردنه‌وه مه‌شغول بیّت زیاتر با ئەوه‌نده مروژ سه‌بر بگریّت، پیش ئەوه‌ی بیته مزگه‌وت با خواردن بخوات، ریگر نیه که برسیشی بو هه‌ر که‌سیک برسی بوو مانع نیه شتیك بخوات، به‌لام بیکه‌ینه عاده‌تیك و به‌رده‌وامو دوا‌ی هه‌موو دوو رکعه‌تیك خواردنی تایبه‌تیا‌ن بدریتی و که چند زه‌ره‌ریکی تیا‌بی و قورسیان بکات له عیاده‌ته‌که‌یا‌ن باش نیه و زیده‌ره‌وی تیا‌یدا باش نیه پ ۱۳۶ / (نایا تایبه‌ت کردنی (صلاة التَّسْبِيح) به مانگی رهمه‌زان یا خود تایبه‌ت تریش بگریّت به‌م شه‌وانه‌وه که خه‌لکی ده‌میننه‌وه‌وه به کۆمه‌ل ئە نجامی بده‌ن و ئیما‌میک پیش نو‌یژیان بو بکات و نو‌یژی (التَّسْبِيح) یا‌ن بو ئە نجام بدات تا چند دروسته‌؟

و / (صلاة التَّسْبِيح) هه‌ندیك له زانایان ده‌فه‌رموون فه‌رمووده‌که‌ی حسنه که (حسن) بیّت که‌واته دروسته بگریّت، که دروستیشه تایبه‌ت نه‌کراوه به هه‌چ شه‌ویك و به هه‌چ روژیک له سالداهه‌ر که‌سیك تایبه‌تی بکات ئەوه‌ی که باست کرد له رهمه‌زاندان یا‌ن له شه‌وانی قه‌دردا یا‌ن له شه‌وانی تاکدا ئەو تایبه‌ت کردنه دروست نیه و بیدعه‌یه، جا له هه‌ر شه‌ویك که بو گونجا له رهمه‌زان یا‌ن جگه له رهمه‌زان بیکات کیشه نیه **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** به‌لام باوه‌ری وا نه‌بیّت که‌وا سوننه‌ته له‌م شه‌وانه‌دا.

پ ۱۳۷ / ئە‌ی به کۆمه‌ل بگریّت؟

و / ئە‌وه نه‌هاتوه له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷺ، که‌واته سوننه‌ته هه‌ر که‌سیك بو خو‌ی به ته‌نها بیکات وه تایبه‌تی نه‌کات به روژیک یا خود به مانگیکه‌وه .

پ ۱۳۸ / نایا دوعایه‌کی تایبه‌ت هه‌یه له شه‌وانی قه‌دره مرو‌قی موسو‌لمان تایبه‌ت پی‌ی له خوای گه‌وره بیاریته‌وه‌؟

و / به‌لی عایشه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیّت) پرسیا‌ری له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردو فه‌رمووی: ئە‌گه‌ر من شه‌وی قه‌در دوعام کرد چی بلیم؟ فه‌رمووی: بلی: **(اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي)** (۸۰) .

واته: خوایه تو لی‌بوردو لی‌خوش بوو میه‌ره‌بانیت بمه‌خشه و لی‌مان ببوره .

پ ۱۳۹ / نایا نیشانه‌کانی ئە‌م شه‌وه چیه‌؟

و / نیشانه‌کانی ئە‌م شه‌وه، شه‌وه که جه‌وه‌که‌ی موناسیبه نه‌ گه‌رمه‌وه نه‌ سارده، وه شه‌ویکی گه‌شه وه روژیش خو‌ر هه‌لدیت له‌م شه‌وه که بو به‌یا‌نیه‌که‌ی **(تَطَّلَعَ الشَّمْسُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِهَا بَيضاءَ لَا شُعاعَ لَهَا)** (۸۱)، خو‌ر که ده‌ردیت به‌یا‌نیه‌که‌ی سپیه تیشکی نیه، ئە‌وه نیشانه‌کانی شه‌وی قه‌دره، به‌لام کۆمه‌لیك شتی تر هه‌یه خو‌رافیات هه‌یه که تیا‌یدا سه‌گ ناوه‌ریت و تیا‌یدا دوو ئە‌ستیره به‌یه‌ک ده‌گه‌ن و تیا‌یدا خه‌ون ببینیّت و ئە‌م شتانه هه‌مووی خو‌رافیاته‌وه ئە‌سل و ئە‌ساسی نیه.

(۸۰) رواه الترمذي وقال هذا حديث حسن صحيح .

(۸۱) رواه مسلم في الصحيح .

زه کاتی سه رفته

نایه زه‌کاتی سهرفته چی یه؟ وه به چی دهریت؟ وه که ی دهریت؟ وه چون دهریت؟ وه چین نه و حوکمانه ی که تاییه تن به زه‌کاتی سهرفته وه؟

پ۱۴۰ / زه‌کاتی سهرفته چی یه؟

و / زه‌کاتی سهرفته له زمانی عهره بیدا پی ده‌گوتری (زکاة الفطر) واته نه و زه‌کات و خیره ی که واجب ده‌بی به هوی رۆژوو شکاندن و ته‌واو بوونی مانگی رهمه‌زانه وه (الصَّدَقَةُ تَجِبُ بِالْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ) خیره ی که واجب ده‌بی له سهر ئینسان که بی‌کاسی ده‌کین اِنْ شَاءَ اللَّهُ، به هوی چیه وه واجب ده‌بی؟ به هوی ته‌واو بوونی مانگی رهمه‌زان به هوی رۆژوو شکاندنی مانگی رهمه‌زان که کوتایی پی دی .

پ۱۴۱ / که واته حوکمه‌که ی له شه‌رعدا واجب؟

و / به‌لی بیگومان واجب وه فهرزه .

پ۱۴۲ / حیکمه‌ت چی یه له فهرز بوون و واجب بوونی سهرفته؟

و / بیگومان هدر حوکمیک که خوی په‌روه‌دگار داینایی حیکمه‌تیکی تیدایه . نه و حیکمه‌ته هندی جار ده‌زانری و هندی جاریش نازانری، به‌لام دلناین و بیروباوه‌رمان وایه که هیچ حوکمیک خوی حیکمه‌ت نیه، هه‌موو کاره‌کانی له جی خویه‌تی، حیکمه‌تی سهرفته (زکاة الفطر) بریتیه له چاک بوون له گهل فه‌قیر و هه‌ژار و به‌و خیره ی که تو ده‌یاندیه‌تی بی پیوستیان بکه ی له سوال کردن و داوی خواردن کردن له رۆژی چه‌ژندا . چونکه نه و خیره نه و زه‌کاته کاتیک واجب ده‌بی که رهمه‌زان ته‌واو ده‌بی، که واته بو شه‌وی چه‌ژن وه بو رۆژی چه‌ژن که نه و زه‌کاته وهرده‌گیری نه و فه‌قیر و هه‌ژارانه نه‌وانیش بو شه‌وی به‌شداری ده‌ولمه‌نده‌کان بکه‌ن له خواردندا و خواردنیکیان هه‌بی که نه‌وانیش دلیان پی خوش بی نه‌ک ده‌ولمه‌نده‌ خواردنی خوی هه‌بی و فه‌قیریش بی خواردن بمینیه‌وه . وه حیکمه‌تیکی تریشی شه‌ویه: که پاک بوونه‌وه ی رۆژوو وه‌وانه له‌هه‌ر قسه‌یه‌کی له‌غوو له‌هه‌ر (رفث) یک له‌هه‌ر خراپه‌یه‌ک کردیتی نه‌م زه‌کاته پاک ی ده‌کاته وه‌و شه‌جری رۆژوو که ی بو ته‌واو ده‌کات هه‌روه‌کو ابن عباس ده‌گیرینه‌وه پیغه‌مه‌ری خوا زه‌کاتی سهرفته ی واجب کرد ﷺ:

(فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ وَطُعْمَةً)^(۸۲)

که (طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ) له پیناوی چیدا؟ بو خاتری چی؟ بو خاتری شه‌ویه که رۆژوو وه‌وان پاک بیته‌وه له (لغو) یه‌ک که کردوو یه‌تی له (رفث) یک له قسه‌یه‌کی زیاد له قسه‌یه‌کی هه‌له له کرده‌وه یه‌کی ناشیرین که کردوو یه‌تی بو شه‌ویه پاک بیته‌وه به‌و زه‌کاته و پاداشتی رۆژوو که ی ته‌واو بو بمینیه‌وه، وه‌هه‌روه‌ها حیکمه‌تی دووه‌میشی بو جگه له رۆژوو وه‌وانه‌که یه بو خه‌لکانی فه‌قیر و هه‌ژاره بو شه‌ویه له رۆژی چه‌ژندا نه‌وانیش بی خواردن نه‌مینیه‌وه به‌هوی نه و زه‌کاته وه که دهریت نه‌وانیش خواردنی خویان هه‌بی و بتوان به‌شداری ده‌ولمه‌نده‌کان بکه‌ن له‌و رۆژه چه‌ژندا و دلیان خوش بی .

(۸۲) رواه أبو داود ۱۳۷۱ قال النووي : رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ مِنْ رِوَايَةِ ابْنِ عَبَّاسٍ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ .

پ۱۴۳/ که‌واته نه‌گەر بۆ پاککردنه‌وه‌ی رۆژوو‌ه‌وان بیټ نه‌هر که‌م و کوریه‌ک یان نه‌هر تاوانیک نه‌کاتی به‌رۆژوو‌بووندا نه‌نجامی دابی که‌واته کاتی زه‌کاتی سه‌رفتره نه‌که‌و‌یتته کۆتایی رهمه‌زانه‌وه؟

و/ بیگومان زه‌کاتی (الفطر) کاتی واجبوونه‌که‌ی زانایان دوو بۆچونیان هه‌یه کۆمه‌لیک له‌زانایان ده‌فه‌رموون به‌ئاوابوونی رۆژ له‌ رۆژی دوا‌ی رهمه‌زان زه‌کات (الفطر) واجب ده‌بی، کۆمه‌لیکیان ده‌لین: زه‌کاتی (الفطر) به‌ره‌به‌یانی رۆژی چه‌ژن واجب ده‌بی که‌واته چ کاتیك واجب بوو؟ بۆچونی یه‌که‌میان بی یان بۆچونی دوو‌ه‌مین بی رهمه‌زان که‌ ته‌واو بوو نه‌وه زه‌کات (الفطر) واجب بووه، جا به‌چوونه‌ ناو شه‌وی چه‌ژن یان به‌ چوونه‌ ناو رۆژی چه‌ژن به‌هر کامیکیان بی شه‌و و رۆژی چه‌ژن نه‌و زه‌کاته واجب ده‌بی پیش نه‌وه واجب نی یه.

پ۱۴۴/ نه‌ ئین عومهره‌وه (خوا لیبی رازی بیټ) هاتوو‌ه که‌ رۆژی یا دوو رۆژ پیش چه‌ژن زه‌کاتی سه‌رفتره‌ی ده‌رکردبی؟ نه‌مه سه‌باره‌ت به‌ ئایا دروسته پیش بخری نه‌و زه‌کاته پیشتر بدری یان نا؟ واته باشتین کاتی ته‌واو بوونی رهمه‌زانه؟

و/ واجب بوونه‌که‌ی نه‌و کاته‌یه‌و نه‌و کاته واجب ده‌بی، به‌لام که‌سیک که‌ پیشی بخت تا چ راده‌یه‌ک چه‌ند رۆژ پیش واجب بوونی بو‌ی هه‌یه بیکات؟ ده‌لین: لی‌ره‌دا ئیمه ده‌گه‌رپینه‌وه سه‌ر ووت‌ه‌ی پیغه‌به‌ری خوا ﷺ وه‌نه‌گەر هه‌بی وه‌نه‌گەر نه‌بی ده‌گه‌رپینه‌وه سه‌ر کرداری سه‌حابه: (عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ) (۸۳) (مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي) سه‌حابه (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاریان لی بیټ) به‌لی وه‌کو ئاماژه‌تان پیکرد له‌ ئین عومهره‌وه (خوا لیبی رازی بیټ) رۆژیک یا دوو رۆژ پیش چه‌ژن زه‌کاتی سه‌رفتره‌ی ده‌رده‌کردو ده‌یدا به‌و که‌سانه‌ی که‌ زه‌کاتی سه‌رفتره کۆده‌که‌نه‌وه که‌واته بۆ نه‌وه‌ی که‌ بۆ نمونه لیژنه‌یه‌ک هه‌بی و هه‌لسی به‌وه‌ی که‌ زه‌کاتی سه‌رفتره‌ی خه‌لک کۆبکاته‌وه نه‌و لیژنه‌یه‌ بۆ نه‌وه‌ی فریا بکه‌ون رۆژیک یا دوو رۆژ پیش چه‌ژن ده‌ست بکه‌ن به‌ ماله‌کاندا بگه‌رپین نه‌و زه‌کاته کۆبکاته‌وه دروسته رۆژیک دوو رۆژ پیش چه‌ژن نه‌م زه‌کاته بدری. که‌ سه‌حابه ئاویان کردوو‌ه وه‌کو ئین عومهر (خوا لیبی رازی بیټ) کردی. به‌لام له‌ شانزه‌ی رهمه‌زانه‌وه یا له‌ حه‌قه‌وه‌ه یا چه‌ند رۆژیک له‌ پیش رهمه‌زانه‌وه وارد نه‌بووه له‌ سه‌حابه (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاریان لی بیټ) که‌ نه‌و زه‌کاته‌یان ده‌رکرد بیټ له‌و کاته‌دا.

پ۱۴۵/ ئایا که‌سانیک هه‌لده‌ستن به‌ کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاتی سه‌رفتره ئایا دروسته هه‌رکه‌سی بۆ خوی نه‌و زه‌کاته به‌ خزم و که‌سو کاری خوی بدات؟ یاخود پیوسته کۆمه‌لیک هه‌بی یا لیژنه‌یه‌ک هه‌لسن به‌ کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاته‌که‌و نه‌وان به‌سه‌ر فه‌قیرو هه‌ژاراندا دابه‌شی بکه‌ن؟

و/ له‌سه‌رده‌می پیغه‌به‌ری خوا ﷺ کۆمه‌لیک که‌س هه‌بوون که‌ ده‌گه‌ران و نه‌و زه‌کاته‌یان کۆده‌کرده‌وه، وه‌که‌ شتیکی ئاوا هه‌بی باشه بۆ نه‌وه‌ی که‌ نه‌و لیژنه‌یه‌ بی خه‌لکانی فه‌قیر دیاری بکرین و ناونوس بکرین و زه‌کاته‌که‌ کۆبکریته‌وه دابه‌ش بکری به‌سه‌ریاندا هه‌م بۆ خاتری فه‌قیرو هه‌ژاره‌کان چاکه، هه‌م بۆ خاتری خه‌لکه‌که‌ش که‌ زه‌کاته‌که‌ ده‌رده‌کات کار ئاسانه‌که‌ بۆ نه‌وان نه‌و ئه‌رکه‌یان له‌سه‌ر نامینی که‌ لیژنه‌یه‌ک به‌و ئیشه‌وه هه‌لده‌ستی،

(۸۳) رواه أبو داود ، والتزمذي ، وابن ماجه ، وغيرهم . و صححه جمع من أهل العلم ، منهم التزمذي ، والبخاري ، والحاكم .

به‌لام نه‌گهر نه‌و لیژنه‌یه‌ش نه‌بی بیگومان هه‌ر که‌سه‌و بو خوی زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی خوی دهر‌بکات و بیداته که‌سیک که‌شیای بیته که‌زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی بدریتی نه‌وه دروسته‌ی ان شاء الله.

پ ۱۴۶ / نایا زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی له‌سه‌رکی واجبیه؟

و / زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی بیگومان که‌سیک ده‌بی موسولمان بی که‌موسولمان نه‌بی بیشیدا لی قه‌بول ناکریت هه‌ر چنده‌ رای جمهور له‌سه‌ر نه‌وه‌یه که‌ئیسلام مه‌رجه، به‌لام ئیمامی شافعی (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاری لی بیته) ده‌فه‌رمووی: مه‌رج نییه چونکه له‌سه‌ر کافریش زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی واجب به‌لام بیگومان لی قبول ناکریت که‌موسولمان نه‌بیته، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که‌موسولمان بی وه تواناشی هه‌بی له‌سه‌ر دهر‌کردنی نه‌و زه‌کاته، واته قوتی شه‌و و رۆژیکی خوی و نه‌و خیزانه‌ی که‌نه‌و به‌رپرسیاریه‌تی قوتی نه‌وانی هه‌بی زیاد له‌وه نه‌وه زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی له‌سه‌ر واجب و ده‌بیته دهر‌بکات. به‌لام که‌خواردنی شه‌و و رۆژی نه‌بی نه‌وه زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی له‌سه‌ر نی‌یه، وه له‌سه‌ر هه‌موو که‌سیکیش پیغه‌به‌ری خوا ﴿وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾^(۸۴) گه‌وره بیته یا بچوک، نازاد بیته یا کویله، زن بیته یا پیاو، گه‌وره بیته یا بچوک هه‌ر هه‌مووی زه‌کاتی له‌سه‌ر واجب به‌لام ووتمان به‌مه‌رج؟ به‌مه‌رجی نه‌وه‌ی که‌هه‌بی که‌سیک که‌نه‌بی بیگومان:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ ﴿البقرة: ۲۸۶﴾.

پ ۱۴۷ / که‌واته نه‌گهر که‌سیک هه‌ژاریش بی قوتی شه‌و و رۆژیکی هه‌بی واجب له‌سه‌ری زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی دهر‌بکات؟

و / بیگومان ئین عییمین (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاری لی بیته) ده‌فه‌رمیته: نه‌و که‌سه‌ه زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی ده‌دات که‌نه‌ندازه‌ی مالی هه‌بی و اتا ماله‌که‌ی نه‌وه‌نده‌ی بی که‌بگاته نه‌ندازه. به‌لام لی‌ره‌دا بیگومان نه‌وه راجح نییه هه‌ر که‌سی قوتی شه‌و و رۆژی خوی و خیزانه‌ی که‌ی هه‌بی نه‌و که‌سانه‌ی که‌نه‌فه‌قه‌یان له‌سه‌ره نه‌وا پیوسته بیدات وه مرۆفیش له‌بری خوی و منداله‌کان و خیزانه‌ی که‌ی زه‌کاته‌که‌ی ده‌دات.

پ ۱۴۸ / که‌واته سه‌ره‌په‌رشتیاری خیزان هه‌لده‌ستی به‌دانی زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی هه‌ر که‌سی به‌خوی زه‌کات دهر‌ناکات؟ نه‌گهر نه‌و که‌سانه‌ی راتبیان هه‌بی یان پاره‌ی سه‌ره‌به‌خویان هه‌بی هه‌ر سه‌ره‌په‌رشتیاره‌که‌ واته باوکه‌که‌ زه‌کاتیان بو‌ده‌رده‌کات؟

و / نه‌گهر نه‌و که‌سه‌ بو خوی بیکات باوکه‌که‌ لی به‌رپرسیار نه‌بی کیشه‌ نییه و دروسته، به‌لام که‌سیک که‌منداله‌ که‌بالغ نییه بو نمونه یا ئافره‌تیکه‌ نه‌وانه سه‌ره‌په‌رشتیاریان بو‌یان دهر‌ده‌کات و له‌سه‌ریان لا ده‌چیت ان شاء الله

(۸۴) رواه البخاري (۱۵۰۳) و مسلم (۹۸۴).

پ ۱۴۹ / چ شتیك به زه‌کاتی سهرفته نه‌درییت؟

و/ زه‌کاتی سهرفته جیاوازه له زه‌کاتی مال، ابن عمر (ره‌زای خوی پهروردگاری لی بیټ) ده‌گیرپته‌وه له بوخاری و موسلیم دا ده‌فرموی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زه‌کاتی سهرفته‌ی واجب کرد (صاعاً مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعاً مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ صَاعاً مِنْ أَقْطِ) ^(۸۵) وه له ریوایه‌تیکی تردا (وَصَاعاً مِنْ طَعَامٍ) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ واجبی کردووه که (صاع) یك واته چوار مشت که دوو کیلو و سهدو په‌نجاو حدوت گرام ده‌کات، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ونده‌ی واجب کردووه هه‌ر که‌سی له‌بری هه‌ر که‌سیک چوار مشت که (صاع) یك ده‌کات زه‌کاتی له‌سه‌ر واجبه، له‌چی بی‌دات؟ له‌خواردن جا خواردنی نه‌و کاته که‌شک بووه بۆ نمونه جو بووه خورما بووه نه‌و جو‌ره شتانه بووه یان گه‌نم سهرده‌می صه‌حابه (ره‌زای خوی پهروردگاریان لی بیټ) نه‌وان وایان ده‌ر کردووه نه‌وه واجب بووه له‌سه‌ریان که دیاریان کردووه. جا مادام له ریوایه‌تیکیدا هاتووه که ده‌فرموی (وَصَاعاً مِنْ طَعَامٍ) که‌واته هه‌رشقی خواردن بی قوتی خه‌لک بی دروسته اِنْ شَاءَ اللَّهُ مهرج نییه بلین تایبه‌ته‌و ده‌بی ئیللا که‌شک بدری یا خورما بدری له ولاتی نیمه‌دا بۆ نمونه خورما نییه یا له‌وانه‌یه که‌شک نه‌بی یا له‌وانه‌یه که جو بده‌ینه که‌سیک سودی نه‌بی بۆ فه‌قیرو هه‌زار، له‌ولاتیکیکه‌وه بۆ ولاتیکی تر ده‌گوری، یا له‌شونیکه‌وه بۆ شونیککی تر ده‌گوری نه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئیشاره‌تی پیکردووه نه‌وا خواردنی خویان و قوتی نه‌وان له‌و شونیکه‌دا له‌و سهرده‌مه‌دا نه‌وه بووه، نه‌مرو که خواردنی خه‌لک برنجه بۆ نمونه دروسته ده‌بی بدری بیگومان نه‌وه‌ش باشتره له‌وه‌ی گه‌نم بداته خه‌لک یا جو بداته خه‌لک، که‌واته خواردنی خه‌لک چی بیټ ده‌بیټ نه‌وه‌یان بدریتی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فهرمووده که باسی خواردن ده‌کات ده‌بی خواردنیان بدریتی.

پ ۱۵۰ / نه‌گه‌ر که‌سیک توانای هه‌بیټ ده‌توانریت زیاتر بدرییت؟ یا خود نه‌ندازه‌که‌ی دیاری کراوه ؟

و/ که‌سیک که زیاتر بدات گومان له‌وه‌دا نییه که باشتره، چونکه زه‌کات نه‌سه‌له‌که‌ی له‌سه‌ر (مواساه الفقراو) دامه‌زراوه واته: دلنه‌وایی فه‌قیرو هه‌زارو چاکه کردن له‌گه‌لی جا که‌تو چاکه که زیاتر بکه‌ی نه‌وه گومانی تیدا نییه چاکتره، چون خوی پهروردگار له فیدییه‌ی خواردنی هه‌زاراندا ده‌فرموی: (وَأَنْ تَطَّوَعَ خَيْرًا لَكُمْ) نه‌گه‌ر بیټ و له فیدییه‌ی نه‌فریک زیاتر بدن خواردنی دوو نه‌فر بدن ﴿فَمَنْ تَطَّوَعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ﴾ [البقرة: ۱۸۴].

باشتره به هه‌مان شیوه‌ش زه‌کاتی سهرفته که‌تو له جیاتی نه‌فریک (صاع) یکه که‌تو بیکه‌ینه پیچ مست خیرت زیاتر ده‌گات و گوناخت ناگات اِنْ شَاءَ اللَّهُ، لی‌ره‌دا نه‌سه‌ل تیدا (تعبد) نییه، نه‌سه‌ل تیدا (مواساه الفقراء) له‌مه‌سه‌له‌ی (تعبدیات) چون هاتووه نابی بوی زیاد بکه‌ی، به‌لام شتیك که دیاره عیله‌ته‌که‌ی چاکه کردنه له‌گه‌ل هه‌زاران نه‌وه تو بیگومان که چه‌ندیك زیاتر بده‌ی باشتره به‌لگه‌شمان ئایه‌ته‌که‌ی خوی پهروردگار (وَأَنْ تَطَّوَعَ خَيْرًا لَكُمْ).

(۸۵) متفق علیه .

پ۱۵۱/ نه‌گهر هاتوو نه‌و خواردنه که پیی بدری جوړی خواردنه که ده‌ستنیشان نه‌کراوه بو نمونه نه‌گهر برنجه نیستا چند جوړی برنج له بازاردا هه‌یه برنجی وا هه‌یه بو نمونه کیلوی به دوو هزاره به‌هزاره به پینج سده نایه زه‌کاته‌که‌ی له‌سهر لا نه‌چی یاخود به‌گویره‌ی هه‌بوون و نه‌بوونی نه‌و که‌سه‌یه خوی چ جوړه برنجیک نه‌خوات نه‌بی له‌و برنجه ده‌ریکات؟

و/ نه‌سل نه‌وه‌یه که خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ [المائدة: ۸۹].

باشتر وایه خواردنیکی مامناوهند بی نه‌نه‌و ته‌کلیفه‌ی له‌سهر دابری بجی باشترین برنج بکړی بو خه‌لک، نه‌خراپترین برنجیش که بیداته خه‌لک و بویشی به‌ی له‌وانه‌یه پیان نه‌خوریت و نه‌یخون، که‌واته مامناو‌ندیته له‌م شتانه‌دا داواکراوه، به‌لام که‌سیک که‌نه‌بیته و له‌وه زیاتر ئیمکانیه‌تی نه‌بی چ برنجیکی هه‌یه دروسته إن‌عشاو اللّهُ نه‌و چی ده‌خوات نه‌وه بدات له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا گه‌وره‌یی نه‌وه‌یه که باشتر بی.

پ۱۵۲/ نایا نه‌م زه‌کاته‌ی سه‌رفتره به‌کی ده‌دریت؟ نه‌و هه‌شت پوله‌یه که خوی گه‌وره باسی کردوو یاخود جی‌اوازه؟

و/ زه‌کاتی مال به‌لی بو هه‌شت پوله‌که‌یه، به‌لام زه‌کاتی سه‌رفتره پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دیاری کردو فرمووی: (طَعْمَةٌ لِلْمَسَاكِينِ طَعْمُوهُمْ عَنِ السُّؤَالِ فِي هَذَا الْيَوْمِ) ^(۸۶) ده‌فرمووی: خواردنیکه بو فقیر و هه‌زار به‌س خواردنه وه‌بو فقیر و هه‌زارانه بو نه‌وه‌ی بی پیوستیان بکن له سوال کردن و داواکردن له‌خه‌لک له‌م روزه‌دا، نه‌یفه‌رموو بو که‌سی قهرزداره، بو که‌سیک که له‌جیهاده، بو که‌سیک که خه‌ریکی کاریکی خیره، بو نه‌و که‌سه‌یه که فقیر و هه‌زاره (طَعْمَةٌ لِلْمَسَاكِينِ) نه‌وه بوچونی دروسته .

پ۱۵۳/ که‌واته نه‌و که‌سانه‌ی خویان فقیر نه‌بوون دروست نی یه وه‌رییگرن، چونکه له‌کوندا وا باو بووه‌و خه‌لکی وا راهیندراون که زه‌کاتی سه‌رفتره وه باقی زه‌کاته‌کانی تر بدن به چینیکی تاییه‌ت. روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سهر نه‌م باه‌ته؟

و/ ووتمان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دیاری کردوو (طعم للمسکین) خواردنیکه بو فقیر و هه‌زار جا بو نمونه جاریک وه‌کو ماموستایه‌ک نه‌گهر مسکین و فقیر بن نه‌وا شیاون که مسکین و فقیر نه‌بن شیاو نین با مه‌لاش بن، که‌من شیاونیم إن‌عشاو اللّهُ که‌واته مهرج نییه بلیم ماده‌م که‌سیک که ماموستای مزگه‌وت بی بو نمونه نه‌وا سده‌دا سده شیاوی زه‌کاتی سه‌رفتره‌یه، کاتیک دروسته که مسکین و فقیر بن (طعم للمسکین) که نه‌و نیشانه‌ی تیدابی خه‌لاله‌و دروسته بوی وه له‌سه‌ریشت لاده‌چیت که بیده‌یتی، به‌لام که‌ده‌وله‌م‌مند بیت و مسکین نه‌بی نه‌بو نه‌و دروسته وه‌ری بگری نه‌بو من و تو دروسته پی بدین چونکه له‌سهرمان لاناچیت (طعم للمسکین) ده‌بی مسکین بن.

(۸۶) رواه أبو داود وابن ماجه والدارقطني والحاكم وصححه.

پ ۱۵۴ / نایا بۆ ئه‌و که سانه‌ی که‌وا له‌ده‌ره‌وه‌ی و ئاتن کاتی که زه‌کاتی سه‌رفتزه دیت لیره که سوکاریان یا باوکی زه‌کاتی سه‌رفتزه بۆ ده‌رده‌کات نایه ئه‌ویش به‌هه‌مان شیوه ئه‌و ئه‌ندازه‌ی که‌وا لیره هه‌یه به‌و شیوازه‌ی بۆی ده‌رده‌کات؟ یان به‌و شیوازه‌ی که لای خویان که له‌وی خواردن گرانتره . به‌چ شیوازی که بۆی ده‌رده‌کات؟

و / ئه‌و که سه له‌هه‌ر شوپێک بژیت له‌و شوپێه‌ی که تیدا ده‌ژیت واجبه له‌سه‌ری (صاعیک له‌ خواردنی ئه‌و شوپێه بداته هه‌ژارو مسکین ئه‌و (صاع) ه‌ خواردنه قیমে‌تی چهند بوو که له‌وی هه‌ژارو مسکین ده‌ست که‌وت ئه‌وه بۆ خۆی له‌وی ده‌یداته موسولمانان، که له‌وی ده‌ستی نه‌که‌وت که سیک ته‌کلێف ده‌کات لیره له‌ و ئاتی موسولمانان بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیته فیلیک له‌ شهرع له‌وی (صاع) یک خواردن واجبه له‌سه‌ری بۆغونه ئه‌و (صاع) ه‌ خواردنه مەبله‌غیک پاره زیاتره له‌ مەبله‌غیک پاره‌ی (صاع) یکی لیره ئه‌وه له‌وی له‌سه‌ری واجب بووه، سه‌لامه‌ترین شت بۆ دینه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که له‌وی چندیکی له‌سه‌ر واجب بووه ئه‌وا لیره که سیک بکاته وه‌کیل له‌ و ئاتی موسولمانان که بای ئه‌وه‌نده خواردنی بۆ بکری و به‌سه‌ر فه‌قیرو هه‌ژاردا دابه‌شی بکات.

پ ۱۵۵ / بۆ نمونه ئه‌گه‌ر ئه‌و خواردنه که‌وا له‌وی زه‌کاتی سه‌رفتزه ده‌رده‌کات ه‌دۆلار بیت ئه‌بی بای ئه‌و ه‌ دۆلاره خوراکی بۆ بکری و به‌سه‌ر فه‌قیرو هه‌ژاردا دابه‌شی بکات؟ به‌لی.

پ ۱۵۶ / خوا پاداشتی خیرت بداته‌وه نایه که سیک ئه‌گه‌ر له‌ رهمه‌زاندایه بمریت و پیش ئه‌وه‌ی که‌وا زه‌کاتی سه‌رفتزه ده‌ربکات پێویسته بۆ که سوکاری زه‌کاتی سه‌رفتزه بۆ ئه‌م مردووه ده‌ربکهن یا خود به‌مردنی له‌سه‌ری لانه‌چیت؟ و / و وتان زه‌کاتی سه‌رفتزه به‌خوڕئاوا بوونی ئاخیری رۆژی رهمه‌زان واجب ده‌بی له‌سه‌ر قسه‌ی هه‌ندی له‌ زانایان، وه به‌ به‌ره‌به‌یانی رۆژی چه‌ژن واجب ده‌بی له‌سه‌ر قسه‌ی هه‌ندیکی تریان، که‌واته که سیک له‌ رهمه‌زاندایه بمریت ئه‌وه خوری ئاخیر رۆژی رهمه‌زان ئاوا نه‌بووه مادام له‌ رهمه‌زاندایه مرد که‌واته زه‌کاتی سه‌رفتزه له‌سه‌ری واجب نه‌بووه که واجبه‌ش نه‌بی پێویست ناکات بیدات.

پ ۱۵۷ / نایه ئه‌گه‌ر که سیک نه‌یتوانی له‌کاتی خۆیدا ده‌ری بکات ئه‌و زه‌کاته هه‌ر له‌سه‌ری پێویسته ده‌ری بکات؟ یا خود ئه‌گه‌ر له‌کاتی خۆیدا ده‌ری نه‌کرد له‌سه‌ری ده‌که‌ویت و پێویست نییه جاریکی تر ده‌ری بکات؟

و / فه‌رموده‌ی ابن عباس (ره‌زای خویا په‌روه‌دگاری لی بیت) کاتی که باسی ئه‌وه‌ی کرد پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زه‌کاتی سه‌رفتزه‌ی واجب کردووه فه‌رموی: (مَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَّقْبُولَةٌ) ^(۸۷) هه‌ر که‌سی ئه‌و زه‌کاته بدات پیش نوێژی چه‌ژن ئه‌وه زه‌کاته‌که‌ی قبوله، که‌واته کاتی ده‌رکردنی چاک و ته‌واو و سونه‌ت ئه‌وه‌یه که دوا نوێژی به‌یانی تاوه‌کو پیش نوێژی چه‌ژن له‌و کاته‌دا ده‌ربکری ئه‌ویش که خواردنه بدریته فه‌قیریک له‌ رۆژی چه‌ژندا بۆ ئه‌وه‌ی خواردنی هه‌بیت، ئه‌مه کاته سونه‌ته‌که‌یه‌تی، و وتان دروستیشه رۆژیک یا دوو رۆژ پیش چه‌ژن بدری، به‌لام باشتر ئه‌وه‌یه، جا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ابن عباس لێ گێرایه‌وه فه‌رموی: هه‌ر که‌سی ئه‌و زه‌کاته ده‌ربکات پیش نوێژی چه‌ژن ئه‌وه زه‌کاتی که وه‌ر گراوه: (وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ). وه ئه‌وه‌ی دوا نوێژ ده‌ری بکات ئه‌وه سه‌ده‌قه‌و خیره زه‌کات نییه.

(۸۷) رواه أبو داود ۱۳۷۱ قال النووي: رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ مِنْ رِوَايَةِ ابْنِ عَبَّاسٍ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ.

پ۱۵۸/ که‌واته هەر که‌سی دواى نوێژى چه‌ژن زه‌کاته‌که‌ی ده‌ربکات نه‌وه خێرێکه له‌ خێره‌کان که‌ کردووێه‌تى و زه‌کاتى سه‌رفتره‌ نیه‌؟

و/ به‌لى به‌وه لا نه‌چووه له‌سه‌رى، به‌لام بۆ نمونه‌ نه‌گه‌ر ناگای لینه‌بوو یان مه‌ژغول بوو، یان له‌ بیری چوو یان عوزرێکی هه‌بوو له‌و کاته‌دا بوو که‌نوێژیش کرا ئایه له‌سه‌رى لا ده‌چیت نه‌خێر له‌سه‌رى لاناچیت ده‌بێ هه‌ر زه‌کاته‌که‌ی بداته فه‌قیرێک یان هه‌ژارێک وه‌ داواى لێخۆشبوون له‌ خواى گه‌وره‌ بکات نه‌گه‌ر جوړێک له‌ که‌مه‌ترخه‌مى هه‌بوو بێت.

پ۱۵۹/ چ کاتی که‌واته نه‌ه‌دات کاتی که‌ ده‌ستی چوو له‌ کاتی خۆیدا بیدات؟
و/ دواى نه‌وه یه‌ کسه‌ر زه‌کاته‌که‌ ده‌دات.

پ۱۶۰/ ئایا دروسته به‌ پاره‌ زه‌کاتى سه‌رفتره‌ بدریت؟ واته قیاس بکری له‌سه‌ر پاره‌و بزانی نه‌و بره‌ خواردنه‌ی که‌وا پێویسته بدری به‌ پاره‌ بایى چه‌نده‌ پاره‌که‌ له‌ جیاتی نه‌وه به‌ فه‌قیرو هه‌ژاران بدری؟
و/ ده‌لیم وه‌ کو خواى گه‌وره‌ فه‌رمووێه‌تى: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ [مریم: ۶۴].

په‌روه‌ردگارمان شتی له‌بیر ناچیته‌وه‌و شتی لى وون نابیت و په‌کی ناکه‌وى له‌هیچ شتی و هه‌موو شتی که‌ ده‌زانى وه‌ پێغه‌مبه‌ره‌ که‌شى ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴)﴾ [النجم: ۳-۴]. نه‌وه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ره‌ که‌شى ﴿ده‌یلێ﴾ وه‌ حیه وه‌ هه‌ره‌شتیکیش پێغه‌مبه‌ره‌ که‌ی ﴿له‌بیری بجیت خواى گه‌وره‌ ده‌یخاته‌وه‌ بیری، که‌واته پێغه‌مبه‌رى خوا ﴿له‌ باسى زه‌کاتى مال و ساماندا باسى پاره‌ی کرد، به‌لام له‌ زه‌کاتى سه‌رفتره‌ باسى پاره‌ی نه‌کرد، ابن عباس وه‌ ابن عمریش ده‌فه‌رموون: پێغه‌مبه‌رى خوا ﴿فه‌رزى کرد له‌سه‌رمان زه‌کاتى سه‌رفتره‌ (صَاعًا مِنْ طَعَامٍ) (صَاع) یك چوار مشت له‌ خواردن وه‌ نه‌وه‌ش که‌ ته‌ئکیدى لینه‌کاته‌وه‌ ده‌بێ خواردن بى ده‌فه‌رمووى: (طعم للمساکن) خوراکیکه‌ بۆ کى بۆ فه‌قیرو هه‌ژار دیسان زیاتر ته‌ئکیدى کرده‌وه‌ (طهرهم عن السؤال في هذا اليوم) بۆ نه‌وه‌ی له‌و رۆژه‌دا بى پێویستیان بکه‌ن نه‌چن داواى خواردن له‌ دراوسێ یان له‌ خه‌لك بکه‌ن، چونکه‌ رۆژانى رهمه‌زان کاتى خوگرته‌وه‌یه له‌ خواردن، به‌لام رۆژى چه‌ژن رۆژى خواردن و خواردنه‌وه‌یه، له‌رۆژى خواردن و خواردنه‌وه‌ی چه‌ژندا فه‌قیرو هه‌ژار پێویستى به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ هه‌یه، بۆیه پێغه‌مبه‌رى خوا ﴿بى حیکمه‌ت نیه‌ که‌ خواردنى داناوه‌، که‌واته له‌سه‌ر نه‌سه‌له‌ که‌ پێویسته بمیننه‌وه‌، به‌بیانوى نه‌وه‌ی که‌وا پاره‌که‌ بۆ فه‌قیر زیاتر سوڤى لى ده‌بینیت له‌ خواردنه‌که‌ نه‌خێر ته‌م شته‌ پێویست نیه‌ وایى و مه‌رجیش نیه‌ وایى، چونکه‌ له‌وانه‌یه نه‌گه‌ر به‌ پاره‌ بیده‌یته‌ که‌سێک له‌وانه‌یه به‌ جگه‌ره‌ی بدات بۆ نمونه‌ یان ده‌یداته‌ که‌سێک بۆ پۆشاک و جلو به‌رگی خۆى سه‌رفى بکات بۆ نمونه‌ یان بجى قه‌رزێکی پێداته‌وه‌، به‌لام مال و منداڵه‌ که‌ی به‌برسیتی مانه‌وه‌و خواردنیکی خۆشیان نه‌خوارد له‌رۆژى چه‌ژندا و شتیکیان نه‌بوو وه‌ کو خه‌لك و دراوسێکیان بتوانن نه‌وانیش خواردنیان هه‌بى له‌ رۆژى چه‌ژندا، که‌واته ته‌سه‌ل نه‌وه‌یه، به‌لام نه‌گه‌ر بۆ نمونه‌ زه‌رووره‌تێک هاته‌ پێشه‌وه‌ یا حاجه‌تێک هاته‌ پێشه‌وه‌ له‌ حاله‌تى زه‌رووره‌ت بۆ نمونه‌ که‌سێک ده‌لى له‌به‌ریتانیا ناتوانى خواردن بنیڕیته‌وه‌ بۆ کوردستانی ئیمه‌ نه‌وه‌ که‌سێک ته‌کلێف ده‌کات پاره‌ی بۆ ده‌نیڕیته‌وه‌ به‌س نه‌و که‌سه‌ش که‌ته‌کلێف ده‌کری ده‌بى خواردنى بۆ بکری یان بیده‌یته‌ فه‌قیره‌که‌ بیکه‌یته‌ مه‌رج له‌سه‌رى و سیه‌ه‌شت

پیی که خواردنی بی بکری لهو حاله‌تانه دروسته پاره بدات، به‌لام شتکه هەر بۆچی گه‌رایه‌وه؟ هەر بۆ خواردنه که گه‌رایه‌وه . سه‌یر له‌وه‌دایه به‌راستی که له سوننه‌ت لادراوه نه‌وه له مه‌زه‌به‌ی ئیمام شافعی (ره‌زای خوی په‌روه‌دگاری لی بی‌ت) ده‌بی خواردن بی و دروست نییه به‌پاره بی‌ت، به‌لام که ده‌بینین هه‌ندیك جار بۆ هه‌ندیك شت که مه‌سه‌له‌حده‌تی مادی تیدایه واز له مه‌زه‌به‌ی ئیمام شافعی ده‌هێتری بۆ؟ بۆ مه‌زه‌به‌ی ئیمام أبو حنیفه که بلین والله تیبدا به دروستی ده‌زانری زه‌کاتی سه‌رفتره به پاره بدری.

پ ۱۶۱ / لی‌ره‌دا فه‌رمووت له‌مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافعی‌ش ده‌لی ده‌بی خواردن بی؟

و/ واز له‌مه‌زه‌به‌که‌ش دینری بۆ؟ چونکه ئاسانه‌هه‌ ئه‌گه‌ر پاره بی هەر له‌مزگه‌وت وه‌رده‌گیری یا له‌هه‌ر کۆلانیك بی وه‌رده‌گیری بۆ نه‌وه‌ی بیخاته گیرفانی خۆیه‌وه نه‌وه‌ش به‌راستی شه‌رعی نییه و دروست نییه، نه‌سه‌ل نه‌وه‌یه مرۆڤ له‌سه‌ر سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بمیینه‌وه‌ه جا ده‌بینین مونا‌فه‌سه‌یه‌ك هه‌یه هه‌ندی جار ده‌بینین له لای هه‌ندی مامۆستای ئاییندا له‌گه‌ل ریژمدا بۆ مامۆستیانی ئایینی هه‌ندی مامۆستیانی له‌و لاو له کۆلانه‌کاندا ده‌که‌ونه مونا‌فه‌سه‌ی خویان وه‌ره خه‌لکینه بۆغونه لیژنه‌ی فه‌توا نه‌وه‌نده‌ی داناوه من که سه‌رتان چاک ده‌که‌مه‌وه که ناویشیان ناوه سه‌ر چاک‌کردنه‌وه – نه‌وه سه‌رفتره‌یه نه‌ك سه‌رچاک‌کردنه‌وه – واته نه‌و زه‌مانه‌یه به‌هۆی سه‌رفتره‌وه له (فطر) وه‌هاتوو به‌هۆی نه‌وه‌وه واجب ده‌بی وه‌ره من به که‌متر بۆتان چاک ده‌که‌مه‌وه لیژنه‌ی فه‌توا چه‌ندی داناوه من که‌مترتان لی‌وه‌رده‌گرم وه‌کو بللی مونا‌فه‌سه‌یه‌که‌و سه‌یده‌لیات و عیاده‌یه وه‌ره من به‌هه‌رزانه‌ت پیتان ده‌فرۆشم نه‌و شتانه مرۆڤی موسولمان ده‌بی له‌وه تیگه‌شتره‌تر بی ان شاء الله زه‌کاتی سه‌رفتره وه‌کو خواردن ده‌دری برنجیکی باش بدری ان شاء الله بیده فه‌قیر و هه‌ژار.

پ ۱۶۲ / نایا دروسته گوشت به‌هیت له‌جیاتی خواردن؟

و/ نه‌وه بۆچونی هه‌ندی له‌زانا‌پانه دروسته بدری ان شاء الله که‌وا‌بی‌ت به‌شی نه‌و ماله‌ بکات چونکه گوشت به‌(صاع) نه‌ندازه ناکریت، به‌لام قیاسی بکه‌ی به‌برنجیکی باش قیمه‌ته‌که‌ی چه‌نده به‌وه مریشکیان بۆ بکری والله أعلم دروسته ان شاء الله مادام خواردنه.

پ ۱۶۳ / نه‌گه‌ر که‌سیك زه‌کاتی سه‌رفتره‌ی ده‌رکرد نایه نه‌و زه‌کاته‌ی له‌سه‌ر لا چوووه یاخود پی‌ویسته دووباره به خواردن ده‌ریبکات؟

و/ نه‌گه‌ر له‌به‌ر زه‌رووره‌تیك نه‌بی ده‌بی ده‌ریکات نه‌سه‌ل نه‌وه‌یه له‌سه‌ر سوننه‌ت بمیینه‌وه والله أعلم .

جہڑن

پ ۱۶۴ / چه‌ژن (عید) به مانای چی دیت؟

و/ (عید) له زمانی عه‌ره‌بیدا له (عاد یعود) هاتوو (عاد) و اتا گه‌رایه‌وه (یعود) ده‌گه‌رپته‌وه (عید) نه‌وه‌یه که هه‌موو سالیك ده‌گه‌رپته‌وه و دووباره ده‌بیته‌وه، وه خه‌لکی تیدا کۆده‌بیته‌وه و به خوشی و شادیه‌وه بۆ خه‌لکی دیته‌وه، که‌واته له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌مانای نه‌و شته‌یه که دووباره ده‌بیته‌وه و ده‌گه‌رپته‌وه و جاریکی تر دیته‌وه، وه چه‌ژنیش نه‌وه‌یه که سالانه دووبار ده‌بیته‌وه و موسولمانان تیدا که‌یف خوش و دلّ خوش ده‌بنه‌وه .

پ ۱۶۵ / حیکمه‌ت له دانانی نه‌و دوو چه‌ژنه چه‌ژنی رهمه‌زان و چه‌ژنی قوربان له‌م کاتانه‌دا چیه‌یه؟ وه بۆ چی له‌م کاتانه‌دا نه‌م دوو چه‌ژنه دانراون؟

و/ بینگومان هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک رۆژیک یان چه‌ند رۆژیکیان هه‌یه که تیایدا به چه‌ژنی خویان داناوه وه دلی خویان تیدا خوشده‌کن به بۆنه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی بیت یا نیشتمانی بیت یا به‌هۆی سه‌رکرده‌یه‌که‌وه بیت یا به‌هۆی هه‌ر شتی‌که‌وه بیت، ته‌ماشای ده‌که‌ین له‌ناو خه‌لکی جیهاندا چه‌ند هۆکارو چه‌ند مونساه‌به‌و بۆنه‌یه‌ک هه‌یه به‌بۆنه‌ی نه‌وانه‌وه خه‌لکی کردوونی به چه‌ژن، به‌لام له ئیسلامدا وه‌کو فه‌رمووده‌ی نه‌نه‌س (ره‌زای خویا په‌روه‌ردگاری لی بیت) که ده‌فه‌رموویت: (قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که هاته مه‌دینه (وَلَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهَا) ^(۸۸) نه‌هلی مه‌دینه دوو رۆژیان هه‌بوو کردبوویان به چه‌ژن و یاری و گالته‌ی خویانیا تیدا ده‌کردو که‌یف خوشی خویانیا تیدا ده‌رده‌بری، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: (أَبْدَلَكُمْ اللَّهُ بِهَا خَيْرًا مِنْهَا) خویا گه‌وره نه‌م دوو رۆژه‌ی بۆ گۆرپنه‌وه به خیرترو باشتر له‌م دوو رۆژه (يَوْمَ النَّحْرِ يَوْمَ الْفِطْرِ) که رۆژی چه‌ژنی قوربان و رۆژی چه‌ژنی رهمه‌زانه، نه‌ی نه‌هلی مه‌دینه نه‌و دوو رۆژه‌ی که خوتان کردووتانه به چه‌ژن خویا گه‌وره بۆی گۆرپن به دوو رۆژ که خۆی بۆی هه‌لبژاردن و پێی به چه‌ژنتان که نه‌و دوو رۆژه به‌راستی رۆژی نه‌وه‌یه که مرۆفی موسولمان تیدا دلی خۆی خوش بکات و به چه‌ژنی بزانی، بۆچی؟ چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: (خیرا منها) خویا گه‌وره بۆی گۆرپن به خیرتر، خیرتره‌که له‌وه‌دایه‌که‌وا ته‌ماشای ده‌که‌ین نه‌م چه‌ژنه به‌دوای دوو روکنی گه‌وره‌ی ئیسلامه‌تی دا دین، چه‌ژنی رهمه‌زان به‌دوای روکنی سییه‌مدا دیت نه‌ویش روکنی رۆژوو گرتنه، وه چه‌ژنی قوربانیش به‌دوای روکنی حه‌جدا دیت، هه‌ریه‌کیک له‌م دوو چه‌ژنه به‌دوای نه‌م دوو روکنه‌دا دین، یه‌کیک له‌م دوو روکنه کۆمه‌لیک عیباده‌تی تریشی له‌گه‌له موسولمان له مانگی رهمه‌زانا خه‌ریکی رۆژوو گرتن و شه‌و نوێژ کردن و دوعا کردن و خیر و خیرات کردن و قورئان خویندن، پاشان له‌دوای نه‌م هه‌موو عیباده‌ته‌و گه‌رانه‌وه‌یه بۆ لای خوا رۆژیک هه‌یه که دلی خۆی تیدا خوشکاو خوشحالی خۆی تیدا ده‌ربری که ئومیدی و ره‌جای وایه خویا په‌روه‌ردگار له گوناھی خوشبووه وه نه‌جری به‌نسیب کردووه و پله‌ی به‌رز کردۆته‌وه و یه‌کیک بووه **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** له‌وانه‌ی که خویا گه‌وره رزگاری کردوون له شه‌وانی رهمه‌زانا له ناگر، که‌واته حه‌قی خۆیه‌تی دلی خۆی خوش بکات و چه‌ژنی بیت که له ناگری جه‌ه‌نه‌م رزگاری بکات و به‌خته‌وه‌ری به‌رده‌وام و قیامه‌تی به‌نسیب بکات، به‌هه‌مان شیوه‌ش حاجی کاتیک که ده‌چیته‌ حه‌جه‌وه وه رۆژی

(۸۸) أخرجه أحمد في المسند رقم (۱۳۱۶۴)، وصححه الألباني في صحيح الجامع ۴۳۸۱.

عهره‌فه له عهره‌فات راده‌وه‌ستیت که (الحج عرفة) حه‌جیش ئه‌وه‌یه به‌تایبه‌تی گه‌وره‌ترین روکنی حه‌ج عهره‌فه‌یه دوا‌ی ئه‌وه چه‌ژنی قوربان دیت که خوا‌ی گه‌وره له حاجیه‌کان خوش ده‌بی حه‌قی خویه‌تی مرۆفی موسولمان جه‌ژنی بۆ بکات، چونکه ئه‌وه عیباده‌ته مه‌زن و گه‌وره‌یه‌ی به‌ نسیب بووه خوا‌ی گه‌وره تییدا له به‌نده‌کانی خوی خوشبووه که‌واته ده‌توانین بلیین چون خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ [یونس: ۵۸].

موسولمان به‌ گه‌وره‌یی و ره‌مه‌تی خوا دلی خوش ده‌بی، جه‌ژنی موسولمان ئه‌وه نییه ته‌نها جلی جوان له‌به‌ر بکات به‌لکو جه‌ژنی موسولمان ئه‌وه‌یه که دلی به‌وه خوشبی که خوا لیبی رازی بووه خوا لیبی خوشبووه عیباده‌تیکی به‌ جی گه‌یاندوووه له‌خوا‌ی خوی نزیك بۆته‌وه و ته‌وبه‌ی کردوووه ئه‌وه مانای جه‌ژنی راسته‌قینه‌یه، به‌لام ئه‌وه جه‌ژنانه‌ی تر که ده‌بینین جه‌ژنه به‌ بۆنه‌ی شتیکه‌وه له راستیدا مرۆفی پی ناخوشبی زۆر زۆر باش‌تره له‌وه‌ی که پی خوشبی، ناخوشحالی توشبی چاک‌تره له‌وه‌ی که خوشحالی توش بی، یا به‌بۆنه‌ی شتیکی که‌م نرخه‌یان شتیکی چهند که‌سانیکه هیچ په‌یوه‌ندی به‌مه‌صیری مرۆفه‌وه نییه به‌هه‌شتی به‌نسیب بی یا رزگاری بیت له‌جه‌ه‌ننه‌م بۆیه جه‌ژنی ئیسلامه‌تی ئه‌م دوانه‌یه که خوا بۆی داناوین وه خیرتریشن له‌هه‌موو ئه‌وه جه‌ژنانه‌ی که خه‌لکی بۆ خویانیان داده‌نین .

پ ۱۶۶ / که‌واته جیاوازی نیوان جه‌ژنی موسولمانان و کافران ئه‌وه‌یه که جه‌ژنی موسولمانان دانانه‌که‌ی له‌لایه‌ن خوا‌ی په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه وه له‌پاش ئه‌نجامدانی عیباده‌ت و په‌رستشه بۆ خوا‌ی گه‌وره به‌ پیچه‌وانه‌ی چه‌ژنی کافرانه‌وه؟

و/ وه‌ماناشی تییدا به‌مانیه‌کی زۆر گه‌وره‌ی تییدا که خوا لیت خوش بوو خوا ره‌حمی پی کردی له‌خوا نزیك بوویته‌وه به‌لام جه‌ژنی ئه‌وان بریتیه له‌چی؟ وه‌کو خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾ محمد: ۱۲.

به‌س راده‌بووین و تیکه‌لی ژن و پیاو و خوشحالی خویان به‌ فاحیشه‌ ده‌رده‌پرن و واده‌زانن ئه‌وه جه‌ژنه که ئه‌وه‌ش حه‌قی خویه‌تی بگرین نه‌ك دلیان به‌وه خوش بی چونکه ئه‌وه له‌خوا نزیکیان ناکاته‌وه له‌دۆزه‌خ نزیکیان ده‌کاته‌وه .

پ ۱۶۷ / موسولمانانیش به‌شداریان نه‌که‌ن؟

و/ نابی موسولمانان به‌شداری چه‌ژنی ئه‌وان بکه‌ن خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ الفرقان: ۷۲.

غیبری ئه‌وه دوو چه‌ژنه‌ی خوا دایناوه دروست نییه موسولمان هیچ شتیکی تر به‌ جه‌ژن دابنیت

پ ۱۶۸ / جگه‌ له‌م دوو جه‌ژنه ئایا موسولمانان جه‌ژنیکی تریان هه‌یه؟

و/ رۆژانی هه‌ینی که جه‌ژنی هه‌فتانه‌یه هه‌ینیش بریتیه له‌ جه‌ژنی موسولمانان هه‌ینیش جه‌ژنیکی تره موسولمان تییدا دل خوش ده‌بی و خوی ده‌شوات و خوی ده‌رازیینه‌ته‌وه و ده‌چیته‌ مالی خوا‌ی په‌روه‌ردگار و کۆبونه‌وه‌یه‌کی تره که موسولمانان له‌هه‌ینیدا کۆده‌بنه‌وه دیسان .

پ۱۶۹ / که‌واته نه‌و جه‌ژنانه‌ی که له‌شه‌رعدا بو موسولمانان دیاری کراوه ته‌نهما نه‌م سی جه‌ژنه‌یه؟
و/ به‌لی بیگومان.

پ۱۷۰ / نه‌ی نه‌و جه‌ژنانه‌ی تر که‌وا لای خه‌ئکی به جه‌ژن داده‌نریت وه‌کو یادی له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌کو کوچ کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو مه‌دینه، وه‌کو ئیسراو میعراج، وه‌کو نیوه‌ی شه‌عبان که شه‌وی به‌راتی پی نه‌ئین، وه‌چه‌نده‌ها جه‌ژنی تر که له‌ناو موسولماناندا باوه ئایه نه‌مانه هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ره له‌قورئان یا له‌فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که له شه‌رعدا به جه‌ژن دانرابیت؟ یا خود خه‌ئک خویمان دایانناوه؟

و/ بیگومان پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: (لَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ) ^(۸۹) ئیوه شوین رپچکه و ریازی ئومه‌تانی پیش خوتان ده‌که‌ون له یه‌هودو نصارا له فارس و له روم و به‌بست و گه‌ز به‌گه‌ز شوینیان ده‌که‌ون ته‌گه‌ر بچنه شوینیکی زور سه‌خت و دژواریشه‌وه که هیچ سودی تیدا نه‌بیت ئیوه شوینیان ده‌که‌ون و لاسای نه‌وان ده‌که‌نوه له هه‌موو شتی‌کدا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که نه‌م دینه‌ی بو ئیمه هینا له‌لایه‌ن خوی پهره‌ردگار وه‌وه پی نه‌وتین ئاهه‌نگ بگپن به‌بۆنه‌ی شه‌وی ئیسراو میعراج، ئاهه‌نگ بگپن به‌بۆنه‌ی له دایکبوونی من، ئاهه‌نگ بگپن به‌بۆنه‌ی ۱۵ی شه‌عبان، به‌بۆنه‌ی هیجره‌تکردنی من له مه‌ککه وه بو مه‌دینه، نه‌خیر پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رگیز نه‌و جو‌ره شتانه‌ی بو دانه‌ناوین، به‌لکو زیاتر فاطمه‌کان دایان هینا که له‌راستیشدا فاطمیش نه‌بوون و نیسه‌تی خویمان دایه پال فاطمه‌ی زه‌هرا، به‌لکو عوبه‌یدی بوون ابو عوبه‌یدی قه‌دداح که قه‌ومیکی ئیسماعیلی قهرانتی باتنی بوون نه‌هلی بیده‌و شیرک و خورافه بوون له مصر که دایان هینا، صلاح الدینی ئیوبی ده‌وله‌ته‌که‌یانی تی‌کدا وه دوایش بلاو بووه له له‌ولاتی موسلمانان، ئیستا کومه‌لێک ئاهه‌نگ ده‌کریت به‌بۆنه‌ی ئیسلامه‌وه به‌ناوی ئیسلامه‌وه که له راستیدا هیشتنه‌وه‌ی توپکلیکی ئیسلامه وه له‌ناو بردنی ناوه‌رۆکی ئیسلامه، به‌وه خه‌لک چه‌واشه ده‌کریت که له سالی‌کدا رۆژێک یادی پیغه‌مبه‌ری خوا بکریت ﷺ یادکردنیکی بی‌شهرعیش که‌واته تیکرای ساله‌که خه‌لکی بو خوی چی ده‌کات بایبکات به‌لام له سالی رۆژێکدا که مه‌ولودیکی کرد به‌هه‌شت بو خوی مسوگه‌ر ده‌کات، بیگومان نه‌وه جه‌ژن نیه‌و لاسایی کردنه‌وه‌ی یه‌هودو نه‌صارایه، لاسای کردنه‌وه‌ی نه‌هلی نه‌هواو بیده‌عه وه‌هه‌رشتیکیش که (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) ^(۹۰) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: هه‌ر که‌سیک کرده‌وه‌یه‌ک بکات نه‌مری ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیت نه‌وه ره‌ت ده‌کریت وه‌وه لی‌شی قبول ناکریت یان: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) ^(۹۱) هه‌ر که‌سیک شتی‌ک له دینه‌که‌ی مندا بینیت که تیبدا نه‌بیت نه‌وه لی وه‌رناگیریت، نه‌مه‌ش هه‌مووی داهیتانه له دیندا ته‌گه‌ر خیر بوایا نه‌وا صه‌حابه ده‌یانکرد، نه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یکرد وه‌ته‌گه‌ر بشوتریت خو هه‌ندی‌ک شت هه‌یه که دوا پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه وه‌کو ته‌راویح به‌جه‌ماعه‌ت له هه‌موو شه‌وه‌کان، نه‌وا ده‌لین ریگرو به‌ربه‌ست و مانعیک هه‌بووه که به‌رده‌وام بیت له‌سه‌ری نه‌ویش (خشية أن تُفرض) له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌کو فه‌رز بی له‌سه‌ریان، به‌لام ئایه هیچ ریگریک هه‌بووه له‌وه‌ی که مه‌ولود بکری؟ نه‌خیر نه‌بووه، هیچ ریگریک هه‌بووه له‌وه‌ی جه‌ژنی‌ک بو ئیسراو میعراج دابنری؟ نا

(۸۹) صحیح البخاری - أحادیث الأنبياء - ما ذکر عن بني إسرائيل - رقم الحديث: (۳۱۹۷).

(۹۰) رواه البخاري ومسلم.

(۹۱) أخرجه البخاري ومسلم.

نه‌بووه، جه‌ژنیك وه‌كو سه‌ری سالی تازه نه‌بووه، كه مادام نه‌بووه و نه‌یشی كردوو وه‌ خیری شی ویستوو كه‌واته خیری تیدا نییه و دروستیش نییه مرۆفی موسولمان بیکات، وه‌ له‌ خو‌شویستمان بو پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ كه‌ نه‌و قسه‌یه ده‌كه‌ین و نامانه‌وی پیشی بکه‌وینه‌وه له‌شتیک كه‌ نه‌و نه‌یکردبی ئیمه‌ بیکه‌ین، ده‌مانه‌وی شوینی بکه‌وین و له‌ دوا‌ی نه‌و برۆین چی كردوو ئاوا بکه‌ین و له‌ خو‌مانه‌وه شتیک بیینه‌ ناو دین و به‌ باشی بزاین و به‌ چاکی بزاین و به‌ دینی بزاین كه‌واته نه‌وه یان خوا نه‌یزانیوه -خوا بمانپاریزیت- نه‌وه‌ش كوفره، یان پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ راینه‌گه‌یاندوو وه‌ خه‌یانه‌تی كردوو- خوا بمانپاریزیت- نه‌وه‌ش كوفره، یان نه‌ویش رایگه‌یاندوو وه‌ سه‌حابه‌كان شار‌دویانه‌ته‌وه كه‌ نه‌و خیره‌ گه‌وره‌یه هه‌یه، كه‌ له‌ سه‌ده‌ی چواره‌م عوبه‌یدییه‌كان له‌ میصر دایانه‌یناو دوا‌یش سولتان موزه‌فهره‌دین له‌هه‌ولیری ئیمه‌ دایه‌ینا ئایه پیغه‌مبه‌رو سه‌حابه‌و شافعی و حنه‌فی و مالیک و نه‌حمد نه‌وانه هه‌چیان نه‌یانزانی كه‌واته بیدعه‌و گومرایی و داهینراوه‌و موسولمان ده‌بی خو‌ی لی به‌دور بگری له‌به‌ر خو‌شویستنی خوا نه‌ك له‌به‌ر ناخو‌شویستنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ -په‌نا به‌ خوی گه‌وره- پیغه‌مبه‌ری خوامان ﷺ له‌ خو‌مان خو‌شتر ده‌وی بویه ناماده‌ین هه‌رشتیک سونه‌تی نه‌و بی جیه‌جی بکه‌ین و هه‌رچه‌نده توشی نارحه‌تیش بین له‌ پیناوی نه‌ودا، وه‌ هه‌ر شتیکیش كه‌ نه‌یکردبی ره‌تی ده‌كه‌ینه‌وه قبولمان نییه ان شاء الله.

پا‌پا ۱۷۱/ ئایا له‌ جه‌ژنه‌كاندا چ شتیک دروسته موسولمانان بیکه‌ن؟ یاخود چ شتیک ریگای پیدراوه‌؟

له‌ رۆژانی جه‌ژندا بیگومان رۆژی خو‌شی و خو‌شحالی ده‌برپه‌نه، له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحا هاتوو کاتیک نه‌بو به‌گر (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاری لی بیت) هاته‌یه کیك له‌ ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مالی عایشه ته‌ماشای کرد دوو جاریه ده‌فه لیده‌ده‌ن و گۆرانی ده‌لین خه‌ریك بوو ریگایان لی بگری كه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا هات ﷺ فه‌رموی لیان گه‌ری نه‌وا هه‌موو قه‌ومیك جه‌ژنی خو‌یان هه‌یه نه‌وه‌ش چه‌ژنی ئیمه‌یه، نه‌یفه‌رموو جه‌ژنی عه‌ره‌به فه‌رموی جه‌ژنی موسلمان به‌لكو جه‌ژنی عه‌ره‌ب كه‌ نه‌هلی مه‌دینه هه‌یان بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ره‌فری كرده‌وه وه‌هلی وه‌شانده‌وه وه‌ جه‌ژنی ئیسلامی دانا كه‌ جه‌ژنی رهمه‌زان و جه‌ژنی قوربانه، وه‌ له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌لیم به‌داخه‌وه ته‌ماشای ده‌كه‌ین هه‌ندیک كه‌س كه‌ده‌یه‌وی خو‌ی به‌بانگ‌خو‌ازی ئیسلام حساب بکات و هه‌ولێ نه‌وه ده‌دات ئیسلام بگه‌رپیتته‌وه به‌لام خو‌یشی چ بیدعه‌و خورافه‌تیكه‌ ده‌یکات و نه‌و بو‌نه‌و مونسه‌باته بیدعی و داهینراوانه به‌ هه‌ل ده‌زانیت به‌ گومانی خو‌ی بو‌ نه‌وه‌ی خه‌لكی بانگ بکات بو‌ حیزبه‌كه‌ی خو‌ی، كه‌واته ته‌ماشای ده‌كه‌ین ئیسلام به‌كار ده‌هینریت بو‌ مه‌سه‌له‌ه‌تی حیزب و له‌ ئیسلام ده‌دری له‌سه‌ر حسابی ئیسلام، ده‌یانه‌وی خه‌لك بو‌ حیزب راکیشن نه‌ك حیزبایه‌تی بکه‌نه وه‌سه‌له‌یه‌ك بو‌ خزمه‌تی ئیسلام، چونكه‌ بیدعه‌ دژی ئیسلامه‌و خوا پی‌ی رازی نییه، بیدعه‌كه‌ ده‌كه‌ن كه‌وا زه‌ره‌ره له‌ ئیسلام له‌ پیناوی نه‌وه‌ی كه‌ خه‌لكیك كۆبکه‌نه‌وه و نه‌و مونسه‌باتانه هه‌لیكه‌و بيقۆزنه‌وه، ده‌لین بو‌ ده‌بی غه‌یری ئیمه‌ بيقۆزیتته‌وه با ئیمه‌ بيقۆزیتته‌وه -په‌نا به‌خو‌ی گه‌وره- نه‌وه جه‌هاله‌ته به‌رده‌وام قسه‌مان بو‌ نه‌و كه‌سانه نه‌وه‌یه كه‌پیان ده‌لین ئایه نه‌گه‌ر بیت و پاره‌یه‌کی حه‌رام له‌ شوینیك هه‌بی بۆت هه‌یه بلێ بو‌ نه‌وه‌ی له‌به‌ر فلانه كه‌سی نو‌یژ نه‌كه‌ر با نه‌یا با من بو‌ خو‌م بیه‌م؟ نه‌خیر حه‌رامه‌ با نه‌ویش بیبا من ناتوام بیه‌م، نافرته‌تیك به‌ره‌لایه -په‌نا به‌خو‌ی په‌روه‌ردگار- بانگی خه‌لك ده‌كات خه‌راپه‌ی له‌ گه‌ل بکات ئایا ده‌كری بلین بو‌ كه‌سیکی نو‌یژ نه‌كه‌ر بچی خه‌راپه‌ی له‌ گه‌ل بکات با من

بچم؟ نا نه‌خیر شتیك بيشه‌رعی بی نابی بیکم نه‌گەر خه‌لکی خوانه‌ناس و دور له دینیش بیکات، نابی من لاسایی نه‌وان بکه‌مه‌وه و بلیم قه‌یناکه با منیش لئی مه‌حروم و بیبه‌ش نه‌م، به‌لکو له شتی حه‌رامدا با بیبه‌ش و مه‌حروم بم إن شاء الله، که‌واته نه‌وه یه‌کیکه له‌وانه‌ی خو‌ش‌حالی ده‌رپین و ده‌فقه لیدان بو جاربه و کچول‌له‌ی بچوک دروسته.

پ۱۷۲/ که‌واته ده‌بیته ته‌مه‌نیان بچوک بی و گه‌وره نه‌بن نه‌گریته به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی که‌وا ئافره‌تان دروسته گۆرانی بلین؟

و/ نه‌خیر نا والله نه‌وه دروست نیبه نه‌وه یه‌که‌میان، دووه‌میشیان ئینجا موسیقا به‌هیچ شیویه‌ک دروست نیبه له رۆژانی جه‌ژندا هه‌لبه‌تا نه‌مرۆ نه‌ک له‌جه‌ژندا له‌غیری جه‌ژنانیش هه‌لال کراوه بو موسولمانان - په‌نا به‌خوای گه‌وره - نه‌وه‌ش یه‌کیکه له‌نیشانه‌کانی ئاخیری زه‌مان وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌حه‌حیحی بو‌خاریدا ده‌فه‌رمیت:

(لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَازِفَ) (۹۲).

واته: له‌کۆتایی زه‌ماندا که‌سانیک له‌ئومه‌تی من په‌یدا ده‌بن که‌ زینا و ئاوریشم و مه‌ی خواردنه‌وه و موسیقا هه‌لال ده‌که‌ن (واتا ئه‌م شتانه‌ خۆیان حه‌رامن به‌لام خه‌لکی هه‌لال‌یان ده‌که‌ن)

پ۱۷۳/ وه‌له‌ ریواتیکی ترده‌ هاتوه‌ که‌ (وَلَيْسَتْ بِمُعْتَبَرَةٍ) نه‌وه‌ش نه‌بی که‌ گۆرانی بیژ بن واته شتیکی کاتیبه‌و به‌بۆنه‌ی جه‌ژنه‌وه‌ بووه؟ به‌لئی بیگومان.

پ۱۷۴/ خوا پاداشتت بداته‌وه، خو‌پازاندنه‌وه بو جه‌ژن تا چ راده‌یه‌ک دروسته بوژن و پیاوان؟

و/ ئین عه‌باس ده‌فه‌رمووی: (كان رسولُ الله ﷺ يلبسُ يومَ العیدِ بردةَ حمراء) (۹۳) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رۆژی جه‌ژن جلیکی سوو جوانی له‌به‌ر ده‌کرد، وه هه‌روه‌ها ابن عمر (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیته) ده‌گپه‌شته‌وه که عومه‌ری کوری خه‌تتاب (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیته) چوو بو بازار جلیکی جوانی کپی پاشان هاته‌وه فه‌رمووی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: (اَبْتَعُ هَذِهِ يَلْبَسَهَا يَوْمَ لِلْعِيدِ وَالْوُفُودِ) (۹۴) بو نه‌وه‌ی رۆژی جه‌ژن له‌به‌ری بکه‌ی وه بو وه‌فدیش کاتیک که دینه لات، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قبولی کرد که رۆژی جه‌ژن مرۆف جلی جوان له‌به‌ر بکات و خو‌ی برازیته‌وه کاریکی باشه إن شاء الله والله أعلم .

پ۱۷۵/ ماموستا گیان هوکمی خو‌شوشتن چیه له جه‌ژنه‌کاندا ئایا له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هیچ شتیکی وا هاتوه؟

و/ نه‌خیر وه‌کو کاری ابن عمر (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیته) له ابن عومه‌ره‌وه هاتوه که بو رۆژی جه‌ژن خو‌ی ده‌شوشتن، ئیمامی مالک (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیته) ریوایه‌تیان کردوه هه‌روه‌ها قسه‌ی علی کوری ابی طالب (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیته) که ده‌فه‌رمووی: خو‌شوشتن بو رۆژی جه‌ژنی قوربان و رۆژی جه‌ژنی رهمه‌زان به‌هه‌مان شیوه .

(۹۲) رواه البخاري تعليقا برقم ۵۵۹۰ ، ووصله الطبراني والبيهقي ، وراجع السلسلة الصحيحة للألباني ۹۱ .

(۹۳) السلسه الصحيحه - للشيخ الألباني ۱۲۷۹ .

(۹۴) متفق عليه أخرجه البخاري في كتاب العیدین (۲۵۰۹) وأخرجه مسلم كتاب العباس (۶۱۱۸) (۳۱۶۳۱) .

پ ۱۷۶ / خوا پاداشتت بداته‌وه سوننه‌ته له کوی نوپژده‌کانی چه‌ژن نه نجام بدریت؟

و/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له گهل نه‌وه‌شدا نوپژده‌کانی له مزگه‌وته‌که‌ی خوئی به هزار نوپژده‌یه له گهل نه‌وه‌شدا ده‌چووه ده‌روه‌ی شار وه شوپنیک پی ده‌گوتری (مصلی) واته شوپنی نوپژده‌کانی، نوپژده‌گایه‌ک بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وی له ساحه‌یه‌کی گه‌وره پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌چووه نه‌وه‌ده‌شته وه بو نوپژده‌کانی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و نوپژده‌کانی جه‌ژنی قوربان له‌وی نوپژده‌کانی ده‌کردو له مزگه‌وت نه‌یده‌کرد، که‌واته سوننه‌ت وایه له‌وی بی‌ته‌نهما مه‌گه‌ر عوزریک هه‌بی، بو نمونه بارانه یان مه‌ترسیه‌که، یان کپشه‌یه‌که، یان ریگریک هه‌بی ته‌گه‌ر نا‌ئه‌صل نه‌وه‌یه مروقی موسولمان سوننه‌ت وایه خیریش له‌وه‌دایه که نوپژده‌کانی جه‌ژن له (مصلی) بکات له ده‌روه‌وه بو نه‌وه‌ش موسولمانان هه‌موویان کوبنه‌وه له شوپنیک، بو نمونه هه‌ر شاریک ته‌ماشاکه‌ین له‌وانه‌یه ۳۰، ۴۰، ۵۰، مزگه‌وتی تپدا بیت ته‌گه‌ر هه‌ر موسولمانه‌وه له مزگه‌وتی خوئی نوپژده‌کانی بکات که‌واته نه‌وه‌مه‌به‌سته‌ی که ئیسلام هه‌یه‌تی له کوبنه‌وه‌ی موسولمانان نایه‌ته‌جی هه‌ر موسولمانه‌وه عاده‌تی رۆژانه چون که له مزگه‌وته‌که‌ی خوئی نوپژده‌کانی ده‌کات هه‌ر نه‌وانه‌یه کتر ده‌بینن، به‌لام کاتیک له (مصلی) نوپژده‌کانی بکریک له ده‌شتیکی فراوان و گه‌وره موسولمانانی شار بچن له‌وی کوبنه‌وه‌وه وه یه‌ک ئیمام نوپژده‌کانی بو بکات نه‌وه‌ کوبنه‌وه‌ی موسولمانانی پیوه‌دیاره، نه‌وه‌ش مه‌به‌سته‌یکی شه‌رعیه‌یه نه‌وه‌ش جه‌ژنیکی راسته‌قینه‌یه سوننه‌ت له‌وه‌دایه که موسولمانان له (مصلی) نوپژده‌کانی بکهن ووتمان ئیلا مه‌گه‌ر عوزریان هه‌بی.

پ ۱۷۷ / له کویوه دیی بو نوپژده‌کانی وه له کویوه ده‌رپوئیه‌وه؟ نایه له‌هه‌مان ریگاوه دیپته‌وه یاخود ریگاکه نه‌گوری و حیکمه‌ت له مه‌دا چیه‌ه؟

و/ سوننه‌ت وایه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: (یدهب ماشیاً ویرجع ماشیاً ویرع الطریق) که به پی ده‌رپوئیه‌ت وه به پی ده‌گه‌رپایه‌وه وه ریگاکه‌شی ده‌گوری، له‌وه‌ریگاکیه‌ی که ده‌چوو له‌وه‌ریگاکیه‌ نه‌ده‌هاته‌وه حیکمه‌ت نه‌وه‌یه که موسولمانیکی زور بینیت و سه‌لامیان لی بکات والله اعلم.

پ ۱۷۸ / پیغه‌مبه‌ر ﷺ به پی ده‌رپوئیه‌ت نایه سوننه‌ته ئیمه‌ش به پی برۆین بو نوپژده‌کانی چه‌ژن یاخود به سه‌یاره‌ش دروسته‌ه؟

و/ وه‌کو دروستیه‌تی دروسته‌ بیگومان به سه‌یاره‌ش برۆی، چونکه به پی رپوئیه‌تن نه‌واجبه‌وه نه‌فه‌رزیسه، به‌لام هه‌رکه‌سی شوپن پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ویت له‌وه‌دا که به پی برۆا بو نه‌وه‌ی له‌وه‌رپوئیه‌دا هه‌مووی یه‌کسان بیت موسولمانان هه‌مووی هه‌ر به پی بروات چونکه هه‌یه سه‌یاره‌ی نییه‌وه رپوئیه‌ جه‌ژنیه‌سه رپوئیه‌ نه‌وه‌یه موسولمانان برایه‌تی و خوشه‌ویستیان زیاد بی له‌ناو یه‌کتردا نه‌ک یه‌کیک به سه‌یاره‌ی ئاخر مودیل برۆاو فه‌قیریکیش به پیلاویکی ناشیرین برۆا، له‌وه‌رپوئیه‌دا سوننه‌ت وایه‌وه‌ به پی بروات و به پییش بگه‌رپه‌ته‌وه والله اعلم.

پ ۱۷۹ / خوا پاداشتت بداته‌وه چ کاتیک بچی بو نوپژده‌کانی چه‌ژن؟

و/ سوننه‌ت ته‌بکیره‌ واته‌وا چاکه مروف زوو برۆا بو (مصلی) بو شوپنی نوپژده‌کردن به‌لام کاتی نوپژده‌کانی که مه‌به‌ستان نه‌وه‌بی نوپژده‌کانی که‌ی ده‌ست پی ده‌کات؟ نوپژده‌کانی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و نوپژده‌کانی جه‌ژنی قوربانیش

هه‌ردووکیان دوای بهرز بوونه‌وهی خوۆرو دوای خوۆره‌لانتو بهرزبوونه‌وهی به قه‌دری روحمیک کاتی که (کراهة) نه‌ما نه‌و کاته ده‌ست پی ده‌که‌ن، به‌لام باشتر وایه نوژی جه‌ژنی رهمه‌زان توژیک دوا بخریت بو نه‌وهی موسولمانان فریای نه‌وه بکه‌ون له‌به‌ینی نوژی به‌یانی و نوژی جه‌ژنه‌که‌یانداسه‌رفتره‌که‌یان بده‌ن و فریا بکه‌ون له‌و کاته‌دا، وه نوژی جه‌ژنی قوربانیش سوننه‌ت وایه که پیش بخریت، به‌لام نه‌ک پیش خوۆره‌لانتو نه‌خیر هه‌ر له‌و کاته‌دا گوتمان به نه‌دازه‌ی روحمیک خوۆر بهرزبیته‌وه یه‌کسه‌ر بکریت بو نه‌وهی موسولمانان فریا بکه‌ون بگه‌رینه‌وه و قوربانیه‌که‌یان بکه‌ن .

پ ۱۸۰ / الله اکبر کردن و ته‌کبیر کردن له جه‌ژنه‌کاندا که‌ی ده‌ست پی نه‌کات وه که‌ی کوتایی دیت؟

و/ خویا په‌روه‌دگار ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلْتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۵﴾ .

بو نه‌وهی که ئیوه عیده‌ی رهمه‌زان ته‌واو بکه‌ن عیده‌که ته‌واو ده‌که‌ی هه‌ر سی رۆژی رهمه‌زان به‌رۆژوو ده‌بی نه‌گه‌ر مانگی شه‌وال نه‌بینین هیلال نه‌بینین (وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ) وه‌هه‌روه‌ها ته‌کبیری خویا په‌روه‌دگاریش بکریت کاتی که رهمه‌زان ته‌واو بوو الله اکبر ده‌ست پی ده‌کات (وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌ر ده‌چوو: (يُكَبِّرُ حَتَّىٰ يَأْتِيَ الْمُصَلَّىٰ وَحَتَّىٰ يَقْضِيَ) ^(۹۰) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتی که ده‌رده‌چوو بو نوژی جه‌ژنی رهمه‌زان ده‌ستی ده‌کرد به (الله اکبر) کردن وه (رافعاً صوته) ده‌نگی بهرز ده‌کرده‌وه (التهليل والتكبير) وه کو له ابو هورهیره هاتوووه سه‌نه‌ده‌که‌شی (حسن) ده‌نگی بهرز ده‌کرده‌وه و (الله اکبر) ده‌کرد تاوه‌کو له نوژی ده‌بووه (الله اکبر) جه‌ژنی رهمه‌زان، به‌لام جه‌ژنی قوربان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ر له به‌یانی رۆژی عه‌ره‌فه‌وه ده‌ستی به (الله اکبر) ده‌کرد تا ناخیر رۆژی ایام التشریق .

پ ۱۸۱ / نایا نه‌م (الله اکبر) ته‌کبیرانه دروسته به شیوازیکی کو مه‌ل بکریت یاخود هه‌ر که‌س بو خوی بی‌کات؟

و/ ابن عمر (ره‌زای خویا په‌روه‌دگاری لی بی‌ت) له‌مینا له شوینه‌که‌ی خوی (الله اکبر) ده‌کردو ده‌نگی بهرز ده‌کرده‌وه و نه‌هلی مزگه‌وتیش که گوئیان لیده‌بوو نه‌وانیش له‌گه‌ل نه‌و ده‌نگیان بهرز ده‌کرده‌وه، نه‌وجا نه‌هلی بازارپیش که گوئیان لیده‌بوو یه‌کسه‌ر ده‌نگیان بهرز ده‌کرده‌وه به (الله اکبر) (حتى يرتج السوق بالتكبير) تاوای لی‌هات مینا هه‌ر هه‌مووی ده‌له‌رزایه‌وه به به‌رز ده‌نگی (الله اکبر) موسولمانان که له هه‌موو لایه‌که‌وه (الله اکبر) یان ده‌کرد، وه هه‌روه‌ها ئافره‌تانیش (وکن مکبرن) نه‌وانیش (الله اکبر) یان ده‌کرد به ته‌کبیری نه‌بانی کوری عوسمان (ره‌زای خویا په‌روه‌دگاری لی بی‌ت) له‌گه‌ل پی‌اوان له‌مزگه‌وت (الله اکبر) یان ده‌کرد له‌م لایه هه‌ندی له زانایان ده‌فه‌رموون نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وهی که ابن عمر (الله اکبر) یان ده‌کرد له‌مزگه‌وت نه‌وانیش له‌گه‌ل نه‌و ده‌یان ووت و نه‌هلی بازارپیش له‌دوای نه‌وان ده‌یان ووت، وه هه‌روه‌ها ئافره‌تان ده‌یانووت نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وهی ده‌نگی بهرز بکریت وه هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر خه‌لکیش له‌دوا و ته‌وه بیلینه‌وه کیشه نییه ^{إِنْ شَاءَ اللَّهُ} به‌لام هه‌ندی له نه‌هلی عیلم له نه‌مه‌ی نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌و شیخ عییمین و شیخ بن باز (ره‌مه‌تی خویان لی بی) رایان وایه که (الله اکبر) کردن به جه‌ماعی و ده‌نگی بهرز کردنه‌وه به جه‌ماعی سوننه‌ت نییه و له سوننه‌ت دا

(۹۰) سلسله الأحادیث الصحیحة للألبانی، ۱۷۱.

نه‌هاتوو، واته له پیغه‌مبه‌روه بیگومان نه‌هاتوو ﷺ به‌لام ئه‌و ئه‌سه‌ره‌مان باس کرد له ابن عمره‌وه (ره‌زای خوی پهره‌ردگاری لی بیّت) به‌لام رای ئه‌وانیش وایه (ره‌حه‌تی خویان لی بی) که خه‌لکی هه‌ریه‌که‌و له‌به‌ر خوی (الله اکبر) ده‌کات ئه‌گه‌ر به‌بی ویستی خویان (الله اکبر) ه‌کانیان موته‌فقیق بوو یه‌کی گرت ئه‌وا کیشه‌نییه ئه‌گه‌ر هه‌مووی بیته‌یه‌ک ده‌نگ، به‌لام هه‌موویان به‌یه‌که‌وه ده‌ست بی بکه‌ین و (الله اکبر) بکه‌ن ئه‌وه واجب نییه والله اعلم.

پ ۱۸۲ / به‌یانینی رۆژانی جه‌ژن یاخود هه‌ردوو جه‌ژن له زۆربه‌ی هه‌ره زۆری مزگه‌وته‌کانه‌وه که‌سیک قورئان ده‌خوینیته‌و کۆمه‌لیکی تریش له‌نیوان ئایه‌ته‌کانا (الله اکبر) ده‌که‌ن حوکمی ئه‌و شیوازه‌ چۆنه‌؟

و/ ئه‌و قورئان خویندنه‌و تایبه‌ت کردنی به‌رۆژانی جه‌ژن هه‌چ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نییه بیگومان هه‌ر عیباده‌تیکیش تایبه‌ت بکریته به‌کاتیك که خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تایبه‌تیان نه‌کردبی ئه‌وه ده‌بیته‌ بیدعه، ئه‌وه قاعیده‌یه‌که‌ له قه‌واعیدی مه‌عریفه‌ی بیدع و ناسینی بیدع، هه‌ر عباده‌تیک تایبه‌ت بکری به‌شوینیك یا به‌شیوازیك یا به‌چه‌ند که‌سیك یا به‌حاله‌تیک یا به‌ژماره‌یه‌ک که‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تایبه‌تی نه‌کردبی به‌و شیوازه‌ ئه‌وه ده‌بیته‌ بیدعه جا ئه‌و قورئان خویندنه‌ سونه‌ت نییه، ته‌نها ئه‌وه سونه‌ته‌ موسوڵمانان له به‌یانینی رۆژانی جه‌ژن ته‌نها (الله اکبر) بکه‌ن له‌وه زیاتر نابی.

پ ۱۸۳ / ئایا دروسته تایبه‌ت بکری له‌دوای نوێژه فه‌رزه‌کانه‌وه له‌مزگه‌وته‌کاندا هه‌ر له‌دوای ئیمام سه‌لامی دایه‌وه یه‌که‌سه‌ر ده‌ست ده‌کات به (الله اکبر) کردن؟

و/ بیگومان ئه‌وه (الله اکبر)ی رۆژانی جه‌ژنی قوربانه‌ چونکه جه‌ژنی رهمه‌زان باس‌مان کرد ماوه‌که‌ی که‌مه له‌رۆژانی جه‌ژنی قوربان سه‌حابه (ره‌زای خوی پهره‌ردگاریان لی بیّت) (الله اکبر) یان ده‌کرد له‌بازار، له‌ مزگه‌وت، له‌دوای نوێژه‌کان و له‌شه‌وداو له‌ رۆژداو له‌ رۆیشتیان و له‌ هاتیان (الله اکبر) یان به‌رده‌وام ده‌کردو تایبه‌تیان نه‌ده‌کرد به‌ دوای نوێژه‌کان، جا هه‌ر که‌سیك (الله اکبر) بکات بۆ نمونه‌ پیش نوێژ بیکات، له‌مالی خوی بیکات، که‌ ده‌چینه‌ ده‌روه‌ بیکات، وه‌ له‌دوای نوێژیش بیکات، کیشه‌نییه‌و دروسته‌ه‌ إن شاء الله بۆ که‌سیك که‌ بیجگه‌ له‌دوای نوێژه‌کان بیکات دروسته‌ه‌ إن شاء الله به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی (الله اکبر) ناکات ته‌نها دوای نوێژه فه‌رزه‌کان نه‌بیته‌ بۆ ئه‌و دروست نیه‌ چونکه‌ تایبه‌تی کردووه به‌دوای نوێژه‌کان.

پ ۱۸۴ / ئایه شیوازی ووتنی ته‌کبیره‌کانی جه‌ژن چۆنه‌؟

و/ ئه‌م شیوازه‌ ته‌کبیر لیدانه‌ی که‌ ئیستا هه‌یه‌ له‌سه‌ر سونه‌ته‌و شه‌رعی یه (الله اکبر الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر والله الحمد) ئه‌مه‌ شیوازیکی سونه‌ته‌ه‌ إن شاء الله موسوڵمانان له‌سه‌ری ده‌رۆن سوپاس بۆ خوی گه‌وره‌.

پ ۱۸۵ / له هه‌ردوو جه‌ژناکاندا ئایا سونه‌ته‌ موسوڵمان شتیك بخوات یان نا؟ وه ئه‌گه‌ر سونه‌ته‌ چ کاتیك ده‌یخوات؟ وه‌چی ده‌خوات؟

و/ له‌جه‌ژنی رهمه‌زانداندا سونه‌ت وایه‌ پیش ئه‌وه‌ی که‌ ده‌رچی بۆ (مصلی) و شوینی نوێژه‌که‌ی شتیك بخوات وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رده‌چوو تاوه‌کو شتیکی ده‌خوارد، که‌ چه‌ند ده‌نکه‌ خورمایه‌کی ده‌خوارد دوای نوێژی به‌یانی که‌ ده‌رده‌چوو واته‌ ئه‌و کاته‌ی ده‌رده‌چوو بۆ نوێژی جه‌ژنی رهمه‌زان چه‌ند ده‌نکه‌ خورمایه‌کی ده‌خوارد.

پ ۱۸۶ / نهی نه‌گهر خورما نه‌بوو ؟

و/ ئاو بخواته‌وه یا ههر شتیکی تر بی دروسته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** حکمه‌ته که‌شی نه‌وه‌یه که بو نه‌وه‌ی نه‌و بیروباوهره هه‌له‌یه‌ی که لای خه‌لک هه‌یه ههر به‌رهمه‌زان حیسابه تاوه‌کو نویژی جه‌ژن نه‌کری نه‌مه هه‌له‌یه ههر رۆژی جه‌ژن جه‌ژنه‌و رهمه‌زان نییه پیش نویژیش دروسته مروّفت بخوات وه له لایه‌کی تریشه‌وه له رۆژانی رهمه‌زان لهم کاته‌دا دوا‌ی نویژی به‌یانی وه دوا‌ی خوره‌ه‌لّات دروست نه‌بوو که‌س نان بخوات به‌لام نیستا چهند دهنکه خورمایه‌ک نه‌خوی نه‌وه سونه‌تیکه مروّفت بیکات پیش نه‌وه‌ی بجی بو نویژی جه‌ژن چهند دهنکه خورمایه‌ک بخوات چاکتره **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**، به‌لام نویژی جه‌ژنی قوربان سونه‌ت وایه هیچ شتیکی نه‌خوات له جه‌ژنی قوربان تاوه‌کو له نویژه‌که‌ی دینه‌وه بو نه‌وه‌ی که قوربانیه‌که‌ی کرد له‌وه بخوات **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

پ ۱۸۹ / نایا له پیش و پاشی نویژی هه‌ردوو جه‌ژن هیچ نویژیکی تری سونه‌ت هه‌یه ؟

و/ ابن عباس (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاری لی بیّت) وه‌کو بوخاری بومان ده‌گیرپته‌وه له‌وه‌وه که ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا **﴿لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا﴾** ^(۹۶) نه‌پیش نویژی جه‌ژن هیچ سونه‌تیکی کردووه نه له‌دوا‌ی نویژی جه‌ژنیش هیچ سونه‌تیکی تری نه‌کردووه بو نه‌وه‌ی واش نه‌زانری که (مصلی) بریتیه له مزگه‌وت (تحیه المسجد) یشی ناوی که گه‌یشت (مصلی) نه‌و شوینه‌ی نویژگا نویژی لی‌ده‌کن له جه‌ژنان پیوست به (تحیه المسجد) ناکات، ههر که‌سی بجی با دانیشی تاوه‌کو ئیمام دی **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** وه نویژی جه‌ژنیش وه‌کو نویژی هه‌ینی نییه بلین له‌دوا‌ی هه‌ینی که سونه‌ته نه‌وه‌یش له‌دوا‌ی هه‌بی شتی وایه .

پ ۱۹۰ / به‌لام نیستا له مزگه‌وت نویژی جه‌ژن نه‌نجام دهری نه‌کری نه‌و که‌سه‌ی که ده‌چپته مزگه‌وته‌وه دوو

رکات نویژی (تحیه المسجد) بکات ؟

و/ بیگومان له‌بهر مزگه‌وته که نه‌ک له‌بهر جه‌ژنه که .

پ ۱۹۱ / خوا پادا‌شتان بداته‌وه، حوکی نویژی هه‌ردوو جه‌ژن له شه‌رعدا چپیه نایه سونه‌ته یاخود واجبه وه

به‌لگه له‌سه‌ر نه‌م بابته‌ته ؟

و/ زانایان سی بو‌چونیان هه‌یه لهم باسه‌دا: بو‌چونی یه‌که‌میان نه‌وه‌یه که نویژی جه‌ژن فه‌رزه فه‌رزی عه‌ینه له‌سه‌ر هه‌مو موسولمانیکی عاقل هه‌روه‌کو چۆن پینج نویژه‌کانی تر فه‌رزن، وه نه‌مه‌ش بو‌چونی ئیمامی ابو‌حه‌نیفه‌یه وه قسه‌یه‌کی نه‌حه‌ده (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاریان لی بیّت) وه یه‌کیکه له قسه‌کانی شافعی (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاری لی بیّت) نه‌وه‌شه که شیخ الاسلام ابن ته‌یمیه (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاری لی بیّت) ته‌رجیحی کردووه به‌سه‌وابی داناوه، وه بو‌چونی دووه‌م نه‌وه‌یه که فه‌رزه به‌لام فه‌رزی کیفایه‌یه واته نه‌گه‌ر کومه‌لیک پیی هه‌لسن له‌سه‌ر نه‌وانی تر لاده‌چی وه‌کو چۆن نویژی جه‌نازه یا نویژی باران که کومه‌لیک پیی هه‌لسن له‌سه‌ر نه‌وانی تر گونا‌هه‌که‌ی لاده‌چی، بو‌چونی سییه‌میان نه‌وه‌یه که سونه‌ته فه‌رزی کیفایه‌یه نییه نه‌گه‌ر که‌سیکیش نه‌یکات گونا‌ه‌نییه‌و مروّفت گونا‌ه‌بار نابی .

پ۱۹۲/ له‌م بۆچونانه کامه‌ی باشتزه و کامه‌ی به‌لگه پاپشتیه‌تی؟

و/ ئه‌وه‌ی که راجحه‌ی والله اعلم بۆچونی یه‌که‌مه مه‌زه‌به‌ی ابو حنیفه‌یه (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بیته) که شیخ الاسلامیش ته‌رجیحی کردووه وه یه‌کی‌کیشه له‌ قسه‌کانی شافعی (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاریان لی بیته) به‌چه‌ندان به‌لگه بۆ نمونه‌ی ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌مری به‌موسولمانان کردووه که بۆ نوێژی جه‌ژن ده‌رچن ئه‌مریش بۆ وجوبه‌ی وه‌کو فه‌رمووده‌ی ام عکبه‌یه له‌موسلیمدا ده‌فه‌رمووت: (أَمْرًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ تُخْرِجَهُنَّ) ^(۹۷) پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌مری پیکردین که ئافره‌تانیش بینه‌ی ده‌روه‌ه بۆ نوێژی جه‌ژن نه‌که هه‌ر پیاوه‌کان بینه‌ی ده‌روه‌ه به‌لکو ئافره‌تانیش بینه‌ی ده‌روه‌ه (الفطر والاضحی) له‌نوێژی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و جه‌ژنی قورباندا (العواتق والحیض وذوات الخدور) هه‌تاوه‌کو ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که‌وا سو‌ری مانگانه‌شیان هه‌یه که بی نوێژیشن بۆیان نیه‌ی نوێژیش بکه‌ن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌مری کرد ئه‌وانیش بینه‌ی ده‌روه‌ه به‌لام (فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَرِلْنَ النَّاسَ) ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که‌وا بی نوێژن له‌ شوینی نوێزه‌که جیا ده‌بنه‌وه به‌س نوێژ ناکه‌ن.

پ۱۹۳/ ئایا ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که ئیستا له‌ مزگه‌وت نوێژ نه‌کری ئاماده‌ی مزگه‌وت ده‌بن یاخود ئه‌و کاته‌ی له‌ (مصلی) نوێژگایه‌و بۆیه نوێژ ناکه‌ن؟

و/ ئه‌وه‌ی بینایه له‌سه‌ری ئه‌وه‌ی که ئایه‌ی دروسته ئافره‌ت بینه‌ی مزگه‌وت یان دروست نییه‌ی ان‌عشاؤ اللّه‌ باسی لیوه‌ ده‌که‌ین به‌لام مه‌به‌ستمان چیه‌ی (فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَرِلْنَ الصَّلَاةَ وَيَشْهَدْنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ) ^(۹۸) ام عطیه‌ فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌مری پی کردوین ئه‌وانه‌ی که بی نوێژیشن بین به‌لام به‌س له‌کاتی نوێزه‌که‌دا داده‌برین به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ئاماده‌ی ئه‌و خیره‌ی بن وه ئاماده‌ی دو‌عای موسولمانان بن لی‌ده‌دا ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی بۆ نوێژی هه‌ینی که واجب‌ه‌و فه‌رزی عه‌ینه له‌سه‌ر هه‌موو پیاویک، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌مری نه‌کردووه به‌ ژانیش ده‌رچن وه که دروستیشه که ژن بین بۆ نوێژی هه‌ینی ئه‌مری نه‌کردووه ئافره‌تیک که بی نوێژ بیته‌ی که چی ته‌ماشای ده‌که‌ین بۆ نوێژی جه‌ژن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌مری کردووه ئافره‌تی بی نوێژیش هه‌رده‌بی بیته‌ی ئه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که واجب‌ه‌ی نه‌که ته‌نها سونه‌تیکه‌ی مستحب بی زۆر موئه‌که‌که‌ده پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌ئکید ی له‌سه‌ر کردووه وه هه‌روه‌ها ته‌ماشای ده‌که‌ین به‌لگه‌یه‌کی تریشیان ته‌گه‌ر له‌ رۆژیکدا جه‌ژن و هه‌ینی کۆ بۆوه هه‌ر که‌سی نوێژی جه‌ژن بکات ئه‌وا نوێژی هه‌ینی له‌سه‌ر نامینی و واجب نامینی له‌سه‌ری هه‌ر که‌سی نوێژی جه‌ژن بکات نوێژی هه‌ینی له‌سه‌ر نامینی، چونکه دوو جه‌ژن له‌رۆژیکدا کۆ بیته‌وه (اکتفاء) به‌نوێژی یه‌کی‌کیان ده‌کریت و ئه‌وه‌ی تر ئه‌و نوێزه هه‌ینی له‌سه‌ر نامینی جا که نوێژی جه‌ژن له‌ قووته‌ی نوێژی هه‌ینی دا نه‌بوایه ئه‌وه نوێژی هه‌ینی تیدا نه‌ده‌چوو، به‌لگه‌ی سییه‌میشیان (مداوم) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌هه‌روه‌ها خوله‌فا راشدینه‌کان وه گه‌وره‌یانی ئیسلام تا ئه‌مرۆی ئیمه‌ واز له‌م دوو نوێزه نه‌هینراوه‌و به‌رده‌وامبوونی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ری ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ره‌ئی راجح ئه‌وه‌یه که فه‌رز بی، به‌لام ئه‌وانه‌ی که ده‌لین فه‌رزی کیفایه‌یه ئه‌وه هه‌له‌یه هه‌له‌که‌شی له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی که فه‌رزی کیفایه‌یه

(۹۷) روی البخاری (۳۲۴) و مسلم (۸۹۰).

(۹۸) روی البخاری (۳۲۴) و مسلم (۸۹۰).

ئه‌وه‌یه که رپک پیویسته بکریت سهیری کاره که ده‌که‌ین بکریت بۆ نمونه نوپژی جه‌نازه بۆ نمونه ده‌فن کردنی مردووویهک پیویسته کۆمه‌لێک هه‌لسن ئه‌و مردوووه بنیژن زه‌ید بی یا عه‌مر بی به‌کر بی یا عه‌لی بی کیشه نییه کییه گرنک ئه‌وه‌یه ئه‌و ئیشه ئه‌نجام بدری که ناشتی مردووویه‌که که نوپژ کردنه له‌سه‌ر مردووویه‌که که نوپژی بارانبارینه یان ئه‌مر به‌چاکه‌وه نه‌هی له‌ خراپه‌وه ئه‌و جوړه شتانه فهرزی کیفاییه، به‌لام نوپژی جه‌ژن شتیک نییه بلیین والله ده‌بی ئه‌و شته ئه‌نجام بدری که مه‌سه‌له‌ه‌تیکی موسلمانانه به‌لکو مه‌سه‌له‌ه‌تی شه‌خصی خوته هه‌ر که‌سه‌وه پیویسته (وَيَشْهَدُنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ) هه‌ریه‌کی له‌ ئیمه پیویسته له‌سه‌ری ئاماده‌ی ئه‌و خیره بی ان شاء الله تعالی به‌لام ئه‌و بۆچونه‌ی که ده‌لی (مستحب) ه‌ ئه‌وه زۆر دووره به‌ پیی ئه‌و به‌لگانه‌ی که باسه‌مان کردن.

پ ۱۹۴ / ئافره‌تان ئایا کاتی بی نوپژی ئاماده‌ی مزگه‌وت ده‌بن یا خود تاییه‌ته به (مصلی) وه؟

و / پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک که عائیشه ره‌زای خوی په‌روه‌دگاری لیبت له‌گه‌لی هات بۆ حه‌ج وه پیش ئه‌وه‌ی (مسجد الحرام نفست) عائیشه (ره‌زای خوی په‌روه‌دگاری لی بیت) که‌وته سوپی مانگانه‌وه بی نوپژی که بۆ حه‌جیش هاتوووه ده‌ستی کرد به‌گریان، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی (أَفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطَهَّرِي) (۹۹)

هه‌رچی حاجی ده‌یکات تۆش بیکه ته‌نها ئه‌وه نه‌بی که تۆ ته‌واف ناکی و نوپژ ناکی تا پاک ده‌بیه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یفه‌رموو نابی بیشچیه‌ته مزگه‌وت چونکه خویشی و هاوه‌له‌کانیشی هه‌موویان چونه (مسجد الحرام) وه ئه‌وه‌ی که حاجی ده‌یکات حاجی ده‌چیه‌ته مزگه‌وت که‌واته قه‌ده‌غه‌ی نه‌کرد له‌و ئافره‌ته که به‌چیه‌ته مزگه‌وت که‌واته له‌سه‌ر بۆچونی هه‌ندی له‌ زانایان بینایه له‌سه‌ر ئه‌و فهرمووده‌یه واته دروسته بۆ ئافره‌ت که له‌ نوپژی جه‌ژن ئاماده بیت یان بۆ نمونه موحازه‌ره‌وه ده‌رسیکه بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و ئافره‌ته بی به‌ش نه‌بی که حه‌ز ده‌کات بیت دابنیشیت به‌لام مزگه‌وت به‌پاکی رابگریت ئه‌وه إِنْ شَاءَ اللَّهُ دروسته به‌لام ئه‌و فهرمووده‌یه که ده‌فهرمووی: (إِنِّي لَا أَحِلُّ الْمَسْجِدَ لِحَائِضٍ) من مزگه‌وت به‌حه‌لال نازام بۆ ئافه‌رتیکی حائیز ئه‌و فهرمووده‌یه زانایان ده‌فهرموون ئه‌و فهرمووده‌یه فهرمووده‌یه کی سه‌حیح و راست نییه والله اعلم .

پ ۱۹۵ / خوا پادا‌شتان بداته‌وه ئه‌مر کردنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مانای وایه له‌سه‌ر ئه‌وانیش پیویست بی و فهرز بی؟

و / بیگومان هه‌مان شته به‌لام پیویسته ئافره‌تان ئاگیان له‌ ئادابی چونه نوپژی جه‌ژن بیت ئه‌و ئادابانه‌ش له‌ فهرمووده‌کی (أم عگیه) بۆمان ده‌رده‌که‌ویت کاتیک پرسیاریان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد (لا يَكُونُ لَهَا جِلْبَاب) ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ ئیمه پۆشاکه نه‌بیت که پیی بینه ده‌ره‌وه چون بیت تۆش ده‌فهرمووی با ئه‌وانیش بینه ده‌ره‌وه؟ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: (لَتَلْبِسَهَا أَحْتَهَا مِنْ جِلْبَابِهَا) (۱۰۰) با خوشکه‌کی با یه‌کیک له‌ پۆشاکه‌کانی خوی بداتی پیی به‌خشی با له‌به‌ری بکات بۆ ئه‌وه‌ی پیی بی بۆ نوپژی جه‌ژن، که‌واته ئافره‌ت کاتیک ده‌چیت بۆ نوپژی جه‌ژن یا بۆ نوپژی هه‌ینی یا بۆ هه‌ر واجب و ئه‌رکیکی شه‌رعی ده‌چیت بۆ عیباده‌تی خوا

(۹۹) رواه البخاري ومسلم .

(۱۰۰) رواه البخاري ومسلم .

پییوسته به پوشتته‌یی بروت و بۆن له خۆی نه‌دات و بۆ دهره‌وه جوانی خۆی دهرنه‌خات بۆ ئه‌وه‌ی گونا‌هه‌که‌ی زیاتر نه‌بی له خیره‌که‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیته‌ فیتنه‌ بۆ موسولمانانی تریش، ئه‌مه‌ که بۆ عیاده‌تیک بپروا پیوست بی و به ئه‌ده‌ب و له خواترسانه‌وه بپروا ئه‌ی بۆ غه‌یری عیاده‌ت بپروا بیگومان زیاتر پیوسته به حیشمه‌ته‌وه بپروا ته‌به‌روجی جاهیلی نه‌کات وه نه‌بیته‌ هۆکاری فیتنه‌ بۆ موسولمانانیش وه به‌ر له‌عه‌نتی خواو پیغه‌مبه‌ری خواش نه‌که‌وێت ﷺ.

پ ۱۹۶ / ئه‌گه‌ر جه‌ژن و هه‌ینی که‌وته‌نه‌ یه‌ک رۆژه‌وه‌ ئه‌وا جه‌ژنه‌که‌ هه‌ینی‌هه‌که‌ له‌سه‌ر موسولمانان لا ئه‌بات رۆنکردنه‌وه‌یه‌که‌ دهرباره‌ی ئه‌و بابته‌ ته‌نها نوێژی هه‌ینی‌هه‌که‌ له‌ مزگه‌وت نایکات یاخود له‌ مائه‌وه‌ ئه‌ نجامی ئه‌دات یاخود هه‌ر به‌یه‌که‌ جاری له‌سه‌ر موسولمانان لا ئه‌چی؟

و/ زانایان دوو بۆچونیان هه‌یه‌ لی‌دا کۆمه‌لیک له‌ زانایان ده‌فهرموون نوێژی چه‌ژن که‌ هه‌ینی لا ده‌بات واته‌ هه‌چی له‌سه‌ر نامینی ته‌واو که‌ نوێژی جه‌ژنی کرد نه‌ هه‌ینی ده‌کات نه‌ نوێژی نیوه‌رۆش ده‌کات، بۆچونی دووه‌می زانایان ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌لبژاردنی دا (من شاء مِنْكُمْ انْ يُصَلِّيَ فَالْيُسَلِّي) هه‌ر که‌سی چه‌ز ده‌کا بیکات بابیکات واته‌ هه‌ینی‌هه‌که‌ ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ینی نه‌کات ئه‌بی نیوه‌رۆ بکات یان نا بۆچونی دووه‌م ئه‌وه‌یه‌ که‌ نوێژی نیوه‌رۆیه‌که‌ی خۆی هه‌ر ئه‌بی بکات به‌لام وه‌کو هه‌ینی له‌سه‌ری نه‌ماوه‌ والله اعلم.

پ ۱۹۷ / باشتر وایه‌ بچی بۆ نوێژی هه‌ینی؟

و/ باشتر وایه‌ والله اعلم که‌ بابته‌ که‌ش خیلافیه‌ والله اعلم.

پ ۱۹۸ / کاتی نوێژی جه‌ژنه‌کان که‌یه‌؟

و/ نوێژی جه‌ژنه‌کان له‌ دوا‌ی به‌رزبونه‌وه‌ی خۆر ووتمان تاوه‌کو نوێژی نیوه‌رۆ تاوه‌کو (قبل الزوال) دروسته‌ إن شاء الله به‌لام باش وایه‌ که‌ ووتمان جه‌ژنی قوربان پیش بخریت وه‌ جه‌ژنی رهمه‌زانیش که‌میک دوا بخریت والله اعلم.

پ ۱۹۹ / ئایا له‌ نوێژی جه‌ژنه‌کان بانگ و قامه‌تیان هه‌یه‌ وه‌کو نوێژه‌کانی تر؟

و/ ابن عباس و جابریش (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاریان لی بیته‌) وه‌کو له‌ موسلیمدا هاتووه (لَمْ يَكُنْ يُؤَدُّ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى) ^(۱) رۆژی جه‌ژنی قوربان و رۆژی جه‌ژنی رهمه‌زان بانگ نه‌ده‌درا وه‌ (بغیر اذانٍ ولا إقامةٍ) وه‌به‌ بی ئه‌وه‌ی بانگ بدری و وه‌به‌ بی ئه‌وه‌ی قامه‌تیش بکری نوێژی جه‌ژن، که‌واته‌ نه‌بانگ ده‌دری و نه‌ده‌بی قامه‌تیش بکریت وه‌هه‌ر که‌سیکیش بانگ بدا بۆ نوێژی جه‌ژن ئه‌وه‌ بیدعه‌یه‌کی کردووه‌ یاخود (الصلاة جامعة الصلاة جامعة) ئه‌مه‌شیان بیدعه‌یه‌کی تره‌ له‌ سونه‌دا نه‌هاتووه‌ والله اعلم .

پ ۲۰۰ / ئایا شیوازی کردنی نوێژی جه‌ژنه‌کان چۆنه‌؟

و/ نوێژی جه‌ژن دوو ر‌کاته‌ که‌ واجبه‌ به‌ بۆچونی راجح وه‌کو باسمان کرد دوا‌ی ئه‌وه‌ش که‌ نیته‌ دینی له‌ دلدا ده‌یه‌پیتی وه‌ که‌ بۆچونی راجح وایه‌ واجبه‌ خۆ ئه‌گه‌ر سونه‌تیش بی وه‌کو له‌ مه‌زه‌به‌ی شافعیدا موسته‌حه‌بیش بی ئه‌وه‌ ر‌یگه‌ به‌ موسولمانان نادات هه‌ندیک له‌ ماموستایانی ئاینی به‌ داخه‌وه‌ ده‌یلیم موسولمانان له‌ سالیکی‌دا ته‌نها

(۱) متفق علیه .

دوو نویژی جه‌ژیان هه‌یه زیاتر نا ته‌ماشا ده‌که‌ین نایه‌لن ئەو دوو نویژه‌یان به‌نسیب بی‌ت مه‌حرومیان ده‌که‌ن لی‌و ده‌لین ئەو که‌سه‌ی که‌ قه‌رزداره‌ بانیه‌تی قه‌لای لی‌ بی‌یت، پی‌شوه‌خت ئەوه‌یان پی‌ ده‌لین وه‌ ئەوه‌ش که‌ نیه‌تی قه‌لای لی‌هینا ئەوه‌ نابی (الله اکبر) ه‌کان بکات چونکه‌ ئەو نویژی قه‌لا ده‌کات، بی‌گومان ئەوه‌ بی‌دعه‌یه‌ که‌ ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى﴾ ﴿النجم: ۲۳﴾.

وه‌ ئە‌گه‌ر قه‌ل‌اش هه‌بی‌ خو‌ کاتیکی زۆر زۆر هه‌یه‌ قه‌لای تی‌دا بکاته‌وه‌ بو‌ ته‌نها ئەو دوو نویژه‌ خیره‌ هه‌یه‌ له‌ ده‌ست موسولمانانی ده‌ده‌ن و موسولمانانی لی‌ بی‌ه‌ش ده‌که‌ن ئە‌گه‌ر له‌ ژبانی مرؤ‌ف‌دا له‌ ژبانی ئەو خه‌ل‌که‌ی که‌ دین بو‌ نویژی جه‌ژن کات و عومریان نه‌مابی‌ ته‌نها ئەو ده‌ ده‌قیقه‌ مابی‌ که‌ نویژی جه‌ژنی تیا ئە‌که‌ن کاته‌که‌ش ته‌سک بی‌ ئەو کاته‌ قه‌ل‌اشی له‌سه‌ر بی‌ت و نویژی جه‌ژنیش وه‌‌کو ئەوان ده‌لین سونه‌ت بی‌ت تا چ بکات واجی‌ک و موسته‌حه‌بی‌ک قه‌ینا‌که‌ با قه‌ل‌اکه‌ی بکات، به‌لام کاته‌ک فراوانه‌و زۆره‌ بو‌ ئیوه‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌که‌ی خو‌یشتان بو‌ وا ده‌که‌ن موسولمان بی‌ه‌ش بن له‌و سونه‌ته‌ ئە‌گه‌ر سونه‌تیش بن واجبش نه‌بن با ئە‌ویش بکه‌ن دوابی‌ با قه‌ل‌ایه‌ که‌شیان بکه‌ن ئە‌گه‌ر نویژی قه‌لا هه‌بی‌ت .

پ/٢٠١ / ئە‌گه‌ر سونه‌تیش بی‌ خو‌ دوو دروشمی موسولمانانه‌؟

و/ بو‌چونی راجح ئە‌وه‌یه‌ که‌نه‌ ئە‌ویان دروسته‌ (قه‌لا)، وه‌ ئە‌ویان واجبه‌ (نویژی جه‌ژنه‌کان) بو‌چونی راجیح واجب نابی‌ وازی لی‌ به‌ی‌ری‌و ئە‌بی‌ بکری‌ وه‌ نویژی قه‌ل‌اش نی‌ه‌ هیچ به‌ل‌گه‌یه‌کی له‌ قورئان و فه‌رمووده‌ له‌سه‌ر نی‌ه‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی‌ :

﴿فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ [النساء: ۱۰۳].

خ‌وای گه‌وره‌ نویژی فه‌رزه‌کان له‌سه‌ر ئیمانداران کاتی بو‌ دانراوه‌و کاتی دیاری کراوی هه‌یه‌ نویژی عه‌صر له‌م سه‌عاته‌ ئە‌وه‌نده‌ ده‌ست پی‌ ده‌کات بو‌ نمونه‌ له‌وه‌نده‌ش کۆتای پی‌ دی‌ نه‌ پی‌ش کاتی عه‌صر بو‌ت هه‌یه‌ بی‌که‌یت نه‌ د‌وای عه‌صریش بو‌ت هه‌یه‌ بکه‌یت ئە‌و کاته‌یه‌ ته‌نها بو‌ که‌سی‌ک هه‌یه‌ یه‌کی‌ک له‌م دوو عوزره‌ی هه‌بی‌ت خه‌ولی‌که‌وتن (نوم) یان له‌ بیرچوون (نسیان) پی‌غه‌مه‌بری خوا ﴿الله﴾ فه‌رموی‌:

(مَنْ نَامَ عَنْ صَلَاةٍ أَوْ نَسِيَهَا فَلْيَصَلِّهَا إِذَا اسْتَيْقَظَ) (١٠٢) .

واته‌: هه‌ر که‌سی‌ک خه‌وی لی‌که‌وت له‌ نویژیک بو‌ نمونه‌ که‌سی‌ک کری‌کاری ده‌کات ماندوو‌ه سه‌عات سی‌ی د‌وای نی‌وه‌رؤ‌ هاتۆ‌ته‌وه‌ له‌ ئیش نانی خ‌واردوو‌و خه‌وی لی‌که‌وت و ئە‌وه‌نده‌ شه‌که‌ت و ماندوو‌ه که‌ به‌خه‌به‌ر هات بانگی مه‌غریب بو‌وه‌ نویژی عه‌صری له‌ ده‌ست چ‌وو پی‌غه‌مه‌بری خوا ﴿الله﴾ فه‌رموی‌ هه‌ر که‌سی‌ک که‌ خه‌وی لی‌که‌وت هه‌ر کاتی‌ک به‌ خه‌به‌ر هات با یه‌ که‌سه‌ر نویژه‌که‌ی بکاته‌وه‌ ناهه‌رموی‌ با قه‌لای کاته‌وه‌ (فلی‌صلها) یه‌ که‌سه‌ر با بی‌کات ده‌فه‌رموی‌ کاتی خو‌یه‌تی (أو نسیها) یان له‌ بی‌ری چ‌وه‌ته‌وه‌ وه‌‌کو پی‌غه‌مه‌بری خوا ﴿الله﴾ له‌ رۆژی خه‌نده‌ق له‌ بی‌ری چ‌وه‌وه‌ له‌به‌ر مه‌شغله‌ت کاتی‌ک که‌ مه‌غریب ببوو‌ ئە‌و کاته‌ هاته‌وه‌ بی‌ری یه‌ که‌سه‌ر ئە‌مری کرد بانگ درا نویژی عه‌صری کرد به‌ ئە‌دا نه‌ک به‌ قه‌لا د‌وای ئە‌وه‌ نویژی مه‌غریبی کرد به‌لام که‌سی‌ک به‌ عه‌مدی به‌ ویست و

ئیرادهی خوئی که نه‌نوستوو نه له بیریشی چوو نوێژ ناکات ده‌لی نایکه‌م دوایی قه‌لای ده‌که‌مه‌وه، یا به‌نیه‌تی قه‌لای نییه‌ ده‌لی من تۆبهم کردوو ده‌مه‌وی قه‌لایان بکه‌مه‌وه واته‌ قه‌زای بکه‌مه‌وه ئه‌و شته‌ له‌ دینی ئیسلامدا هیچ‌ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نییه‌، خه‌لکیش با دلی خوئی به‌وه‌ خوش نه‌کات به‌لکو له‌ فەرمووده‌ی سه‌حیحدا هاتوو له‌ سنن ابن ماجه‌دا که هه‌رکه‌سی له‌ رۆژی قیامت یه‌که‌م شت که مرۆف موحاسه‌به‌ ده‌کریت له‌سه‌ری نوێژه‌کانیه‌تی، ئه‌گه‌ر نوێژه‌کانی ته‌واو بوون ئه‌وا هه‌موو کرده‌وه‌کانی تری بۆ ته‌واو ده‌کریت، وه‌ ئه‌گه‌ر نو‌قسان‌ی هه‌بوو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: (انظر لعبدی هل له من تطوع) بزائن به‌نده‌که‌ی من نوێژی سونه‌تی هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر سونه‌تی هه‌بوو که‌لینی فه‌رزه‌کانی بۆ پڕبکه‌نه‌وه، که‌واته‌ که‌سیک که‌ نوێژی چوو بی‌ت ته‌وبه‌ بکات و نوێژی سونه‌ت بکات نوێژی فه‌رزی بۆ پڕ ده‌کریته‌وه‌ نه‌ک قه‌لای بکاته‌وه‌ که‌ نییه‌، وه‌ دیسان نه‌ک ئه‌و دوو نوێژه‌ که‌ شیعه‌ری گه‌وره‌ی موسولمانان له‌ ده‌ست موسولمانان بدرین ئه‌وه‌ کاریکی هه‌له‌یه‌ به‌راستی واجیسه‌ ئه‌و دوو نوێژه‌ بکرین ووتمان ئه‌وه‌ له‌ نییه‌ته‌وه‌ که‌ نییه‌ت دینی له‌دندا نه‌ک به‌ ده‌میش نییه‌تی نوێژی جه‌ژنه‌ که‌ واجبه‌ له‌سه‌ری بی‌کات دوا‌ی (الله اکبر) ته‌ کبیره‌ی ئیحماد جه‌وت جار له‌ ر‌کاتی یه‌که‌مدا (الله اکبر) ده‌کات ئه‌وجا ده‌ست ده‌کات به‌ فاتیحه‌ خویندن و بی‌گومان که‌ ده‌بخوینی له‌ پاش ئیمامه‌وه‌ ده‌بخوینی ئیمام به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌بخوینی وه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ش که‌ ده‌چیته‌ ر‌کوعه‌وه‌ چۆن نوێژه‌کانی به‌یانی ده‌کات ئاوا ده‌یکات که‌ هه‌لسایه‌وه‌ بۆ ر‌کاتی دووهم (الله اکبر) ی کردبۆ هه‌لسایه‌وه‌ دوا‌ی هه‌لسانه‌وه‌ ئه‌وجا پینج جار (الله اکبر) ده‌لی ئه‌وجا دیسان که‌ ئیمام ده‌یلت ئه‌وانیش له‌ دوا‌ی ئیمام ده‌یلته‌وه‌ که‌ ئیمامیش فاتیحه‌ی خویند ئه‌وانیش ئینجا فاتیحه‌ ده‌خوین بۆچونی ر‌اجح ئه‌وه‌یه‌ که‌ بخویندری دوا‌ی ئه‌وه‌ که‌ ئیمام سوره‌تیکی تر بخوینی ئه‌وان ناخوین گوی ده‌گرن پاشان نوێژه‌که‌ ئاسایی خوئی ته‌واو ده‌بی‌ت و کۆتایی بی‌ دیت .

پ ۲۰۲ / که‌واته‌ شیوازه‌که‌ وه‌کو نوێژی سونه‌ت وایه‌ ته‌نها له‌ ر‌کاتی یه‌که‌مدا جه‌وت ته‌کبیره‌ی تیا نه‌کریت و له‌ ر‌کاتی دووهمدا پینج ته‌کبیری هه‌یه‌، ئایا له‌ نیوان ئه‌و ته‌کبیرانه‌دا هیچ زیکریکی تاییه‌ت هه‌یه‌ که‌ سونه‌ت بی‌ بخویندریت ؟

و/ له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هیچ شتی‌ک به‌ سه‌حیحی وارد نه‌بووه‌ که‌ له‌ نیوان (الله اکبر) و (الله اکبر) یکی تر هیچ زیکریکی تری کرد بی‌ت ته‌نها له‌ ابن عمره‌وه‌ (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بی‌ت) بۆ ده‌ست به‌رز کردنه‌وه‌ ابن عومه‌ر ده‌ستی به‌رز کردۆته‌وه‌ بۆ زیکرکی له‌ نیوان (الله اکبر) ه‌کان، وه‌ ابن مسعود (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بی‌ت) که‌ ده‌فه‌رمووی: له‌ نیوان هه‌ر ته‌کبیره‌یه‌ کدا حه‌مدو ستایشی خوا هه‌یه‌، وه‌ کو به‌یه‌قه‌ی ریوایه‌تی کردوو فەرمووده‌ که‌ش سه‌نه‌ده‌که‌ی (حسن) ه‌ که‌واته‌ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ نه‌هاتوو ﷺ هه‌ر که‌سی نه‌یکات به‌س (اکتفاء) به‌ (الله اکبر) ه‌کان بکات هیچی تری له‌ نیوان نه‌لی کیشه‌ی نییه‌ و به‌سیه‌تی، وه‌ هه‌ر که‌سیکیش بی‌کات بلێ ئه‌وته‌ ابن مسعود (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بی‌ت) کردوو به‌تی له‌ خوێه‌وه‌ نایلی ئه‌و قسه‌یه‌ دروسته‌ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** مه‌سه‌له‌ که‌ش اجته‌هادیه‌و کیشه‌ی تیدا نیه‌ والله اعلم.

پ/۲۰۳ / که‌واته نه‌گهر نه‌و زیکرانه دیاری نه‌کرا بیټ سوپاس و ستایشی خوی گه‌وره بیټ به‌هر شیوازیك بووتریت دروسته؟

و/ دروسته والله اعلم.

پ/۲۰۴ / ده‌ست به‌رزگردنه‌وش نه‌هاتووه له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ .

و/ ووتمان نه‌هاتووه تنه‌ها له ابن عومه‌روه هاتووه (ره‌زای خوی په‌روه‌دگاری لی بیټ) .

پ/۲۰۵ / نه‌گهر که‌سیک ده‌ست به‌رزکاته‌وه؟

و/ له‌سه‌ر نه‌وهی که بلی ابن عومدر له خوی‌ه‌وه نایکات هه‌لبه‌ته له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بیستویه‌تی (ره‌زای خوی په‌روه‌دگاری لی بیټ) اِنْ شَاءَ اللّٰهُ بۆی هه‌یه وه که‌نه‌یشی کات (خیر هدی هدی محمد) ﷺ که‌نه‌یکات باشتره وه هج کیسه‌یه کی نیه اِنْ شَاءَ اللّٰهُ چونکه تاکه کرداریکی هاوه‌لیک نابی به‌ه‌لگه دلی بی خوش بکریت .

پ/۲۰۶ / له‌کاتی نویژه‌کاندا ئیمام سوره‌تی دیاری کراو هه‌یه بخوینیټ؟

و/ له دواى سوره‌تی فاتحه سوره‌تی (الأعلى) بخوینیټ له رکاتی یه‌که‌مدا وه سوره‌تی (الغاشية) ش له رکعه‌تی دووه‌مدا هم دوو سوره‌ته کورت و گونجاون ئیمام بخوینیټ .

پ/۲۰۷ / نه‌گهر که‌سیک فریای نویژی جه‌ژن نه‌که‌وت کاتیک دیته مزگه‌وته‌وه نویژه ته‌واو بووه چی نه‌کات سوننه‌ت وایه خوی نویژه‌که‌ی بکاته‌وه؟

و/ به‌لکو واجیشه بیکاته‌وه چونکه نه‌و نویژه ووتمان واجبه له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانیک وه که فریا نه‌که‌وت دواى پیویسته به‌ته‌نها بۆ خوی بیکات .

پ/۲۰۸ / نه‌گهر فریای رکعه‌تیک که‌وت؟

و/ رکعه‌تی دووه‌می ته‌واو ده‌کات .

پ/۲۰۹ / نه‌گهر فریای ته‌حیات که‌وت هه‌ردوو ره‌که‌ته‌که‌؟

و/ به‌هه‌مان شیوه حوکمی هه‌ینی نیه که‌بلیین هه‌لسیته‌وه چوار رکعه‌ت بکات چونکه له نه‌سلدا که نویژی جه‌ژن فه‌رز بوو به دوو رکعه‌ت فه‌رز بووه .

پ/۲۱۰ / نه‌گهر که‌سیک نه‌خوش بوو له ماله‌وه نه‌یتوانی بیټ نه‌وه‌یش پیویسته له ماله‌وه بۆ خوی نه‌نجامی بدات؟

و/ له ماله‌وه نه‌نجامی نه‌دات اِنْ شَاءَ اللّٰهُ .

پ/۲۱۱ / نایا له پاش نویژی جه‌ژن وه‌کو نویژی فه‌رزه‌کان دروسته نه‌و زیکرانه‌ی که‌وا سوننه‌ته له پاش نویژه فه‌رزه‌کان بخویندریت له پاش نویژی جه‌ژنیش به‌هه‌مان شیوه ده‌خویندریت یاخود تاییه‌ته به نویژه فه‌رزه‌کانه‌وه؟

و/ بیگومان تاییه‌ته به نویژی فه‌رزه‌وه وه هه‌ر که‌سی نه‌و زیکرانه‌ی که‌وا له پاش نویژه فه‌رزه‌کانه‌وه هه‌یه له پاش نویژه سوننه‌ته‌که‌وه یان له دواى نویژی جه‌ژن بیکات کاریکی باشی نه‌کردوو، چونکه له خوی‌ه‌وه شتیکی کردوو که نه‌مری پیغه‌مبه‌ری خوی ﷺ له‌سه‌ر نیه وه به‌رده‌وام ده‌مانه‌وی له‌سه‌ر سوننه‌ت برۆین نه‌ک له

خۆمانه‌وه شت دابینین ئە گەر زکریکی خواش بی ئە گەر عیبادەتیکیش بی له خۆمانه‌وه ناتوانین بیکه‌ین چونکه دین بینایه‌که‌ی له سەر ته‌وقیفه له‌سەر ده‌لیلە نه‌ک له‌سەر استحسانات و پێشایه‌وونی خۆمان، چونکه ئیمامی شافیعی (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: (من استحسن فقد شرع).

واته: هه‌ر که‌سی له‌دیندا بۆ خۆی بلی من پیم چاکه‌و من به‌باشی ده‌زانم به‌لگه‌شی له‌سەر نه‌بی‌ت نه‌وه شه‌ریعه‌تی داناوه‌و شه‌ریعه‌تیش حه‌قی خوای گه‌وره‌یه نه‌ک حه‌قی ئیمه بی‌ت که‌واته کاریکێ خراپه.

پ/٢١٢ / ئایا ئیمام که‌ی ده‌ست به‌ خۆیندنه‌وه‌ی ووتاری جه‌ژن ده‌کات ؟

و/ بێگومان نوێژی جه‌ژن و ووتاره‌که‌شی له‌ چهند ر‌وانگه‌یه‌که‌وه جیاوازن له‌ نوێژی هه‌ینی و ووتاره‌که‌ی، له‌ ر‌وانگه‌ی نه‌وه‌وه کاتی ووتاری جه‌ژن له‌ گه‌ل ووتاری هه‌ینی کاته‌که‌یان جیاوازه، له‌ هه‌ینی دا ووتار ده‌خوینرێته‌وه پاشان نوێژ ده‌کریت، به‌لام له‌ جه‌ژندا نوێژ ده‌کریت پاشان ووتار ده‌خوینرێته‌وه، له‌ هه‌ینی دا ووتاری هه‌ینی واجبه موسولمان تیادا ئاماده بی‌ت، به‌لام له‌ جه‌ژندا واجب نیه موسولمان ئاماده بی‌ت به‌ ئاره‌زووی خۆیه‌تی هه‌ر که‌سی‌ک هه‌ز بکات دابنیشیت بۆ ووتاری جه‌ژن هه‌ر که‌سی‌کیش هه‌ز بکات بروات، که‌واته نوێژی جه‌ژن ده‌کریت پاشان ووتار ده‌ست پی ده‌کات وه ئە گەر پاش و پێش بکریت بێگومان نه‌وه بیدعه‌یه‌و مخاله‌فه‌یه‌و گۆرپی سونه‌ت و شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ وه‌کو (أبی سعید الخدری) (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بی‌ت) بۆمان ده‌گێرێته‌وه ده‌فه‌رمووی‌ت: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ له‌سه‌رده‌می ابوبکرو عمردا که‌ چهند جار نوێژی جه‌ژنم له‌ گه‌لیان کردوه نوێژیان ده‌کرد پاشان ووتار ده‌ستی پی ده‌کرد (قَالَ أَبُو سَعِيدٍ : فَلَمْ يَزَلِ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ - وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ) ^(١٠٣) ده‌فه‌رمووی‌ت به‌رده‌وام موسولمانان له‌سەر نه‌وه بوون نوێژ ده‌کرا ئەجما ووتار بوو تا سه‌رده‌می مه‌روان که‌ ئەمیری شاری مه‌دینه بوو، ده‌فه‌رمووی‌ت له‌گه‌ل مه‌روان چووم بۆ نوێژ که‌ گه‌یشتینه (مصلی) بینیم مینبه‌رێک داناوه که‌ سونه‌تیش وایه نوێژی جه‌ژن و ووتاری جه‌ژن له‌سەر مینبه‌ر نه‌بی‌ت ووتاره‌که‌ له‌سەر زه‌وی بی‌ت نه‌ک له‌سەر مینبه‌ر بی‌ت ده‌فه‌رمووی‌ت سه‌یرم کرد مینبه‌رێک داناوه‌و ته‌رخان کراوه که‌ گه‌یشتینه نه‌وی یه‌کسه‌ر مه‌روان ده‌ستی کرد به‌ سه‌ر که‌وتنی مینبه‌ره‌که‌ بۆ ووتار خویندن ده‌فه‌رمووی‌ت منیش جله‌که‌یم گرت و رامکیشا و وتم نه‌رۆیت خۆی لی پچرکاندم و هه‌ر ر‌ویشته سه‌ره‌وه فه‌رمووی نه‌و کاته ر‌ویشته که‌ نه‌وه‌ی تو ده‌ی‌لیت وتی منیش و وتم (غَيْرُكُمْ وَاللَّهِ) وَاللَّهِ سُونَته‌که‌تان گۆری نه‌وه‌ی من ده‌یزانم وَاللَّهِ نه‌وه خیره سونه‌ته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خیر له‌وه‌دا نیه که‌ تو ده‌یکه‌ی، فه‌رمووی جارێ خه‌لک باش بوو داده‌نیشته بۆ خوتبه‌ی جه‌ژن به‌لام نه‌مرو خه‌لک بۆ خوتبه‌ی ئیمه دابنیشیت ناچار بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ ناچار بکه‌ین بۆ گویگرته‌ی ووتاره‌که‌مان ووتارمان خستوه‌ته پێش نوێژ بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ دابنیشیت له‌به‌ر چاوه‌روان کردنیان بۆ نوێژه‌که‌ گوی له‌ ووتاره‌که‌ بگرن به‌ هه‌ر حال (أبی سعید الخدری) (ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی بی‌ت) ئینکاری لی کرد وه به‌و کاره‌شی رازی نه‌بوو وه کاریکێ بی شه‌رعی و بیدعه‌ش بوو وه نه‌و عوزره‌ش که‌ مه‌روان هینایه‌وه عوزرێکی شه‌رعی نیه ئەم عوزره‌ هه‌مان عوزره‌ که‌ زۆریه‌ی که‌سانیکێ موبته‌دیع یان حیزبی له‌سه‌رده‌می ئیمه‌دا ده‌یه‌یننه‌وه، ته‌ماشای ده‌که‌ین زۆر شت ده‌که‌ن ده‌لین خه‌لکه‌که‌ گۆراوه‌و

(١٠٣) رواه البخاري (٩٥٦)، ومسلم (٨٨٩).

ئیمانی لاوازه ناچار ئیمه به و هسیله‌یه ده‌توانین وایان لی بکه‌ین وه‌سیله‌که‌ش که بیدعه‌یه له رینگای سوننه‌ته‌وه ناتوانن خه‌لک‌نیک بینه سهر رینگا ناچار په‌نا بو بیدعه‌ ده‌به‌ن بو ئه‌وه‌ی به هوی ئه‌وه بیدعه‌یه‌وه خه‌لک‌یک رابکیشن، بو نمونه ئاهه‌نگی مه‌لود نه‌به‌وی بکریت، ئاهه‌نگ بو ئه‌وه بگپریت که بیدعه‌یه بو ئه‌وه‌ی خه‌لک کو بکه‌ینه‌وه و موحازه‌ره و ئاموژگاریان بکه‌ین زور شتی تری بی ش‌رعی ده‌لین مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه له‌وه رینگایه‌وه نه‌ییت خه‌لک کو‌نابینه‌وه، وه ئیمه ئه‌وه‌یان پی ده‌لین که (أبي سعيد الخدري) (ره‌زای خوی په‌روه‌ر‌دگاری لی بیټ) پی ووتن (غیرتم الله) ده‌لین گو‌ریتان دینه‌که‌تان گو‌ری دین ئاوا نیه دین سوننه‌ته‌ نه‌که بیدعه بیټ، وه‌کو ابن مسعود (ره‌زای خوی په‌روه‌ر‌دگاری لی بیټ) ده‌فه‌رمو‌یت:

(اَقْتَصَادٌ فِي سُنَّةِ خَيْرٍ مِنْ اجْتِهَادٍ فِي بَدْعَةٍ) (۱۰۴).

واته: مرؤف له‌سه‌ر سوننه‌ت بیټ گهر زور چالاکیش نه‌بیټ خیرتره له‌وه‌ی که زور عیاده‌ت بکات به‌لام به‌شیوه‌ی بیدعه‌وه له‌سه‌ر بیدعه‌ بکات.

که‌واته لاواز بوونی ئیمانی موسولمانان چاره‌سه‌ره‌که‌ی ئه‌وه نیه ئیمه بیدعه‌یه کیان بو دابه‌ینین، چاره‌سه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئیمه هه‌ول بده‌ین ئیمانی موسولمانان به‌رز که‌ینه‌وه و سوننه‌تیان بو جی به‌جی بکه‌ین و بیانخه‌ینه‌سه‌ر سوننه‌ت، نمونه‌ی تر له‌سه‌ر ئه‌وانه بو نمونه له مزگه‌وته‌کان ته‌ماشای ده‌که‌ین خه‌لک ریک راناوه‌ستیت نه‌گهر بیټ و خه‌تیکیان بو رانه‌کیشین خه‌لک ریک راناوه‌ستیت ئه‌ی بو خه‌لک جاران راده‌وه‌ستا له‌سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌رده‌می سه‌حابه‌و تابعین بو ئه‌مرؤ ریک راناوه‌ستیت؟ ده‌لین خه‌لک ئیمانی لاوازه، ئه‌ی چاره‌ی ئه‌وه چیه؟ چونکه ئیمان لاوازن شتیکیان بو دابه‌ینین که پیغه‌مه‌ر ﷺ نه‌ی کردوه! یان ئه‌مریان پی بکه‌ین بگه‌رینه‌وه سه‌ر سوننه‌ته‌که‌وه له‌خوا بترسن و ئیمانیان هه‌بیټ ئه‌م خه‌لکه‌ی که له مزگه‌وت ریک راناوه‌ستن ئه‌گهر یه‌ک نایب عه‌ریفیکی سه‌رده‌می به‌عس بیټ به‌داریکه‌وه هه‌ر هه‌موویان ریک راده‌وه‌ستن به‌یه‌که‌ ئه‌مر، به‌لام بو له به‌رامبه‌ر په‌روه‌ر‌دگارا له‌مالی خوادا له‌گه‌وره‌ترین عیاده‌تدا که نوێزه بو ریک راناوه‌ستن؟! که‌واته قه‌دری نازانیت سو‌دی نازانیت خوی پیوه سه‌رقال ناکات، یاخود فی‌ر نه‌کراوه که ئه‌وه عیاده‌تیکي مه‌زنه، ریک راره‌ستان به‌شیکه له نوێزه‌که‌وه نوێزه‌که‌ی پی ته‌واو ده‌بیټ، به‌لام خه‌له‌له‌که له‌وه‌دایه که فی‌ر نه‌کراوه به‌وه شیوه‌یه خو رابینیت ئه‌وه پیوسته بکریت بو‌یه ته‌ماشای ده‌که‌ین هه‌ندیک جار که ئیمامیک به‌گویره‌ی سوننه‌ت ئاموژگاری خه‌لک بکات له مزگه‌وتیک که رانه‌هاتن پیمان بلیت خه‌لکینه ریک راره‌ستن تو‌زیک راره‌ستن تا خه‌لک ریک ده‌خات خه‌لک سه‌یری لی دیت هه‌یه گالته‌ی پی دیت هه‌یه پی ناخوشه‌و تو‌ره ده‌بیټ ئه‌مه چیه چونکه وا رانه‌هینراوه، به‌لام پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ نوێژی دانه‌ده‌به‌ست تاوه‌کو ته‌ماشای ده‌کرد موسولمانان ریک راره‌ستان، که‌واته چاره‌سه‌ری دوور که‌وته‌وه‌ی موسولمانان ئه‌وه نیه بیدعه‌یان بو دابه‌ینین ئه‌بیټ بیانگه‌رینه‌وه بو سه‌ر سوننه‌ته‌که‌وه ئاستی ئیمانیان به‌رز بکریته‌وه به‌موحازه‌ره‌ی باش إن شاء الله وه به (الترغیب والترهیب) به‌پشتیوانی خوی گه‌وره چونکه خیر له‌بیدعه‌دا نیه.

(۱۰۴) رواه الطبرانی (۲۰۸/۱۰).

پ۲۱۳/ نایا ئیمام که ووتار دست پی دهکات به (الله اکبر) کردن و به ته‌کبیره دست پی دهکات یان هر وه‌کو ووتاره‌کانی تر وایه به (إن الحمد لله) دست پی دهکات؟

و/ هیچ به‌لگه‌یه‌کی صحیح نیه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ووتاری جه‌ژن جیاواز بی‌ت له ووتاری هه‌ینی یان له ووتاره‌کانی تر له‌وه‌دا که به (الله اکبر) دست پی بکات، نه‌خیر ووتار سوننه‌ت وایه هر به خوتبه‌ی حاجه دست پی بکات به (إن الحمد لله) دست پی بکات.

پ۲۱۴/ ووتاری جه‌ژن چه‌ند ووتاره وه‌کو هه‌ینی دوو ووتاره یاخود ته‌نها ووتاریکه؟

و/ نه‌خیر ته‌نها ووتاریکه له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ نه‌هاتوو زیا‌تر له ووتاریکی دابیت.

پ۲۱۵/ پی‌روزیایی کردن به بۆنه‌ی جه‌ژنه‌وه نایا شی‌وزاییکی تاییه‌تی هه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ یاخود صه‌حابه له جه‌ژنه‌کاندا به یه‌کتریان وتبیت؟

و/ له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هیچ شتیکی وا نه‌هاتوو، به‌لام له صه‌حابه‌وه (ره‌زای خویان لیبت) هاتوو که ده‌گیشتن به یه‌ک له جه‌ژندا ده‌یانفه‌رموو: (تقبل الله منا ومنکم) خوی گه‌روه عیاده‌ت و په‌رسنو چاکه له ئیمه و ئیوه‌ش قه‌بول بکات، ئەم نوێزه له ئیمه و ئیوه‌ش قه‌بول بکات ئەمه هاتوو، یان (اعاده الله علينا وعليکم) خوی گه‌وره ئەم جه‌ژنه به‌سه‌ر ئیمه و ئیوه‌شدا بگه‌رینیته‌وه، ئەم جو‌ره ووشانه هاتوو، به‌لام نه‌ک ته‌نها جه‌ژنتان پی‌روزو به‌س، ته‌ماشا ده‌که‌ین پی‌روزیایی کردنی صه‌حابه دو‌عا بو‌وه (تقبل الله منا ومنکم) خوی گه‌روه عیاده‌ت له ئیمه و ئیوه‌ش قه‌بول بکات، واتا جه‌ژنیان هر عیاده‌ت بو‌وه و پی‌روزیاییان هر عیاده‌ت بو‌وه، نه‌ک وه‌کو ئیمه نه‌ جه‌ژنه‌که‌مان عیاده‌ته نه پی‌روزیاییه‌که‌مان عیاده‌ته، که ده‌گه‌ینه یه‌کتر به‌یانیت باش له‌جیاتی (السلام علیکم) که عیاده‌ته و دو‌عایه و ده‌خیری بۆ ده‌نوسریت ئەو که‌سه‌ی که سه‌لام ده‌کات، وه نه‌وه‌شی که وه‌لام ده‌داته‌وه ده‌خیری بۆ ده‌نوسریت، له‌جیاتی ئەوه به‌یانیت باش یان ئەم کاته‌ت باش، ئەوه باش نابیت به‌راستی حالی مرؤ‌ف کاتیک که خوا باشی نه‌کات ته‌نها به‌قه‌سه‌ی من و تو باش نابیت، که‌واته باشتر وایه مرؤ‌ف په‌یوه‌ست بی‌ت به‌م سه‌لام کردن و پی‌روزیایی کردنه شه‌رعیانه‌وه که له قورئان و فه‌رموو‌ده‌دا هاتوو، یان صه‌حابه (ره‌زای خوی په‌روه‌ر دگاریان لی بیت) له‌سه‌ری بو‌ون.

پ۲۱۶/ له دوای ووتنی (تقبل الله منا ومنکم) دروسته به هر شی‌وزاییکی تر پی‌روزیایی له‌یه‌کتر بکه‌ن؟

و/ إن شاء الله دروسته.

پ۲۱۷/ نه‌ی له‌ناو خه‌لگیشدا باوه وه‌ک (کل عام وأنتم بخیر)؟

و/ ئە‌گه‌ر نیه‌ت تییدا دو‌عا بی‌ت مه‌به‌ست تییدا دو‌عا بی‌ت واتا هه‌موو سالیکی ئیوه هر به خوشی بژین وه به‌خیر بگه‌ریته‌وه به‌سه‌رتاندا وه‌کو دو‌عا بی‌ت دروسته إن شاء الله به‌لام چه‌ند ووشه‌یه‌ک فی‌ر بین و دو‌وباره‌ی بکه‌ینه‌وه مه‌به‌ستمان دو‌عا نه‌بی‌ت خیری پی‌وه نیه.

پ۲۱۸/ به بۆنه‌ی جه‌ژنه‌وه زۆر کهس له جیاتی سوپاسکردنی خوای گه‌وره‌و دوعاکردن و عیبادهت کردن له جه‌ژنه‌کاندا زۆر خراپه‌و تاوان نه‌ نجام دده‌ن به‌بۆنه‌ی هاتنی جه‌ژنه‌وه هه‌ندی که له‌و خراپه‌کاری و بیدعه‌و تاوانانه‌مان بۆ باس بکه‌ن تاوه‌کو موسولمانان خۆیانی لی‌ بپاریزن به‌ پشتیوانی خوای گه‌وره‌.

و/ به‌راستی جینگای داخه‌ کاتیک که خوای گه‌وره‌ نیعمه‌تیکی بی‌ به‌خشین پێویسته شوکری خوا بکه‌ین نه‌ک کوفرانه‌ی نیعمه‌تی خوا بکه‌ین، پێویسته سوپاسی خوا بکه‌ین چونکه زانایان ده‌فه‌رموون: شوکری خوا سوپاسکردنی خوا دوو خاسیه‌تی تیا به: یه‌که‌میان پێی ده‌ووتریت: (الحافظ)، دووه‌میشیان پێی ده‌ووتریت: (الجالب)، (الحافظ) و اتا پارێزه‌ر، (الجالب) و اتا هینده‌ر، و اتا (الحافظ و الجالب) شوکر بۆ (الحافظ یشه‌و الجالب یشه‌) (الحافظ) و اتا شوکر نه‌و نیعمه‌ته‌ی که ئیستا تیا دای که شوکری خوا بکه‌یت بۆت (حفظ) ده‌کات و ده‌پاریزیت که شوکری خوا بکه‌یت خوای گه‌وره‌ نه‌و نیعمه‌ته‌ت لی‌ ناسینیته‌وه‌و بۆت ده‌پاریزیت، دووه‌میشیان: (لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ) نه‌گه‌ر شوکری خوا بکه‌ن خوای گه‌وره‌ نیعمه‌ته‌که‌تان بۆ زیادیش ده‌کات و اتا (الجالب) یشه‌ جله‌بی چی ده‌کات نیعمه‌تی تریش بۆ دینیت خوای گه‌وره‌ نیعمه‌تی تریش به‌سه‌ردا ده‌رژینیت، که‌واته‌ مرو‌ف کاتیک که خوای گه‌وره‌ نیعمه‌تی به‌سه‌ردا رشت ره‌مه‌زان تیا دایا به‌رۆژوو بوو شه‌و نوژی تیا دایا کرد، دوعای کرد، خیر و خیراتی تیا کرد، قورئانی تیا داخوینده‌وه، گه‌یشته‌ جه‌ژن به‌ عیبادهت و به‌ ئیستقامه‌ت حه‌قی خۆیه‌تی که به‌رده‌وام بیت و شوکری خوا تیا دایا بکات، نه‌ک له‌ رۆژی جه‌ژندا هه‌موو نه‌و چاکانه‌ی کردویه‌تی هه‌لی بوه‌شینیته‌وه‌و بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ خراپه‌کاری و تاوانکاری و زۆر تاوان و بی‌ شه‌رع‌ی هه‌یه که ده‌بیین له‌ رۆژی جه‌ژن دا ده‌کریت، بۆ نمونه: یه‌کی له‌و بی‌ شه‌رع‌یانه‌ی که ده‌کریت له‌ رۆژی جه‌ژندا ریش تاشینه که هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌ که نه‌ک به‌ فه‌توای من هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌ که که ماموستایانی ئاینی بۆ خۆیان چاک ده‌زانن که ریش تاشین حه‌رامه‌و نه‌و هه‌موو فه‌رمووده‌یه‌ی له‌سه‌ره‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که فه‌رمویه‌تی: (وَأَعْفُوا اللَّحَى) وه (أَطْلِقِ اللَّحِيَةَ) وه (وَقِرُوا اللَّحَى) ریشه‌که‌تان به‌ره‌لاکه‌ن و بیهیننه‌وه‌ وازی لی‌ بین، بۆ پیاو خوای گه‌وره‌ ریشی داناوه‌ وه‌ پێغه‌مبه‌ر که‌شی ﷺ فه‌رمانی کردوه‌ به‌ره‌لائی بکه‌ین، وه‌ ریش سونه‌تیکی پێغه‌مبه‌ره‌و نیشانه‌ی پیاوه‌تی مرو‌فه‌ نه‌ک نیشانه‌ی حیزبایه‌تی بیت، یان نیشانه‌ی تیرۆستی و توندپه‌ویه‌تی بیت، کی‌ ریشی درێژتر بیت نه‌وه‌ دیا به‌ توندپه‌وتره‌ دیا به‌ تیرۆسته‌ دیا به‌ شتیکی له‌بن سه‌ره‌ دیا به‌ حیزبه‌، نه‌خیر (الحمد لله) زۆریه‌ی نه‌و موسولمانانه‌ی که ریشیان هه‌یه‌و ریشیان به‌رده‌ده‌نه‌وه‌ دوورن له‌ دیا ریده‌ی حیزبایه‌تی، دوورن له‌ دیا ریده‌ی توندپه‌ویه‌تی و زیده‌ره‌وی له‌ به‌کافردانان و تیرۆستی و فیکره‌ی خراپ و ئاژاوه‌گیر (الحمد لله) له‌سه‌ر سونه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوان ﷺ وه‌ با بیشزانین ریش هیشتنه‌وه‌ ته‌نها نه‌رکی موسولمانانی ئاینی نیه، نه‌رکی که‌سیک نیه که مولته‌زیمی ته‌واو بیت به‌ دینه‌وه، به‌لکه‌ هه‌موو پیاویکی موسولمان واجبه‌ له‌سه‌ری ریشی هه‌بیت، جا ئایا ماموستای ئاینی بیت یان مۆزه‌فیک بیت له‌ دائیره‌یه‌ک یان کریکاریکی ناو بازار بیت یان له‌ دائیره‌ی ته‌ندروستی بیت یان له‌هه‌ر شوینیک بیت پێویسته ریشی هه‌بیت، چونکه پیاوه‌و خوای گه‌وره‌ وای دروست کردوه، وه‌ (الحمد لله) بریارینکی ده‌ستوری وولاتی عیراقیش و وولاتی هه‌رمی خویشان له‌سه‌ر نه‌وه‌ نیه که ریش هیشتنه‌وه‌ حه‌رام بیت یان قه‌ده‌غه‌ کرابیت و مه‌منوع بیت، وه‌ بگه‌ر له‌ به‌ریتانیا و له‌ ئه‌مریکا و له‌ وولاتانه‌ش قه‌ده‌غه‌ نیه، که‌واته‌ به‌راستی حه‌یفه‌ بۆ

پیاوان که ریش نه‌هیلنه‌وه وه جوانی پیاو به‌وهیه وهك عائیشه (ره‌زای خوی لی بیّت) ده‌بفرموو: (والذي زين الرجال باللحي) سویند بهو خویبه‌ی که پیاوانی جوان کردووو و رازاندونیه‌وه به ریش، با ههمووی ریشی هه‌بیّت سوننه‌تی پیغمبه‌ری خویبه ﷺ و اجبیشه وه‌کو ووتمان حه‌رامه تاشینی وه شیعاری حیزبایه‌تیش نیه، به‌لکو نیشانه‌ی سوننه‌تی پیغمبه‌ری خویبه ﷺ نیشانه‌ی پیاوه‌تی مرؤفه که خوا پیاوی وا دروست کردووو والله اعلم نه‌وه یه‌کیکه له تاوان و خراپه‌کاری و مونکه‌ره‌کان که وا ده‌زانن جوانی رۆژی جه‌ژن به ریش تاشین ده‌بیّت .

پ۲۱۹ / هه‌ندیك له پیاوان و ئافره‌تان هه‌ر به بۆنه‌ی جه‌ژنه‌وه له‌کاتی جه‌ژن و پیرۆزبایی کردن له‌یه‌کتری پیاوان و ئافره‌تانی نامه‌حره‌م ته‌وقه له‌گه‌ل یه‌کتردا ده‌که‌ن نه‌مانیش له خویانه‌وه نیه به‌لکو که‌سانیک هه‌ن که به‌ناو دینه‌وه فه‌توایان داوه که‌وا دروسته ژن و پیاو به‌یه‌که‌وه ته‌وقه بکات حوکمی نه‌وه ته‌وقه کردنه له شه‌رعدا چیه؟

و / گوناھیکی گه‌وره‌یه به به‌لگه‌ی فهرمووده‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ که له فهرمووده‌یه‌کی صه‌حیحدا فهرمووی: (لأنَّ يُطَعْنَ فِي رَأْسِ أَحَدِكُمْ بِمَخِيطٍ مِنْ حَدِيدٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمَسَّ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ لَهُ) (۱۰۰) .
واته: نه‌گه‌ر بیّت و به‌ده‌رزی ئاسن ته‌قه‌لو درومان له‌سه‌ری یه‌کیکتان بدریّت به‌بیّ به‌نج چهند ناره‌حه‌ت و ئازارو خراپه نه‌وه خیرتره بۆی له‌وه‌ی که ده‌ستی به‌ر ده‌ستی ئافره‌تیک بکه‌ویّت که بۆی حه‌لال نیه ده‌ستی به‌ر ده‌ستی بکه‌ویّت.

که‌واته ته‌وقه کردن له‌گه‌ل ئافره‌ت که مه‌حره‌می یه‌کتر نه‌بن حه‌رامه‌و مرؤفه نابیّت خوی توشی گوناھ بکات و ته‌وقه له‌گه‌ل ئافره‌تی بیگانگه بکات، چونکه دروست نیه و بگه‌ر تیکه‌لاویش دروست نیه که رۆژانی جه‌ژن ته‌ماشاشا ده‌که‌ین پیاوان و کورپان و کچان تیکه‌ل ده‌بن له زۆر شوین و له زۆر مال یاخود رازاندنه‌وه‌ی ئافره‌تان بۆ ده‌روهه بیگومان کاریکی بیّ شه‌رعیه، به‌لام که ئافره‌ت خوی ده‌رازینیه‌وه بۆ پیاوی خوی به‌لیّ یان له‌ناو مه‌حره‌مه‌کانی خوی به‌لیّ قه‌یناکه، به‌لام خوی بۆ کورپانی خه‌لک و خوی بۆ ده‌روهه به‌رازینیه‌وه بۆ نه‌وه‌ی که پیاوانی خه‌لکی بیّ که‌مه‌ن کیش بکات و توشی فیتنه‌یان بکات و دلّیان نه‌خۆش بکات، وه خۆشی توشی به‌هیلاک بردن بکات کاریکی خراپه‌و بیّ شه‌رعیه، به‌راستی که‌سیک که له مانای رۆژوو و رهمه‌زان گه‌یشتیّت نابیّت نه‌وه کاره بکات پ۲۲۰ / زۆر که‌س له به‌یانینی رۆژانی جه‌ژندا به تاییه‌تی ئافره‌تان له جیاتی نه‌وه‌ی که‌وا نوێژی جه‌ژن نه‌نجام بدن ده‌که‌ونه ری به‌ره‌و گۆرستانه‌کان و رۆژانی جه‌ژن تاییه‌ت ده‌که‌ن به سه‌ردانی گۆرستانه‌کان و مردوو‌ه‌کانه‌وه وه رۆژی جه‌ژن که دروشمیکی گه‌وره‌ی موسولمانانه ده‌یکه‌ن به‌رۆژیکی غه‌م و خه‌فه‌ت و په‌ژاره وه مائه‌وه‌یان به‌جیّ دلّین، وه که ده‌یشگه‌رینه‌وه به‌گریانه‌وه یاخود به‌غه‌م و په‌ژاره‌وه به‌خه‌فه‌ت و دلّ ته‌نگیه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه حوکمی نه‌م سه‌ردانی کردنه له جه‌ژندا چیه؟

و / له دوو رپوانگه‌وه بیّ شه‌رعیه، رپوانگه‌ی یه‌که‌میان تاییه‌ت کردنی رۆژانی جه‌ژن به‌سه‌ردان کردنی مردوو نه‌وه بیدعه‌یه‌که‌و له دیندا نیه، دووه‌میشیان هه‌لگه‌رپانه‌وه‌ی خۆشی رۆژی جه‌ژن به‌ناخۆشی و غه‌م و په‌ژاره‌وه گریان نه‌وه دیسان بیّ شه‌رعیه‌کی تره خوی په‌روه‌ردگار دایناوه رۆژی جه‌ژن رۆژی خۆشی و دلّشادی و

(۱۰۰) رواه الطبراني في " الكبير " (۴۸۶) ، والحدیث : قال الألباني عنه في " صحيح الجامع " (۵۰۴۵) : صحيح .

دلگه‌شی موسولمانان بیٚت، دوعا بۆ مردوه‌کامنان بکه‌ین به‌لام له‌م رۆژه‌دا بلین با بچین سهردانی مردومان بکه‌ین له‌م رۆژه‌دا له‌ناو خو‌ماندا دیسان ته‌عزیه‌که دابیننه‌وه‌و غه‌مه‌که دووباره بکه‌ینه‌وه کاریکی بی‌ شه‌ریه، چونکه ئەم رۆژه رۆژی ئەوه نیه پیوسته موسولمانان له‌وه به‌ ناگا بن و خو‌یان دوورخه‌نه‌وه له‌وه إن شاء الله و ه‌ نامۆزگاری یه‌ کتریش بکه‌ن ئەو کاره نه‌که‌ن رۆژیکی تر با سهردانی مردوو بکات وه دوعای خیر بۆ مردوه‌که‌ی بکات له‌ رۆژی جه‌ژن و جگه له‌ جه‌ژنیش ئەوه باشتره و خیرتره بۆ مردوه‌که‌شیان .

پا ۲۲۱ / دابونه‌ریتیکی تری بی‌ شه‌ری له‌ جه‌ژناندا ئەوه‌یه که که‌سیک پێش چه‌ند مانگیکیش یه‌کیکی لی‌ مردبیت له‌ جه‌ژندا ئەو پرسه‌یه دووباره ده‌کریته‌وه‌و تازه ده‌کریته‌وه وه جاری وا هه‌یه له‌به‌ر ده‌رگایه به‌ قه‌له‌بائه‌غی خزم و که‌سو کاری کۆ ده‌بیته‌وه خه‌ئکی به‌ناوی پرسه‌وه دووباره سهردانیان ده‌کات به‌بی‌ ئەوه‌ی جه‌ژنه پیرۆزه بکات به‌ لکو جاری وا هه‌یه خه‌ئکی وا هه‌یه فاتیه‌ش دانه‌دات که چه‌ند مانگه ئەو که‌سه مردوه، تازه‌کردنه‌وه‌ی ئەم پرسه‌یه حوکه‌ی چیه له‌ شه‌رعدا؟

و / ئەم پرسه‌یه تازه بکریته‌وه کاریکی بی‌ شه‌ری و بیدعه‌یه شتیکه به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نیه و گوناوه، وه وت فاتیه‌شی بۆ داده‌داته‌وه ئەسله‌ن فاتیه‌ه دادان بۆ مردوو هه‌ر دروست نیه، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دینیکی کامل و ته‌واوی بۆ به‌جی هیشتوین و هیچیشی له‌بیر نه‌چۆته‌وه وه له‌و دینه کامله ته‌واوه‌ی خویدا فی‌ری نه‌کردین که که‌سیکمان مرد فاتیه‌ی بۆ دابده‌ین، یان که چوینه سهر قه‌بران فاتیه‌ی بۆ دابده‌ین ئەوه ئەسل و ئەساسی نیه به‌لگه‌ی قورئان و فه‌رمووده‌ی له‌سه‌ر نیه، به‌لکو به‌لگه له‌سه‌ر ئەوه‌یه که مرۆف چوووه سهر قه‌بران دوعایان بۆ بکات و بلیت: سه‌لامی خواتان لی‌ بیٚت ئەه‌ی ئەه‌لی ئیماندارانی قه‌برسان ئیوه له‌ پێش ئیمه رۆیشتن ئیمه‌ش به‌ ئیوه ده‌گه‌ین خوا له‌ ئیمه‌و ئیوه‌ش خوش بیٚت، خوی گه‌وره ئیمه‌و ئیوه‌ش عه‌فو بکات، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئەم دوعایه‌ی کردووه نه‌ک فاتیه‌ی دادابیت، ئەوجا که‌سانیک بین له‌ لایه‌نیکی تره‌وه موناقه‌شه بکه‌ن ئایا قورئان بۆ مردوو ده‌چیت یان ناچیت؟ ئیمه باس له‌وه ناکه‌ین بۆ نمونه وایش دابینین که بیشچیت ئیمه ئەو پرسه‌یه ده‌که‌ین ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردویه‌تی؟ که نه‌یکردبیت نایکه‌ین چونکه ئیمه له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ موسولمان تر نین و نامانه‌ویت پێشی بکه‌وین به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک، ده‌مانه‌ویت له‌ دوابی برۆین خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿آل عمران: ۳۱﴾

واته: ئەه‌ی موحه‌مد ﷺ پێیان بلی‌ ئەگه‌ر خواتان خوش ده‌ویت شوینم بکه‌ون ئەوا خوی گه‌وره‌یش ئیوه‌ی خوش ده‌ویت و له‌ تاوانه‌کانتان خوش ده‌بیٚت، نه‌ی فه‌رموو پێشم بکه‌ون ئەگه‌ر شتی که نه‌مکردبیت بیکه‌ن، ئیمه ئەو پرسه‌یه ده‌که‌ین هه‌ر که‌سیک که فاتیه‌ه داده‌داو ده‌لیٚت دروسته پرسه‌ری لی‌ ده‌که‌ین ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فاتیه‌ی بۆ ته‌عزیه خویندووه؟ ئایا فاتیه‌ی له‌ قه‌برساندا خویندووه؟ ئەگه‌ر راست ده‌که‌یت و ده‌لیٚت دروسته یه‌ک فه‌رمووده‌ی سه‌حیحمان بۆ بیته‌وه؟ بیگومان پێ نیه که پیت نیه و پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یکردوه که نه‌یکردبیت نایکه‌ین، وه‌خوله‌فای راشدین به‌ هه‌مان شیوه نه‌ ئیمامی (شافعی نه‌ ئەحمه نه‌ ابو حنیفه نه‌ مالیک) که‌سیان نه‌یان کردووه که که‌سیان نه‌یان کردبیت ئیمه‌ش نایکه‌ین، له‌ خو‌مانه‌وه شتی که ناکه‌ین که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یکردبیت.

پ۲۲۲/ حوکمی زیندوکردنه‌وهی شه‌وی جه‌ژن وه تاییه‌تکردنی به عیبادهت به که‌سانیک که باوه‌ریان وایه که‌وا
 نهم شه‌وه زیندوو بکریته‌وهو ئاوه‌دان بکریته‌وه به عیبادهت خپرو نه‌جرو پاداشتیکی زوری هه‌یه ئایا نهمه نه
 شه‌رعدا هیچی له‌سه‌ر هاتوو؟

و/ پشتیان به‌ستوه به قه‌ولیک که ده‌یده‌نه پال پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که هه‌ر که‌سیک دوو شه‌وی دوو جه‌ژنه که
 زیندوو بکاته‌وه به عیبادهت و شه‌ونویژ نه‌وا دلی نامریت له رۆژیکدا که دل‌ه‌کانی تبادا ده‌مرن، نه‌و فه‌رمووده‌یه
 فه‌رمووده‌یه کی (موضوع) هه‌لبه‌ستراوه و درۆیه به دهم پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ وه هیچ به‌لگه‌به‌کیشی له‌سه‌ر نیه
 که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌ونویژی کرد بی‌ت و اتا هه‌لساییت نهم شه‌وه‌ی زیندوو کرد بیته‌وه به عیبادهت وه‌کو
 چۆن شه‌وانی رهمه‌زانی زیندوو کردۆته‌وه، قه‌یانا به‌لام که مروؤ عاده‌تی خۆی و ابووبی‌ت که شه‌وانه ویتزی
 کردوو به شه‌وی جه‌ژنیش بیکات، به‌لام نهم شه‌وه تاییه‌ت بکه‌ی به عیبادهت کردنیکی زیاده‌وه نه‌وه
 بیدعه‌یه که و گو‌م‌راییه نه‌ک هیدایه‌ت بی‌ت .

پ۲۲۳/ که‌سانیک له جه‌ژندا زور زیاده مه‌سره‌فی ده‌که‌ن وه ئیسراف ده‌که‌ن و زیاده ره‌وی ده‌که‌ن له مه‌سره‌ف کردن
 دا به پیچه‌وانه شه‌وه که‌سانیک له جه‌ژنه‌کانیشدا که هه‌رچه‌نده هه‌بوونن ده‌ستیان گرتوه‌ته‌وه وه خزمه‌تی
 مال و مندائی خویان نا‌که‌ن ئامۆزگاریت بو هه‌ردوو لایه‌نه‌که چیه ؟

و/ نه‌وانه‌ی که زیده‌ره‌وی ده‌که‌ن و ئیسراف ده‌که‌ن له خوارندا بی‌ت له خوارنده‌وه‌دا بی‌ت نه‌وانه براو
 شوینکه‌وته‌ی شه‌یتانه‌کانن وه‌کو خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

﴿إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾ [الإسراء: ۲۷].

هه‌روه‌ها خوی په‌روه‌ر دگار نه‌هی کردوو له ئیسراف که ده‌فه‌رمی‌ت:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ [الأعراف: ۳۱].

واته: بخۆن و بخۆنه‌وه به‌لام زیده‌ره‌وی مه‌که‌ن چونکه خوی گه‌وره نه‌وانه‌ی خۆش ناو‌یت که زیده‌ره‌وی ده‌که‌ن.
 بخۆ و بخۆوه له رۆژی جه‌ژن قه‌ینا که به‌لام زیده‌ره‌وی کردن و مه‌سره‌فی به زیاده خوی گه‌وره پی‌ی خۆش نیه‌و
 نه‌هی کردوو وه پی‌ی ناخۆشه‌ مال به زیاده‌دان، وه دیسان له‌م شیوه‌یه‌ش هه‌ندیک له خوشکان له ئافره‌تاهان له
 رهمه‌زاندان نه‌ک له جه‌ژنیشدا له رهمه‌زان هه‌ر له دوی نویژی نیوه‌رۆوه هه‌یانه هه‌ر له به‌یانیه‌وه نهم به پیاوه‌که‌ی
 خۆی ده‌کات شتی بو بکیشیته‌وه له بازار خه‌ریکی خواردن دروست کردن ده‌بی‌ت تاوه‌کو کاتی به‌ربانگ
 رۆژیکێ ته‌واو نه‌ ئاگای له قورئان خویندنه نه‌ ئاگای له گو‌یگرتن له قورئانه نه‌ ئاگای له زیکرکردنه به‌لکو به
 درێژی رۆژه‌که‌ی به‌وه خه‌ریک ده‌کات که جۆره‌ها خواردن دروست بکات و اتا به راستی نه‌وه له مانای
 رهمه‌زان نه‌گه‌یشتون وه له‌مانای رۆژوو گرتنیش نه‌گه‌یشتون که کاتی خۆی به‌وه سه‌رف بکات گونا‌ه‌بار ده‌بی‌ت
 له‌سه‌ری نه‌ک خپری بگاتی والله اعلم .

پ۲۲۴/ هەر له جه‌ژندا زۆر جار ده‌وله‌مه‌نده‌کان ئاگایان له‌وه نیه که خه‌ئکانیکی زۆر فه‌قیر و هه‌ژار نه‌دار هه‌ن که‌وا ته‌نانه‌ت توانای ئه‌وه‌شیان نیه که خواردنی جه‌ژنیان ئاماده بکه‌ن ئامۆزگاریتان بۆ ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌کان چیه؟

و/ ئامۆزگاری بۆ خۆم و بۆ ئه‌وان و بۆ هه‌موو موسوڵمانیک که بیر بکاته‌وه فه‌قیر و هه‌ژار هه‌یه و اتا جه‌ژنیش بۆ ئه‌وه‌یه که موسوڵمانان هه‌موومان تیکرا دل‌خۆش بین نه‌ک ته‌نها که‌سیک و دوو که‌سو و عائله‌یه‌ک و دوو عائله، وه ده‌بیته‌ ئاگامان له فه‌قیره‌کان هه‌بیته‌ ئِنْ شَاءَ اللّٰهُ و ئاورپیان لی بدریته‌وه، خوای گه‌وره زه‌کات و سه‌رفه‌ری واجب کردووه بۆ ئه‌وه‌ی فه‌قیر و هه‌ژاره‌کانیش خواردنیان هه‌بیته، وه زیاتریش له‌وه که مرۆڤ هه‌ول بدات خیر و سه‌رده‌قه‌و چاکه‌یان له‌گه‌ل بکات، مالیک جلی جوانی نیه پۆشاک‌ی نیه پۆشاکیان بۆ بکریته‌ ئِنْ شَاءَ اللّٰهُ سه‌ردانیان بکریته که‌وا پێویسته بکات که که‌سیان نه‌بیته و فه‌قیر بن ئه‌وه به‌راستی کاریکی خیره‌ ئِنْ شَاءَ اللّٰهُ به‌لام نه‌ک مه‌به‌ستمان ئه‌و سه‌رده‌نده‌یه که هه‌ر له نوێژی جه‌ژن دیته‌وه جارێ نانی جه‌ژنت نه‌خواردووه ته‌ماشای ده‌که‌یت خه‌لک ده‌ده‌ن به‌سه‌ری یه‌که‌تردا، وه ده‌بیته هه‌رچی مالی گه‌ره‌که‌که‌یه سه‌ردانی بکریته، ئه‌وه به‌راستی هه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه و مه‌شه‌قه‌ته‌و پێویسته به‌وه ناکات، ئه‌و هه‌موو ئه‌زیه‌ته‌وه به‌تایبه‌تیش که پیاوان دینه نوێژ وه ئافره‌تانیش که دینه نوێژ سوننه‌ت وایه که له مزگه‌وت پیروزیان له یه‌که‌تر کرد ئِنْ شَاءَ اللّٰهُ نوێژیان به‌یه‌که‌وه کرد ئه‌وا با کۆتایی به‌وه به‌یتریت ئِنْ شَاءَ اللّٰهُ، پاشان تۆ خزمیکت هه‌یه که‌سیک هه‌یه بۆ نمونه پێویسته سه‌ردانی بکه‌یت یان که‌سیکی لێقه‌وما و هه‌یه که‌سیکی خاوه‌ن موسیبه‌ت هه‌یه سه‌ردانی بکه‌یت به‌هه‌رحال ئه‌وه خیرت ده‌گات، به‌لام هه‌موو مالیک سه‌ردانی یه‌که‌تر بکه‌ن و چوکلێته‌ له یه‌که‌تر وه‌ربگرن و شیرنی له‌یه‌که‌تر به‌خشنه‌وه ئه‌وا به‌راستی کاریکه ماندوو بوون و مه‌شه‌قه‌ته‌ خوای گه‌وره ئه‌و مه‌شه‌قه‌ته‌ی له‌سه‌ر دانه‌ناوین، بۆیه ئامۆزگاریم بۆ موسوڵمانان ئه‌وه‌یه ئیکتفا به‌وه بکه‌ن ئِنْ شَاءَ اللّٰهُ پیاوان و ئافره‌تان له مزگه‌وت پیروزیان له یه‌که‌تر بکه‌ن و زیاتر له‌وه نا ته‌نها ئه‌گه‌ر خزمانی یه‌که‌تر و که‌سانیکی پێویسته بیکه‌ن، وه ئامۆزگاریشم بۆ موسوڵمانان ئه‌وه‌یه ئاگایان له نوێژی جه‌ماعه‌ت بیته له جه‌ژندا، وه له‌دوای جه‌ژنیش دوای رهمه‌زان به‌گه‌شتی چۆن له مزگه‌وت له رهمه‌زانان ئاگایان له مزگه‌وت بوو با دوای رهمه‌زانیش مزگه‌وته‌کان چۆل نه‌که‌ن، چونکه مرۆڤی موسوڵمان کاتیکی خوا خۆشی ده‌ویته که ئه‌گه‌ر عیاده‌تیکه کرد به‌رده‌وام بیته له‌سه‌ری:

(أَحِبِّ الْأَعْمَالَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَدْوَمَهَا وَإِنْ قَلَّ) به‌رده‌وامی له‌سه‌ر عیاده‌ت له‌سه‌ر نوێژی جه‌ماعه‌ت که واجب و مرۆڤ به‌رده‌وامی هه‌بیته ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَتَخَفُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: ۳۰].

واته: ئه‌وانه‌ی که ئیمانیان هه‌یه و ته‌قوایان هه‌یه و به‌رده‌وامیان هه‌یه فریشته‌کان له‌کاتی گیان کیشاندا داده‌به‌زنه سه‌ریان و پیاوان ده‌لێن مه‌ترسن و خه‌فته مه‌خۆن و موژده بیته لێتان به‌وه به‌هه‌شته‌ی که په‌یمانان پیدراوه.

جا ئامۆزگاری بۆ خۆم و بۆ موسوڵمانان دوای رهمه‌زانیش به‌رده‌وامیمان هه‌بیته وه یه‌که‌یک له دیاریده‌کانی به‌رده‌وامی پابه‌ند بوئمانه به جه‌ماعه‌ت و مزگه‌وته‌وه والله اعلم.

باسی شه شه لآن

پ ۲۲۵ / فه‌زئی شه‌شه‌لان چیه؟ وه حی‌کمه‌ت له شه‌شه‌لان چیه؟

یه کبک له دیاریده‌کانی به‌رده‌وامی به‌رۆژوو بوونی شه‌ش رۆژی دواى ره‌مه‌زانه که پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمیت: (عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ")^(۱۰۶).

واته: هه‌ر که‌سیک مانگی ره‌مه‌زان به‌رۆژوو بی‌ت وه شه‌ش رۆژی شه‌والیش تیایدا به‌رۆژوو بی‌ت نه‌وه وه‌کو سالیک به‌رۆژوو بی‌ت وایه، بو نه‌وه‌ی که ئیمه به‌رده‌وام بین له‌سه‌ر عیاده‌ت و له مانگی ره‌مه‌زاندا خواپه‌رستیه‌که‌مان کۆتایی پی نه‌یه‌ت و به‌نده‌ی خوا بین نه‌ک به‌نده‌ی ره‌مه‌زان بین و له هه‌موو کاتیکیش له دواى ره‌مه‌زانی‌ش ئاگامان له خوا بی‌ت.

پ ۲۲۶ / مه‌رجه ئه‌م شه‌ش رۆژه له دووهم رۆژی جه‌ژنه‌وه ده‌ست پی بکات؟

و/ مه‌رج نیه، وه مه‌رجیش نیه به‌سه‌ر یه‌که‌وه بی‌ت، وه گرنگ به‌ردوام بوونه له‌سه‌ر عیاده‌ت إِنْ شَاءَ اللَّهُ وه له هه‌مووشی گرنگ‌تر به‌رده‌وام روو له خوا بین و خوا په‌رستین وه شوین سوننه‌تی پی‌غهمبه‌ری خوا بکه‌وین ﷺ، وه که فه‌رموویان خوا پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ وایان فه‌رمووه قورئان و فه‌رمووده ملکه‌چی بین و مونا‌قه‌شه نه‌که‌ین، نه‌لین باوکمان، باپیرمان، عاده‌تمان، نه‌نکمان، داپیره‌مان، داب و نه‌ریتمان، مه‌زه‌به‌که‌مان، نه‌و شتانه نه‌که‌ینه به‌لگه بو ره‌ت کردنه‌وه‌ی نایه‌ت و فه‌رمووده‌کانی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ، چونکه پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: دوو شتم بو به‌جی هیشتون هه‌ر که‌سیک ده‌ستیان پی‌وه بگری‌ت قه‌ت گومرا نابیت نه‌وانیش بریتین له (قورئان و سوننه‌ت) جا ئامۆژ‌گاریم نه‌وه‌یه ده‌ستیان پی‌وه بگرین خواى گه‌وره هیدایه‌تمان بدات .

=====

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

له دوعای خیر بی به‌شمان مه‌که‌ن

=====

(۱۰۶) أخرجه أحمد (۴۱۷/۵ رقم ۲۳۵۸۰) وعبد بن حميد (ص ۱۰۴ رقم ۲۲۸) ومسلم (۸۲۲/۲ رقم ۱۱۶۴) وأبو داود (۳۲۴/۲ رقم

۲۴۳۳) والترمذی (۱۳۲/۳ رقم ۷۵۹) وقال: حسن صحيح . والنسائی فی الكبرى (۱۶۳/۲ رقم ۲۸۶۲) وابن ماجه (۵۴۷/۱ رقم

۱۷۱۶) وابن حبان (۳۹۶/۸ رقم ۳۶۳۴) .